

Kaaderiveljeyttä

pääkaupunkiseudulla

85 vuotta

Kaaderiveljeyttä

pääkaupunkiseudulla

Helsingin Kadettiipiiri 1924–2009

Julkaisutoimikunta

Everstiluutnantti Ilkka Kouri, puheenjohtaja

Everstiluutnantti Jukka Haltia

Everstiluutnantti Matti Orlamo

© Helsingin Kadettiipiiri 2009

Graafinen suunnittelu ja taitto:

Veikko Viljanen

Kannen kuvat puolustusvoimat

ISBN 978-952-92-5150-6

Paino: Kariston Kirjapaino Oy, Hämeenlinna 2009

Sisällysluettelo

Lukijalle	7
Kadettikunnan tervehdys	9
– prikaatikenraali <i>Juha-Pekka Liikola</i>	
Vuosien kertomaa – Helsingin Kadettiipiirin vaiheita 1924–2009	11
– everstilutnantti <i>Matti Orlamo</i>	
I Yhteenkuuluvuus syntyy	12
II Muuttuvassa yhteiskunnassa	31
III Yhteiskunnallisena vaikuttajana suomalaisten keskuudessa	75
IV Muutoksien pyörteissä	125
Puheenjohtajien mietteitä	
– kenraalimajuri <i>Asko Sivula</i>	189
– kenraalimajuri <i>Seppo Tanskanen</i>	201
– eversti <i>Matti Närhi</i>	204
– kenraaliluutnantti <i>Heikki Tilander</i>	208
– eversti <i>Timo Lehtonen</i>	213
– eversti <i>Tapio Niitynperä</i>	215
Muisteluja toiminnastani Helsingin Kadettiipiirissä	
– everstilutnantti <i>Antero Mäkipää</i>	220
Sihteerinä Helsingin Kadettiipiirissä	
– prikaatikenraali <i>Antti Lankinen</i>	223

Facts about the Helsinki Cadet District 225**Liitteet**

Liite 1	Helsingin Kadettiipiirin hallituksen jäsenet 1924–2009	227
Liite 2	Vuoden kadettiupseerit Helsingin Kadettiipiirissä	234
Liite 3	Helsingin Kadettiipiirin huomionsoitukset	235
Liite 4	Helsingin Kadettiipiirin pienoislipun ja standaarien säännöt	240
Liite 5	Helsingin Kadettiipiiriä tukeneet yritykset ja yhteisöt	242
Liite 6	Sinhvoinen runoelma Munkkiniemen ja Santahaminan kadettielämästä	243
Liite 7	Lähteet	253
Liite 8	Henkilöluettelo	254

Lukijalle

Kadettikunnan tavoitteisiin liittyen Helsingin Kadettiipiiri aloitti historiahankkeensa vuonna 2006 piirin lippuprojektin valmistuttua. Ilmestymisvuodeksi päätettiin piirin 85-vuotisjuhlavuosi. Yli kahdeksan vuosikymmentä menneiden tarkasteluun on pitkä aika, johon sisältyy lähes neljä upseerisukupolvea. Pelkistetysti voitaneen todeta, että ensimmäinen kadettisukupolvi koulutti Suomelle armeijan ja kävi sodat. Toinen sukupolvi osallistui myös sotiin ja loi sotien jälkeen perustan uudelle kehitykselle. Kolmas polvi rakensi ”kylmän sodan” aikana uudet puolustusvoimat. Nuorimmat jatkavat tehden parhaillaan nykyaikaista kansainvälistä armeijaa.

Ensimmäiset kadettiupseerit jo tiesivät, että yksittäistaistelija vain poikkeustapauksissa pääsee hyviin tuloksiin, tarvitaan ryhmää, joukkuetta, osastoa. Heillä oli tunnettu sosiaalinen tarpeensa järjestäytyä Kadettikunnaksi nuoren itsenäisen Suomen peruskoulutukseltaan kirjavassa upseerikunnassa, mikä sittemmin johti myös kadettiipiirien syntyyn 4.4.1924.

Kadettikunnan veljesjärjestönä aloittama pienimuotoinen toiminta on johtanut järjestön valtakunnallisesti merkittäväksi ja tunnustetuksi toimijaksi, eritoten nuorison maanpuolustustietouden kasvattajana, veljestoimintaa unohtamatta. Tämä kehitys on ollut tunnusomaista myös piirin toiminnalle.

Helsingin Kadettiipiirin toimintaan ovat usein hakeutuneet kadettiupseerit, jotka ovat kaivanneet laaja-alaisempaa tietoa ja yhteenkuuluvuutta sekä halunneet toimia ja vaikuttaa vapaaehtoisen maanpuo-

lustustyön hyväksi myös silloin, kun se ei ole ollut yhteiskunnassa suosittua. Maan suurimmassa kadettipiirissä pääkaupunkiseudulla tähän on ollut myös aina hyvät toimintaedellytykset. Tämä kirja on myös kunnian osoitus näille upseereille heidän pyyteettömästä maanpuolustustyöstään.

Tämä teos on jäsenten, aiempien puheenjohtajien ja hallitusten sekä nykyisen piirihallituksen yhteinen voimainponnistus ja tahdon näyte! Kiilan kärkenä on ollut historiatoimikunta, josta erityisen kiitoksen ansaitsevat toimikunnan puheenjohtaja, everstiluutnantti Ilkka Kouri, toimittajakirjoittaja, everstiluutnantti Matti Orlamo, kuvatoimittaja, everstiluutnantti Jukka Haltia ja taloudesta vastannut majuri Jari Syrjälä. Valokuvista kiitämme lukuisten kadettiveljien lisäksi Puolustusvoimien Kuvakeskusta.

Historiatyön julkaisemisen ovat mahdollistaneet toimintamme tukijat, joista monet ovat vuosikymmeniä tukeneet kadettipiirin toimintaa monin tavoin. Kunnioittavat kiitokset ja edelleen jatkuvan menestyksen toivotukset heille kaikille!

Omistamme tämän teoksen yhtenä kadettiperinteiden ja -piiritöinnin dokumenttina 88-vuotiaalle Kadettikunnalle, jonka riveissä olemme saaneet kunnian tehdä palvelusta isänmaalle niin palveluksessa kuin reservissä. – Elähdyttäköön tulevia kadettiveljiä piirin toiminnassa sama veljeshenki ja kiintymys kadettihyveiden vaalimiseen sekä halukkuus vapaaehtoiselle maanpuolustustyölle kuin on ollut kadetti-piirin toiminnan alusta alkaen.

Masar-e-Sarif, Afganistan marraskuulla 2008

Tapio Niitynperä

Kadettikunnan tervehdys

9

Arvoisat lukijat!

PUOLUSTUSVOIMAT

Kadettikunta on Kadettikoulun käyneiden upseerien maanpuolustusaatteellinen veljesjärjestö. Kadettikunnan jäseneksi liitytään lähes poikkeuksetta jo Kadettikoulun aikana. Järjestömme päämääränä on lujittaa jäsenistön, siis kadettiupseerien yhteenkuuluvaisuutta ja ammattitaitoa sekä yleistä maanpuolustus- tahtoa. Toiminnan painopisteet ovat vaihdelleet tarpeiden mukaisesti eri aikakausina.

Kadettikunta perustettiin 1921 Kadettikoulua käyvien ja sen jo käyneiden järjestöksi. Tuohon aikaan upseerikuntamme oli varsin hajanainen käsittäen jääkäriupseerit, Venäjän sotakouluissa kasvatetut upseerit, vapaussodassa kunnostautuneet jopa pikakoulutetut upseerit ja uusimpana oman Kadettikoulun kasvattamat upseerit. Itsenäisyytemme alkuaikoina Kadettikoulun käyneet eivät aina kokeneet saavansa oikeudenmukaista kohtelua, siksi järjestömme toiminta olikin alkuvuosina painottunut ammattiyhdistysmäisempään suuntaan. Kadettikunta on muun muassa AKAVA:n perustajajäsen. Vuonna 1972 solmittu yhteistoimintasopimus Upseeriliiton kanssa keskitti toimintamme puhtaasti aatteellisen työhön. Yhteisenä tehtävänä veljesjärjestömme kanssa on upseeriston arvostuksesta huolehtiminen. Sopimus on päivitetty lähes samanlaisena kahdesti, vuosina 1992 ja 2002 ja se on osoittautunut hyväksi ja käyttökelpoiseksi sopimukseksi.

Sotien jälkeen pyrittiin nousemaan kovien koettelemusten jälkeen. On helppo ymmärtää, että sodan ja oman toiminnan oikeutuk-

sen käsitteleminen ja itsetunnon vahvistaminen, sekä vammautuneiden upseeriveljien ja kaatuneiden upseerien perheiden auttaminen ovat olleetkin toiminnan keskeisiä muotoja.

Tilanteen vakiinnuttua alkoi vaihe, jota voitaneen kutsua kansanvalistuksen jaksoksi. Kadettikunta on tehnyt mittavan työn kansalaisten keskuudessa perustelemalla maanpuolustuksen välttämättömyyttä ja tukemalla maamme virallista turvallisuus- ja puolustuspoliittista linjaa. Voimme todeta, että työmme merkitys kansalaisten maanpuolustustahdossa ei ole ollut vähäistä. Pääkohderyhmä on ollut koulu- nuoriso. 1970–1980 -luvulla tämän toiminnan päätyömenetelmä oli upseerien antama opetus kouluissa historian ja yhteiskuntaopin tunneilla. Viimeisen reilun kymmenen vuoden aikana on keskeiseksi toimintamuodoksi tullut erilaisten opetusaineistojen valmistaminen ja jakaminen kouluihimme. Opetushallituksen sekä Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liiton ollessa kerrassaan mainioina yhteistyökumppaneinamme. Viimeisimmät opetuspaketit ovat huippumoderneja opetusmedioita. Kouluissamme pystytään nykyään opettamaan koko isänmaamme itsenäisyyden aikainen historia Kadettikunnan valmistamalla opetusmedioilla.

Toimintamme painopiste on kuitenkin edellisestä huolimatta Kadettikunnan paikallisella tasolla – kadettipiireissä. Kadettipiirit toimivat itsenäisesti sääntöjemme mukaisesti. Toiminnan muodot ja aktiivisuus luonnollisesti vaihtelevat paikallisista olosuhteista johtuen. Toiminnan pääkohderyhmä on oma jäsenistö.

Helsingin Kadettiipiiri on suurin ja yksi kaikkein aktiivisimpia kadettipiirejä. Kadettikunnan puheenjohtajana tervehdin ilolla aktiivisuuden yhtä ilmenemismuotoa, oman historiikin tekemistä. Helsingin Kadettipiirin työ on jatkunut niin pitkään ja niin vilkkaana, että onkin jo aika kirjata aikaansaannokset arvoisellaan tavalla. Kiitän Helsingin Kadettiipiiriä arvokkaasta työstä Kadettikunnan tehtävien toteuttamiseksi.

Puheenjohtaja

Juha-Pekka Liikola

PRIKAATIKENRAALI

Everstiluutnantti
Matti Orlamo

ERÄFOTO

Vuosien kertomaa – katsaus Helsingin Kadettiipiirin historiaan

Helsingin Kadettiipiirin historia on koottu suureksi osaksi hallituksen pöytäkirjoista ja toimintakeromuksista. Valitettavasti arkistosta puuttuvat pöytäkirjat 1970-luvun alkupuolelta. Tämän ajanjakson toimintaa on saatu selvitettyä Kylkiraudan sivuilta ja kiertokirjeiden tiedoista. Kuvia varsinkin toiminnan alkuvuosikymmeniltä on ollut vähän saatavilla. Toimituskunnan jäsen, everstiluutnantti Jukka Haltia on toiminut ansiokkaasti kuvien hankkijana. Toimituskunnan puheenjohtaja, everstiluutnantti Ilkka Kouri on osallistunut myös piirin historiaosuuden työstämiseen lukemalla käsikirjoituksen eri versioita. Historiaosuuteen on lisätty Helsingin Kadettiipiirin hallituksessa toimineiden henkilöiden omia kokemuksia ja mielikuvia.

I Yhteenkuuluvuus syntyy

12

Jo ensimmäisen kadettikurssin aikana kadetit mieltivät keskenään miten veljespiiri saadaan yhtenäiseksi ja jatkumaan tulevaisuudessa. Se aito kadettihenki, joka syntyi Arkadian Kadettikoulussa itsenäisen Suomen ensimmäisillä kursseilla oli säilytettävä.

Alkuperäinen suomalainen kadettihenki, vanhat suomalaiset sotilasihanteet ja perinteet, luotiin kuitenkin jo Haapaniemen aikana, josta ne ovat periytyneet aina nykypäivään saakka. Kenraalimajuri Gustav Ehrnrooth on 1. kadettikurssin edustajana tästä kadetti- ja upseerihengestä todennut aikoinaan velvoittavasti.

– Korkeat ihanteet, järkkymätön toverihenki ja avuliaisuus luovat hyvän upseerikunnan. Materialistisena aikakautenamme muodissa oleva kovanaamaisuus, oman ja porukkansa edun häikäilemätön ajaminen sekä toisten polkeminen, soveltuu vähiten sotilasyhteisöön. Ritarillisuus, niin vanhanaikaiselta kuin se kuulostaakin, on hyve, jota suomalaisista sotilaista suurin, Suomen Marsalkka Mannerheim, aivan erityisesti piti kunniaissa. Isänmaan epäitsekäs palveleminen kristillisen uskomme hengessä on sotilashyveistä suurin ja tärkein.

Kenraali Ehrnroothin ajatuksiin voidaan vilpittömästi yhtyä. Niissä on juuri sitä sitkeää kadettipiirihenkeä, jota tarvitaan päivittäin.

Kadettipiirin alkutaival

Kadettikunnan perustava kokous pidettiin 27.1.1921. Kokouksen puheenjohtajana oli luutnantti Matti Alfthan ja sihteerinä luutnantti Yrjö Karhunen. Läsnä oli 42 nuorta upseeria. Kokouksessa käsiteltävinä asioina olivat mm. matrikkeli- ja nimiluettelon laatiminen, oman kurssimerkin hankkiminen sekä Kadettiyhdistyksen perustaminen. Kolmen seuraavan vuoden ajan Kadettikunta keskittyi säännöstönsä

luomiseen ja toimi ilman alaorganisaatiota. Vuosikokoukset pidettiin tammikuun 27. päivänä kuten perustava kokouskin.

Kadettikoulusta valmistui vuosittain lisää kadettiupseereita. Neljännessä Kadettikunnan vuosikokouksessa luutnantti Matti Alfthan esitti, että johtokunta määrää jokaiseen varuskuntaan asiamiehen, joka toimii johtokunnan määräysten mukaan. Luutnantti Kasper Hyvärinen puolestaan totesi, että asiamiehen määrääminen on vaikeaa, koska tehtävään valittu kadettiupseeri voi nopeasti saada siirron muualle. Tähän toteamukseen luutnantti Yrjö Valkama ehdotti, että varuskunta valitsisi itse asiamiehen. Lopuksi ehdotettiin, että Kadettikunnan johtokunta määrää miten asiamiehet valitaan. Tämä esitys hyväksyttiin äänestyksen jälkeen. Seuraavassa johtokunnan kokouksessa sihteeri sai tehtäväkseen laatia luettelon eri varuskunnissa palvelevista

Kadettikoulurakennus Helsingissä Arkadiankadulla.

kadettiupseereista ja tehdä asiamiehille toimintaohje-ehdotuksen. Samalla päätettiin myös, että vakinaisesta palveluksesta eronneet kadettiupseerit kuuluvat siihen varuskuntaan, jonka lähellä asuvat.

Kadettikunnan säännöt hyväksyttiin ja merkittiin yhdistysrekisteriin tammikuun 23. päivänä 1924. Tätä ennen oli jo ehditty kerätä jäseniltä liittymismaksua. Alkuvuosina Kadettikunnan toiminta keskittyi jäsenkortiston ylläpitoon ja jäsenmaksujen keräämiseen. Vuosittain kokoonnuttiin vuosikokouksen lisäksi Kadettikoulun vuosijuhlaan tammikuun 28. päivänä. Vuonna 1924 vietettiin Kadettikoulun viisivuotisjuhlaa tavanomaista juhlavammin. Päivän ohjelma oli seuraava

- klo 9.30 kokoontuminen entisen Kadettikoulun luo Arkadiassa
- klo 10.00 juhlanjumalanpalvelus Nikolain kirkossa tervehdyskäynnit tasavallan presidentin ja kenraali Mannerheimin luona
- klo 14.00 vastaanotto Kadettikoululla Munkkiniemessä
- klo 20.00 tanssiaiset ravintola Börsissä.

Kadettikunnan vuosipäivää vietettiin seuraavat kolmekymmentä vuotta 28. tammikuuta.

Helsingin alueelle oma asiamies

Kadettikunnan johtokunnan kokouksessa 4.4.1924 nimettiin varuskuntien ensimmäiset asiamiehet. Helsingin alueelle nimettiin kaksi asiamiestä: Helsingin kaupungissa olevan varuskunnan asiamieheksi valittiin luutnantti Joose Hannula ja Suomenlinnan ja Santahaminan varuskunnan asiamieheksi luutnantti Lauri Hiisi. Koko maahan nimettiin yhteensä 18 asiamiestä. Asiamiesten toimintaohjeen hyväksyminen lykättiin toistaiseksi, koska katsottiin olevan hyväksi saavuttaa asiassa ensin kokemusta. Ohjeet hyväksyttiin vuoden kuluttua johtokunnan kokouksessa.

Ennen Kadettikoulua luutnantti Joose Hannula kävi Markovillan upseerikokelaskurssin 1918–19 Viipurissa. Hänet tunnettiin myöhemmin etevänä sotahistorian asiantuntijana, joka myös osallistui aktiivisesti kirjoitustyöhön. Hän ehti olla kaksi vuotta Helsingin alueen asiamiehenä. Hannulan jälkeen kapteeni Arvo Kärkkäinen oli Helsingin alueen asiamiehenä seuraavat kaksi vuotta. Hän oli aktiivi-

PUOLUSTUSVOIMAT

Markovillan rakennus Viipurissa.*Kapteeni Joose Hannula,
Helsingin Kadettiipiirin
asiamies 1924–25.*

PUOLUSTUSVOIMAT

nen Kadettikunnan mies. Helsingin alueen lisäksi hän oli 1930-luvulla Kouvolan ja Kuopion Kadettiipiirien puheenjohtajana muutaman vuoden. Kapteeni Arvo Kärkkäinen oli musiikkimies. Hän oli pianosäestäjänä Pallen eli majuri Reino Palmrothin suositussa ensimmäisessä radiorevyyssä 1935. Ohjelman nimenä oli Palle ystävineen.

*Kapteeni Arvo Kärkkäinen,
Helsingin Kadettipiirin
asiamies 1926–27.*

PUOLUSTUSVOIMAT

*Lutnantti Artturi Timonen,
Helsingin Kadettipiirin
asiamies 1928–29.*

PUOLUSTUSVOIMAT

Arvo Kärkkäisen toimintakauden jälkeen vuosina 1928–29 luutnantti Artturi Timonen oli Helsingin alueen asiamiehenä, mitä tehtävää jo silloin kutsuttiin sihteerin toimeksi. Timonen oli kolmea kurssia nuorempi kuin edeltäjänsä ja edusti 5. kadettikurssia.

Kadettipiirin hallitus syntyy

Vuosittain Kadettikuntaan tuli lisää jäseniä ja toiminta vilkastui. Vuonna 1926 oli maassamme 20 asiamiestä. Samana vuonna muodostettiin laivastoupseereille ja ilmavoimien kadettiupseereille omat alueet. Laivaston upseerien keskuspaikaksi tuli Suomenlinna ja ilmavoimien Santahamina, jossa oli vesilentoasema. Seuraavana vuonna asiamiehen hoitamaa aluetta alettiin kutsua piiriksi ja vuonna 1929 ruvettiin useissa kadettipiireissä nimittämään asiamiestä puheenjohtajaksi.

Samana vuonna pidettiin Kadettikoulun 10-vuotisjuhliin liittyen Kadettikunnan vuosikokous tavallista juhlavammin. Tapahtumat alkoivat tammikuun 26. päivänä klo 21.00 ohjelmallisilla juhlatanssiaisilla Katajanokan Kasinolla. Seuraavana päivänä siellä pidettiin juhla-vuosikokous klo 12.00. Avauspuheessa Kadettikunnan puheenjohtaja, majuri Ragnar Gröning totesi Kadettikunnan jäsenmäärän kasvavan vuosi vuodelta ja yhdistyksen merkityksen lisääntyvän yhtenäisen upseeriston järjestönä itsenäisessä Suomessa. Hän korosti jokaisen

Kadettikuntaan kuuluvan upseerin velvollisuutta asettaa päämääränsä niin korkealle, että voi henkilökohtaisesti vaikuttaa Kadettikunnan pyrkimysten toteutumiseen. Näiksi pyrkimyksiksi hän mainitsi

- korkean ammattisivistyksen
- moitteettoman moraalin
- eheyden ja yhtenäisyyden kansallisessa ajattelussa.

Kadettikunnan ensimmäinen hallinnollinen muutos tapahtui vuonna 1930, jolloin luotiin järjestelmä, jonka mukaan Kadettikunta jaettiin paikallisesti 24 piiriin. Ilmavoimien ja laivaston piirit käsittivät alueellisesti koko valtakunnan. Piiriä johti piiritoimikunta, jossa oli puheenjohtaja, sihteeri ja rahastonhoitaja. Vuoteen 1929 saakka oli Viipurin Kadettiipiiri jäsenmäärältään suurin, silloin siihen kuului 88 jäsentä. Vuodesta 1930 alkaen on Helsingin Kadettiipiirin jäsenmäärä ollut suurin. Nykyään siihen kuuluu likimain 1300 jäsentä, joista yli puolet on jo eläkkeellä.

Puolustuslaitos siirtyi vuonna 1934 aluejärjestelmään, mikä vaikutti myös kadettiipiirien aluejakoon. Seuraavana vuonna Helsingin Kadettiipiiri muodostui Helsingin Sotilapiirin alueesta, johon ei kuulunut Helsingin ulkopuolisia varuskuntia eikä aselajipiirejä. Maassamme oli silloin 35 kadettiipiiriä.

Piirin toiminta 1920–30 -luvulla muodostui jäsenkortiston ylläpidosta, kerhoilloista ja piirien yhteisistä juhlatilaisuuksista Kadetti-

*Kapteeni Yrjö Hahti,
Helsingin Kadettiipiirin
ensimmäinen
puheenjohtaja 1930.*

PUOLUSTUSVOIMAT

koulun vuosipäivänä. Kadettikunnan vuosikokouksien yhteydessä pidettiin Katajanokan Kasinolla tanssiaiset.

Helsingin Kadettiipiirin ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin vuonna 1930 kapteeni Yrjö Haahti kolmannelta kadettikurssilta. Ennen sotia Haahti palveli Viipurin rykmentissä nuorempana upseerina. Haminan Kadettiipiirin ensimmäinen asiamies hän oli vuosina 1924–25. Talvisodassa Haahti oli muun muassa 23. divisioonan esikuntapäällikkönä ja Jatkosodan aikana 18. divisioonan esikuntapäällikkönä sekä virolaisista vapaaehtoisista muodostetun upseerikurssin johtajana vuonna 1944.

*Uusia
puheenjohtajia*

Kapteeni Yrjö Haahden jälkeen puheenjohtajaksi valittiin kapteeni Sixten Frey. Hän oli toisen kadettikurssin kadetti, joka oli puheenjohtajana myöhemmin myös Porin ja Kouvolan Kadettiipiireissä.

*Kapteeni Sixten Frey,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja
1931–33.*

PUOLUSTUSVOIMAT

Kapteeni Freyn jälkeen Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajaksi valittiin majuri Ero Laaksonen. Hän oli tässä tehtävässä kaksi kertaa ennen sotia ja kerran heti niiden jälkeen. Mannerheim-ristin ritari Ero Laaksonen oli jo ennen Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajan tehtäviä 1920-luvulla Terijoen Kadettiipiirin sihteerinä. Sotien jälkeen

*Mannerheim-ristin ritari,
eversti Eero Laaksonen,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1934–35,
1937–38 ja 1945–47.*

PUOLUSTUSVOIMAT

hän siirtyi Turkuun sotilaspiiriin ja sotilasläänin komentajaksi, jolloin hän otti vastuulleen useaksi vuodeksi Lounais-Suomen Kadettiipiirin puheenjohtajan tehtävät. Laaksonen liittyi Kuopion suojeluskuntaan 1917 ja seuraavana vuonna Kuopion ensimmäiseen vapaaehtoiseen komppaniaan osallistuen vapaussodassa Savon ja Viipurin taisteluihin. Tämän jälkeen Laaksonen kävi Markovillan upseerikokelaskurssin 1918–19 Viipurissa ja sen jälkeen käytyään 1. kadettikurssin siirtyi aktiivipalvelukseen. Talvisotaan hän osallistui pataljoonan komentajana Karjalan Kannaksella ja jatkosodassa hän sai komennettavakseen Jalkaväkirykmentti 26:n eli ”Ässärykmentin”. Sota-aikana eversti Laaksonen suoritti hänelle annetut tehtävät lujatahtoisesti ja tarmolla loppuun saakka.

Kadettiipiiri valitsi vuodeksi 1936 uudeksi puheenjohtajaksi kapteeni Kaarlo Breitholzin 1. kadettikurssilta. Hänellä oli aikaisempaa kokemusta Kadettikunnan toiminasta 1920-luvulla, jolloin Breitholz oli Viipurin ja Terijoen Kadettiipiirien sihteerinä. Lisäksi hän oli 1922–23 Kadettikunnan sihteerinä. Helsingissä kapteeni Breitholzin puheenjohtajakausi jäi varsin lyhyeksi, koska hän sai siirron Joensuun Sotilaspiiriin Esikuntaan vuonna 1936. Onneksi majuri Eero Laaksonen suostui jatkamaan piirin puheenjohtajana.

Ennen alkavaa talvisotaa valittiin kadettiipiirille uusi puheenjoh-

*Kapteeni Kaarlo Breitholtz,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1936.*

PUOLUSTUSVOIMAT

*Majuri Yrjö Valkama,
kuvassa kapteenina,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1939.*

PUOLUSTUSVOIMAT

taja, majuri Yrjö Valkama ensimmäiseltä kadettikurssilta. Hän oli ensimmäinen, itsenäisen Suomen Kadettikoulusta valmistunut upseeri, joka valittiin Maasotakoulun johtajaksi sotien jälkeen johtamaan uusien kadettisukupolvien kasvatusta ja koulutusta. Taitavana uimahyppääjänä hän edusti maatamme Antwerpenin ja Pariisin olympialaisissa 1920 luvulla. Hänestä tuli myöhemmin vaikutusvaltainen Suomen urheilun merkkihenkilö, jolla oli lukuisia luottamustehtäviä.

Uusien upseerien huomioiminen

Helsingin Kadettiipiiri järjesti jo vuonna 1934 kaksi perehdyttämistilaisuutta uusille jäsenille. Näillä tapahtumilla pyrittiin saamaan uudet valmistuneet kadettiupseerit entistä tiiviimmin mukaan kadettiipiirin toimintaan. Ensimmäinen tilaisuus pidettiin Kadettikoululla toukokuun 16. päivänä ja toinen syyskuun 15. päivänä Katajanokan Kasinolla. Näillä tilaisuuksilla pyrittiin lisäämään Kadettiipiirin olemassaolon tietoutta uusien valmistuvien kadettiupseerien keskuudessa.

Seuraavat vastaavanlaiset tutustumistilaisuudet järjestettiin vasta 1960-luvun lopulla, kun varsinainen kummikurssitoiminta käynnistyi. Kadettikunta otti toki vuodesta 1930 lähtien perinteisesti uudet upseerit riveihinsä vuosittain järjestettävissä tilaisuuksissa, joissa jaet-

tiin mm. Kadettikunnan jäsenmerkit. Nämä tilaisuudet liittyivät Kadettikoulun sisällyttämään ohjelmaan.

Helsingin Kadettipiirin alue laajenee

Huomattava muutos piirijakoon tapahtui, kun Kadettikunnan hallitus päätti helmikuun 8. päivänä 1939 pitämässään kokouksessa lakauttaa Ilmavoimien ja Tuusulan Kadettipiirit. Ilmavoimien Kadetti-
piiri jaettiin siten, että Ilmavoimien Esikunnan kadettiupseerit tulivat Helsingin Kadettipiiriin jäseniksi ja muut oman alueensa kadettipiiriin jäseniksi. Samalla perustettiin Uudenmaan Kadettipiiri. Tämän jälkeen maassamme oli yhteensä 37 kadettipiiriä, joista 35 oli määritelty alueellisesti.

Ennen talvisodan alkua Helsingin Kadettipiiriin kuuluivat puolustusministeriössä, yleisesikunnassa tai puolustuslaitoksessa palvelevat vakinaisen väen kadettiupseerit, joiden toimipaikka oli Helsingin tai Tuusulan varuskunnassa. Helsingin Kadettipiiriin eivät kuuluneet ne jäsenupseerit, jotka kuuluivat laivaston, Santahaminan tai Suomenlinnan Kadettipiireihin. Aluejärjestössä palvelevat jäsenupseerit eivät myöskään kuuluneet Helsingin Kadettipiiriin. Edellä olevan jaon mukaan Helsingin Kadettipiiriin kuuluivat seuraavat esikunnat, joukko-osastot ja sotilaslaitokset

– puolustusministeriö	– Kadettikoulu
– yleisesikunta	– Aseseppäkoulu
– 1. Divisioonan Esikunta	– Asevarikko 1
– Ilmavoimien Esikunta	– Muonavarikko 1
– Suomen Valkoinen Kaarti	– Kemiallinen koelaitos
– Helsingin Komennuskomppania	– Sähkölaboratorio
– Helsingin Autokomppania	– Sota-arkisto
– Sotakorkeakoulu	– Sotamuseo
– Sotateknillinen koulu	– Sotilashallinnollinen koulu.

Poikkeusolojen toimintaa

Sota-aika vaikutti myös kadettipiiriin toimintaan ratkaisevasti. Suunnitelmissa olleet uudet toimintamuodot kadettipiiriin jäsenistöä varten jäivät nyt sivuun maamme taistellessa olemassaolostaan. Siitä huolimatta varsinkin jatkosodan asemasotavaiheessa koettiin sotatoimiyhtymissä kadettipiirien toiminta mielekkääksi aina kun siihen oli aikaa ja mahdollisuuksia. Yhteisiä kokouksia pidettiin ja keskusteltiin am-

mattikuntaa koskevista ajankohtaisista asioista. Rauhan tultua maassamme vallitsi epävarmuuden aika, alati oltiin huolissaan maamme itsenäisyydestä ja tulevasta kehityksestä. Kestikin useita vuosia ennen kuin saatiin jälleen luottavaisena elää jokapäiväistä elämää.

Syksyllä 1939 suurin osa kadettiisiin jäsenistöstä siirtyi joukkojen mukana rintamalle ja piiritoiminta lamaantui. Talvisodan alettua kadettiipiirit numeroitiin omilla peiteluvuilla. Helsingin Kadettiisiin peiteluku oli 21. Talvisodan päätyttyä suoritettiin puolustuslaitoksessa laaja kokoonpanotarkistus. Joukko-osastoja lakkautettiin tai siirrettiin toiselle paikkakunnalle. Divisioonaorganisaatiosta siirryttiin prikaatinkokoonpanoon. Niinpä Kadettiisiin jäsentietojen saaminen ajan tasalle välirauhan aikana oli vaikeaa. Muuttuneiden olosuhteiden takia Kadettikunta ehdotti kesällä 1941 maahan uutta piirijakoa. Esitys perustui kokonaan alueelliseen järjestelyyn: kaikki määrättyllä alueella asuvat jäsenupseerit joukko-osastosta ja aselajista riippumatta kuuluivat samaan kadettiisiin. Suojeluskunta-alueet kuuluivat kokonaisuudessaan kadettiisiin. Tämä esitys ei koskenut Helsinkiä ja sen lähiympäristöä, joten suunnitelman mahdollinen toteutuminen ei olisi vaikuttanut suoranaisesti Helsingin Kadettiisiin aluejakoon.

Jatkosodan aikaiset keräyspiirit

Jatkosodan alkaminen pysäytti kuitenkin piiritoiminnan. Sen tilalle kehitettiin keräyspiiritoiminta, lähinnä välttämättömien maksujen perimistä varten. Vuoden 1944 alkuun mennessä oli Kadettikunnan rauhanaikainen piirijako korvattu kokonaan keräyspiirijärjestelyllä. Tässä järjestelyssä kadettiisiin muodostivat kukin divisioonan esikuntaa korkeampi esikunta suoraan sille alistettuine joukkoineen, kukin sotatoimiyhtymä omine ja sille alistettuine joukkoineen, kukin sotilasläänneineen kaikkein sen alueella olevine joukkoineen, ilmavoimat, rannikkotyökistö ja laivasto erikoisjaotuksen mukaan, Maasotakoulu ja Helsingin suojeluskuntapiirin evp -upseerit. Keräyspiirijärjestelmä toimi varsinkin rintamajoukoissa suhteellisen hyvin. Niinpä useisiin sotatoimiyhtymiin alettiin perustaa piiritoimikuntia. Kesään 1944 mennessä maamme sotatoimiyhtymissä oli yhteensä kaikkiaan 57 kadettiipiiriä. Esimerkiksi 4. Divisioonan Esikunnan Kadettiipiiri esitti perustamiskokouksessaan Kadettikunnalle:

- Toiminta-avun ja -tuen saamista kadettiipiireille.
- Kylväkiraudan julkaisun aloittamista.

-
- Selvityksen saamista aktiiviupseereiden palkkausksymyksen nykyvaiheesta.
 - Toivomusta, että Kadettikunta ryhtyisi laatimaan piireille epävirallisia sotilaspoliittisia julistuksia monisteiden muodossa, jotka olisivat samalla materiaalina valistustoiminnalle.

Kadettiipiiri sai toiminnalleen tukea ja ymmärrystä, sillä olihan divisioonan esikuntapäällikkönä everstiluutnantti Sixten Frey, joka oli ollut Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajana ennen sotia. Kesällä 1944 divisioona joutui viivytystaisteluun Karjalan Kannaksella ja osallistui lopulta Tali-Ihantalan torjuntataisteluihin, jolloin oli luonnollista, että kadettiipiiritoimintakin vaimeni nopeasti.

Kadettiipiirien alueita muutetaan

Puolustusvoimien siirryttyä rauhanaikaiseen kokoonpanoon vuoden 1945 alusta pyrittiin Kadettikunnankin toiminta saamaan uusia olosuhteita vastaavaksi. Sotien aikana piirijako noudatteli kenttäarmeijamme organisaatiota, jolloin piirejä oli parhaimmillaan yhteensä 57.

Rauhan tultua piirijaon periaatteena pidettiin alueellista järjestelmää, jonka runkona oli voimassa oleva sotilaspiirijaotus. Kaikki tietyin sotilaspiirin alueella olevat jäsenupseerit, mukaan lukien myös evp-upseerit, perustivat oman kadettiipiirin. Poikkeuksena oli edelleen Helsingin Kadettiipiiri, jossa evp-upseerit kuuluivat Uudenmaan Kadettiipiiriin. Alle 20 jäsenen piirejä ei perustettu. Vuoden 1945 alussa oli vielä Lapin sota, joka sitoi piirien jäsenet siellä olonsa ajan Oulun Kadettiipiiriin.

Aikaisempien aluepiirien arkistot ja omaisuus luovutettiin vastaavalle alueelliselle uudelle kadettipiirille sekä yhtymäpiirien arkistot sille uudelle kadettipiirille, mihin arkiston hoitaja tuli kuulumaan. Helsingin Kadettiipiiriin kuuluivat jatkosodan päättymisen jälkeen seuraavat joukko-osastot

- Puolustusvoimain Pääesikunta
- Helsingin komendantinvirasto
- Sotakorkeakoulu
- Tykistökoulu
- Asekoulu
- Huoltokoulu
- Kaasusuojelukoulu

- Kemian laitos
- Optinen laitos
- Sota-arkisto
- Keskuskirjasto
- Sotamuseo
- Keskussotilassairaala 1
- Sotilasapteekki 1
- Elintarvikevarikko 1
- Keskusvarikko 1
- Jääkäripataljoona 5
- Helsingin Koulutuskeskus
- Esikunta/Ilmatorjuntarykmentti 1
- I patteristo/Ilmatorjuntarykmentti 1.

Jäsentietojen selvitystyötä jatketaan

Helsingin Kadettiipiirin sotien jälkeinen ensimmäinen kokous pidettiin tammikuun 30. päivänä 1945 Katajanokan Kasinolla. Piirin puheenjohtajaksi valittiin jälleen eversti Eero Laaksonen, joka hoiti puheenjohtajan tehtäviä jo ennen sotia muutamia vuosia. Sotien jälkeen useat piirin jäsenet olivat joutuneet muuttamaan uudelle paikkakunnalle ja moni kadettiupseeri oli kaatunut sodassa. Näistä tekijöistä johtuen piirin jäsenkortisto oli sekaisin ja suuri määrä siirtymisilmoituksia tuli piiriltä toiselle. Jäsenkortiston saattaminen ajan tasalle oli työlästä ja aikaa vievää toimintaa.

Samassa tammikuun perustavassa kokouksessa valittiin piirin pääsihteeriksi ja rahastonhoitajaksi majuri Eero Rinne. Hän joutui kuitenkin pian väistymään tehtävästä, koska joutui pidätetyksi asekatkettäjutun yhteydessä. Hänen tehtäviä hoiti tämän jälkeen kapteeni, Mannerheim-ristin ritari Reino Korpi syksyyn 1945 saakka.

Koska jäsenkortiston kunnostaminen vaati runsaasti työtä, päätettiin piirin kokouksessa syksyllä 1945 valita piiritoimikuntaan yksi pääsihteeriksi ja kaksi sihteeriksi. Pääsihteeriksi valittiin majuri Teppo Erwe, jonka tehtäväksi tuli kortistoida Pääesikunnan kadettiupseerit. Sihteeriksi valittiin kapteenit Unto Silventoinen ja Reino Korpi. Silventoisen tehtävänä oli luetteloida sotilasläänin ja sotilaspiirien kadettiupseerit ja Korven joukko-osastojen kadettiupseerit.

Jäsentietojen hankinta osoittautui yllättävän hankalaksi toimenpiteeksi. Niinpä seuraavana vuonna sihteerien töiden helpottamiseksi

.....

nimettiin jäsentietojen hankkimista varten yhdysupseerit eri virastoihin ja laitoksiin seuraavasti

- Puolustusvoimain Pääesikunta, kapteeni Heikki Kouri
- Rajavartiolaitoksen esikunta, kapteeni Sulo Vuorio
- Helsingin Sotilasläänin ja -piirin esikunta, kapteeni Martti Railonkoski
- Helsingin komennuskomppania ja komendantinvirasto, majuri Lars Ekberg
- Jääkäripataljoona 5, kapteeni Olavi Ojonen
- Tykistökoulu, luutnantti Unto Tuloisela
- Pioneeriteknillinen koulu, René Nyman
- Asekoulu, kapteeni Jalmari Heino
- Evp -upseerit, ratsumestari Leo Franck ja kapteeni Teppo Hyttinen.

Suomi- Neuvostoliitto Seura

Vuoden 1945 päätapahtumana voitiin pitää kadettipiirin kokousta helmikuun 26. päivänä Katajanokan Kasinolla, johon osallistui 89 kadettiupseeria. Tilaisuudessa esitelmöi oikeusministeri Urho Kekkonen Suomi-Neuvostoliitto Seurasta kertoen myös viimeisiä tietoja Neuvostoliitosta. Aihe oli maassamme vallitsevan tilanteen osalta arka ja monen kuulijan mielestä ajankohtaan nähden epäonnistunut. Olihan järjestön edeltäjä Suomen kommunistien perustama Suomen ja Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyden seura järjestö, joka pyrki välirauhan aikana kansan yksimielisyyden hajottamiseen ja puolustustahdon murentamiseen. Se lakkautettiin joulukuussa 1940 tuomioistuimen päätöksellä.

Lisäksi Lapin sota oli muutama kuukausi aiemmin loppunut ja maahamme oli saapunut liittoutuneiden eli käytännössä Neuvostoliiton valvontakomissio valvomaan välirauhasopimusten keskeisten asiakohtien toteuttamista. Komission puheenjohtajana oli kenraalievveri Andrei Zdanov, jota Kremlin sisäisessä arvojärjestyksessä pidettiin Stalinin seuraajana. Moni muisti hänet häikäilemättömänä kommunistijohtajana, joka kesällä oli johtanut Viron neuvostomiehitystä. Huoli maamme tulevaisuudesta oli siis ilmiselvää.

*Illallistanssiaiset
ravintola
Adlonissa*

Vuoden 1946 toiminnan kohokohtaksi muodostui ravintola Adlonissa lokakuun 26. päivänä kaatuneiden upseereiden perheiden hyväksi järjestetyt illallistanssiaiset. Ohjelma oli seuraava

- tervehdyspuhe, eversti Eero Laaksonen
- sotilassoittoa, varuskunnan orkesteri
- kuorolaulua, upseerikuoro
- pianonsoittoa, pianotaiteilija Kurt Walden
- sellonsoittoa, taiteilija Pentti Rautavaara
- tanssia
- arpajaiset.

Suurin osa arpajaisvoitoista hankittiin Ruotsista majuri Emil Rosenqvistin ja ratsumestari Leo Franckin toimesta. Lahjoituksina Ruotsista saatiin

- 50 pakkaa sokeria á 1 kg
- 100 purkkia kahvia á 1/4 kg
- 50 pakettia teetä
- 50 pakettia kaakaota
- suklaata ja juustoa.

Illallistanssiaisten kuulutuksista huolehtivat komentajakapteeni Martti Juutilainen ja kapteeni Niilo Tarvajärvi. Kuusi kadettia Maasotakoulusta määrättiin juhlan marsalkoiksi.

Illallistanssiaiset onnistuivat hyvin. Väkeä riitti ja laadukas ohjelma täydensi iltaa. Kadettiipiiri sai rahallista voittoa siinä määrin, että lahjoitti puolet summasta eli 100.000 markkaa Kadettikunnalle käytettäväksi yllämainittuun hyväntekeväisyystarkoitukseen, loput käytettiin Helsingin Kadettiipiirissä apua tarvitsevien upseeriperheiden hyväksi.

*Puheenjohtaja
vaihtuu*

Sotien jälkeen kadettiipiirin puheenjohtajana ollut eversti Eero Laaksonen sai siirron Turkuun, jolloin kadettiipiiri valitsi hänen jälkeensä uudeksi puheenjohtajaksi eversti Urho Lohikosken. Valinta oli helppo, sillä hän oli toiminut jo kadettiipiirin varapuheenjohtajana aikaisemmat kaksi vuotta sekä sen lisäksi hänellä oli kokemusta mm. Vaasan ja Viipurin Kadettiipiirien toiminnasta. Lohikoski oli 1.kadettikurssin kadetti ja ennen Kadettikoulua hän kävi Haminassa vuonna

*Eversti Urho Lohikoski,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1948–50.*

PUOLUSTUSVOIMAT

1918 saksalaisten aloittaman upseerikokelaskurssin eli ns. Fahnenjunkerschulen.

*Jäsenten
osallistumis-
aktiiviteetti
hiljaista*

Vuonna 1946 pidetyt onnistuneet illallistanssiaiset ravintola Adlonissa rohkaisivat kadettiipiiriä suunnittelemaan ja järjestämään seuraavana-kin vuonna vastaanlaista illanviettoa. Ruotsi kuitenkin rajoitti lahjataroiden maastavientiä, minkä vuoksi ei katsottu olevan taloudellista mahdollisuutta juhlan viettoon edellisvuoden tapaan, joten juhla jäi pitämättä.

Kuitenkin aikaisemmin onnistunut juhla jäi monen kadettiupseerin mieleen ja sitä yritettiin uudestaan elvyttää. Keväällä 1948 piiritöimikunta nimesi jo hyvissä ajoin juhlatöimikunnan valmistelemaan syksyn iltajuhlaa, joka päätettiin pitää marraskuun 6. päivänä. Ratsumestari Leo Franck veloitettiin varaamaan ravintola Adlon kadettiipiirin tanssiaisia varten. Juhlatoimikunnan kokoonpano oli seuraava

- eversti Urho Lohikoski, puheenjohtajana
- everstiluutnantti Veikko Korttila
- everstiluutnantti Bertil Nordlund
- majuri Teppo Erwe
- majuri Pentti Vornanen
- majuri Emil Rosenqvist
- majuri Jussi Maristo
- majuri Jorma Korvenheimo
- komentajakapteeni Erkki Ainamo

-
- ratsumestari Leo Franck
 - kapteeni Unto Silventoinen
 - kapteeni Niilo Tarvajärvi
 - kapteeni Jukka Pajula
 - kapteeni Henrik Anttila.

Juhlatoimikunnan nimiluettelossa oli monia kiinnostavia nimiä. He kaikki olivat osallistuneet aktiivisesti Kadettikunnan toimintaan, moni heistä oli piiritason lisäksi ollut Kadettikunnan hallituksessa ja valtuuskunnassa. Kapteenit Jukka Pajula ja Henrik Anttila olivat tulleita kenraaleja. Everstiluutnantti Nordlund ja kapteeni Henrik Anttila entisiä tasavallan presidentin adjutantteja. Tunnettu radio- ja televisioesiintyjä, kapteeni Niilo Tarvajärvi oli puolestaan puolustusvoimain komentajan adjutantti. Komentajakapteeni Erkki Ainamo tunnetaan ennen kaikkea monien suosittujen laulujen sanoittajana ja suomentajana.

Iltajuhlan ajankohtaa muutettiin marraskuun 13. päiväksi ja juhlapaikkakin oli jo siinä vaiheessa muuttunut: tanssiaiset suunniteltiin pidettäväksi nyt Katajanokan Kasinolla. Muutamaa päivää ennen juhlaa oli ennakkoon myyty vain noin 40 lippua noin 30 myyntipisteestä. Hyvistä yrityksistä huolimatta illanvietto jäi jälleen pitämättä, koska tilaisuuteen ei saatu tarpeeksi osallistujia.

Kahtena seuraavanakin vuonna piirin toiminta oli hiljaista keskittyen lähinnä keväällä vuosipäivän viettoon ja edelleen jäsenkortiston kokoamiseen ja ylläpitoon.

Sodan jälkeen alettiin pitää toveri-iltoja joka kuukauden 4. päivänä Katajanokan Kasinolla. Näihin tilaisuuksiin otti osaa enimmillään vain 20 henkilöä ja nekin suurelta osin piirihallituksen jäseniä. Tilaisuuksista tiedotettiin jäsenille Kylkiraudassa sekä erikseen kiertokirjeillä. Piirihallitus totesi, että Helsinki laajana kaupunkivaruskuntana aiheuttaa vaikeuksia entistä tiiviimmälle toiminnalle sekä erityisesti tarjolla olevat runsaat harrastus- ja viihdytysmahdollisuudet vähentävät tilaisuuksien osallistujamääriä.

Vuonna 1950 jatkettiin sotien jälkeisten toveri-iltojen järjestämissä niin, että näihin iltoihin liitettiin jokin mielenkiintoinen filmiesitys. Tästä huolimatta tilaisuudet eivät saavuttaneet jäsenistön keskuudessa suosiota, joten niiden järjestämisestä luovuttiin.

Piirin jäsenmaksuja ryhdyttiin keräämään aktiivisesti varsinaisesti vasta 1950-luvulla. Jatkosodan päättymisen jälkeisenä vuotena kerättiin piirin jäseniltä 12 päivärahaa ilman rintamalisää käytettäväksi puutteeseen joutuneiden kadettiveljien hyväksi.

*Yhteistoiminta
muiden
upseeri-
järjestöjen kanssa*

Suomen Upseeriliiton ja Suomen Reserviupseeriliiton hallitusten yhteisestä aloitteesta upseerijärjestöjen hallitusten ja johtokuntien edustajat kokoontuivat Katajanokan Kasinolle kesäkuun 4. päivänä 1948. Tilaisuudessa oli läsnä myös edustajat Jääkäriliitosta, Kadettikunnasta ja puolustusvoimain komentaja, jalkaväenkenraali Arne Sihvo. Kokouksessa päätettiin viettää Suomen Marsalkka Mannerheimin syntymäpäivää, kesäkuun 4. päivää, Jääkäriliiton, Kadettikunnan, Upseeriliiton ja Suomen Reserviupseeriliiton yhteisenä juhlapäivänä, jolloin järjestetään mainittujen liittojen sekä niiden alaosastojen johtokuntien

Tasavallan presidentti Tarja Halonen saapumassa upseerijärjestöjen illalliselle 4.6.2008 Katajanokan Kasinolla. Vasemmalta kapteeni Mika Hannula, majuri Harri Westerlund, kenraalimajuri Sami Sihvo ja presidentin oikealla puolella prikaatikenraali Juha-Pekka Liikola.

Keskustelua ruokailun lomassa upseerijärjestöjen illallisella 4.6.2008. Vasemmalta kenraaliluutnantti Heikki Tilander, opetusneuvos Kristiina Kaihari-Salminen, kenraali Jaakko Valtanen, presidentti Tarja Halonen, prikaatikenraali Juha-Pekka Liikola, amiraali Juhani Kaskeala ja vara-amiraali Jaakko Smolander.

toimesta yhteisiä, arvokkaita juhlatilaisuuksia. Tästä juhlapäivällisestä on muodostunut perinne. Vuosittain kesäkuun 4. päivänä upseerijärjestöjen edustajat ovat kokoontuneet illallisen merkeissä Katajanokan Kasinolle.

Myöhemmin upseerijärjestöt perustivat oman Upseeriyhdistysten Yhteistyöelimen (YTE), jonka yhtenä tärkeänä tehtävänä oli vaalia ja kohottaa maanpuolustushenkeä sekä olla koordinoivana elimenä upseerijärjestöissä.

II Muuttuvassa yhteiskunnassa

Sota-aika ja sen jälkeiset lähivuodet olivat Suomelle raskasta aikaa. Siihen kuuluivat suurten sotakorvausten maksaminen Neuvostoliitolle, karjalaisten evakkojen asuttaminen, sotasyylisyysoikeudenkäynnit sekä kadettiupseereiden tuomitseminen asekatkentaoperaatioissa. Näiden asioiden lisäksi oli maassamme pitkään elintarvike- ja asuttopula. Vasta tultaessa 1950-luvulle yhteiskunnallinen elämä saattoi palata normaaliin muotoonsa. Yhdistykset, kuten kadettiipiirikin alkoivat jälleen kokoontua ja järjestää jäsenilleen ohjelmaa sekä osallistua yhteiskuntamme kehittämiseen.

Puheenjohtaja vaihtuu

Eversti Lohikosken kolmivuotisen puheenjohtajakauden jälkeen kadettiipiirin seuraavaksi puheenjohtajaksi valittiin everstiluutnantti Antero Hurme. Hän oli aikaisempia puheenjohtajia nuorempi ja valmistui upseeriksi 10. kadettikurssilta. Hänelläkin oli jo aiempaa koke-

Everstiluutnantti Antero Hurme, Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtaja 1951–54.

PUOLUSTUSVOIMAT

Nais- toimikunnan perustaminen

musta muutama vuosi kadettipiiritoiminnasta oltuaan ennen sotia Riihimäen KadettiPiirin rahastonhoitajana.

Piiritoimikunta, jota nimikettä piirihallituksesta käytettiin, jakautui 1950-luvulla toiminnan suunnan mukaisesti yleensä kahteen osaan, ohjelmajaostoon ja talousjaostoon. Ohjelmajaosto käsitteli kadettiPiirin juhliin liittyviä ohjelma-asioita ja talousjaosto pyrki saamaan niiden onnistumiselle mahdollisimman hyvän taloudellisen tuen. Talousjaoston yhtenä jäsenenä oli yleensä kaupan ja liike-elämän pariin siirtynyt kadettiupseeri. Tätä käytäntöä on pyritty noudattamaan vielä nykyäänkin.

Vuonna 1951 tammikuun 24. päivänä pidetyssä kokouksessa piiritoimikunnan hallitus esitti vuosikokoukselle tulevaan toimintasuunnitelmaan seuraavia asioita:

- Naistoimikunnan perustaminen.
- Tiedotusverkon luominen; joka kuntaan yksi tai useampi yhdysmies.
- Erinäisten tilaisuuksien kuten elokuvaesitysten ja retkeilyjen järjestäminen jätetään Helsingissä toimivien upseerijärjestöjen yhteistoiminnan huoleksi.
- Illallistanssiaiset vuosipäivänä 28.1.

Nyt tuli ensimmäisen kerran esille naistoimikunnan aloittaminen. Varsinkin 1950-luvulla monissa yhteisöissä oli perustettu erillinen naistoimikunta.

Piiritoimikunnan seuraavaan kokoukseen kutsuttiin toimikunnan jäsenten rouvat neuvottelemaan naistoimikunnan aloittamisesta. Kokoukseen saapuivat rouvat Lea Hurme, Maija Hovi, Aili Åström, Gurli Franck, Brita Reunala ja Eeva Virolainen. Naistoimikunnan mukaantulolla pyrittiin saamaan lisäapua kadettiPiirin tilaisuuksien järjestämisessä.

Keskustelua Kadettikunnan vuosipäivän ajankohdasta

Kadettikunnan 30-vuotispäivän vietto 28.1.1951 muodostui ainutlaatuiseksi surupäiväksi Suomen Marsalkan kuoleman johdosta. Piirin toimesta ei tällöin järjestetty mitään tilaisuutta, koska juhllaisuudet järjestettiin Helsingissä Kadettikunnan hallituksen toimesta.

Marsalkan kuolinpäivä vaikutti Kadettikunnan vuosipäivän ajan-

Kadettikoulun vuosipäiväjuhlan paraati 28.1.1939 Munkkiniemen urheilukentällä. Sotamarsalkka Mannerheim suorittamassa paraatikatselemusta.

Sotamarsalkka Mannerheim ottamassa ohimarssia vastaan 28.1.1939 Munkkiniemessä.

kohtaan, koska Kadettikunta ei pitänyt sopivana viettää järjestönsä vuosipäivää samana päivänä. Uudeksi päiväksi valittiin 20.3., joka oli myös Kadettikoulun uusi vuosipäivä. Ennen sotia Kadettikoulun vuosipäivää juhlittiin 28.1., koska koulun avajaisjuhlassa 28.1.1919 sotakoulujen tarkastaja, kenraalimajuri Hannes Ignatius nimesi päivän Kadettikoulun vuosipäiväksi. Päivämäärä 20.3. liittyy vuoteen 1779, jolloin Yrjö Maunu Sprengtporten teki esityksen Haapaniemen Kadettikoulun perustamisesta. Kadettikunnan vuosipäivän ajankohtaan palattiin 1960-luvulla, koska järjestölle haluttiin oma merkityksellisempi juhlapäivä. Vuosikokous hyväksyi 21.3. 1964 järjestön uudeksi vuosipäiväksi tammikuun 27. päivän, jolloin varsinaisesti oli päätetty Kadettikunnan perustamisesta.

*Kevät- ja
syystanssiaiset
Katajanokan
Kasinolla*

Samassa tammikuun kokouksessa 1951 päätettiin järjestää kevättanssiaiset palmusunnuntaina 18.3. ja toiset tanssiaiset syyskaudella. Kevättanssiaisten alustava ohjelma oli seuraava

- yksinlaulua rouva Aili Åström, säestäjänä rouva Maija Suorsa
- pianonsoittoa everstiluutnantti Arvo Kärkkäinen
- tanssia ja yhteislaulua.

Tanssiaisten osallistumismaksu oli 250 markkaa ja asuksi määrättiin sotilaille vierailupuku ja siviileille smokki tai frakki. Tanssiaisten pito- paikkana oli Katajanokan Kasino. Kevättanssiaisiin varattiin jo ennakkoon 72 pöytäpaikkaa, joka mahdollisti juhlan järjestämisen.

Syystalvella, marraskuun 3. päivänä, järjestettiin toimintasuunnitelman mukaiset illallistanssiaiset Katajanokan Kasinolla. Tanssin ohessa esiintyivät

- pianotaiteilija Kaija Salonen-Kakkuri
- kapteeni Reino Palmroth
- kapteeni Niilo Tarvajärvi.

Iltajuhlan aikana esiintynyt pianotaiteilija Kaija Salonen-Kakkuri oli everstiluutnantti Veikko Kakkurin puoliso ja erinomainen pianisti. Pianonsoiton diplomoin hän suoritti Viipurin Musiikkiopistossa pianotaiteilija Kerttu Bernhardin johdolla Viipurissa 1942 ja lauludiplomin laulutäiteilijä Olavi Nybergin johdolla Lahdessa 1945. Hän oli monien laulajien ja soittajien, kuten esimerkiksi Heimo Haiton ja

YKSITYISKOKOELMA

Pianotaiteilija Kaija Salonen-Kakkuri soittamassa pianoa kodissaan Käpylässä 1950.

Everstiluutnantti Veikko Kakkuri ja pianotaiteilija Kaija Salonen-Kakkuri Käpylän kodissa 1950.

Sulo Saaritsin konserttisäestäjä ja vuosina 1946–74 Sibelius-Akatemiassa pianonsoiton opettajana. Everstiluutnantti Veikko Kakkuri suoritti upseeritutkinnon ja myöhemmin lainopin kandidaatin tutkinnon. Vuosina 1967–68 hän oli Kadettikunnan pääsihteerinä.

YKSITYISKOKOELMA

Kerhoillat Toveri-iltojen sijaan kadettiipiiri alkoi järjestää jäsenilleen yhteisiä tilaisuuksia, joihin liitettiin jokin ajankohtainen esitelmä. Vuonna 1951 niitä pidettiin neljä ja esitelmien pitäjät ja ajankohtaiset aiheet olivat seuraavat

- 13.4. majuri Ville-Poju Somerkari ”Fenno-Skandian kalotin ongelma”
- 25.5. everstiluutnantti Armo Karkaus ”Nykyaikainen radio – tulevaisuuden yhdysväline”
- 4.10. ratsumestari Leo Franck ”Kadettklubben – Kadettikunta”
- 29.11. kapteeni Heikki Pirkola ”Upseerinura ylioppilaspilapiireissä suoritettun gallup-kyselyn valossa”.

Näihin iltoihin osallistui keskimäärin 40 jäsentä, joista noin puolet oli evp-upseereita. Usein kerhoillan aikana esitettiin ajankohtaisia lyhytelokuvia, jotka oli hankkinut everstiluutnantti Heikki Parkkonen.

Seuraavana vuonna jatkettiin teemallisia kerhoiltoja, joihin osallistui keskimäärin 20 jäsentä ja pääosa heistä edelleenkin evp-upseereita. Tämän vuoden esitelmien pitäjät ja aiheet olivat seuraavat

- 12.3. everstiluutnantti Kalle-Sulo Laakso ”Näkökohtia tulen ja liikkeen yhteisvaikutuksen järjestämisestä”
- 12.4. majuri Reino Turkki ”Huomioita lentokaluston viimeaikaisesta kehityksestä ja käytöstä”
- 5.11. everstiluutnantti Reino Arimo ”Atomipommin vaikutus ja suojauminen sitä vastaan”.

Peruskurssin suorittaneet upseerit Sotien jälkeen vuosina 1946–49 järjestettiin Maasotakoulussa kaksi upseerien peruskurssia sotiin osallistuneille upseereille, jotka eivät olleet käyneet Kadettikoulua. He olivat joko palveluksessa olevia reservin upseereita tai aliupseereita, jotka sodan aikana ylennettiin upseereiksi. Heistä pyrittiin saamaan täydennystä sotien jälkeiseen upseerivajeeseen. Kadettikunnan vuoden 1948 vuosikokouksessa keskusteltiin asiasta varsin vilkkaasti. Kokous päättyi lähes yksimielisesti kielteiselle kannalle ja totesi, että vain Kadettikoulun tai Merisotakoulun kadettiosaston käynyt upseeri on hyväksyttävissä jäseneksi. Asia tuli muutaman vuoden kuluttua uudelleen esille ja Kadettikunta tiedusteli kadettiipiireiltä voitaisiinko nämä peruskurssilaiset hyväksyä Kadettikunnan jäseniksi. Vuoden 1951 syksyn kokouksissa keskusteltiin

Maasotakoulussa peruskurssin suorittaneiden upseereiden pääsystä Kadettikunnan jäseniksi. Piiritoimikunta oli sitä mieltä, että Kadettikunta on alun perin tarkoitettu yhdistykseksi, jonka jäsenyys edellyttää upseerin peruskoulutuksen saamista nimenomaan Kadettikoulussa. Asiaan otettiin siis jälleen kielteinen kanta.

Itsenäisyyspäivän juhlat alkavat

Marraskuussa 1952 kadettiipiirin piti edellisvuoden tapaan järjestää syystanssiaiset. Piirin sihteeri kapteeni Eero Korpikoski esitti loka-kuun piiritoimikunnan kokouksessa, että juhlan järjestämisessä on sattunut valitettava päivämäärävirhe, jolloin juh latoimikunta esitti tanssiaisten pitopäiväksi itsenäisyyspäivää ja että tilaisuutta varten oli jo varattu Katajanokan Kasinon juhlakerros. Samaan aikaan tuli tieto, että Helsingin Upseeriyhdistysten Yhteistyötoimikunta oli myös suunnitellut itsenäisyysjuhlan järjestämistä Katajanokan Kasinolla. Koska Helsingin Kadettiipiiri oli ehtinyt ensimmäisenä varata juhlatilat käyttöönsä, annettiin järjestöjen yhteisestä sopimuksesta juhla Helsingin Kadettiipiirin järjestettäväksi, kuitenkin sillä edellytyksellä, että muiden upseeriyhdistysten jäsenien vieraineen on mahdollista osallistua juhlan viettoon. Tästä vuoden 1952 itsenäisyyspäivän iltajuhlasta muodostuikin sitten perinnetilaisuus, jota vieläkin vietetään. Muutamina vuosina juhla järjestettiin päiväjuhla. Kadettiipiirin järjestämään ensimmäiseen upseerijärjestöjen yhteiseen itsenäisyyspäivän juhlaan osallistui 158 henkilöä ja ohjelma oli seuraava

- alkusoitto, Martti Parantainen: Joulukuun kuudes,
Helsingin Varuskuntasoittokunta johtajana kapellimestari
Kauko Lahti
- tervehdyssanat, everstiluutnantti Antero Hurme
- mieskuorolaulua, Ylioppilaskunnan Laulajien vahvistettu
kvartetti
- Toivo Kuulan yksinlauluja, laulutaiteilija Sirkka-Liisa Ainamo,
säestäjänä maisteri Jouko Tolonen
- tanssia.

Itsenäisyyspäivän iltajuhla järjestettiin edellisvuoden tapaan seuraavanakin vuonna kadettiipiirin järjestämänä Katajanokan Kasinolla. Paikalla oli 114 henkilöä. Juhlava ja arvokas ohjelma oli seuraava

- alkumarssi, Helsingin Varuskuntasoittokunta

- tervetulosanat, piirin puheenjohtaja everstiluutnantti Antero Hurme
- yksinlaulua, laulutaiteilija Aili Åström
- lausuntaa, taiteilija Iiro Kaikko
- Jean Sibeliuksen pianomusiikkia, pianotaiteilija Kaija Salonen-Kakkuri
- juhlapuhe, everstiluutnantti Keijo Mikola
- vanhojen sotilaspukujen esittely, maisteri Bure Lithonius
- tanssia.

Itsenäisyyspäivän iltajuhlan vapaan sanan aikana entiset Haminan kadetit, eversti Maximilian Spåre ja majuri Alexander Sommar sekä 1. kadettikursin edustajana eversti Gustav Ehrnrooth esittivät terveiset nuoremmille kadettisukupolville. Vanhojen sotilaspukujen esittelyn aiheena oli ”Suomalainen sotilas kautta vuosisatojen”. Esitystä havainnollistettiin aidoilla puvuilla ajankohtaisen musiikin säestämänä.

Vuoden 1954 syyskauden suurimmaksi tapahtumaksi muodostui perinteinen itsenäisyyspäivän iltajuhla Katajanokan Kasinolla nyt kolmannen kerran peräkkäin. Ohjelma oli seuraava

- tervehdyssanat, kadetti piirin varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Norman Simonen
- malja isänmaalle
- sotilassoittoa, Helsingin Varuskuntasoihtokunta
- lausuntaa, näyttelijä Jussi Jurkka
- trumpettisoolo, kapteeni Alf Konno
- puhe, rovasti Hannes Anttila
- kohtauksia Sam Sihvon laulunäytelmästä Jääkärin morsian, Ylioppilasteatteri.

1950-luvun lopulla ja 1960-luvulla Helsingin Upseeriyhdistysten Yhteistyötoimikunta järjesti itsenäisyyspäivän juhlat. Järjestämisvastuussa oli jokin neljästä upseerijärjestöstä Jääkäriliitto, Suomen Upseeriliitto, Suomen Reserviupseeriliitto tai Helsingin Kadetti piiri Kadettikunnan edustajana. Tällä järjestelyllä taattiin se, että juhlien osallistujamäärä pysyi suhteellisen suurena. Varsinkin 1960-luvulla itsenäisyyspäivän juhlaa vietettiin päiväjuhlanäytelmänä. Helsingin Kadetti piirillä oli kuitenkin suuri vaikutus juhlien järjestämisessä. Ensimmäisten kolmen itsenäis-

.....

syyspäivän juhlan järjestelyt olivat käytännössä Helsingin Kadettiipiirin vastuulla.

Katajanokan Kasinosta on muodostunut upseereiden yhteinen perinnetila, jossa on pidetty monia vaikuttavia juhlatilaisuuksia. Kerhorakennuksen piirtäjänä pidetään arkkitehti Albert Nybergiä. Rakennus valmistui ennen vapaussotaa Venäjän Itämeren laivaston meriupseerikerhoksi. Tammikuussa 1918 punakaartilaiset valtasivat talon, mutta menettivät sen saman vuoden huhtikuussa saksalaisille upseereille, jotka puolestaan poistuivat maastamme joulukuussa. Valtioneuvosto teki 23.1.1919, valtionhoitaja Mannerheimin johdolla päätöksen, että kasino luovutetaan Suomen upseerien käytettäväksi upseeriklubina. Nykyään kasinorakennuksen kiinteistön omistaa Katajanokan Upseerikerho ry, johon kuuluvat Upseeriliitto, Reserviupseeriliitto ja Helsingin Reserviupseeripiiri.

Jäsenmaksuihin helpotuksia asekätkijöiden osalta

Vuoden 1954 ensimmäisessä piiritoimikunnan kokouksessa keskusteltiin asekätkentäasiasta. Kadettiipiirin puheenjohtaja everstiluutnantti Antero Hurme valtuutettiin esittämään Kadettikunnan hallitukselle, että ne jäsenet, jotka joutuivat pidätetyiksi lkp- ja asekätkentäjutun vuoksi tai olivat oleskelleet näiden asiain vuoksi ulkomailla vapautettaisiin jäsen- ynnä muiden vastaavien maksujen suorittamisesta pidätykseltään ja siltä ajalta, jonka ovat oleskelleet ulkomailla. Ilmeisesti asiaan palattiin myöhemmin erikseen.

Ne Suomen sodanaikaiset upseerit, jotka saivat asekätkentätuomion, pitivät asiaa maamme itsenäisyyden säilyttämisen kannalta tärkeänä ja kokivat toiminnallaan sijaikärsijöinä auttaneensa Suomea.

Kerhoiltoja kaaderivoimin

Vuoden 1954 aikana pidettiin kaksi kerhoiltoa Katajanokan Kasinolla. Ensimmäinen oli keväällä. Aiheena oli majuri Kaarlo Koroman matkakuvaus Neuvostoliitosta ja sen jälkeen everstiluutnantti Heikki Parkkosen järjestämä elokuvaesitys.

Toista kerhoiltoa vietettiin syksyllä ja sen järjestivät 20. ja 21. kadettikurssi. Ohjelma alkoi everstiluutnantti Paavo Ilmolan tervehdyssanoilla. Upseeriyhtye esiintyi majuri Eino Suorsan johdolla. Majuri Eero Hälvä ja kapteeni Klaus Holma esittivät kaskuja kadettiajoilta ja lopuksi kuunneltiin kapteeni Klaus Holman esittämänä 20. kadettikurssin ikäpresidentin kapteeni Antti Rantasen päiväkäsky.

Kaaderiveli Klaus Holma osallistui sotien jälkeen aktiivisesti Helsingin Kadettiipiirin toimintaan ollen 1950-luvun lopulla hallituksen jäsenenä muutaman vuoden. Prikaatikenraali Heikki Holma muistelee mieleenpainuvasti setänsä Klaus Holman värikkäitä elämänvaiheita.

– Klasu, joka oli perheen vanhin lapsi, syntyi Turussa. Koska äiti oli ruotsinkielisestä suvusta, Klasusta tuli kaksikielinen, sillä hän oppi jo kotona aivan pienenä ruotsin kielen. Koulunsa hän aloitti kotona Impilahdella isän toimiessa kotiopettajana. Myöhemmin hänet lähetettiin isoäitinsä luokse Turkuun 1928, jotta hän pääsisi oikeaan kouluun. Koulun jälkeen hän siirtyi oppilaaksi 21. Kadettikurssille 1937. Perhe muutti samoihin aikoihin Helsingin Munkkiniemeen, joten Kadettikoulu oli kiven heiton päässä kotiovesta. Talvi- ja jatkosodassa hän palveli kenttätykistössä patterin päällikkönä ja myöhemmin patteristoupseerina. Asemasotavaiheessa 1942–43 hänet komennettiin muutamiksi kuukausiksi Unkariin. Tehtävä oli etupäässä hiihdon opettaminen unkarilaisille itärintaman tarpeisiin, mutta kyllä tykistöasioistakin puhuttiin. Klasu meni naimisiin 1943 Felicia Adamsin kanssa. Pariskunta muutti sodan jälkeen Topeliuksenkatu 3:een Töölön kirkkoa vastapäätä. Felicia Adams oli yksi Adams Filmi Oy:n omistajista ja toimitusjohtaja. Oli melko luonnollista, että erottuaan puolustusvoimien palveluksesta Klasu siirtyi elokuva-alalle. Yhtiöllä oli sekä elokuvateattereita ympäri Suomea että omaa tuotantoa.

Klasu harrasti purjehtimista ja autourheilua. Hän osallistui kadettiupseeriveljensä Ilkan kanssa muun muassa Jyväskylän suurajoihin vuosina 1951, 1952 ja 1954 vakioautojen luokassa Volkswagen kuplalla. Vuonna 1952 he osallistuivat Monte Carlon ralliin Renault'lla. Ralli oli lähinnä kokoontumisajo. Klaus ja Ilkka lähtivät matkaan Tukholmasta. Tuohon aikaan oli todellinen saavutus, että yleensä päästiin perille, kun oli ajettava läpi koko tuhoutuneen Euroopan. Klasu matkusti 1960-luvun lopulla Lappiin avustamaan kenraalimajuri Walleniusta tämän kirjallisissa töissä.

*Suomalaisesta
upseeri-
koulutuksen
alkamisesta
175 vuotta*

Vuoden 1954 päätapahtumana vietettiin Kadettikunnan vuosipäivää suomalaisen upseerikoulutuksen 175-vuotisjuhlanä maaliskuun 20. päivänä Katajanokan Kasinolla. Eversti Yrjö Maunu Sprengtporten teki Ruotsin kuninkaalle esityksen maaliskuun 20. päivänä 1779 Haapaniemen Kadettikoulun perustamisesta. Tätä ajankohtaa pidentään Kadettikoulun vuosipäivänä ja nykyään koulun perinnepäivänä.

Juhlan ohjelma oli seuraava

- Parolan marssi, Helsingin Varuskuntasoihtokunta
- tervetulosanat, Kadettiipiirin puheenjohtaja, everstiluutnantti Antero Hurme
- mieskuorolaulua, Helsingin upseerilaulajien kuoro
- Kadettikunnan puheenjohtajan, eversti Olavi Huhtalan puhe
- yksinlaulua, majuri Lauri Uski, pianosäestäjänä majuri Unto Kaasinen
- puhe ”Naiselle”, kapteeni Reino Palmroth
- tanssia.

Kirjailija Reino Hirviseppä eli kaaderiveli Reino Palmroth on aikaan taitavasti ja hauskaasti riimitellyt puheen Suomen Naiselle, jota voidaan esittää monissa juhlissa keventävänä ohjelmanumerona.

Naisten malja!

*Nainen, luomakunnan kukka, auvon aarre ylin,
Sulle luonto armanttaan antaa avosylin.
Sulle kuuluu kruunu päähän, valtikkakin käteen,
tuothan elon harmanteen kirkkaan päivänsätein.*

*Maalarin oot taulun aihe, runoilijan huume,
kuinkas se nyt olikaan – ”Du bist wie eine Blume”!
Osuneet kuin naulankantaan on nuo sanat Heinen,
sillä miesten mielipide tässä on yhtäläinen.*

Siellä, missä arkitoimi ois vain toraa pelkkää,
raikas naurus rattoisasti riemuksemme helkkää.
Miekkoisella, jolle nainen hymyänsä tuhlaa,
näin on mieli arkenakin alituista juhlaa.

Ilon lähde pulppuava Sull' on parmahilla,
lemmen liekin silmilläsi loihdit armahilla.
Helonaurus helkähtää kuin herkin harpunkieli,
kunne kuljet, rinnallasi rientää riemumieli.

Tunnetta jo Bibliasta leikinlahjat naisen;
muistammehan toki kaikki Saaran – nauravaisen.
Pilkkahtaa myös myöhemminkin aina sama juttu;
hymy kuulun Mona-Lisan kaikille lie tuttu.

Nainen halki aikakautten laakereita niittää,
nimen lähtemättömästi historiaan liittää.
Maine häll' on mahtavin ja voima häll' on suurin;
muistammehan Kleopatran, madame Pompadourin.

Nytkin muuttumattomana näämme Eevan suuren,
joskin lienee vaihtunut jo hieman kuosi puuvun.
Voitokkaasti ilakoiva immen silmäpari
nuoren miehen haakselle on altis salakari.

Ootpa, nainen, senorita, lady taikka donna,
syämässämme säilyt aina vastustamatonna.
Luokses siks nyt, Suomen, Pegasoni ohjaan,
onneksesi, jumalainen, juon tään maljan pohjaan!

*Kadettipiirin
alueen
tarkistaminen*

Helsingin alueella toimi peräti neljä kadettipiiriä maavoimien puolella Helsingin, Santahaminan, Suomenlinnan ja Etelä-Uusimaan piirit. Sen lisäksi ilma- ja merivoimilla omat kadettipiirinsä. Heinäkuun 1. päivästä 1954 alkaen tuli voimaan uusi kadettipiirijako. Sen mukaan Helsingin Kadettipiiriin kuului Helsingin Sotilaspiirin alue lukuun ottamatta Santahaminan ja Suomenlinnan alueita. Sotakorkeakouluun komennetut upseerit kuuluivat Helsingin Kadettipiiriin lukuun ottamatta niitä upseereita, jotka oli komennettu Pohjois-Uudenmaan, Santahaminan ja Merivoimien Kadettipireistä.

Aluejakoa kehitettiin edelleen 1950-luvun lopulla, koska heräsi tarve muodostaa Helsinkiin yksi voimakas ja toimintakykyinen kadetti-
piiri. Vuonna 1956 Etelä-Uusimaan piiri lopetti toimintansa ja sen jäsenet liittyivät Helsingin Kadettipiiriin. Seuraavana vuonna sen esimerkkiä seurasivat sekä Santahaminan että Ilmavoimien Kadettipiirit ja vuonna 1965 Suomenlinnan Kadettipiiri. Tämän jälkeen Helsingin alueella oli Helsingin ja Merivoimien Kadettipiirit.

Helsingin Kadettipiirin jäsenmäärä kasvoi tasaisesti sotien jälkeen. Vuonna 1954 piirissä oli jo 563 jäsentä, vuonna 1980 vastaava luku oli 1228. Myös piirihallituksen vahvuus ja kokoonpano oli vakiintunut niin, että piirihallituksessa oli puheenjohtaja, varapuheenjohtaja, sihteeri, rahastonhoitaja ja 7–10 jäsentä. Lisäksi pidettiin tärkeänä, että toinen puheenjohtajista oli aktiivipalveluksessa. Myös katsottiin, että puheenjohtajan olisi syytä olla everstin tai vähintään everstiluutnantin arvoinen upseeri.

*Erähenkinen
illanvietto*

Syyskaudella 1955 pidettiin erähenkinen illanvietto Katajanokan Kasinolla. Tapahtuma oli tarkoitettu perhetilaisuudeksi ja erityisesti perheen nuoremmalle väelle. Tilaisuus alkoi Helsingin Varuskuntasoitto-kunnan esityksellä, jonka jälkeen kadettipiirin puheenjohtaja eversti Erkki Kukkonen toivotti salintäyteisen joukon tervetulleeksi. Upseerien Metsästysyhdistyksen puheenjohtaja, kenraaliluutnantti Harald Öhquist piti mielenkiintoisen esitelmän luonnontuntemuksen merkityksestä maanpuolustukselle. Samassa tilaisuudessa Valtakunnan Metsästyskeskustalon johtaja, maisteri Tauno Mäki esitelmöi puolestaan metsästyksenvalvojan tehtävistä ja metsästyksen merkityksestä: esitystä havainnollistettiin värifilmillä ”Behind the Flowers”. Yhteislaulujen ja piirileikkien jälkeen näyttelijä Oke Tuuri esitti Pekka Lipposen metsästysjuttuja.

Majuri
Reino Palmrothin
kiitoskirje kadetti-
piirille hänen
50-vuotispäivän
johdosta.

Jäsenten merkkipäiviä

Moni ensimmäisten kadettikurssien upseeri täytti 1950-luvulla 50 vuotta. Kadettiipiirillä oli tapana muistaa merkkipäiväänsä viettäviä ja toiminnassa aktiivisena olevia jäseniään joko kortilla tai muulla sopivalla tavalla. Onnittelulla pyrittiin lisäämään tälläkin tavoin kadetti-
piirin jäsenistön yhteenkuuluvuutta.

Puheenjohtajat vaihtuvat

Vuonna 1955 kadettiipiiri valitsi uudeksi puheenjohtajaksi eversti Erkki Kukkosen, joka oli ollut jo kadettiipiirin varapuheenjohtajana edellisvuonna. Eversti Kukkosesta tuli saman vuonna Sotakorkeakoulun

Eversti Erkki Kukkonen,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1955–56.

PUOLUSTUSVOIMAT

Kenraalimajuri Reino Arimo,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1957.

PUOLUSTUSVOIMAT

johtaja. Hänen puheenjohtajakautensa jäi kahdeksi vuodeksi, koska vuonna 1957 kenraalimajuri Kukkonen määrättiin puolustusvoimien huoltopäälliköksi ja hänellä ei työkiireiden vuoksi jäänyt enää aikaa kadettipiirin toiminnalle.

Kenraalimajuri Kukkonen jälkeen kadettipiirin puheenjohtajaksi valittiin kenraalimajuri Reino Arimo. Hän oli puheenjohtajana vain runsaan vuoden, koska hänet valittiin keväällä 1958 Kadettikunnan puheenjohtajaksi.

Upseerijärjestöjen yhteistoiminta

Keväällä 1956 Helsingin Kadetti piiriin piiritoimikunta totesi, että yhteistoiminnan järjestely pääkaupunkiseudun alueella ei vastaa tarkoitusta. Piiritoimikunta totesi myös, että tehokas yhteistoiminta on aikaansaattava ennen kuin uhkaavaa rakoilua eri upseerijärjestöjen kesken pääsee syntymään. Yksimielisesti todettiin, että Helsingin Kadetti piiri on lähinnä se alaosasto, jolle ehkä parhaiten kuuluu aloitteenteko asiassa, koska se aatteellisena järjestönä, Kadettikunnan osana, edustaa sekä aktiivipalveluksessa että reservissä olevia upseereita.

Jo vuotta aikaisemmin piiritoimikunta toimintakertomuksessaan totesi, että pitäisi tutkia yhteistoiminnan lisämahdollisuudet Suur-Helsingin alueen kadetti piirien ja muiden upseeriyhdistysten kesken. Lisäksi korostettiin, että perheiden mukaantulo yhdistystoimintaan olisi suotavaa.

Tältä pohjalta piiritoimikunta päätti ottaa yhteyden Upseeriliiton Helsingin osastoon ja Helsingin Reserviupseerikerhoon sekä ehdottaa näille yhteistoimintaa valmistelevan toimikunnan kokoon kutsumista vielä ennen kesää. Toimikunnan valmistelutehtävät olivat seuraavat:

- Yhteistoimintamuotojen periaatteellinen määrittäminen.
- Sen ylläpidon vaatiman pysyvästi toimivan ja tehokkaan organisaation aikaansaaminen.

Alustavasti kaavailtiin valmistelevaan elimeen kaksi edustajaa kaikista kolmesta alaosastosta.

Syksyllä piiritoimikunnan kokouksessa todettiin, että Helsingin Kadetti piiriin aloitteesta koottu kuusimiehinen toimikunta kokoontui touko-kesäkuun vaihteessa. Tässä kokouksessa toimikunta totesi yhteistoiminnan toteutuvan parhaiten pienemmän ja tasasuhtaisemman työvaliokunnan toimintana. Valiokunnan tulisi olla vain yhdistävä

elin, joka antaisi tekemänsä päätökset kulloinkin vuorossa olevan upseeriyhdistyksen toteutettavaksi. Tähän työvaliokuntaan esitettiin valittaviksi kolme vakinaisessa palveluksessa olevaa upseeria Upseeriliiton Helsingin osastosta, kolme reservin upseeria Helsingin Reserviupseerikerhosta ja kolme upseeria yhteensä kaikista Helsingin alueen kadettiipiireistä.

Helsingin Upseeri- yhdistysten Yhteistyö- toimikunta

Valmistelutyö työvaliokunnassa saatiin päätökseen ja vuoden 1956 lopulla ja sen tuloksena syntyi toimintaohje, jossa todettiin mm. seuraavaa:

– Helsingin Upseeriyhdistysten Yhteistyötoimikunta toimi Helsingin varuskunnan eri upseeriyhdistysten alaosastojen valtuuttamana näiden eräitä toimintamuotoja yhdistävänä elimenä.

– Jäsenyhdistykset valitsevat kalenterivuodeksi edustajansa yhteistyötoimikuntaan seuraavasti: Helsingin Reserviupseerikerho kolme edustajaa, Jääkäriliiton Helsingin osasto yksi edustaja, Upseeriliiton Helsingin osastot kolme edustajaa ja Helsingin Kadettiipiiri kolme edustajaa siten, että Suur-Helsingin eri alueet ja puolustushaarat tulevat mahdollisimman monipuolisesti edustetuiksi.

Tämän Helsingin Upseeriyhdistysten Yhteistyötoimikunnan (HUYTT) tehtäväksi tuli

– Helsingin upseeriyhdistysten ja niiden jäsenten maanpuolustuksen lujittamiseen ja isänmaallisen hengen kasvattamiseen sekä ylläpitämiseen tähtäävän toiminnan koordinoiminen, helpottaminen ja tukeminen

– yhteenkuuluvaisuuden tunteen, keskinäisen luottamuksen ja toveruuden ja yhteiseen aatteelliseen pohjaan perustuvan upseerihengen kehittämisen em. jäsenyhdistysten puitteissa

– yhteisten perinteiden luominen ja ylläpitäminen

– yhteisten tilaisuuksien järjestäminen, esitelmöitsijöiden vaihto ja yhdistysten ulkopuolelle kohdistuvan maanpuolustustyön ja yhteisiintymisten suunnittelu.

Helsingin Kadettiipiiristä osallistui tähän yhteistyöhön everstiluutnantti Usko Haahti, joka alusta alkaen oli aktiivisena vaikuttajana ja johtajana toimikunnassa.

*Jouluaaton
kunniavartiointi
Helsingin
sankarihauta-
alueilla*

Yhteistyötoimikunta on vaikuttanut myös siihen, että Hietaniemen sankarihauta-alueella pidetään jouluaattona juhlava kunniavartiointi ja hartaushetki. Tämä perinne alkoi sotien jälkeen vuonna 1946, jolloin ensimmäistä kertaa järjestettiin kunniavartiointi Hietaniemen sankarihauta-alueella. Muistohetken aloitteentekijänä oli silloin Helsingin Reserviupseerikerho. Tämä kaunis tapa muistaa sankarivainajia on jatkunut aina nykypäivään saakka ja viime vuosina sen suosio on kasvanut entisestään. Mukaan on tullut myös kunniavartiointi Helsingin alueen muilla sankarihauta-alueilla, Malmilla, Kulosaessa ja Munkkiniemessä. Vuodesta 1952 alkaen on Hietaniemen sankarihautausmaahan muistohetken liittynyt myös hartaushetki ja vuonna 1957

Jouluaaton muistohetken kunniavartiointi sankariristillä Hietaniemen sankarihautausmaalla.

Kenraalit kunniaavartiossa Suomen Marsalkan hautapaadella, etualalla puolustusvoimien komentaja amiraali Juhani Kaskeala.

kuultiin tapahtumassa ensimmäistä kertaa mieskuorolaulua. Silloin ohjelma oli seuraava

Kuorolaulua – Kalevan Laulajat, johtajana kapteeni Aapeli Vuoristo

- Jean Sibelius: Finlandia – hymni
- Taneli Kuusisto: Suomalainen rukous
- Heikki Klemetti: Oi, kallis Suomenmaa

Puhe

- pastori Urho Siro (suomeksi)
- teologian lisensiaatti Sigtrygg Serenius (ruotsiksi)

Yhteislaulua

- Maa on niin kaunis.

Helsingin Upseeriyhdistysten Yhteistyötoimikunnan puheenjohtaja everstiluutnantti Usko Haahti totesi toimikunnan kokouksessa 25.10. 1957 jouluaaton kunniavartioista mm. seuraavaa:

”Helsingin sankarihauta-alueella suoritettava kunniavartiointi ja siihen liittyvä hartautilaisuus on muodostunut vaikuttavaksi juhlatilaisuudeksi, jota erinäisin järjestelyin voitaisiin edelleen kohottaa ja saattaa suuren yleisön tietoon.”

Kunniavartiot on asetettu Suomen Marsalkan haudalle ja Sankariristille. Viime vuosina kunniavartiossa Suomen Marsalkan haudalla on ollut myös puolustusvoimain komentaja läheisten kenraaliensa kanssa. Kadetit ovat vuorostaan samaan aikaan olleet kunniavartiossa sankariristillä. Puheen ovat pitäneet vuorotellen joko kenttäpiispa Hannu Niskanen tai kenttärovasti Seppo Ahonen. Helsingin alueen yhtyneet mieskuorot on osallistunut lauluosuudellaan tähän muistohetkeen.

Nuoret upseerit mukaan

Vuoden 1957 alussa piiritoimikunta joutui pohtimaan keinoja, joilla saataisiin nuori upseeripolvi mukaan kadettiipiirin toimintaan.

Nuoremmaksi upseeripolveksi katsottiin lähinnä ne kadettikurssit, jotka ovat valmistuneet viime sotien jälkeen. Piiritoimikunta toi esille seuraavia tosiseikkoja vallitsevasta tilanteesta:

– Henki ja toimintavireys Kadettikunnan piirissä lienee suoraan verrannollinen vanhempien upseereiden vastaaviin ominaisuuksiin.

– Juhliin ja kerhoiltoihin vanhemmat upseerit tulevat mukaan, koska heihin on aikanaan istutettu nykyisissä poikkeavissa olosuhteissa vahvempi kiintymys tähän yhteisöön.

– Vanhempi upseeripolvi on ikäeroltaan, sotilasarvoltaan, virkatehtäviltään, kokemuksiltaan ja tavoitteiltaan tasasuhtaisempi kuin nuoremmat upseerit.

– Taloudelliset mahdollisuudet nuoremmilla upseereilla ovat heikommat kuin vanhemmalla upseerikunnalla, koska nykyään nuoret upseerit perustavat perheen keskimäärin huomattavasti varhaisemmin.

– Asunnon saaminen on ollut vaikeaa koko sodan jälkeisen ajan.

– Isänmaallinen valveutuneisuus ja aatteellisuus oppikoulu- ja ylioppilasnuorison keskuudessa on ennen ollut toista suuruusluokkaa kuin sotien jälkeisinä vuosina.

– Kadettiupseerit olivat ennen sotia joukko-osastoissa lähinnä sa-

manikäisiä palvelustovereita, joiden yläpuolella oli muunlaisen pohjakoulutuksen saaneita upseereita.

– Vanhempien kadettiveljien toiminta on ollut nuorempia aktiivisempaa.

Piiritoimikunta toivoi Kadettikunnalta selviä ohjeita tilanteen korjaamiseksi. Kadettiopiiri esitti seuraavia toimenpiteitä

– nuorien kadettiupseerien valitseminen Kadettikunnan hallitukseen ja piiritoimikuntiin

– eräänlaisten ”toimintasolujen” määrääminen nuorten upseerien keskuuteen

– tehokkaasti johdettujen neuvottelutilaisuuksien järjestäminen nuorille kadettiupseereille

– varuskuntiin Kadettikoulusta saapuvien nuorten upseerien vastaanottotilaisuuksien järjestäminen ja yleinen valistustoiminta

– komentaja-asemassa sekä Kadettikoulun johto- ja opetustehtävässä palvelevien upseereiden velvoittaminen toimenpiteisiin, joilla nuorten upseereiden osallistumista kadettiopiiriin toimintaan tehostetaan

– nuorten upseereiden taloudellisten mahdollisuuksien huomiointaminen.

Tämä pohdiskelu vaikutti tulevina vuosina kadettiopiiriin toimintamuotoihin. Entistä enemmän alettiin järjestää tilaisuuksia, jotka koskisivat myös perheenjäseniä.

Kadettikunnan 36. vuosipäivä

Kadettikunnan vuosipäivänä 20.3.1957 Helsingin Kadettiopiiri järjesti jo perinteeksi muodostuneen seppeleenlaskutilaisuuden Hietaniemen sankarihautausmaalla. Tilaisuuteen osallistui 140 kadettiupseeria. Alkuvirren jälkeen kuultiin kapteeni Yrjö Massan puhe. Tämän jälkeen laskettiin seppeleet sankariristille ja Suomen Marsalkan hautapaadelle. Kenraalimajuri Gustav Ehrnrooth puhui seppeleenlaskujen välissä.

Illalla pidettiin juhlatanssiaiset Katajanokan Kasinolla. Ohjelmassa oli mm. Helsingin Varuskuntasoihtokunnan esityksiä, majuri Eino Suorsan viulusoolo sekä kapteeni Martti Suhosen juhlapuhe.

*Kutsukortti
Kadettikunnan
vuosipäivän
juhlataksiaisiin
20.3.1957.*

***Retki
Porkkalaan***

Toukokuussa 1957 järjestettiin retki entiselle Porkkalan vuokra-alueelle. Matkan reitti oli Kirkkonummi – Pikkala – Kantvik – Obbnäs – Kirkkonummi. Retkelle osallistui 90 henkilöä. Neuvostoliitto oli pitänyt hallinnassaan Porkkalan vuokra-alueita runsaan kymmenen vuoden ajan ennen kuin luovutti alueen takaisin Suomelle. Suomalaisia kiinnosti suuresti päästä näkemään miten venäläiset olivat eläneet alueella ja missä kunnossa olivat rakennukset ja kirkot. Varsinkin Kirkkonummen kirkko herätti katkeruutta, kun sen kunnan näki. Entisestä kirkosta oli tehty elokuvateatteri ja kerho. Muutkin arvoraakennukset olivat jääneet vaille korjausta.

***Kadettikoulun
perinnemenot***

Kadetti piirin jäsenet vierailivat 8.5. iltana 1958 Kadettikoulussa. Eversti Paavo Lammetmaan tervetulosanojen jälkeen tehtiin kiertokäynti koulussa, jonka jälkeen oli tilaisuus saunomiseen ja uintiin. Vierailu päättyi kahvihetkeen kadettikerholla.

Vierailusta innostuneena kadetti piiri järjesti syksyllä 5.–6.10. välisenä yönä tilaisuuden, jossa oli mahdollisuus seurata Kadettikoululla simpuyön menoja. Länänä oli 80 asiasta kiinnostunutta jäsentä, joista moni piti tilaisuutta mielenkiintoisena ja ajatuksia herättävänä. Varsinkin simpuyön päätös sankariaulassa oli menojen kohokohta. Mo-

*Vanhemmat kadetit
"heittämässä tittelit
pois" nuorempien
kadettien kanssa
1939 Munkkiniemen
Kadettikoulun
ruokasalissa.*

*Nuoremmat kadetit
saamassa
diagonaali puvut
1939 Munkkiniemen
Kadettikoulussa.*

nen läsnäolijan mielestä herätys ja pukeutuminen oli liian hidasta ja majuri Klaus Holma piti tilaisuuden alkua liian pehmeänä.

Simppuyön tapahtumista keskusteltiin myös piirin hallituksessa. Useimmat jäsenet totesivat, että ”suuret simpauttajat” eivät täytä tehtäviään vaikeina aikoina. Kadettihengen mukaan on tärkeintä olla ”herra vanhempi” ja ”ylhäisyys” – ei sanoissa vaan teoissa.

Naistoimikunta toimii

Vuoden 1957 syksyllä järjesti aktivoitunut kadetti piiriin naistoimikunta lastenjuhlan Katajanokan Kasinolla. Jo vuotta aikaisemmin piiritoimikunnan kokouksissa keskusteltiin useaan kertaan aloitteesta järjestää naistoimikunta Kadettikunnan tai Helsingin Kadetti piiriin yhteyteen. Nyt asiassa päästiin käytännössä eteenpäin. Lastenjuhlan naistoimikunnan muodostivat rouvat Annikki Järventaus, Brita Reu-

Naistoimikunta järjestämässä ongintaa lapsille.

KYLKIRAUTA

KYLKIRAUTA

Lastenjuhlat Katajanokan Kasinolla, jossa Niilo Tarvajärvi viihdyttämässä lapsia.

nala ja Anna-Liisa Silventoinen. Heidän tehtävänään oli huolehtia muun muassa onginnan ja arpajaisten järjestelyistä. Lastenjuhlan ohjelma oli seuraava

- alkumarssi, Helsingin Varuskuntasoihtokunta
- tervetulosanat, kapteeni Niilo Tarvajärvi
- Suomen sodan sotilas, maisteri Bure Lithonius ja kapteeni Raimo Kukkonen
- lähitaistelunäytös, kadetit
- kiertokäynti kerhon yläkerran huoneissa
- väliaika
- tanssiesitys, taiteilija Ulla-Maija Louhiala
- taikatemppuja, herra Kronholm
- tarjoilua, leikkejä ja ongintaa, kapteeni Niilo Tarvajärvi.

Lastenjuhlaan osallistui yhteensä 256 lasta ja 60 aikuista.

*Everstiluutnantti
Usko Sakari Hahti
puheenjohtajaksi*

Kenraaliluutnantti Reino Arimon siirryttyä Kadettikunnan puheenjohtajaksi keväällä 1958 valittiin huhtikuun 1. päivästä lähtien kadettiipiiriin uudeksi puheenjohtajaksi everstiluutnantti Usko Sakari Hahti. Hän oli Helsingin Kadettiipiirin ensimmäisen puheenjohtajan everstiluutnantti Yrjö Haahden nuorempi veli. Helsingin Kadettiipiirin hallituksen jäseneksi Usko Hahti tuli jo vuonna 1954 ja vuonna 1957 hän hoiti kadettiipiirin varapuheenjohtajan tehtäviä. Tämän jälkeen hän hoiti puheenjohtajan tehtäviä yksitoista vuotta.

Everstiluutnantti Usko Hahti sai jatkosodan päättyessä tehtävän suunnitella aseväkijoukko maahamme mahdollista tulevaa sissisotaa varten. Tästä isänmaallisesta teosta häntä rangaistiin jälkikäteen säädetyllä lailla, jonka perusteella Hahti oli pidätettynä 40 kuukauden ajan.

Kadettiipiirin puheenjohtajan ominaisuudessa hän ryhtyi kehittämään yhdistyksen toimintaa. Monilla nuorilla kadettiupseereilla, jotka olivat aktiivisia kadettiipiirin toiminnassa, oli tilaisuus tutustua hänen vahvaan persoonaansa. Prikaatikenraali Pentti Airio valittiin kadettiipiiriin rahastonhoitajaksi nuorena luutnanttina 1960-luvun lopulla, jolloin Hahti oli vielä Kadettiipiirin puheenjohtajana. Pentti Airiolle on jäänyt mieleen Haahden vahva persoona.

- Puheenjohtaja, everstiluutnantti Usko Sakari Hahti johti jä-mäkästi piiritoimikuntaa. Kokoukset olivat useimmiten Pohjolan

*Everstiluutnantti
Usko Sakari Haahti,
kadettiipiirin
puheenjohtaja 1958–69.*

PUOLUSTUSVOIMAT

55

pääkonttorissa. Haahti oli Pohjolan apulaisjohtaja. Hän oli kehittänyt nuorille upseereille erityisen teollisuuslaitoksiin ja firmoihin suuntautuneen tutustumisohjelman. Kohteina oli ainakin Teollisuuden Vartiointi, Nokian Kaapelitehdas ja Pohjola.

Nuori upseeri oppi piiritoimikunnassa tuntemaan varttuneempia, arvokkaita persoonia ja asekatkijöitä. Haahti teki erityisen syvän vaikutuksen. Hän oli esimerkillinen ja selväsanaoinen puheenjohtaja.

Kadettikunnan 38. vuosipäivän seppeleenlasku- tilaisuus

Vuosi 1959 käynnistyi Kadettikunnan vuosipäivän vietolla maaliskuun 20. päivänä ja perinteiseen tapaan seppeleenlaskutilaisuudella Hietaniemen sankarihautausmaalla. Seppeleenlaskutilaisuus alkoi virrellä Oi Herra siunaa Suomen kansa, jonka esitti Helsingin Varuskuntasoittokunta. Seuraavaksi kapteeni, teologian tohtori Yrjö Massa puhui. Hänen puheensa keskittyi esimies-alainen suhteeseen.

– Hiljennyttäessä muistamaan sankarivainajia, on myös aikaa itsetilitykseen. Upseerinura on monitahoinen ja vaativa ja henki on lopulta määräävä. Oikeiden ihmissuhteiden perusteet ovat Raamatun sanomassa. Tämä ei kumoa esimies-alainen suhdetta, vaan auttaa arvostamaan alaisia samanarvoisina ihmisinä ja samalla on omiaan parantamaan henkeä puolustuslaitoksessa.

Puheen jälkeen ohjelma jatkui perinteisesti seppeleenlaskuilla sankariristille ja Suomen Marsalkan hautapaadelle. Näihin aikoihin Kadettikunnan vuosipäivän seppeleenlaskutilaisuudet sankarivainajien

*Helsingin Kadetti-
piirin puheenjohtaja
eversti
Tapio Niitynperä
laskemassa
Kadettikunnan
seppelettä
27.1.2005
Suomen Marsalkan
hautapaadelle,
vasemmalla majuri
Pertti Enlund.*

AARNO SUORSA

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Seppelenlaskutilaisuus 27.1.2009 Hietaniemen sankarihautausmaalla.

.....

haudoille muodostuivat tärkeiksi koko jäsenkuntaa yhdistäviksi tilaisuuksiksi. Niinpä tilaisuudet keräsivät paikalle runsaasti varsinkin vanhempaa kadettiupseerisukupolvea. Kaatuneiden aseveljien haudoilla oli heille erityinen merkitys. Vielä 1980-luvulla, sääoloista riippumatta, 1. kadettikurssin edustajana majuri Leo Franck osallistui vuosittain seppeleenlaskutilaisuuksiin. Tämän kauniin tavan soisi vielä nykyäänkin olevan kadettiupseeriston suosiossa.

Jäsenistöön kohdistuvaa toimintaa

Syyskaudella 1959 järjestettiin kaksi tilaisuutta jäsenistölle. Naistoimikunta järjesti lokakuun 19. päivänä teatteri-illan. Teatteri Arena-Jurkka esitti näytelmän ”Antalol ja rakkaus”. Lippuja myytiin yhteensä 204. Väliajalla nautittiin kahvitarjoilusta. Samassa tilaisuudessa Helsingin Kadettiipiirin naistoimikunta luovutti Kadettikunnan lippurahastoon 50 000 markkaa. Tämän johdosta esitti piiritoimikunta reippaille rouville sydämelliset kiitokset.

Kapteeni Eino Suorsa johtamassa Kadettikoulun orkesteria 1943 Kadettikoulun juhlasalissa.

Toinen tilaisuus järjestettiin marraskuun 30. päivänä talvisodan alkamisen 20-vuotismuistojuhlan merkeissä.

Keväällä 1960 tehtiin jälleen vierailu Kadettikoululle. Eversti Mikko Sisto piti esitelmän aiheesta Kadettikoulu tänään ja katsottiin filmi Kadetista upseeriksi. Tutustumiskäynnin päätteeksi oli tilaisuus saunoa ja uida, jonka jälkeen oli vuorossa kahvitarjoilu.

Toukokuun 26. päivänä tehtiin suosiota saanut perheretki Suomenlinnaan. Retkelle, jonka nimenä oli Mamma ja mukulat mukaan, lähdettiin Porkkala-aluksella jo keskipäivällä. Suomenlinnan Kadetti-piiri järjesti retken yhteyteen kahvikonsertin, jota ennen kuultiin esitelmä Suomenlinnan historiasta.

Syksyllä järjestettiin lokakuun ensimmäisenä päivänä syystanssi-aiset Katajanokan Kasinolla, jossa varuskunnan torviyhtye, everstiluutnantti Eino Suorsa ja kadettikvartetti esiintyivät.

*Kadettikuoro
ensimmäistä
kertaa itsenäisyys-
päivän juhlassa*

Helsingin Kadetti-piirin vuoro oli järjestää vuoden 1960 perinteinen itsenäisyyspäivän juhla, joka alkoi kello 16.00 Katajanokan Kasinolla. Kadettikuoro vastasi ensimmäistä kertaa tämän juhlan lauluosuudesta musiikinopettaja Urpo Jokisen johdolla.

Juhlan ohjelma oli seuraava

Toivo Kuula	Juhlamarssi Isänmaalle – Helsingin Varuskuntasoittokunta
Tervehdyssanat	everstiluutnantti Usko Sakari Haahti
Toivo Kuula	Osia pianotriosta opus 7 – Usko Aro viulu, Esko Valsta sello ja Tapani Valsta piano
Juhlapuhe	kenraalimajuri Eskiel Peura
Runonlausuntaa	Yrjö Jylhän runoja – lehtori, yliluutnantti Juhani Nuotto
Karl Collan Jean Sibelius	Suomalainen veljeys Finlandia – hymni Kadettikuoro, johtajana musiikinopettaja, luutnantti Urpo Jokinen
Fredrik Pacius	Maamme – yleisö, kuoro ja soittokunta

Musiikinopettaja Urpo Jokinen johtamassa Kadettikuoroa 1970 luvun alussa.

Uusia haasteita

Jo 1960-luvulla maamme oli noussut siitä ahdingosta, johon se oli joutunut viime sotien johdosta. Koko Länsi-Euroopassa oli taloudellinen kehitys kääntynyt entistä parempaan suuntaan. Yhteiskunnan teknistyminen, jossa varsinkin television osa oli huomattava, näkyi arkielämässä. Vapaa-aikana entistä monipuolisemmat harrastusmahdollisuudet loivat kadettipiiritoiminnallekin erityisiä haasteita. Keskusteluihin tuli upseerijärjestöjen, Upseeriliiton ja Kadettikunnan, mahdollinen yhdistäminen. Asiassa tehtiin useita selvityksiä, kuitenkin ilman näkyvää tulosta. Uudeksi uhkakuvaksi nousi poliittinen vaikuttaminen käyttämällä televisiota ja sanomalehdistöä mielipidemuokkauksessa hyväksi. Varsinkin vuosikymmenen loppupuolella maamme opiskelijapiireissä pyrittiin käyttämään näitä keinoja. Rauhaliike ja armeijan vastaisuus yritettiin nostaa esille nuorison keskuudessa.

Kadettikunnan 40-vuotisjuhla

Kadettipiirin vuoden 1961 päätapahtumat liittyivät Kadettikunnan 40-vuotisjuhlallisuuksiin. Juhlavuositkokous pidettiin maaliskuun 17. päivänä Kadettikoululla, jossa suoritettiin Kadettikunnan lipun nau-laus. Kadettipiirin lahjoittajien puolesta naukauksen suoritti rouva Bri-ta Reunala.

Seuraavana päivänä pidettiin juhlahetki Hietaniemen kappelissa puolelta päivin, jonka jälkeen oli seppeleenlaskut Sankariristillä, Suo-men Marsalkan ja kunniajäsenten haudoilla. Helsingin Kadettiipiiri järjesti seppeleiden laskun kunniajäsenten haudoille siten, että jokai- sessa paikassa oli kolme seppeleenlaskijaa, yksi vanhempi kadettiup- seeri, yksi piiritoimikunnan jäsen ja yksi kadetti nuoren sukupolven edustajana.

Varsinainen 40-vuotisjuhla pidettiin iltapäivällä klo 15.00 Helsin- gin yliopiston juhlasalissa. Tilaisuuteen saapui myös Tasavallan presi- dentti Urho Kekkonen.

Ohjelma oli seuraava

Jean Sibelius

Finlandia

– Helsingin Varuskuntasoittokunta

Tervehdyspuhe

kenraalimajuri Olavi Seeve

Lipun vihkiminen

– lippu tuodaan sisälle

Jumala, ompi linnamme

soittokunta

– vihkimispuhe

kenttäpiispa Toivo Laitinen

Jean Sibelius

Ateenalaisten laulu

soittokunta

Juhlapuhe

komentaja Kullervo Killinen

Uuno Klami

Suomenlinna juhla-alkusoitto

– soittokunta

Kuorolaulua

Kadettikuoro

– johtajana musiikinopettaja Urpo Jokinen

Martti Santavuori

Juhlaruno ”More maiorum”

– näyttelijä Matti Ranin

Fredrik Pacius

Maamme

AAFINO SUORSA

*Musiikkineuvos
Urpo Jokinen,
pitkäaikainen
Kadettikuoron
johtaja 1957–1997.*

61

Iltajuhla pidettiin Kalastajatorpalla, jossa kukin kurssi istui omassa pöydässään. Illallisen lisäksi ohjelmassa oli mm. pukukavalkadi ”Kadetti kautta aikojen”, jota oli jo esitetty aikaisempina vuosina Helsingin Kadettiipiirin järjestämässä itsenäisyyspäivän juhlissa.

Kadettikuoro vakioesiintyjänä Kadettikunnan juhlissa

Vuodesta 1960 lähtien lähes vuosittain Kadettikuoro on esiintynyt itsenäisyyspäivän juhlassa Katajanokan Kasinolla. Monen osallistujan mieleen on jäänyt näissä juhlissa Kadettikuoron unohtumattomat laulutulkinnat sellaisista lauluista kuten esimerkiksi Kuubalaisesta serenadista, Ilta skanssista tai Sibeliuksen Jääkärien marssista. Kuoro on esiintynyt Kadettikunnan 40-, 50-, 60-, 70-, 75-, 80-vuosijuhlissa. Kadettiipiirin järjestämien Kaunialan sotavammassairaalan ja Kuusikodin vierailujen yhteydessä Kadettikuoro on ollut aina esiintyjänä. Näiden vuosittaisten tapahtumien lisäksi Kadettikuoro on esiintynyt pienemmissäkin kadettiipiirin ja Kadettikunnan järjestämässä tilaisuudessa. Musiikkineuvos Urpo Jokinen johti Kadettikuoroa vuoteen 1997 saakka, jonka jälkeen tämän historiategoksen kirjoittaja on kantanut vastuuta Kadettikuoron tulevaisuudesta. Jokisen johdolla Kadettikuoro saavutti vakiintuneen aseman Kadettikunnan juhlatilaisuudessa. Jokinen on aina korostanut Kadettikuoron erityisasemaa.

– Kadettikuoron johtaminen ei ole helppo tehtävä. Kun muut ylioppilaskuorot ovat koossa lähes samalla miehityksellä useita vuosia, Kadettikuoron laulajat vaihtuvat joka vuosi ja ensiesiintyminen on jo vajaan kolmen kuukauden kuluttua laulajien kokoaamisesta. Tarvitaan omat tempunsa, että kuoro saadaan kuntoon ja onnistutaan lauluesityksissä. Kadettikuoron yleisökään ei ole ketä tahansa. Ei ole harvinainen kuulija tasavallan presidenttikään.

On kuitenkin monia hyviä puolia ja etuja, joiden varassa kadetit pärjäävät. He ovat samanikäisiä, heillä on selkeä päämäärä ja luja tahto saavuttaa tavoitteet. Kuorossa vallitsee nuorekas ja reipas henki. Kun sitten kuoronjohtaja keksii helposti opittavan, mutta kuitenkin näyttävän ohjelmiston, saadaan kiitosta ansaitseva lopputulos.

Upseerinuralle hakeutuminen

Sotien jälkeen puolustusvoimien palveluksessa olevien upseereiden määrä väheni. Moni kadettiupseeri erosi jo heti rauhan teon jälkeen. 1950-luvun alussa valmistui vahvuudeltaan pieniä kadettikursseja. Tultaessa 1960-luvulle nähtiin tulevaisuudessa suurten ikäluokkien tulo asevelvollisuusikään. Niinpä ryhdyttiin kouluttamaan yhä suurempia kadettikursseja. Tällöin oli vaarana se, että kurseille hakeutui upseerin uralle sopimattomia henkilöitä.

Kadettipiirissä heräsi mielenkiinto asiaa kohtaan. Vuonna 1961 etsittiin keinoja, jotka edistäisivät nuorison hakeutumista upseerin uralle. Tälle pyrkimykselle toivottiin saatavan valaistusta kerran kuukaudessa pidettävistä laajennetuista piiritoimikunnan kokouksista. Jokaisen piiritoimikunnan jäsenen piti tuoda mukanaan kaksi tai kolme muuta piirin jäsentä kokoukseen. Näillä ”ulkopuolisilla” jäsenillä ei ollut äänivaltaa kokouksessa, mutta kylläkin puhevalta. Toimintakauden aikana yhteensä 29 ”ulkopuolista jäsentä” osallistui neljään kokoukseen. Ilmeisen tärkeästä asiasta lähinnä keskusteltiin eikä varsinaisiin aloitteisiin ryhdytty.

Rauhan tultua puolustusvoimat eli hiljaiseloa. Kommunistinen liike laajeni ja armeijaa pidettiin joissakin piireissä jopa tarpeettomana. Myös armeijamme kalusto vanheni eikä sen uusimiseen ollut varaa vuosikymmeniin. Sotien jälkeinen uusi kadettiupseerisukupolvi jou-tuikin suuren koettelemuksen eteen. Sen tehtävänä oli kasvattaa nuo-

rista maanpuolustushenkistä joukkoa. Nyt voidaan todeta, että tässä tehtävässä onnistuttiin.

Kenraalimajuri Seppo Tanskanen arvostaa sitä työtä, jota kansalaiset tekivät sodan jälkeen yhteiskunnan rakentamiseksi.

– Varusmiesaikani minua kouluttivat sodan käyneet komppanian päällikkö ja väpeli, Kadettikoulussa oli useita sotakokemusta omaavia opettajia, myöhemmin oli sodan käyneitä komentajia jne – aina vuoteen 1984, jolloin viimeinen veteraaniesimieheni jäi eläkkeelle. Yhteensä 24 vuotta sodan kokoneiden johdettavana, kasvatettavana ja koulutettavana olo ei ole voinut olla jättämättä jälkeä ajatteluun.

Samankaltainen tilanne oli kaikilla sodan jälkeen sotilaan ammatissa palvelleilla, toisen polven tahi ”kylmän sodan veteraneilla”. Oletan, että myös meidän sotaa käymättömien kautta nuoremille siirtyneillä kokemuksilla ja arvomaailmalla on ollut suuri – toivottavasti myönteinen – vaikutus puolustusvoimien nykyiseen hyvään tasoon. Sodan arjesta ei ole vielä kokonaan vieraannuttu.

Sotien jälkeen nämä ”lapsiveteraanit” tekivät työnsä osin varsin vaikeissakin oloissa. Sodat ovat muutenkin jättäneet näihin ikäluokkiin monia jälkiä, joita julkisuudessa on jo käsitelty. Sen sijaan tätä useita sukupolvia käsittävää joukkoa, josta vanhimmat ovat jo 80 vuoden paikkeilla, en virallisemmissa yhteyksissä, kuten paraati- ja juhlapuheissa, tervehdyksissä tai päiväkäskyissä, muista juuri kiitelty. Rintamatunnusta omaamattomat ovat jääneet veteraanien varjoon, vaikka jotkut heistä ovat saattaneet kokea kovempiakin kohtaloita.

Esitelmä- tilaisuuksia ja retkiä

Omalle jäsenkunnalleen kadettiipiiri järjesti keväällä 1961 kaksi esitelmätilaisuutta. Kadettiipiirin vuosikokouksessa tammikuun 31. päivänä everstiluutnantti Arto Virkkunen esitelmöi omakohtaisesta aiheesta ”Palvelukseni Sörnäisten yleisesikunnassa”. Hän oli asekatkijajutun yhteydessä pidätettynä 32 kuukautta. Tästä ajasta hän kertoi havainnollisesti ja myös huumoria käyttäen.

Huhtikuun 17. päivänä pidetyssä kerhoillassa puolustusneuvoston yleissihteeri, eversti Paavo Ilmola puhui aiheesta ”Maanpuolustuskor-

keakoulutus”. Aihe, joka jo silloin nähtiin ajankohtaisena. Esitelmän jälkeen katseltiin kaksi lyhytfilmiä sissitoiminnasta.

Perheretki tehtiin keväällä Vallisaareen. Retkelle osallistui peräti 120 henkilöä. Tästä rohkaistuneena piirihallitus järjesti seuraavanakin keväänä perheretken, joka suuntautui Ilosaaren linnakesaarelle.

Vuoden 1962 piirin vuosikokous pidettiin 23.1. Samassa tilaisuudessa everstiluutnantti Vilho Tervasmäki piti esitelmän aiheesta ”Piiriteitä puolustuslaitoksen nykyhetken tiedotustoiminnasta”.

Keväällä pidettiin kerhoilta Katajanokan Kasinon Karimo-salissa, jossa kuultiin Suomen Ulkomaankauppaliiton varatoimitusjohtajan, majuri Johannes Turpeisen esitelmä aiheesta ”Ulkomaankauppamme kehitys viimeisten 10 vuoden aikana ja sen lähiajan näkymät”.

Vuoden 1963 piirin vuosikokouksessa 22.1. päätoimittaja Arvo ”Poika” Tuominen esitelmöi aiheenaan ”Maailma tänään”. Tämä tilaisuus aloitti koko toimintavuoden kestäneen Studia Generalia-luentosarjan. Kokoukseen osallistui 50 jäsentä.

Luentosarjaan kuuluva seuraava esitelmä pidettiin 20.2. Esitelmöitsijänä oli valtiotieteen maisteri, kapteeni Jorma Leinonen, joka kertoi aiheesta ”Autoritaarinen ja demokraattinen johtaminen”. Paikalla oli 21 jäsentä, jotka saivat kuulla luennon lisäksi kadettien laulukvartetin esityksen Katajanokan Kasinolla pidetyssä kerhoillassa.

Luentosarjan kolmas esitelmä pidettiin Kadettikunnan vuosikokouksessa 23.3. Luennoitsija, lakitieteen tohtori Tauno Suontaustan aiheena oli ”Mitä on puolueettomuus”.

Neljäs esitelmä pidettiin 17.4. Kerhoillassa oli paikalla 24 jäsentä. Tilaisuudessa Suomen Gallup Oy:n johtaja, filosofian maisteri Tauno Hellevuo esitelmöi aiheesta ”Poliittisen käyttäytymisen tendensseistä 1950-luvulla haastattelututkimusten valossa”. Esitys oli koottu kerätystä gallup-aineistosta.

Syksyllä, 13.11. pidettiin viimeinen Studia Generalia-luentosarjaan kuuluva esitelmä. Kerhoillassa varatuomari Lauri Boreniuksen luennon aiheena oli ”Suomen puu maailman markkinoilla”. Paikalla oli 40 jäsentä.

Kaikkiaan näihin luentosarjan esitelmiin osallistui yli 200 kadetti-piirin jäsentä. Esitelmät olivat aiheiltaan monipuolisia ja ajankoh-
taisia.

Opintopäivät Kallvikissa

Vuonna 1964 oli piiritoiminnan tavoitteena upseerikunnan sisäinen yhteys sekä yhteiskunnallisen arvostuksen ja valvutuneisuuden lujittaminen. Näitä tavoitteita pyrittiin lähestymään järjestämällä opintopäivät tammikuun 15. ja 16. päivänä Gebhardt-opistolla Kallvikissa. Opintopäivien otsikkona oli ”Maanpuolustuskasvatus ja puolueettomuusajattelu tämän päivän yhteiskunnassa”. Päiville osallistui Helsingin alueelta 37 yksikön päällikköä tai nuorempaa upseeria. Osallistujat jaettiin neljään työryhmään, joiden tehtävänä oli selvittää, miten edellä mainitut tekijät vaikuttivat upseerin koulutus- ja kasvatustehävään.

Päivien luennoitsijoina olivat mm. eversti Börje Backström, valtiotieteen tohtori, kapteeni Onni Raitala, valtiotieteen tohtori, komentaja Kullervo Killinen, filosofian maisteri Erkki Palomäki ja majuri Heikki Pirkola.

Näillä opintopäivillä pyrittiin saamaan nuoria upseereita perehtymään maanpuolustusaatteeseen sekä lähentämään upseeristoa yhteiskuntaan.

Retket ja kevättanssiaiset suosittuja

Keväällä 1966 järjestettiin perheretki Lohjalle, jossa tutustuttiin Rajakouluun. Paluumatkalla oli ohjelmassa vierailu Suitian invalidikodissa. Kevään perheretkeen osallistui kaikkiaan 70 henkilöä.

Syksyllä järjestettiin jäsenille perinteinen tutustumiskäynti Kadettikouluun. Tilaisuuden päätteeksi saunottiin ja uitiin sekä lopuksi siirryttiin upseerikerholle kahville. Paikalla oli 100 aktiivista jäsentä.

Koululaiva Matti Kurki Helsingin edustalla.

Kesällä 1967 tehtiin viikonloppuristeily autolautta Finnpartnerilla ja seuraavan vuoden kesällä piirin jäsenille järjestettiin purjehdusretki koululaiva Matti Kurjella Upinniemeen. Siellä tutustuttiin Helsingin Laivastoaseman koulutushalliin. Illalla ennen poislähtöä nautittiin illallinen Upinniemen upseerikerholla. Retkelle osallistui peräti 118 henkilöä.

Kukanpäivänä 13.5.1967 piiri järjesti kevättanssiaiset Katajano-kan Kasinolla. Kadettikuoro ja toimittaja, kapteeni Niilo Tarvajärvi esiintyivät illan aikana. Tilaisuudessa lähetystöneuvos, kapteeni Martti Lintulahti piti puheen. Tanssiaisiin osallistui 130 henkilöä.

Piirin hallitus saattoi todeta toimintakauden päätteeksi, että viimeisten vuosien aikana suosituimpia tilaisuuksia olivat olleet vierailut eri kohteisiin, joissa pidettiin myös esitelmiä sekä etenkin retket, joissa perheet olivat mukana.

Kummikurssi- toiminta alkaa

Vuonna 1967 osittain Helsingin Kadettiipiirin aloitteesta käynnistettiin kummikurssitoiminta. 1. kadettikurssi otti kummikurssikseen 51. kadettikurssin. Seuraavana vuonna keväällä vierailivat 2. ja 3. kurssin kadettiupseerit kummikurssiensa 52. ja 53. kadettikurssien luona Kadettikoululla. Toinen kadettikurssi palkitsi 52. kadettikurssin parhaan tutkielman kirjoittajan kadetti Sakari Isosompin teoksella ”Mannerheimin muistelmat”.

Kuukautta myöhemmin tutustui yksitoista 4. kadettikurssin upseeria kenraalimajuri Lauri Sotisaaren johdolla 54. kadettikurssiin, jonka 4. kadettikurssi otti kummikurssiksi.

Kummikurssitoiminta on jatkunut katkeamatta tähän päivään saakka. Helsingin Kadettiipiirin nykyisellä puheenjohtajalla, eversti Tapio Niitynperällä on omia unohtumattomia kokemuksia kummikurssitoiminnasta ollessaan nuorena kadettina.

– Havahtuminen kadettiveljeyteen yli kurssirajojen tapahtui osaltani Kadettikoulun ensimmäisellä vuosikurssilla tammikuussa 1975, kun kummikurssimme 11. kurssi 45-vuotispäivänään kadettiväpelinä everstiluutnantti Usko Haahden johdolla luovutti perinneykin vaalittavaksemme. Viipurin linnan 1400-luvun tykin pienoismallin putkessa on pergamenttikäärö sisältäen sanat: ”Maata on puolustettava uhkasi sitä vihollinen mistä tahansa”.

Tykki kiertää kurssiveljillämme siten, että kurssitapaamisten yhteydessä se aina siirretään seuraavalle. 11. kurssilta oli valmistunut 50 upseeria, muun muassa kolme Marskin ritaria: Alpo Marttinen, Eero Leppänen ja Reino Lukkari. Usko Hahti piti kurssin pyynnöstä tuolloin esitelmän asekätkentäjutusta, mikä Haahden pitämänä tuntui siltä kuin olisi ollut tapahtumassa jotenkin itsenkin mukana.

Vuonna 1975 Kadettikoulun johtaja ja Kadettikunnan hallitus laativat säännöt kummikurssitoiminnasta. Sitä on myöhemmin tarkennettu ja ajanmukaistettu niin, että kummikurssitoimintaan on liitetty myös 30 kurssia vanhempi kadettikurssi. Tällä ratkaisulla on saatu toiminta jatkumaan entistä paremmin.

Uusien upseerien tulojuhlat alkavat

Uudet valmistuneet upseerit on perinteisesti otettu vastaan omissa joukko-osastoissa joukko-osaston komentajan järjestämässä virallisessa tilaisuudessa. Tämän lisäksi kadettiipiiri on järjestänyt oman tilaisuutensa, jossa Kadettikoulusta valmistunut nuori upseeri on otettu juhllisin menoin piirin jäseneksi.

Vuonna 1967 Helsingin Kadettiipiirissä järjestettiin ensimmäistä kertaa uusien upseerien vastaanottotilaisuus 51. kadettikurssilta valmistuneille upseereille. Juhlava vastaanotto tapahtui ravintola Marskissa, jossa yhdessä nautittiin illallinen ja esiteltiin kadettiipiirin toimintaa.

Seuraavana vuonna 52. kadettikurssin vastavalmistuneiden ja kadettiipiiriin tulleiden 11:n upseerin tulojuhla järjestettiin ravintola Marskissa. Näiden tapahtumien järjestäminen oli mahdollista, koska majuri, kauppaneuvos Aksel Marte oli Yhtyneiden Ravintoloiden toimitusjohtajana. Ravintola Marski kuului näihin aikoihin hänen johtamaansa ravintolaketjuun. Kauppaneuvos Marten ansiosta myös kadettiipiiriin muita tilaisuuksia ja kokouksia oli mahdollista pitää ravintola Marskin tiloissa. Uusien upseerien tulojuhlia on jatkettu vuosittain, jolloin on voitu rattoisan ja antoisan keskustelun aikana jatkaa ajatusvaihtoa eri ikäpolvien kadettiupseereiden kesken. Muutamia vuosia kadettiipiiri järjesti nämä tilaisuudet ravintola Marskissa. Myöhemmin tapahtumapaikkana on ollut jonkin liikeyhteisön tilat Ohjelmaan on kuulunut myös yrityksen esittely ja illallinen. Lähes vuosikymmen

*Näyttävä Suomen
pionislippujen
rivistö valmiina
jaettavaksi uusille
kadettiupseereille.*

myöhemmin tähän tapahtumaan on liittynyt Suomen pionislipun luovuttaminen vaalittavaksi, vastavalmistuneelle upseerille. Viime vuosina on kadettikvartetti ja Kaartin Soittokunnan soittoryhmä viihdyttäneet osallistujia.

Yhteistoiminta Kadetti- oppilaskunnan kanssa

Piiritoimikunta pyrki lisäämään vuonna 1968 yhteistoimintaa Kadettioppilaskunnan kanssa. Toimikauden aikana oli suunnitteilla keskustelu- ja luentotilaisuuksia, joita pidettäisiin kadeteille. Pyrkimyksenä oli kehittää kadettien keskustelu- ja väittelytaitoa ja lisätä rauhanliikkeiden tuntemusta. Toiminta pääsi alkamaan vasta seuraavan vuoden huhtikuussa, jolloin Kadettikoulussa järjestettiin piirin toimesta esitelmätilaisuus, jossa everstiluutnantti Aimo Pajunen kertoi kadeteille rauhanliikkeistä Suomessa. Esitelmä sai suuren suosion kadettien keskuudessa ja herätti varsin vilkkaan keskustelun. Seuraavina vuosina alkoivatkin Kadettikoulussa kadettiöirin toimesta paneelikeskustelut, joissa käytännön toimenpitein pyrittiin lisäämään esiintymisvarmuut-

ta ja keskusteluvalmiutta eri tilanteissa. Nämä tapahtumat järjestettiin yleensä iltapäivän päätteeksi Helsingin Kadettiipiirin johdolla. Majurit Asko Sivula, Juhani Niska ja Matti Savonjousi olivat tilaisuuksien alustajina ja eversti Niilo Riuttala oli yleensä keskustelun avaja.

*Nuorten
upseereiden
perehdyttäminen
maamme
talouselämään*

Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtaja everstiluutnantti Usko Sakari Hahti piti tärkeänä, että nuorien, vastavalmistuneiden upseereiden pitää olla yhteiskunnassa mukana ja tuntee myös siviilimaailma. Perehdyttäminen liike-elämään tulikin yhdeksi kadettiipiirin toimintamuodoksi.

Vuoden 1968 syyskaudella aloitettiin Helsingin Kadettiipiiriin kuuluvien 51. ja 52. kadettikurssien nuorten upseereiden tutustuttaminen maamme talouselämään sekä liike- ja teollisuuslaitoksiin. Suunniteltuun ohjelmaan kuului 12 tutustumiskohdetta. Kadettiipiirin hallitus asetti toimintaa valmistelemaan toimikunnan, jonka puheenjohtajana oli everstiluutnantti Stig Östenson ja jäseninä kapteenit Olli Alho ja Reijo Maunula sekä luutnantit Heikki Tilander ja Esko Viinikainen. Asian johdosta pidettiin osallistujille 10.10. ensimmäinen informaatiotilaisuus Ilmavoimien esikuntakerholla Munkkiniemessä. Tilaisuudessa selvitettiin kahden ensimmäisen kohteen, Oy Nokia Ab:n Pikkalan kaapelitehtaan ja Oy Wärtsilä Ab:n Arabian tehtaan tutustumiskäyntien järjestelyjä ja keskusteltiin tulevasta ohjelmasta.

*Retkiä ja
ajankohtaisia
esitelmää*

Vuonna 1969 pidettiin piirin vuosikokous 23.1. Tilaisuudessa esitelmöi majuri Arvo Lauri aiheesta ”Sotilaspoliittiset tapahtumat Euroopassa vuonna 1968”. Lisäksi kokouksen osallistujilla oli tilaisuus kuunnella nauhoitus eversti Valo Nihtilän esitelmästä ”Pohjolan puolueettomuus ja puolustusongelma”.

Syksyn toimintaan kuului lisäksi perheretki Marskin Majalle, jonne menttiin Tammelan kautta tutustuen ensin Saaren kansanpuistoon. Vuonna 1942 14. Divisioonan korpisoturit rakensivat kelohonkaisen metsästysmajan, saunan ja kalamajan Suomen Marsalkka Mannerheimille 75-vuotispäivälahjaksi. Majan alkuperäinen paikka oli Lieksajärven länsirannalla Keihäsniemessä. Sotatapahtumien muuttuessa rakennukset purettiin ja siirrettiin lopulta vuonna 1945 Lopelle, jonne se pystytettiin uudestaan Punelijärven rannalle. Vuonna 1957 perustettiin Suomen Marsalkka Mannerheimin Metsästysmaja niminen

rekisteröity yhdistys, jonka jäseninä olivat Jääkäriliitto, Kadettikunta, Upseeriliitto ja Reserviupseeriliitto. Jääkäriliiton lopetettua toimintansa vuonna 1988 on sen sijaan tullut Jääkärisäätiö uudeksi jäsenjärjestykseksi. Jo vuodesta 1959 maja on ollut matkailunähtävyytenä.

Piiri järjesti 18.11. jäsenilleen ja heidän vaimoille tutustumiskäynnin Vantaalle Fazerin makeistehtaaseen. Vuoden 1969 lopulla olivat vielä perinteiset itsenäisyyspäivän ja jouluaaton tilaisuudet.

Vuonna 1970 pyrittiin toiminta kohdistamaan jälleen jäsenistöön ja heidän perheenjäseniinsä. Ensimmäisessä tilaisuudessa, joka oli kuitenkin tarkoitettu vain jäsenille, varatuomari Keijo Liinamaa piti toukokuun 11. päivänä Kadettikoulun luentosalissa alustuksen aiheesta ”Vakauttaminen suomalaisen yhteiskunnan koetinkivi”.

Keväinen perheretki järjestettiin 30.5. Suomenlinnaan, jossa tutustuttiin linnoituksen historiaan asiantuntevan oppaan johdolla. Tämän jälkeen oli osallistujilla mahdollisuus nauttia perhelounas upseerikerholla.

Syksyn ohjelmassa oli perheretki Porvooseen ja sen vanhaan kaupunkiin. Paluumatkalla tutustuttiin Neste Oy:n Sköldvikin jalostamoon.

Piiritoimikunnan kokoontulo ja tehtävät

Työskentelyssä piiritoimikunta jakautui 1960-luvulla kolmeen eri jaostoon

- ohjelmajaostoon
- talusjaostoon
- yhteydenpitojaostoon.

Ohjelmajaosto suunnitteli vuosittaisen ohjelman piiritoimikunnalle ja sen tultua hyväksytyksi myös valmisteli järjestettävät tilaisuudet. Talusjaosto huolehti piirin talouteen kuuluvat asiat sekä talouselämään tutustumiset. Yhteydenpitojaoston tehtävänä oli yhteydenpito eri kadettikursseihin nimettyjen yhteysmiesten välityksellä. Piirihallitus kokoontui kerran kuukaudessa ja tarvittaessa useamminkin.

Vuonna 1969 ohjelmajaoston puheenjohtajana oli kapteeni Pekka Kurenmaa, talusjaoston kapteeni Eugen Hammarén ja yhteydenpitojaoston eversti Aimo Mattila. Everstilutnantti Usko Sakari Haahti oli edelleen kadetti piirin puheenjohtajana ja Kadettikoulun johtajan apulainen, everstilutnantti Aapo Savolainen oli piirin varapuheenjohtaja.

*Everstiluutnantti
Jukka Haltia,
Helsingin Kadettiipiirin
rahastonhoitaja
vuodesta 1997 lähtien.*

PUOLUSTUSVOIMAT

1970-luvulla nimettiin kadettiipiirin jaostot vastaamaan muuttuneesta toiminnasta. Helsingin Kadettiipiiri koostui kolmesta jaostosta:

- Kaaderijaostosta, joka piti yhteyttä jäsenistöön sekä järjesti vakiintuneita tapahtumia kalenterivuositain.
- Maanpuolustusjaostosta, joka piti yhteyttä kouluviranomaisiin ja muihin opetusalan järjestöihin sekä maanpuolustusaatteellisiin yhdistyksiin.
- Talousjaostosta, joka huolehti toiminnalle tarvittavan tuen hankinnasta.

Lisäksi kadettiipiiriä johti puheenjohtaja ja hänen apunaan varapuheenjohtaja, joista toinen oli yleensä evp-upseeri. Kadettiipiirin sihteerin toimenkuvaan kuului aikaisemmin myös rahastonhoitajan tehtävät. Se olikin monelle nuorelle kadettiupseerille haastava toimi. Varsinkin kirjanpito tehtävät, jotka silloin suoritettiin yleensä käsitöinä, olivat tuntemattomia ja niihin ei kadettiupseerikoulutus juurikaan antanut valmiuksia. Vasta 1990-luvun lopulla ryhdyttiin erottamaan nämä kaksi tehtävää toisistaan ja palattiin entiseen, muutaman vuosikymmenen takaiseen järjestelyyn. Vuodesta 1997 lähtien on everstiluutnantti Jukka Haltia ollut piirin rahastonhoitajana. Sihteerin tehtävät ovatkin lähinnä liittyneet pöytäkirjojen, vuosikertomusten ja toimintasuunnitelmien laadintaan. Vuodesta 2006 alkaen on kapteeni Markus Kaartinen hoitanut kadettiipiirin sihteerin tehtäviä.

Kadettikuoro esiintymässä musiikinopettaja Urpo Jokisen johdolla Kadettikoulun 50-vuotisjuhlassa.

Helsingin Kadettiipiiri onnittelemassa 50 vuotta täyttävää Kadettikoulua. Kuvassa vasemmalta luutnantti Esko Viinikainen, everstiluutnantti Stig Östenson, everstiluutnantti U S Hahti, luutnantti Pentti Airio ja Kadettikoulun johtaja eversti Magnus Haaksalo vastaanottamassa onniteluja.

*Kadettikoulu
50 vuotta*

Kadettikoulun 50-vuotispäivää vietettiin 20.3.1969 juhlatin menoin. Päivällä pidettiin Santahaminassa paraati. Puolustusvoimien koulutus-
päällikkö kenraaliluutnantti Paavo Halttu suoritti paraatikatse-
lmuksen. Kadettikoulun johtaja eversti Magnus Haaksalo otti vastaan pal-
jon onnitteluja. Myös Helsingin Kadettiipiiri onnitteli juhli-
vaa koulua. Arvokas päiväjuhla pidettiin Kadettikoulun juhlasalissa. Tilaisuutta
kunnioitti läsnäolollaan tasavallan presidentti Urho Kekkonen. Päivä-
juhlissa Kadettikuoro esiintyi arvovaltaiselle kutsuvierasjoukolle. Kuo-
ro muodostettiin 54. ja 55. kurssin kadeteista ja se harjoitteli ahkerasti
ennen varsinaista esiintymistä.

*Eversti Niilo Riuttala,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1970–72.*

PUOLUSTUSVOIMAT

*Puheenjohtaja
vaihtuu*

Piirin pitkäaikainen puheenjohtaja everstiluutnantti Usko Sakari
Haahti luovutti puheenjohtajan tehtävät eversti Niilo Riuttalalle vuo-
den 1969 lopussa. Haahti ehti olla Helsingin Kadettiipiirin puheen-
johtajana 11 vuotta. Riuttala tunnettiin isänmaallisenä ja varsinkin
Kadettikunnan periaatteita kunnioittavana henkilönä. Sekä Haahti
että Riuttala olivat aikoinaan pidätettyinä asekatkenta-
jutussa. Tästä isänmaan hyväksi tehdystä toimesta heille langetettiin tuomiot. Riut-
tala sai kuuden kuukauden vankeustuomion yhdeksän kuukauden
pidätysajan lisäksi ja Haahti peräti kuusi vuotta kuritushuonetta.

*Kadettikunta
keskitty
maanpuolustus-
aatteelliseen
toimintaan*

Koko 1960-luvun ajan keskusteltiin Kadettikunnan ja Upseeriliiton toimintojen päällekkäisyydestä ja niiden yhdistämisestä. Siihen osallistuivat näkyvimmin komentajakapteeni Jan Klenberg, majuri Arvo Lauri ja majuri Jorma Kaarnola. Myöhemmin asiaa tutki everstiluutnantti Eero Korpikoski. Kadettikunnan hallitus antoi keväällä 1967 tehtävän kapteeni Pertti Jokiselle ja kapteeni Antero Mäkipäälle selvittää jäsenistön mielipiteitä asiassa. Tämä työ tehtiin yhdessä Upseeriliiton kanssa ja siihen heidän lisäksi otti osaa Kadettikunnan puolesta everstiluutnantti Usko Sakari Haahti. Toimikunnan työ kesti kaksi vuotta ennen kuin se saatiin päätökseen. Jokisen tutkimus osoitti, että vain pieni osa jäsenistä kannatti kahta päällekkäistä upseerijärjestöä.

Keväällä 1970 pidettiin tärkeä Kadettikunnan vuosikokous. Kokouksen puheenjohtajana toimi Kadettikunnan varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Usko Sakari Haahti puheenjohtaja kontra-amiraali Pirhosen ollessa sairaana. Kokous päätti pitkällisten keskustelujen ja suoritettun äänestyksen jälkeen muun muassa seuraavaa:

- Kadettikunta jatkaa toimintaansa itsenäisenä järjestönä.
- Kadettikunnan jäsenmaksujen periminen siirretään pois kadettiireiltä ja keskitetään Kadettikunnan toimiston tehtäväksi.

Tämä viimeainittu asia helpotti piirin toimintaa. Enää ei sihteerien tarvinnut pitää kortistoa maksaneista jäsenistä. Vuosikokouksen äänestystulos oli selvä. Esitys Kadettikunnan säilyttämisen puolesta sai 1109 ääntä ja Upseeriliittoon liittymiselle 215 ääntä. Todennäköisesti everstiluutnantti Usko Haahden vahva persoona ja hänen käyttämänsä puheenvuoro selitti lopullisen äänestyksen tuloksen.

Vuosikokouksen päätös Kadettikunnan jatkamisesta itsenäisenä järjestönä oli tärkeä. Tämän jälkeen Kadettikunta sai keskittyä maanpuolustushengen luomiseen ja sen jäsenistön henkisen hyvinvoinnin kehittämiseen. Upseeriliiton osalle tuli ammattiyhdistystoiminta.

Kevään 1970 aikana Kadettikunnan hallitukseen perustettiin maanpuolustusaatteellinen jaosto, johon valittiin jäseninä mm. eversti Niilo Riuttala, majuri Lauri Reunala, majuri Aimo Euramo ja kapteeni Asko Sivula. Jaosto suunnitteli maanpuolustusaatteellisen toiminnan suuntalinjat, jotka Kadettikunnan hallitus hyväksyi vielä ennen kesän alkua. Tämän jälkeen aloitettiin maanpuolustusaatteellinen työ ensin Kadettikunnan hallituksessa, Helsingin Kadettipiirissä ja epävirallisesti pienryhminä Pääesikunnassa.

III Yhteiskunnallisena vaikuttajana suomalaisten keskuudessa

Yhteiskunnallinen kehitys maassamme 1960–70-luvun vaihteessa sai maanpuolustushengen osalta huolestuttavia piirteitä. Varsinkin eräät äänekkäät ja radikaalit opiskelijaryhmittymät saivat lehdistössä ja muissa tiedotusvälineissä laajalti huomiota ja osin myös kannatusta. Rauhanliikkeestä puhuttiin paljon. Puolustusvoimat ei ollut heidän suosiossaan. Ajan kuvaan kuului, että sotaveteraanien työtä väheksyttiin. Tämän ryhmittymän tarkoituksena olikin eristää puolustusvoimat yhteiskunnastamme. Kuitenkin suurin osa Suomen nuorisosta pysyi tämän liikehdinnän ulkopuolella. Kadettikunta ja sen aktiivinen nuori upseeristo havaitsi tämän kehityssuunnan ja ryhtyi toimenpiteisiin. Tärkeää oli saada maanpuolustushenki nousemaan ja siinä samassa sotiemme veteraaneille se arvostus, joka heille kuului. Tähän päästiin vain vaikuttamalla aktiivisesti suoraan koulunuorisoon ja yhteiskunnan eri ryhmittymiin. Vuosikymmenen lopulla Helsingin Kadettiipiirissä otettiin koulutoimenjohtajat ja opetushallinto mukaan maanpuolustusaatteelliseen toimintaan. Kadettikunnan vuonna 1970 vuosikokouksessa tekemä päätös maanpuolustusaatteellisen toiminnan aloittamisesta saivat aikaan sen kehityksen, jonka myönteiset tulokset maanpuolustustahdossa havaittiin jo muutaman vuoden kuluttua.

Kadettikunta 50 vuotta

Vuosi 1971 alkoi Kadettikunnan 50-vuotisjuhlallisuuksilla 27.1. Näiden tilaisuuksien järjestelyihin otti myös Helsingin Kadettiipiiri osaa. Hietaniemeen kokoontunut satapäinen kadettiupseerijoukko osoitti kunnioitusta sankarivainajien ja Suomen Marsalkan muistolle.

Kadettikunnan hallituksen juhla kokous pidettiin päivällä Katajanokan Upseerikerhossa. Varsinaisen pääjuhlan tapahtumapaikkana oli Helsingin Yliopiston juhlasali, johon arvovaltainen kutsuvierasjoukko oli saapunut runsaslukuisena. Juhlan ohjelma oli seuraava

Ahti Karjalainen	Hakkaa päälle , alkusoitto – Helsingin Varuskuntasoittokunta, johtajana ylikapellimestari Arvo Kuikka
Tervehdyssanat	Kadettikunnan puheenjohtaja, kenraalimajuri Erkki Setälä
Jean Sibelius	Ateenalaisten laulu – Helsingin Varuskuntasoittokunta, Kadettikuoro, johtajana musiikinopettaja Urpo Jokinen
Juhlapuhe	Eversti Veikko Pesonius
Ahti Sonninen	Juhlasoitto ja hymni – Helsingin Varuskuntasoittokunta, Kadettikuoro, johtajana musiikinopettaja Urpo Jokinen
Puolustusministeriön tervehdys	Kommodori Stig Wikberg
Martti Santavuori	Siniristi , lausujana majuri Ahti Tukiainen Maamme

Juhlallisuuksia jatkettiin iltajuhlan merkeissä ravintola Kalastajatorpalla, jossa yli 700 henkeä nautti illallisen ja kuuli kadettien lauluesityksiä. Loppuilta tanssittiin kahdessa salissa.

Keskustelua puheenjohtajan asemasta

Kadettikunnan 50-vuotisjuhlien jälkeen kadetti piiriin vuosikokous pidettiin toukokuun 12. päivänä 1971 Katajanokan Kasinolla. Kokoukseen osallistui 32 jäsentä. Eversti Niilo Riuttala oli kokouksen puheenjohtajana. Vuosikokous määritteli kadetti piiriin toimintakauden tavoitteet, joista tärkeimmät olivat maanpuolustustiedon ja -tahdon kohottaminen, kadettihengen ja -toveruuden kehittäminen sekä yhteistoiminta paikallisten maanpuolustusjärjestöjen kanssa.

Kadetti piiriin puheenjohtajaksi valittiin edelleen eversti Niilo Riuttala. Keskusteluissa todettiin, että puheenjohtajan on parempi olla evp-upseeri, koska pelättiin aktiiviupseerin joutuvan esteelliseksi

johtaessaan Kadettiipiiriä sen uudella maanpuolustusaatteellisella linjalla. Kadettikunnan osalta asia hoidettiin niin, että puheenjohtaja olisi aktiiviupseeri ja varapuheenjohtajan tulisi olla evp-upseeri, joka tarvittaessa johtaisi yhteisöä. Nämä kannanotot ovat osoitus siitä politisoituneesta tilanteesta, joka maassamme vallitsi vielä 1970-luvun alussa. Maanpuolustuksesta tai viime sodista yleensä ei voinut vapaasti puhua.

Eversti Pekka Rapolalla on kokemusta Helsingin Kadettiipiirin toiminnasta usean vuoden ajalta. Kadettiipiirin puheenjohtajan asemasta Rapolalla on selkeä kuva.

– Helsingin Kadettiipiiri eroaa suuresti kaikista muista kadettiipiireistä. Sen jäsenmäärä on lähes kolmasosa koko Kadettikunnan jäsenistöstä. Jäsenistöstä suurin osa on esipuseereita ja melko iäkkäitä. Siksi on tärkeää, että piirin puheenjohtajana on everstin arvoinen upseeri. Nykyisinhän puheenjohtajaksi on valittu arvostettu virassa oleva eversti, joka vetää myös vanhemmat upseerit mukaan kuulemaan puolustusvoimien tapahtumista.

Itsenäisyyspäivän juhla "Iloisena Iltajuhlana"

Vuoden 1971 toiminta päättyi kadettiipiirin järjestämänä perinteisesti itsenäisyyspäivän iltajuhlaan Katajanokan Kasinolla. Nyt tilaisuuden nimenä oli ensimmäistä kertaa "Iloinen Iltajuhla". Se oli avoin kaikille maanpuolustuksen ystäville. Sali oli täynnä juhlijoita. Tämä oli osoitus siitä, että Suomen itsenäisyys oli iloinen asia ja sitä voitiin vapaasti juhlaa. Muutaman kerran itsenäisyyspäivää juhlittiin "Iloisten Illallistanssiaisten" merkeissä, jolloin juhlijoille haluttiin viestiä myös tanssin tärkeää osuutta ja merkitystä illan ohjelmassa. Näin juhlaa on vietetty kadettiipiirin järjestämänä vuosituhannen loppuun saakka, jolloin siirryttiin järjestämisvastuussa jälleen vuorotteluun.

Keskustelua maanpuolustuksesta

Kadettiipiirin vuoden 1972 toiminta keskittyi luonnollisesti maanpuolustusaatteelliseen työhön. Kevään vuosikokous jätti kadettiipiirille veloitteen tutkia, onko mahdollista saada eri puolueiden edustajia kokoon selvittämään kantaansa maanpuolustuskysymyksiin. Huhtikuun alussa asia toteutui.

Katajanokan Kasinolla pidettiin silloin keskustelutilaisuus, jonka aiheena oli puolueiden näkemykset puolustuspolitiikan ja puolustus-

laitoksen kehittämässä. Vilkkaaseen keskusteluun osallistuivat kaikki puolueet. Yksikään puolueista ei ilmoittanut haluavansa romuttaa puolustusvoimia. Yleisö osallistui myös aktiivisena keskusteluun.

Kadettipiiri järjesti marraskuussa Hämäläisten talolla keskustelutilaisuuden ylioppilasnuorisolle. Aiheena oli opiskelevan nuorison suhtautuminen puolustuslaitokseen. Majuri Ukko-Pekka Rautakoura avasi tilaisuuden ja majuri Asko Sivula toimi puheenjohtajana. Keskustelu jäi luonteeltaan suhteellisen vaisuksi, sillä varsinaista maanpuolustuskielteisyyttä ei esiintynyt. Ehkä huipentumana oli todellinen varusmiehen näkemys.

– Koska kerran varusmiehetkin joutuvat viettämään viikonloppuja kasarmissa, tulee henkilökunnankin näin tehdä.

Komentajien infot alkavat

Helsingin Kadettipiirin alueella olevien joukko-osastojen komentajat kutsuttiin kadettipiiriin järjestämään neuvottelutilaisuuteen. Puheenjohtaja, eversti Niilo Riuttala avasi tilaisuuden alustuksella Kadettikunnasta ja Helsingin Kadettipiiristä ja niiden vaiheista, toiminnasta ja jäsenistöstä. Keskustelujen aikana esitettiin upseerilounaiden järjestämistä uudelleen. Näissä tapahtumissa kadettipiirin edustajalla olisi mahdollisuus selvittää piirin toimintaa ja vastaavasti saada selville joukko-osaston upseerien odotukset järjestön toiminnassa.

Kolmen vuoden kuluttua järjestettiin jälleen Helsingin alueen joukko-osastojen komentajille ja sotakoulujen johtajille informaatiotilaisuus piirin toiminnasta marraskuussa Kalastajatorpalla. Tapahtumaa pidettiin tärkeänä, koska se valaisi monessa suhteessa uusille komentajille Kadettikunnan ja sen piirin uutta ja aktiivista toimintaa.

Komentajien info-tilaisuuksia pidettiin muutaman vuoden välein, johtuen Helsingin alueen joukko-osastojen komentajien nopeasta vaihtuvuudesta.

Puheenjohtaja vaihtuu

Vuoden 1973 vuosikokouksessa valittiin everstilutnantti Martti Suhonen uudeksi kadettipiirin puheenjohtajaksi. Hän oli toiminut muutamana vuoden kadettipiirin hallituksessa. Lisäksi Suhosella oli hyvää tuntemusta pääkaupunkiseudusta, koska erottuaan puolustusvoimien upseerin virasta hän siirtyi Helsingin kaupungin palvelukseen.

*Everstiluutnantti
Martti Suhonen,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1973–76.*

PUOLUSTUSVOIMAT

*Ideatalkoot
toimintaa
piristämään*

Kadettiipiiri järjesti kesällä 1973 ideatalkoot jäsenistölle ja mukana oli myös muutamia järjestön ulkopuolisia henkilöitä. Majuri Matti Savonjousi oli talkoiden vetäjänä. Lyhyen alustuksen jälkeen osallistujat jaettiin työryhmiin ja heille annettiin seuraavat tehtävät:

- Mitä nuoriso odottaa maanpuolustukselta ja Kadettikunnalta ja miten sitä tulisi lähestyä?
- Mitä nuoret upseerit odottavat Kadettikunnalta?
- Mitä keskipolven upseerit odottavat Kadettikunnalta?
- Mitä komentajat odottavat Kadettikunnalta?
- Mitä opettajat odottavat Kadettikunnalta?
- Miten taloudellista maanpuolustusta tulisi markkinoida syksyn kuluessa?

Jokaiseen työryhmään valittiin aiheen tuntevia henkilöitä. Nuorisotyöryhmässä oli koululaisia, opettajaryhmä koostui eritasoisten koulujen opettajista ja taloudellisen maanpuolustuksen ryhmässä oli talousalan asiantuntijoita.

Parin tunnin aktiivisen pohdinnan jälkeen työryhmät pääsivät suuntaa antaviin päätelmiin seuraavasti

- nuoriso kaipasi motivaatiota
- nuoremmat upseerit yhteyksiä muuhun yhteiskuntaan ja toimintamalleja

- keskipolven upseerit sotilastyypin organisaation toiminnan perusteita
- komentajat vastaiskuja julkisen sanan hyökkäilyihin ja
- opettajat turvallisuuspolitiikan oppimateriaalia opettajanhuoneisiin.

Turvallisuus- politiikan opetus- seminaari opettajille

80

Kadettikunnassa ja Helsingin Kadettiipiirissä käynnissä olleiden maanpuolustusaatteellisten suunnitelmien pohjalta ryhdyttiin kadettiipiirissä järjestämään kouluviranomaisille opetus- ja keskustelutilaisuuksia, jotka koskivat turvallisuuspolitiikan opetusta.

Lauantaina tammikuun 18. päivänä 1975 järjestettiin seminaari kadettiipiirin toimesta pääasiassa naisopettajille Kadettikoululla. Paikalle saapui 82 opettajaa. Kadettiipiirin puheenjohtaja everstiluutnantti Martti Suhonen toivotti vieraat tervetulleiksi, jonka jälkeen yliluutnantti Kaarle Ruutu selvitti Suomen turvallisuuden perusteita Kadettikunnan laatiman Turvallisuutemme peruskivet-rainan avulla. Tämän jälkeen seurasi Kadettikoulun apulaisjohtaja everstiluutnantti Petter Parikan esitys Kadettikoulun sisäänpääsyvaatimuksista ja koulun opetusohjelmasta.

Yhteinen lounas nautittiin Kadettikoulun ruokalassa, jonka jälkeen seurasi elokuvaesitys varusmieskoulutuksesta. Päivän päätteeksi järjestettiin paneelikeskustelu, jonka puheenjohtajana oli majuri Matti Savonjousi. Tämän keskustelun pohjaksi majuri Esko Nieminen kertoi Suomen osuudesta YK:n rauhanturvatoiminnassa.

Paneelikeskusteluun osallistuvia opettajia kiinnosti seuraavat asiat:

- Mitä Pariisin rauhansopimus määrää puolustusvoimien kokoonpanosta?
- Onko palveluksesta kieltäytyneiden määrä ongelmallinen?
- Mitä tehdään jos ”pillit soivat”?
- Onko meillä ohjuksia?
- Miksi kaikki eivät pääse kertausharjoituksiin?
- Miksi naisia ei oteta rauhanturvatehtäviin?

Toisaalta myös kadettiipiirin jäsenet kyselivät ja tiedustelivat opettajilta paneelikeskustelun aikana asioita, joihin saivat seuraavia vastauksia:

- YYA tietoutta ei kansakouluasteella anneta ollenkaan.
- Sitä ei ole oppikirjoissa.

-
- YYA:n sopimuksen vuosipäivän aikaan etsitään tietoja sanomalehdistä.
 - YK tietoutta annetaan kyllä kiinteästi YK:n päivän tietämissä.
 - YK–oppimateriaalia tulee jonkin verran kouluihin, mutta sitä saisi tulla enemmän.
 - Turvallisuuspolitiikan ja maanpuolustuksen tietoutta ei valitettavasti saa mistään, ehkä erilaisista esitteistä, harvoilta kursseilta ja joistakin lehdistä, radiosta ja televisiosta, mutta usein väärää.
 - Maanpuolustuksesta ei ole vaikea puhua, koska lapset ymmärtävät, että yhtä hyvin kuin koti on isänmaakin loukkaamaton.

Viimeisenä kysyttiin opettajilta pitäisikö maanpuolustusopetusta lisätä. Tähän he vastasivat ytimekkäästi, että se tulisi aloittaa.

Seuraavanakin vuonna järjestettiin Helsingin alueen naisopettajille turvallisuuspolitiikan seminaari Kadettikoululla. Osallistujia oli ensi kerran myös Helsingin Yliopiston Opettajakoulutuslaitokselta ja Kotitalousopettajaopistosta.

ETYK ja Euroopan ydinaseet

Euroopan turvallisuus- ja yhteistyökongressia alettiin suunnitella ja valmistella jo 1960-luvun lopulla. Suomi tarjoutui näiden kokousten isäntämaaksi. Kahden vuoden neuvottelujen ja suurvaltojen johtajien tapaamisten jälkeen ETYK:in valmistavat neuvottelut alkoivat vuonna 1972 Espoon Dipolissa, jossa Yhdysvaltojen ja Kanadan sekä Euroopan maiden, Albaania lukuun ottamatta, valtuuskunnat aloittivat neuvottelut. ETYK:in ensimmäinen vaihe ulkoministeritasolla pidettiin seuraavana vuonna heinäkuussa Helsingissä Finlandia-talossa. Toinen vaihe järjestettiin Genevessä ja kolmas vaihe valtionpäämiestasolla Helsingissä kesällä 1975.

Moni suomalainen upseeri osallistui kansainvälisen konferenssin järjestelyihin ja valmisteluihin. Kadettiopisto järjesti jo saman vuoden syksyllä esitelmätilaisuuden, jonka aiheena oli ”Upseeri ETYK-järjestelyissä”. ETYK:issä mukana olleet upseerit komentaja Aarno Koivisto, majuri Pentti Lehtimäki ja majuri Antti Juutilainen olivat asiantuntijoina paikalla kertomassa omia kokemuksiaan ja havaintojaan konferenssista.

Kadettikunnan vuosipäivään liittyen seuraavana vuonna järjestettiin Katajanokan Kasinolla esitelmätilaisuus, jonka aihe oli ”Euroopassa olevat ydinaseet ja niiden merkitys”. Esitelmöitsijä professori Jorma K Miettinen edusti maassamme alan korkeinta asiantuntemusta.

*Everstiluutnantti
Pentti Palmu,
Helsingin Kadettipiirin
puheenjohtaja 1977–79.*

PUOLUSTUSVOIMAT

***Pentti
Palmusta uusi
puheenjohtaja***

Vuonna 1976 piirin vuosikokous pidettiin 11.5. Katajanokan Kasinolla. Vuosikokouksen puheenjohtajana oli edellisvuosien tapaan eversti Niilo Riuttala. Kokous valitsi piirille uuden puheenjohtajan, everstiluutnantti Pentti Palmun. Hän oli tiedotusalan ammattilainen ja toiminut aiemmin Kadettikunnan pääsihteerinä, joten kokemusta kadettipiiritoiminnasta hänellä oli. Aktiivisena miehenä Palmu osallistui moneen muuhunkin yhdistystoimintaan ollen muun muassa 1970-luvulla Suomalaisuuden Liiton pääsihteerinä. Juuri hänen ideomanaan ryhdyttiin myöhemmin kadettipiiriin tulleille uusille upseereille jakamaan tulojuhlassa Suomen pöytäliput.

***Maan-
puolustuksen
ja turvallisuus-
politiikan
opetusta***

Kadettipiirin maanpuolustusaatteellinen työ alkoi näkyä yhteiskunnassa. Yhä useammin upseeri vieraili kouluissa pitämässä esitelmää, joka ensiksi liitettiin ammatinvalinnan opetukseen. Kesti useita vuosia ennen kuin koululaitos hyväksyi upseerin pitämään turvallisuuspolitiikan ja maanpuolustuksen luentoja.

Vuonna 1976 kadettipiiri osallistui neljä kertaa Helsingin kou-

luissa pidettyihin maanpuolustusaatteellisiin tilaisuuksiin. Tapahtumat keskittyivät lähinnä itsenäisyyspäivän ajankohtaan, jolloin toimintaa alettiin nimittää itsenäisyyspäivän puhekampanjaksi. Näihin tilaisuuksiin osallistui yhteensä 60 peruskoulun opettajaa ja 1 540 oppilasta.

Seuraavana vuonna maaliskuun 10. päivänä turvallisuuspolitiikan opetustilaisuus järjestettiin Helsingin Yliopiston Opettajankoulutuslaitoksessa Ratakatu 2:ssa. Aiheiltaan ajankohtaiseen tapahtumaan osallistui 108 henkeä ja tilaisuuden alustusaiheet ja ohjelma olivat seuraavat

- tilaisuuden avaus, kadettipiirin puheenjohtaja everstiluutnantti Pentti Palmu
- turvallisuuspolitiikkamme ja sen jakautuminen, kommodori Jan Klenberg
- kriisiaika, majuri Pentti Lehtimäki
- taloudellinen maanpuolustus, eversti Väinö Haukilahti
- väestönsuojelu, eversti Gunnar Öhman
- sotilaallinen maanpuolustus, eversti Wilhelm Stewen
- kahvi
- kyselypuolituntinen paneelin muodossa
- elokuva Velvollisuutta täyttämässä
- selostus toisen parlamentaarisen puolustuskomitean mietinnöstä, majuri Gustav Hägglund
- tilaisuuden päättäminen, kadettipiirin puheenjohtaja everstiluutnantti Pentti Palmu.

Toimintaa ja retkiä jäsenistölle ja perheille

Vuosina 1976 ja 1977 jäsenistöä yhdistävinä ja kokoavina tilaisuuksina järjestettiin perheretket Hanasaaren kulttuurikeskukseen ja Oy Scan-Auto Ab:n koulutuskeskukseen Kemiöön.

Hanasaaren retki tehtiin syksyllä 1976 ja ohjelma siellä oli seuraava

- veljeslounas
- tutustuminen kulttuurikeskukseen
- Sotilaskotiliiton puheenjohtajan Brita Reunalan esitelmä aiheesta ”Nainen turvallisuuspolitiikkamme kentässä”.

Retkelle osallistui 71 henkilöä.

Kemiön retki järjestettiin keväällä 1977 ja retken ohjelma oli seuraava

- tutustuminen Lohjan Pyhän Laurin kirkkoon, Strömman kanavaan ja Sagalundin merimuseoon.
- tutustuminen Oy Scan-Auto Ab:n koulutuskeskukseen, jossa oli lounas ja halukkailla mahdollisuus sanomiseen.
- paluumatkalla ostosten teko Muurlan lasitehtaalla.

Kadettipiirin aktiivinen naistoimikunta vastasi monet vuodet kulttuuritarjonnasta sekä järjesti kiinnostavia taide-elämyksiä musiikin ja teatterin parissa.

Syksyllä 1975 ja keväällä 1976 oli vuorossa teatteri-iltapäivät Suomen Kansallisteatterin pienellä näyttämöllä, jossa esitettiin näytelmät ”Puntilan isäntä ja hänen renkinsä Matti” ja ”Sotilaat”. Molemmat esitykset olivat loppuunmyytyjä. Vielä syyskuussa 1977 naistoimikunta järjesti teatteri-illan Kansallisteatterissa.

Keväällä 1976 oli vuorossa jäsenille oopperailta Suomen Kansallisoopperassa. Ohjelmassa oli Giacomo Puccinin nelinäytöksinen ooppera Manon Lescaut. Pääosissa olivat oopperalaulajat Maija Lokka, Kalevi Koskinen ja Kalevi Olli. Näytäntö oli loppuunmyyty.

Vuoden 1976 perinteistä Itsenäisyyspäivän Iloista Iltaa vietettiin Katajanokan Kasinolla ja ohjelmassa oli

- avaussanat piirin puheenjohtaja everstiluutnantti Pentti Palmu
- yksinlaulua, oopperalaulaja Heikki Keinonen
- pianonsoittoa, maisteri Markku Alho
- pukukavalkadi, suomalaisia kansallispukuja
- mieskuorolaulua, Kadettikuoro, johtajana Urpo Jokinen
- tanssia.

Itsenäisyyspäivän Iloisessa Illassa nähtiin kadettipukujen sijasta kansallispukuja.

Kadettikunnan vuosipäivänä 27.1.1977 järjestettiin perinteinen seppeleenlaskutilaisuus Hietaniemen sankarihautausmaalla ja sen jälkeen esitelmätilaisuus Helsingin kaupungintalolla, jossa isäntänä oli Helsingin apulaiskaupunginjohtaja, majuri Pentti Pusa.

Kaupungintalolla kenraalimajuri Juhani Ruutu kertoi uudistuvasta upseerikoulutuksesta. Paikalle oli saapunut 50 jäsentä

Itsenäisyyspäivän Iloiset Illallistanssiaiset

Tervehdyssanat	Olli Alho
Alkusoitto	Helsingin Varuskunta- soittokunnan soittoryhmä
Pianonsoittoa	Markku Alho
Kadetin puheenvuoro	Martti Sahrakorpi
Yksinlaulua säestys	Sulo Saarits Kaija Kakkuri
Tanssia tanssimusiikki	Veikko Lenkkerin Yhtye
Kvartettilaulua johtajana	Kadettikuoro Urpo Jokinen
Arpajaiset	Naistoimikunta

Kadettikunta ry:n Helsingin Kadettiipiiri

*Itsenäisyyspäivän
Iloisten Illallistanssiaisten
ohjelma ja menu
vuonna 1978.*

85

Katajanokan Kasinolla 6. joulukuuta 1978

Menu

Hyytelöityä kala-katkarapuvuokaa
piparjuurikastike

Vasikan sisäselkää
metsäsienimuhennosta,
pariisinperunoita
pikkelsiä ja vihanneksia

Vaniljajäätelöä
kinuskikastike

Cocktail Dry Martini/Juice
Jäävesi
Cabernet/Rotlack
Monopol Madeira/Alfonso Rosé

Numero: **2**

Kadettikunnan vuosikokouksessa 1977 päätettiin, että kadetti-
reissä vuodesta 1978 lähtien

- siirrytään yhtäläiseen piirihallituksen johtamaan toiminta-
muotoon
- toiminta- ja tilivuodeksi määritetään kalenterivuosi
- vuosikokous pidetään tammi-helmikuussa.

Tästä johtuen jäi vuoden 1977 toimintakausi tavallista lyhyemmäksi. Vajaaksi jääneen toimintavuoden aikana järjestettiin perheretki Seutulaan sekä Itsenäisyyspäivän Iloinen Ilta perinteisin menoin Kattajanokan Kasinolla.

*Everstiluutnantti
Jussi Muttonen,
Helsingin Kadettipiirin
puheenjohtaja 1978–
1982, kuvassa majurina.*

PUOLUSTUSVOIMAT

Jussi Muttosesta piirin uusi puheenjohtaja

Seuraavana vuonna piirin vuosikokous pidettiin tammikuun 27. päivänä Kadettikoulun juhlasalissa. Vuosikokoukseen osallistui 30 jäsentä. Piiri sai uuden puheenjohtajan, valtiotieteen maisteri, majuri Jussi Muttosen. Nyt tapahtui piirin johdossa kerralla nuorennusta. Ensimmäistä kertaa Kadettipiirin puheenjohtajaksi valittiin sotaa käymätön upseeri. Jussi Muttonen oli 49 vuotias tullessaan piirin puheenjohtajaksi. Hänen puheenjohtajakautensa jäi valitettavan lyhyeksi, sillä hän kuoli yllättäen kolmen vuoden kuluttua.

Ennen vuosikokousta suoritettiin seppeleenlasku Kadettikunnan vuosipäivän kunniaksi Hietaniemen sankarihautausmaalla. Naistoi-
mikunta järjesti vielä illalla Kadettikoulun olutkellarissa korsuillan, johon osallistui 60 henkilöä.

Informaatiota joukko-osaston komentajille ja nuorille luutnanteille

Keväällä 1977 uusien upseerien tulojuhla pidettiin TUKON vieras-
kartanossa Kehä III varrella. Tilaisuuteen kutsuttiin vuosina 1976 ja
–77 valmistuneet upseerit. Palvelusesteiden ja muiden yhteensattu-
mien vuoksi paikalle oli saapunut vain kaksi uutta upseeria, luutnantit
Pertti Enlund ja Tapio Niitynperä.

Seuraavana vuonna Helsingin joukko-osastojen komentajille ja vuonna 1978 valmistuneille uusille upseereille järjestettiin huhtikuussa Uudenmaan Jääkäripataljoonan Killan saunalla tiedotustilaisuus kadettipiirin toiminnasta Nyt uudet upseerit vastaanotettiin Santa-haminassa merellisissä merkeissä. Paikalle oli kokoontunut seitsemän joukko-osaston komentajaa tai heidän edustajaansa, 13 luutnanttia ja 10 piirihallituksen jäsentä. Tilaisuus jatkui saunomisen ja keskustelun merkeissä. Liekö varuskuntaa lähellä sijainnut tapahtumapaikka ollut syynä näinkin suureen osallistujamäärään. Muutaman vuoden kuluttua tulojuhlat alettiin pitää jossakin liikelaitoksessa, jossa oli mahdollisuus myös isäntien tarjoamaan illalliseen. Tätä tapaa on pyritty noudattamaan aina nykypäiviin saakka.

Retkien kohteita

Kevätretken kohteena olivat jälleen Marskin Maja Lopella ja Räyskälän lentokeskus. Retki tehtiin toukokuussa 1978 ja siihen osallistui 22 henkilöä.

Syystoimintakausi aloitettiin esitelmätilaisuudella Katajanokan Kasinolla. Tilaisuudessa, johon osallistui 75 jäsentä, eduskunnan perustuslakivaliokunnan puheenjohtaja, kansanedustaja, everstiluutnantti Juuso Häikiö kertoi valtiosääntömme ja sen uudistushankkeiden vaikutuksesta sotilaalliseen maanpuolustukseen.

Kadettipiirin syysretken kohteena oli merellinen Kuivasaari ja sen ”isoveli” Isosaari. Suomenlinnan Rannikkotykistörykmenttiin ja sen erinomaisella tarkkuudella suorittamaan pimeäämuntaan oli tutustumassa 30 kadettiveljeä.

Vuoden 1978 viimeisenä perinteisenä yhteisenä tilaisuutena järjestettiin Katajanokan Upseerikerhossa itsenäisyyspäivän illallistanssiaiset. Juhlaväkeä oli läsnä 104 ja illan aikana naistoimikunta järjesti arpajaiset.

Vuoden 1979 syysretki tehtiin joulukuussa Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Retkelle osallistui 10 jäsentä.

Toimintakauden päätti joulukuussa tehty retki Upinniemeen, jossa upseerikerholla varuskunnan päällikkö, komentaja Seppo Hirvonen esitteli Upinniemen varuskuntaa. Esittelyn jälkeen puolustustaloudellisen suunnittelukunnan pääsihteeri, teollisuusneuvos everstiluutnantti Kaarle Pentti kertoi taloudellisen maanpuolustuksen näkymistä. Retkelle osallistui 40 jäsentä.

*Opettajille
maanpuolustus-
tietoutta*

Kadettipiirin maanpuolustusjaosto järjesti vuonna 1979 opetustilaisuuden Helsingin Yliopiston Opettajankoulutuslaitoksella. Tilaisuuden ohjelma oli lähes samanlainen kuin vuonna 1976 pidetyssä vastaavanlaisessa tapahtumassa. Opetustilaisuuden ohjelma esitelmäiheineen oli seuraava

- avaus, kadettipiirin puheenjohtaja majuri Jussi Muttonen
- maanpuolustus turvallisuuspolitiikan osana, eversti Seppo Räisänen
- poikkeukselliset olot, komentajakapteeni Sakari Visa
- puolustuskyvyillemme asetetut suoritevaatimukset ja puolustusvoimien tehtävät, eversti Jorma Kaarnola
- sotilaallinen puolustusjärjestelmämme, majuri Asko Kilpinen
- kahvitarjoilu
- puolustusvoimien koulutusjärjestelmä ja yhtymäkohtia muuhun kansalaiskoulutukseen, everstiluutnantti Kalevi Tarvainen
- naisten osallistuminen maanpuolustustehtäviin poikkeusoloissa, eversti Matti Lappalainen
- keskustelu
- elokuva Puolustusvoimat sinunkin turvanasi
- tilaisuuden päättäminen, majuri Jussi Muttonen.

*Luentoja turvallisuus-
politiikasta
ja maan-
puolustuksesta*

Syystoiminta aloitettiin 1979 Santahaminan upseerikerholla, jossa esiteltiin Kadettikunnan jakamat kuultokuvastot aiheista Turvallisuuspolitiikkamme peruskivet, Turvallisuuspolitiikka ja maanpuolustus sekä selvitys kouluviranomaisten kouluille asettamista maanpuolustuksen opetustavoitteista.

Seuraavakin esitelmätilaisuus pidettiin Santahaminan Upseerikerholla, jossa Suomenlinnan Rannikkotyökistön komentaja, everstiluutnantti Olavi Vehmas esitteli Helsingin puolustusta. Tilaisuus jatkui maanpuolustuksen suunnittelukunnan jäsenen, valtiotieteen maisteri Ralf Fribergin selvityksellä puolustuspoliittisesta päätöksenteosta ja tiedonkulusta Suomessa.

Ulkoministeriön poliittisen osaston päällikkö, ulkoasiainneuvos Klaus Törnudd esitelmöi turvallisuuspolitiikan kehitysnäkymistä lokakuussa Sotakorkeakoulun juhlasalissa. Luento oli kuuntelemassa 48 jäsentä.

Syyskauden viimeinen esitelmätilaisuus pidettiin Suomenlinnan upseerikerholla marraskuussa, jolloin komentaja Jukka Pajala kertoi Suomenlinnasta varuskuntana. Sen jälkeen eversti Matti Lappalainen piti katsauksen ajankohtaisesta poliittisesta tilanteesta. Paikalla oli 30 jäsentä.

Naistoimikunnan toiminta päättyy

Helsingin Kadettiipiirin naistoimikunnan aktiivinen toiminta alkoi vuonna 1958. Se auttoi kadettiipiiriä juhlien järjestelytehtävissä. Naistoimikunta järjesti kadettiipiirin jäsenille lukuisia ooppera- ja teatteritiltoja ja tuki taloudellisesti piirin toimintaa. Vuoden 1979 aikana naistoimikunta päätti lopettaa toimintansa, koska nuorempia halukkaita jatkajia ei enää löytynyt.

Turvallisuuspolitiikan esitelmiä

Vuoden 1980 vuosikokous pidettiin 27.1. Kadettikoulun juhlasalissa. Kokous valitsi piirin puheenjohtajaksi edelleen everstiluutnantti Jussi Muttosen. Varapuheenjohtajaksi valittiin everstiluutnantti Reino Pietilä.

Toimintakauden aikana maanpuolustusaatteellinen toiminta oli varsin vilkasta. Kadettiipiirien alueen kuntien koulutoimenjohtajille järjestettiin toukokuun 5. päivänä Sotakorkeakoululla informaatiotilaisuus, jossa selvitettiin kadettiipiirin mahdollisuuksia tukea kouluviranomaisia turvallisuuspolitiikan opetuksessa sekä mahdollisuuksia järjestää opettajien koulutuspäivien yhteydessä turvallisuuspolitiikan seminaari. Onnistuneeseen tilaisuuteen osallistui kahdestatoista kutsutusta koulutoimenjohtajasta seitsemän ja yksi oli lähettänyt edustajansa. Opetusneuvos Veli Nurmi opetusministeriöstä sekä lääninkouluneuvos Olavi Ketonen Uudenmaan lääninhallituksesta osallistuivat myös koulutuspäiville.

Toukokuussa järjestettiin Sotakorkeakoululla esitelmätilaisuus, jossa Ulkopoliittisen Instituutin johtaja, valtiotieteen maisteri Kari Möttölä kertoi liennytyksestä ja kylmästä sodasta sekä suurvaltojen suhteiden vaikutuksesta kansainvälisen politiikan ilmastossa. Tilaisuuteen osallistui 22 jäsentä.

Seuraavakin esitelmätilaisuus järjestettiin Sotakorkeakoululla, jossa viikkoa myöhemmin everstiluutnantti Pentti Lehtimäki piti alustuksen aiheesta sotilas kirjoittajana.

Jäsenkysely toiminnasta

Kevään 1980 aikana annettiin jäsenille mahdollisuus vaikuttaa kadettipiirin toimintaan. Piirin hallitus järjesti pienimuotoisen jäsenkyselyn, johon vastasi 90 kadettiveljeä. Tiedustelulla pyrittiin saamaan tietoon jäsenistön mielipiteitä piirin toiminnasta. Saadut tulokset tuivat piirin nykyistä toimintalinjaa. Vastausmäärää on kuitenkin pidettävä melko pienenä ottaen huomioon piirin jäsenmäärän, joka on yli kymmenkertainen. Seuraava jäsenkuntaan suunnattu kysely järjestettiin muutaman vuoden kuluttua. Sen aihe tuli kuitenkin koskemaan kadettiupseerin arvoja.

90

Mielenkiintoisia esitelmiä

Syyskuussa 1980 järjestettiin Sotakorkeakoululla alustus- ja keskustelutilaisuus, jossa pääsihteeri, eversti Gunnar Öhman kertoi väestönsuojelun näkymistä.

Edelliseen tilaisuuteen liittyen järjestettiin myöhemmin tutustumistilaisuus Helsingin kaupungin väestönsuojelun koulutuspaikkaan ja kaupungin väestönsuojelujärjestelyihin. Everstiluutnantti Alf Konnon isännöimään tilaisuuteen osallistui 38 jäsentä.

Marraskuussa järjestettiin Upinniemen upseerikerholla esitelmätilaisuus, jossa everstiluutnantti Hannu Särkiö puhui Euroopan pohjoisista meristä ja Pohjolan turvallisuudesta. Paikalla oli 55 jäsentä.

Toimintakauden viimeinen maanpuolustuksellinen esitelmätilaisuus pidettiin Santahaminan upseerikerholla, jossa joulukuussa teollisuusneuvos, everstiluutnantti Kaarle Pentti kertoi energiataloudesta.

Kaikkiaan näissä esitelmätilaisuuksissa oli mukana noin 150 piirin jäsentä.

Turvallisuuspolitiikkaa ja maanpuolustus-tietoutta nuorisolle

Kadettikunta ja kadettiipiirit tekivät 1970-luvulla aktiivista maanpuolustusaatteellista työtä etenkin nuorison keskuudessa. Se vaikutti myönteisesti maanpuolustusasenteisiin. Puolustusvoimat lähenei osaksi yhteiskuntaa ja sotaveteraanien työtä alettiin arvostaa. Myös kansainvälisessä politiikassa tapahtui muutosta. Suomen johdolla pidetty ETYK-tilaisuus vuosikymmenen puolivälissä käänsi vähitellen maailmanpolitiikan suunnan entistä avoimemmaksi. Kadettikunnan rooli maanpuolustusaatteen lippulaivana sai vakaan aseman ja sen työtä arvostettiin.

Vuonna 1981 jatkettiin vilkasta maanpuolustuksen ja turvalli-

suuspolitiikan vuorovaikutusta, kohderyhmänä oli opiskelijanuoriso ja koulujen johtajat.

Kauppar korkeakoulun tiloissa järjestettiin helmikuussa korkeakoulunuorisolle maanpuolustustilaisuus, jonka teema oli ”Päätä itse huomennakin”. Tilaisuudessa olivat asiantuntija-alustajina everstiluutnantti Antero Karvinen, everstiluutnantti Juhani Niska, majuri Jussi Hautamäki ja toimistopäällikkö, yliluutnantti Seppo Autio. Opiskelijoille annettiin kuva puolustusvoimien nykytilasta, kehittämisestä sekä sodan kuvasta. Lisäksi kerrottiin Suomen taloudellisesta puolustusvalmiudesta. Tapahtumaan osallistui 100 opiskelijaa Helsingin alueen korkeakouluista.

Evp-upseereille ”kertausharjoituksia”

Oman iäkkäämmän jäsenistön saamiseksi mukaan kadettiipiiriin toimintaan päätettiin järjestää luento- ja esitelmätilaisuuksia nyt nimellä ”Evp-upseereiden kertausharjoitukset”. Nämä tilaisuudet oli tarkoitettu lähinnä evp-jäsenistölle, mutta myös palveluksessa olevat ja naapuripiirin kadettiveljet saattoivat osallistua niihin. Eversti Pekka Rapila oli mukana kadettiipiirin hallituksessa, jolloin ”Evp-upseereiden kertausharjoitukset” alkoivat. Hän piti niiden järjestämistä kadettiipiiriin yhtenä tärkeänä toimintana.

– Puolustusvoimat oli 1980-luvulla unohtanut everstiä alempien evp-upseerien informoinnin lähes kokonaan. Vuonna 1981 otin yhteyttä Helsingin Sotilaspiirin päällikköön eversti Olli Rekolaa ja kysyin lähtekö hän mukaan, jos kadettiipiiri kutsuu evp-upseerit epäviralliseen ”Evp-upseerien kertausharjoitukseen”. Olli oli heti mukana asiassa ja laitoimme kadettiipiiriin tiedotteeseen kutsun. Valmisteluvaiheessa totesin, että piirin alueella asui noin 700 evp-upseeria, joista useimmat yli 70-vuotiaita. Kadettikoulun luentosali tuli täyteen evp-upseereita. Olli Rekolalla oli esitys aiheesta miten sotilaspiiri sijoittaa evp-upseerit sa-tehtäviin. Asuttuaan saliin Olli totesi heti joukon ikärakenteen ja osasi muokuttaa esityksensä eli hän korosti, että evp-upseerit ovat omassa lähiympäristössään tärkeitä linkkejä maanpuolustustahdon ylläpitämisessä ja siviilien tietoisina pitämisessä sotaväen tapahtumista. Siviili kuitenkin uskoo, että upseeri, virassa oleva tai evp, on aina maanpuolustuksen asiantuntija!

Tänä päivänähan tästä evp-upseerien kertausharjoituksista on vihdoin tullut myös sotilasläänien virallista toimintaa.

Eversti Pekka Rapilan mainitsemat vuoden 1981 ensimmäiset ”kertausharjoitukset” pidettiin maaliskuun 26. päivänä Kadettikoulun tiloissa. Tilaisuudessa selvitettiin nykyistä kadettikoulutusta, puolustusvoimien kehitysnäkymiä sekä evp-upseereiden käyttöä sodan ajan puolustusvoimissa. Eversti Sami Sihvo, everstiluutnantti Antero Karvinen ja eversti Olli Rekola olivat esitelmöitsijöinä. Tapahtumaan osallistui 80 evp-upseeria.

Sotakorkeakoulussa järjestettiin huhtikuun 9. päivänä alustus- ja keskustelutilaisuus. Aiheena oli viime sotien aikaiseen johtamistointintaan kohdistunut kritiikki, josta esitelmöi sotahistorian asiantuntija, everstiluutnantti Sampo Ahto. Paikalla oli 20 jäsentä.

Vuonna 1983 jatkettiin evp-upseereille tarkoitettuja esitelmä- ja tutustumistilaisuuksia. Ne toimivat ”kertausharjoituksina” palveluksesta eronneille upseereille. Teemaksi oli valittu puolustusvoimat tänään. Ensimmäinen tilaisuus järjestettiin maaliskuun 24. päivänä Kadettikoulun tiloissa. Siellä kuultiin Kadettioppilaskunnan edustajan alustus Kadettikoulussa nykyisin noudatettavista perinteistä. Tämän jälkeen komentaja Jukka Heinonen Pääesikunnan tiedotusosastolta kertoi yhteiskunnassamme vallitsevista maanpuolustusasenteista. Esitelmillä pyrittiin aikaansaamaan keskustelua ja pohdiskelua Suomen ja suomalaisten maanpuolustuskyvystä ja -tahdosta vallitsevassa maailmantilanteessa. Runsaan 90 upseerin keskuudessa syntyi vilkas keskustelu alustusten jälkeen.

Lokakuussa 1983 järjestettiin niinkään evp-upseereille kahdet ”kertausharjoitukset” Sotakorkeakoulun tiloissa sotatekniikan merkeissä.

Ensimmäisenä iltana keskusteltiin eversti Matti Lukkarin ja Sotakorkeakoulun opettajien esitysten pohjalta asetekniikan kehitysnäkymistä maa-, meri- ja ilmavoimissa.

Sotatalouspäällikkö, kenraaliluutnantti Pentti Väyrynen oli alustajana jälkimmäisessä tilaisuudessa, jossa käsiteltiin Suomen puolustusvoimien kalustollisia kehitysnäkymiä. Tapahtumiin otti osaa noin 70 upseeria kumpanakin iltana.

*Opinto-ohjaajat
ja opettajat
tutustumassa
kadettiisiin
toimintaan*

Sotakorkeakoululla järjestettiin vuonna 1981 toukokuussa Helsingin koulujen opinto-ohjaajille informaatiotilaisuus kadettiisiin mahdollisuuksista tukea opinto-ohjaajia ammatinvalinnan ohjauksessa. Paikalla oli 25 opinto-ohjaajaa.

Kadettiisiin maanpuolustusjaosto, jonka aktiivisena toimijana ja jaoston puheenjohtajana oli kapteeni Pekka Rapila, järjesti samana vuonna elokuussa Kirkkonummen opettajien koulutuspäivillä turvallisuuspolitiikan opetusta käsittelevän tapahtuman. Tilaisuudessa esiteltiin Kadettikunnan tavoitteet ja mahdollisuudet tukea opettajia ja kouluja turvallisuuspolitiikan opetuksessa sekä opetusmateriaalin hankinnassa. Päiville osallistui 150 opettajaa koulutoimenjohtaja Kaarlo Kovalaisen johdolla.

Maanpuolustusjaosto neuvotteli syyskuun 9. päivänä Helsingin koulutoimenjohtaja Jouko Kauranteen kanssa kadettiisiin mahdollisuudesta osallistua opettajien koulutuspäiville sekä esitteli hänelle itsenäisyyspäivän puhekampanjan. Koulutoimenjohtaja Kauranne suhtautui molempiin esityksiin myönteisesti.

Kadettiisiin lähetti Helsingin lukioiden ja peruskoulun yläasteiden rehtoreille syyskuun 17. päivänä kirjeen, jossa tarjottiin kadettiupseeria pitämään itsenäisyyspäivän juhlan juhlapuhe. Tarjous lähetettiin 66 koululle, joista 19 juhlassa oli kadettiupseeri juhlapuhujana. Helsingin alueella, joka on laaja, yhteistyö koulujen kanssa vaati aktiivista toimintaa. Vain henkilökohtaisilla yhteydenotoilla saavutettiin entistä parempia tuloksia ja uusia yhteistyömahdollisuuksia.

*Turvallisuus-
politiikan
opetuksen ja
-materiaalin
esittely
upseeristolle*

Kadettikoulun luentosalissa järjestettiin syksyllä 1981 upseerien jatkokoulutustilaisuus, jossa käsiteltiin turvallisuuspolitiikan opetusta varusmiehille ja koululaisille. Samassa tilaisuudessa esiteltiin kadettiisiin turvallisuuspolitiikan opetusmateriaalia. Everstiluutnantti Seppo Tanskanen, majuri Timo Apajakari, kapteeni Pekka Rapila ja kapteeni Martti Haavisto olivat esitelmöitsijöinä. Tilaisuuteen osallistui 57 upseeria.

Maanpuolustusjaosto järjesti upseereille toimintavuoden viimeisen tiedotustilaisuuden marraskuussa Upinniemen upseerikerholla. Siellä esiteltiin kadettiisiin turvallisuuspolitiikan uutta opetusmateriaalia sekä esitettiin elokuva, jonka aiheena oli suomalainen asevel-

vollisuus. Kapteeni Pekka Rapila ja kapteeni Martti Haavisto olivat tilaisuuden alustajina. Kerholla oli paikalla 20 upseeria.

Kadettikunta 60 vuotta

Vuonna 1981 kadettiipiiri otti osaa Kadettikunnan 60-vuotisjuhlien järjestelyihin. Perinteisen Hietaniemessä tapahtuvan seppeleenlaskutilaisuuden jälkeen päiväjuhlaa vietettiin Kadettikoulun juhlasalissa, jossa Kadettikunnan kunniajäsen, jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth piti juhlapuheen. Helsingin Varuskuntasoihtokunta, Kadettikuoro ja everstiluutnantti, director cantus Ilmo Haario vastasivat musiikki-ohjelmasta.

Kadettikunnan 60-vuotisjuhlallisuuksien yhteydessä ei piirihallitus katsonut olevan mahdollisuuksia erityisen juhlatilaisuuden järjestämiseen Helsingissä Kadettikunnan tilaisuuksien lisäksi. Sen sijaan järjestettiin kadettiipiirin vuosikokous helmikuun 22. päivänä tavanomaista juhlavammin Katajanokan Kasinolla. Varsinaista vuosikokousta edelsi kahvikonsertti, jossa esiintyivät Helsingin Varuskuntasoihtokunta ja Kadettikuoro. Lisäksi Kadettikunnan puheenjohtaja, kenraaliluutnantti Jukka Pajula piti puheen. Vuosikokoukseen otti osaa 30 jäsentä.

Tutustuminen Tuusulanjärven kulttuurikohteisiin ja Johtamistaidon Opistoon

Vuoden 1982 kevään perheretki suunnattiin Tuusulan ja Järvenpään historiallisiin kohteisiin. Kiertomatalla käytiin säveltäjämestari Jean Sibeliuksen Ainolassa, taiteilija Pekka Halosen kodissa Halosenniemellä, Aleksis Kiven kuolinmökillä sekä Ilmatorjuntamuseossa. Lounas Krapihovissa katkaisi sopivasti osallistujien historialliset muistelmat ja siirsi heidät välillä nykyaikaan.

Syksyllä 1982 Johtamistaidon Opisto oli kutsunut piirin jäsenet tutustumaan opiston tiloihin Aavarantaan. Rehtori Klaus Elorannan vapaa ja asiapitoinen esitelmä johtamiskoulutuksen nykyvaiheista sekä opiston tiloissa nautittu iltapala ja sen lomassa keskustelu muodostivat tasapainoisen ja mieleenpainuvan illan. Paikalla oli 35 henkilöä.

Puheenjohtajaksi eversti Arvo Lauri

Everstiluutnantti Jussi Muttonen kuoli äkillisesti pyörämatkalla sydänkohtaukseen elokuussa 1982. Kadettiipiirin puheenjohtajuutta hoiti loppuvuoden piirin varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Reino Pietilä. Keväällä 1983 uudeksi puheenjohtajaksi valittiin eversti Arvo Lauri. Hän oli juuri eronnut vakinaisesta palveluksesta Kainuun Pri-

*Eversti Arvo Lauri,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1983–84.*

PUOLUSTUSVOIMAT

kaatin komentajan tehtävästä, jolloin hänellä oli hyvin aikaa ja kiinnostusta kadettipiiritoiminnalle. Kevään 1983 toisessa tiedotteessa eversti Lauri korosti Helsingin Kadettiipiirin maanpuolustusaatteellista työtä.

– Tultuani valituksi Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajaksi toivon, että Te, Hyvät Kadettiveljet, annatte tulevaisuudessakin kaiken tukenne piirimme ja koko Kadettikunnan työlle.

Helsingin Kadettiipiirin toiminnassa on kuitenkin yksi vika, jonka poistamiseen tarvitaan meitä kaikkia. Yli 1300 jäsenen joukko käyttää kovin niukasti hyväkseen niitä palveluksia, joita piirihallitus tai Kadettikunta järjestää. Ulospäin, erityisesti nuorisoon suuntautuva maanpuolustusaatteellinen työ on aikanamme ensiarvoisen tärkeää. Sillä on kuitenkin vaara ehtyä tai yksipuolistua ellei omaa jäsenkuntaa samalla aktivoita kaiken toiminnan taustavoimaksi. Sama koskee luonnollisesti myös sitä tukitoimintaa, jota jäsenkuntamme voi yhteiskunnan eri pisteissä edistää Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen hyväksi.

Vuoden 1983 vuosikokouksen päätteeksi everstilutnantti Åke Åström kertoi ”Juan Villen” perinteestä. Näitä vanhemman kadettisukupolven muisteloita pyrittiin liittämään yhteisiin tilaisuuksiin kartut-

tamaan perinnetietoa. Seuraavana vuonna vuosikokouksen päätyttyä kuultiin kamarineuvos, majuri Reino Palmrothin mukaansatempaava esitys muun muassa Pääskylahden aikaisista Kadettikoulun harjoituksesta. Pääskylähti, lähellä Savonlinnaa, oli Kadettikoulun ensimmäisenä leirialueena neljäntoista vuoden ajan. Paikka oli kaunis, mutta harjoitusalue kävi myöhemmin liian ahtaaksi, minkä vuoksi keväällä 1933 koulu alkoi pitää kesäleirinsä Perkjärvellä Karjalan Kannaksella. Näistä kesän 1927 aikaisista Pääskylahden leirikokemuksista majuri Palmrothilla oli selkeitä muistikuvia vielä useita vuosikymmeniä myöhemminkin.

– Se kesä oli militarisoitua intiaanielämää, palveluksena ei kovinkaan rankkaa: pioneeritöitä, topografiaa, viestitystä, palloilua, uintia ja pyöräilyä, urheilullisina huippusuorituksina raskas Anttolan marssi sekä pesäpallo-ottelut Savonlinnan Riennon ja suojeluskunnan kanssa. Paikalliseen väestöön solmittiin hyvät suhteet osallistumalla Olavinjuhliin ynnä muihin tilaisuuksiin, innokkaimmin tietysti tansseihin kylpylaitoksen kasinolla.

Uusien kadettiupseerien vastaanotot ja komentajien tiedotustilaisuudet

Kadettikoulussa opintonsa päättäneiden Helsingin alueen uusien upseerien vastaanottotilaisuus järjestettiin lokakuun 18. päivänä 1983 Kämpin historiallisessa peilialissa. Kansallis-Osake-Pankki tarjosi ystävällisesti tilansa perinnetapahtumaa varten. Tilaisuuteen osallistui kuusi komentajaa, lähes kaikki uudet seitsemän luutnanttia ja viisi piirihallituksen edustajaa. Kapteeni Martti Haavisto järjesti onnistuneesti leikkimielisen uusien jäsenten omatoimisen esittelyn. Vanhempi kaaderi, everstiluutnantti Åke Åström palautti jälleen mieleen ”Juuan Villen” laulun taustaa ja päätteeksi esitti itse oman tulkintansa laulusta. Kummikurssin edustajana majuri Erkki Rahunen toi tervehdyksensä 17. kadettikurssin puolesta ja korosti puheessaan isänmaan sekä kaaderiveljeyden merkitystä.

Seuraavana vuonna Helsingin alueen joukko-osaston komentajille järjestettiin perinteellinen informaatiotilaisuus huhtikuun 26. päivänä Vakuutusyhtiö Eläke-Varman tiloissa. Kadettikunnan puheenjohtaja kenraalimajuri Matti Vanonen kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan.

Keväällä 1984 valmistuneiden uusien kadettiupseerien vastaanottotilaisuus järjestettiin syyskuun 20. päivänä TUKO Oy:n pääkontto-

rissa. Vuorineuvos Pentti Herkama ja uusi pääjohtaja Pentti Kivinen olivat isäntinä paikalla. Helsingin Varuskuntasoihtokunta johtajanaan musiikkimajuri Esko Juuri juhlisti musiikillaan tilaisuutta. Eversti Rafael Bäckman ja everstiluutnantti Pertti Rautiainen olivat 18. kummikurssin edustajina paikalla.

Uudet nuoret kadettiupseerit saivat tulojuhlista Kadettikunnan tietouden lisäksi samalla ensituntumaa maamme liikeyrityksiin ja talouselämään.

Kadettipiirin kaaderijaosto oli valmistellut huolella molemmat tilaisuudet everstiluutnantti Paavo Salosen johdolla.

Mielenkiintoisia retkiä

Huhtikuussa vuonna 1983 kadettipiirin jäsenet tutustuivat LM Ericsonin tuotteisiin ja toimintaan Kirkkonummella. Kapteeni Olli Ollila järjesti tämän mielenkiintoisen tapahtuman.

Syysretkellä, samana vuonna, piirin jäsenet perehtyivät Suomenlinnan historiaan ja nykypäivään Ehrensvärd-seuran ja Suomenlinnan hoitokunnan puheenjohtajien asiantuntevilla opastuksilla. Lounas nautittiin upseerikerholla, jonka jälkeen matka jatkui Wärtsilän telakalle, jonka toimintaa esitteli eversti Georg-Eric Strömberg.

Vielä ennen vuoden vaihdetta tehtiin matka Mikkeliin, jossa Savon Prikaatin komentaja, eversti Hannu Arovaara esitteli komentamaansa joukko-osastoa ja museonjohtaja, everstiluutnantti Aimo Metso Jalkaväen museon. Kaikkiin retkiin oli mahdollista ottaa myös perheenjäsenet mukaan.

Itsenäisyyspäivän Iloinen Iltä kaaderivoimin

Vuoden 1983 itsenäisyyspäivän perinteiseen illanviettoon Katajanokan Kasinolle saapui juhlavieraita salin täydeltä. Katajanokan Upseerikerhon johtokunta oli entisten vuosien tapaan tukemassa taloudellisesti juhla järjestelyjä. On myös syytä mainita ravintolan hovimestari Juhani Salonen. Hänen asiantuntemuksellaan saatiin järjestettyä monia vuosia näitä itsenäisyyspäivän juhlia laadukkaasti niin, että illallisen ruokalista tyydytti vaativaakin asiakasta. Kadettipiirin edustajana 1980-luvun lopulla majuri Mikael Heinrichs osallistui monia vuosia Itsenäisyyspäivän Iloisen Illan suunnitteluun ja sen toteutukseen yhdessä piirin sihteerin kanssa.

Kaaderiveljet vastasivat tämän vuoden illan ohjelmasta, joka oli seuraava

Tervehdyssanat	Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtaja eversti Arvo Lauri
Juhlapuhe	Kadettikunnan valtuuskunnan puheenjohtaja kenraaliluutnantti Jukka Pajula
Mieskuorolaulua	Kadettikuoro Urpo Jokisen johdolla
Yksinlaulua	everstiluutnantti Eero Mattila, säestäjänä kapteeni Matti Orlamo, piano
Tanssia	

*Everstiluutnantti
Eero Mattila,
Viipurin Lauluveikkojen
ansioitunut tenorisolisti.*

PUOLUSTUSVOIMAT

Everstiluutnantti Mattila lauloi juhlassa

- Franz Leharin Volgalaulun operetista Perintöruhtinas ja
- Sam Sihvon Jääkärien laulunäytelmästä Jääkärien morsian.

– Kadettiipiirin historiaa kirjoittaessa muistui mieleeni tapahtumia, kun sain tehtäväksi säestää kaaderiveli Eero Mattilaa. Palvelin silloin nuorena kapteenina ensimmäistä vuotta Pääesikunnassa henkilöstötoimistossa. Toimistoni ovelle ilmestyi alkusyksyllä 1983 everstiluutnantti Pekka Havu, joka kertoi suunnitteilla olevasta itsenäisyyspäivän juhlasta Katajanokan Kasinolla. Hän sanoi myös, että Helsingin Kadettiipiiri on päättänyt toteuttaa ohjelman

.....

lähes täysin kaaderivoimin. Samalla hän totesi, että soitan pianoa ja kysyi voisinko olla käytettävissä tähän säestystehtävään. Koin sen kunnia-asiana ja suostuin ilman muuta. Sain everstiluutnantti Havulta everstiluutnantti Eero Mattilan yhteystiedot. Sovimme Mattilan kanssa tapaamisesta ja kävin hänen kotonaan Merikannonniellä pariinkin kertaan harjoittelemassa. Muistan vielä hyvin arvokkaan ja hienostuneen laulajaveljen olemuksen ja hänen lauluäänensä lyyrisyyden ja soinnikkuuden. Varsinkin harjoitustilanteessa hän oli tarkka ja vaati säestäjältä valppautta. Opin tästäkin kadettipiiriin järjestämästä tilaisuudesta paljon. Myöhemmin liittyessäni itse Viipurin Lauluveikkoihin sain tutustua uudestaan everstiluutnantti Eero Mattilaan, tosin hän oli jo silloin lopettelemassa laulu-uraansa.

Seuraavana vuonna Itsenäisyyspäivän Iloinen Ilta järjestettiin edellisvuoden tapaan. Sotilasmusiikkikoulun soittokunta, johtajanaan musiikkikapteeni Lauri-Matti Kotilainen ja Kadettikuoro musiikinopettaja Urpo Jokisen johdolla vastasivat musiikista. Illan aikana nähtiin Aira Samulinin tyttöjen tanssiesitys. Kadettikunnan puheenjohtaja kenraalimajuri Matti Vanonen piti juhlapuheen.

Koulunuorisolle turvallisuus- politiikan opetusta

Vuoden 1984 aikana turvallisuuspolitiikan opetusta sekä ammatinvalinnan ohjausta jatkettiin aikaisempien vuosien tapaan. Kaikkiaan näitä tilaisuuksia oli 15 kappaletta ja niihin osallistui 1030 oppilasta ja opettajaa.

Helsingin koulutoimenjohtaja Jouko Kauranteen kanssa neuvoteltiin jälleen syksyllä itsenäisyyspäivän puhekampanjasta. Neuvottelun tuloksena lähetettiin 120:een Helsingin kouluun tarjous itsenäisyyspäivän puheiden, YK-tilaisuuksien ja turvallisuuspolitiikan tuntien pitämisestä.

Näiden toimenpiteiden johdosta upseeri oli itsenäisyyspäivän juhlapuhujana 22:ssa Helsingin, Vihdin ja Nummelan koulussa. Tilaisuuksiin osallistui yhteensä 7618 henkilöä.

Elokuussa kadettipiiri neuvotteli Helsingin kouluviraston koulu- ja koulunvalvontajien kanssa. Sen perusteella lähetettiin kouluvirastolle luettelo Helsingin alueen joukko-osastojen mahdollisuuksista ottaa koululaisia tutustumaan puolustusvoimiin.

*Helsingin
Kadettiipiirin
60. toimintavuosi*

Vuosi 1984 oli Helsingin Kadettiipiirin 60. toimintavuosi. Yhä suuremmalle jäsenkunnalle ja heidän perheilleen tarjottiin tietuopuolista ohjelmaa, joka samalla on lujittanut eri ikäpolvien kadettiupseerien yhteenkuuluvaisuuden tunnetta.

Toimikauden aluksi kadettiipiiri oli järjestämässä yhdessä Kadettikunnan kanssa seppeleenlaskutilaisuutta Hietaniemen sankarihautausmaalla Kadettikunnan vuosipäivänä.

Vuoden aikana järjestettiin evp-upseereille suunnatut ”kertausharjoitukset” kahdessa osassa. Ensimmäinen tilaisuus järjestettiin huhtikuussa Kadettikoululla. Eversti Gustav Hägglund esitelmöi aiheesta Suomen turvallisuustilanne ja puolustuskomiteat. Lisäksi nähtiin puolustusvoimien uusin asevelvollisuutta esittelevä elokuva Jääkärit. Esi-

100

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Kadettikuoro esiintymässä vuonna 2007 Kaunialan sotavammassairaalassa.

telmien jälkeen kadettiipiiri tarjosi Kadettikoululla osallistujille kaaderikahvit.

Toinen osa ”kertausharjoituksista” pidettiin 20.11. Merisotakoululla ja seuraavana päivänä Pääesikunnassa meri- ja ilmapuolustuksen merkeissä. Kommodori Kalle Rantanen, komentaja Visa Auvinen, everstiluutnantti Mikko Virrankoski ja everstiluutnantti Jouko Koskimies olivat esitelmöitsijöinä. Tilaisuuden päätteeksi kadettiipiiri tarjosi kaaderikahvit Pääesikunnassa.

Perheretkiä järjestettiin kolme. Ensimmäisellä retkellä toukokuussa tutustuttiin Suomenlahteen ja sen valvontaan Suomenlahden Merivartioston komentajan kommodori Heimo Iivosen suosiollisella myötävaikutuksella.

Syksyllä järjestettiin kaksi perheretkeä, joista ensimmäinen suuntautui Seutulaan. Siellä tutustuttiin Ilmailuopistoon, lentoasemaan ja Ilmailumuseoon. Rehtori A Koskinen, eversti Martti Uotinen ja mukana olleet lentäjäveljet vastasivat loistavasti matkan tietopuolisesta annista.

Toinen syksyn perheretki tehtiin marraskuun 29. päivänä Loviisan ydinvoimalaan. Kadettiveljet Jaakko Mure ja Jouko Suni selvittivät turvallisuuteen ja laitoksen toimintaan liittyvät asiat. Yhtiö tarjosi kahvit matkan osallistujille.

Kadettiipiirin vierailut Kuusikodissa ja Kaunialassa

Kadettiipiirin puheenjohtaja, eversti Arvo Laurin johdolla suoritettiin ohjelmalliset vierailut marraskuussa 1984 Kuusikotiin ja joulukuussa Kaunialan sotavammassairaalaan. Sotilasmusiikkikoulun soittokunta, Kadettikuoro musiikinopettaja Urpo Jokisen johdolla ja Kaunialassa lisäksi majuri Niilo Tarvajärvi vastasivat ohjelmasta. Nyt liitettiin Kuusikoti ensimmäistä kertaa vierailukohteeksi. Tämän jälkeen näissä kohteissa käytiin vuosittain. Muutaman vuoden kuluttua Kuusikoti jäi pois, mutta vierailut Kaunialan sotavammassairaalaan ovat jatkuneet vuosittain aina nykypäivään saakka. Musiikista ovat vastanneet sotilassoittokuntien soittajat ja Kadettikuoro. Viime vuosina Kaunialan Toverikunnan puheenjohtaja Herbert Mäklin on kiittänyt esiintyjiä tilaisuuden päätteeksi. Syksyllä 1. vuosikursista muodostetun Kadettikuoron osalta nämä marraskuiset Kaunialan konsertit ovat olleet kuoron ensimmäisiä esiintymiskertoja. Konsertin jälkeen sairaala on tarjonnut esittäjille kahvit ruokalassa.

*Eversti Asko Sivula,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1985–87.*

PUOLUSTUSVOIMAT

*Eversti Asko Sivula
uudeksi
puheenjohtajaksi*

Helmikuun 25. päivänä 1985 valittiin kadettiipiirin uudeksi puheenjohtajaksi eversti Asko Sivula. Hänellä oli aikaisempaa kokemusta myös Helsingin Kadettiipiirin toiminnasta ollessaan nuorena upseerina piiritoimikunnan jäsenenä vuosina 1971–73. Lisäksi hän on ollut Kadettikunnan hallituksessa sekä vaikuttamassa aktiivisesti maanpuolustusaatteen ottamiseen Kadettikunnan toimintaan.

*Yhteistoimintaa
Helsingin
Varuskunta-
soittokunnan
kanssa*

Kadettiipiiri järjesti lokakuussa vuonna 1985 kahvikonsertin Taivalahden sotilaskodissa, jossa Helsingin Varuskuntasoihtokunnan solistit esiintyivät yhdessä soittokunnan kanssa. Kaikille kahdeksalle solistille päätettiin kullekin antaa stipendi, jonka everstiluutnantti Paavo Salonen luovutti Helsingin Varuskuntasoihtokunnan vuosipäivänä 22.11. Kaartin Pataljoonassa.

Seuraavana vuonna kadettiipiiri järjesti lokakuun 26. päivänä kamar- ja solistikonsertin yhdessä Helsingin Varuskuntasoihtokunnan ja NMKY:n kanssa. Yleisöä oli saapunut runsaasti kuuntelemaan konserttia NMKY:n juhlasaliin Vuorikadulle. Saaduista konserttituotoista kadettiipiiri päätti jakaa kaikille 13 solistille stipendin, jonka kadettiipiirin puheenjohtaja eversti Asko Sivula luovutti Helsingin Varuskuntasoihtokunnan vuosipäivänä Kaartin Pataljoonan ruokalassa järjestyssä tilaisuudessa.

Oma standaaari

Kadettipiirin hallituksessa oli mietitty jo vuosia oman muisto- ja lahjaesineen hankkimista. Silloinen hallituksen varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Pekka Havu oli asiassa aloitteentekijänä. Hallituksella oli useita ehdotuksia muistoesineeksi, lopulta päädyttiin kadettipiirin omaan standaaariin, joka lienee ollut ensimmäisiä kadettipiirien toiminnassa.

Standaari pohjautuu Kadettikunnan standaaariin, jonka vasempaan yläkulmaan liitettiin Helsingin vaakuna.

Vuonna 1985 toukokuun 15. päivänä pidettiin eversti Asko Sivulan kotona läksiästilaisuus hallituksesta eronneille jäsenille. Tilaisuudessa luovutettiin piirin uudet pöytästandaarit everstiluutnantti Pekka Havulle, eversti Arvo Laurille, everstiluutnantti Reino Pietilälle ja majuri Antti Lankiselle. Ensimmäinen standaaari annettiin muistoesineen aloitteen tekijälle, everstiluutnantti Pekka Havulle.

Esitelmä-tilaisuuksia ja retkiä

Vuonna 1985 evp-upseereille suunnattuja ”kertausharjoituksia” pidettiin kaikkiaan kolme kertaa. Näistä ensimmäinen tilaisuus järjestettiin huhtikuussa Pääesikunnan Keskuspaviljongissa. Kenraalimajuri Tuomo Tuomisen aiheena oli jalkaväen kehitysnäkymät. Toinen tilaisuus pidettiin toukokuussa samassa paikassa, jossa kenraalimajuri Pertti Jaakkola kertoi kenttätukikistön kehitysnäkymistä. Marraskuussa järjestettiin kolmas tilaisuus edelleen Pääesikunnassa, jossa komentaja Jukka Pajalan aiheena oli meripuolustus ja sen jälkeen majuri Ossi Kettunen kertoi rannikonpuolustuksesta.

Seuraavana vuonna järjestettiin edellisvuoden tapaan ”kertausharjoituksia” kolme kertaa. Näistä kaksi pidettiin toukokuussa Pääesikunnassa. Aiheena olivat puolustusvoimien kehittäminen parlamentaarisen puolustustoimikunnan mietinnön valossa sekä kehittyvien puolustusvoimien vaikutus SA-organisaatioihin ja joukkojen käyttöperiaatteisiin. Eversti Antero Karvinen ja eversti Kalevi Usva olivat esitelmöitsijöinä. Marraskuussa järjestettiin kolmas ”kertausharjoitus” Pääesikunnassa. Yhdistyneiden Kansakuntien rauhanturvatoiminnan nykytila Lähi-Idässä Suomen osalta sekä terrorismi olivat esitelmien aiheina. Puolustusministeriön YK-toimiston päällikkö, everstiluutnantti Heikki Purola ja osastopäällikkö Yrjö Laihio Suojelupoliisista olivat luennoitsijoina.

Keväällä 1985 tehtiin perheretki majuri Pertti Huhtasen johdolla

Tampereen huvipuistoon. Kansalliskirjailijamme Aleksis Kiven syntymäpäivänä lokakuussa järjestettiin syysretki Parolaan kapteeni Jorma Hakalan johdolla. Siellä seurattiin pioneeri- ja panssarivaunuharjoitusta sekä paluumatkalla tutustuttiin Panssarimuseoon.

*Uusien
upseerien
vastaanotto-
juhlia*

Uusille vastavalmistuneille upseereille pidettiin tulojuhla marraskuun 25. päivänä 1985 Veikkaus Oy:ssä. Uusien upseerien lisäksi kaikki kuusi komentajaa olivat läsnä. Kummikurssia 19 edustivat kenraaliluutnantti Ville-Poju Somerkari ja everstiluutnantti Kauko Taskinen. Piirihallituksen puolesta juhlaan osallistuivat everstiluutnantti Matti Salovaara, majuri Olli Alho, everstiluutnantti Paavo Salonen, majuri Pekka Rapila, majuri Pertti Huhtanen, kapteeni Martti Haavisto ja kapteeni Jorma Hakala. Toimitusjohtaja Jukka Uunila oli illan isäntänä. Perinteisesti Helsingin Varuskuntasoihtokunta huolehti musiikista. Uusille jäsenille luovutettiin Suomen pöytäliput seuraavasti

– Ahti Kannisto,	SLRR
– Jyrki Piekkala,	”
– Timo Mustaniemi,	KAARTP
– Kim Matsson,	UUDJP
– Pasi Rekilä,	”
– Harri Niskanen,	RANNJP
– Risto Auvinen,	HELLAS
– Jyrki Kivelä,	”
– Mika Martikainen,	”
– Kari Sarvanto,	”
– Jorma Vuoksensurja,	”
– Juha Simola,	MERISK.

Toimitusjohtaja Jukka Uunila sai kiitokseksi tilaisuuden isännöinnistä kadettiipiirin standaarin.

Vuoden 1986 uusien upseerien tulojuhla pidettiin lokakuun 29. päivänä Orion-Yhtymässä Espoossa. Tilaisuus alkoi kadettiipiirin puheenjohtajan, eversti Asko Sivulan tervehdyksellä, jonka jälkeen jaettiin uusille jäsenille Suomen pöytäliput rakennuksen ala-aulassa. Tämän jälkeen oli lyhyt esittely auditoriossa Orion-Yhtymän toiminnasta. Seuraavaksi siirryttiin ruokalaan, jossa nautittiin isäntien tar-

joama maukas illallinen. Suomen pöytäliput ojennettiin seuraaville uusille upseereille

- Heikki Myllyniemi, SLRR
- Juha Vauhkonen, ”
- Jari Ylitalo, ”
- Kauko Niemelä, KAARTP
- Pertti Immonen, UUDJP
- Timo Kakkola, ”
- Olli Ohrankämmen, RANNJP
- Ari Haapakoski, HELLAS
- Pentti Holopainen, ”
- Esa Perikanta, ”
- Ari Rajamäki, ”
- Jukka Savolainen, SLMV
- Markku Halonen, ”.

Kadettiopisto järjesti uusien upseerien vastaanottotilaisuuden marraskuun 5. päivänä 1987 Osuuspankkien Keskusliiton tiloissa. Johtaja Taisto Joensuu oli pankin puolesta illan isäntänä. Suomen pienoislipun saivat seuraavat Helsingin alueen keväällä valmistuneet upseerit

- Timo Antero Mäkelä, KAARTP
- Tuukka Antero Tuominen, UUDJP
- Olli Pekka Kansikas, ”
- Juha Antero Kurenmaa, ”
- Jan Petri Erkki Sandell, ”
- Lasse Tapani Kivinen, RANNJK
- Auvo Eero Viita-aho, SLRR
- Ismo Olavi Korhonen, ”
- Jaakko Kalevi Vesanen, ”
- Pasi Yrjö Sakari Pajunen, MERISK
- Harri Ilmari Kreus, HELLAS
- Timo Jussi Hirvonen, ”
- Erkki Heikki Juhani Mikkola, ”
- Petri Olavi Virtanen, ”
- Tom Lauri Mikael Lundell, SLMV
- Kari Aulis Nousiainen, ”.

Helsingin Kadettiipiirin hallituksen edustajia itsenäisyyspäivän iltajuhlassa 6.12.1985. Kuvassa vasemmalta majuri Olli Alho, rouva Annika Salonen, everstiluutnantti Paavo Salonen, rouva Margit Orlamo, kapteeni Matti Orlamo, rouva Mirja Rapila, majuri Pekka Rapila, musiikinopettaja Urpo Jokinen ja rouva Sirkka Alho.

Itsenäisyyspäivän Iloisessa Illassa kadettien pukukavalkadi

Itsenäisyyspäivän Iloista Iltaa vietettiin vuonna 1985 perinteisesti Kaatanokan Kasinolla. Illan aikana kauppaneuvos, majuri Per Heinrichs piti juhlapuheen. Sotilasmusiikkikoulun soittokunta esiintyi johtajanaan musiikkikapteeni Lauri-Matti Kotilainen ja Kadettikuoro lauloi Urpo Jokisen johdolla. Kadetit esittivät nyt pitkästä aikaa pukukavalkadin, jossa näytettiin suomalaisten kadettien puvut Haapaniemen ajoista aina nykypäivään. Illallisen jälkeen pidettiin huutokauppa lahjoituksena saaduista lentolipuista. Tämän jälkeen ilta jatkui tanssin merkeissä.

*Läksiäiset majuri
Pekka Rapilalle*

Piirihallitus piti läksiäistilaisuuden kadettipiirin hallituksesta lähteneelle majuri Pekka Rapilalle 7. 5.1987 Haminan upseerikerholla. Samassa yhteydessä käytiin tervehtimässä kadettipiirin entistä puheenjohtajaa, eversti Arvo Lauria Mäntlahdessa. Majuri Pekka Rapila aloitti jo 1970-luvulla aktiivisen toiminnan Haminan Kadettipiirin hallituksessa. Siirryttyään Helsinkiin opiskelemaan Sotakorkeakouluun hän liittyi Helsingin Kadettipiiriin vuonna 1980. Majuri Rapila ryhtyi johtamaan piirin maanpuolustusjaostoa. Hän loi erinomaiset yhteydet kouluviranomaisiin. Rapilan ansiosta Helsingin Kadettipiirissä jatkui aktiivinen maanpuolustustyö, joka kohdistui voimakkaasti Helsingin alueen koulunuorisoon.

Tätä koulunuorisoon suuntautuvaa maanpuolustusaatteellista työtä Rapila piti tärkeänä.

– Helsingin Kadettipiirillä ei ollut juurikaan kouluihin suuntautuvaa turvallisuuspolitiikan opetusta. Tultuani maanpuolustusjaoston puheenjohtajaksi organisoin asian siten, että jokaiseen joukko-osastoon nimettiin riittävän arvovaltainen yhteyshenkilö, esikuntapäällikkö tai pataljoonapääseeri, jonka kautta tieto kulki ja opetuskoulujen pyynnöt välitettiin nuorille upseereille. Toisaalta neuvottelin Helsingin koulutoimenjohtajan Jouko Kauranteen kanssa siitä, miten yhteistoiminta koulumaailman kanssa olisi parasta organisoida. Hän suhtautui erittäin myönteisesti asiaan todeten muun muassa, että koska hän vastaa rehtorien koulutuksesta voimme mennä heidän kokoukseensa esittelemään asiaamme. Kutsuin rehtorit kokoukseen Sotakorkeakoululle, jossa Sotakorkeakoulun johtajan, kenraalimajuri Risto Setälän isännöidyessä järjestimme onnistuneen turvallisuuspolitiikan ja kadettipiirin tukimahdollisuuksien esittelytilaisuuden. Tuohon aikaan maanpuolustus ei ollut suosiossa, joten Kauranteen mielestä Sotakorkeakouluun kutsuminen sisälsi riskin. Siksi kutsuimme rehtorit Katanokan Kasinolle ja siirryimme sieltä sitten Sotakorkeakoululle. Toinen vastaava tilaisuus järjestettiin myös Sotakorkeakoulussa kadettipiirin alueen 12 kunnan koulutoimenjohtajalle. Kaikki koulutoimenjohtajat osallistuivat ja tästä tilaisuudesta sai alkunsa yhteistoiminta koko alueen koulujen kanssa. Helsingin Kadetti-piirin tilastotkin alkoivat vuosittain parantua seuraavasti

– 1979	3	tilaisuutta	400	oppilasta	
– 1980	4	”	1210	”	
– 1981	30	”	8495	”	
– 1982	39	”	8779	”	
– 1983	37	”	7960	”	
– 1984	20	”	4139	”	
– 1985	13	”	3275	”	
– 1986	13	”	1046	”	

*Majuri Pekka Rapila,
Helsingin Kadettipiirin
hallituksessa 1980–86.*

PUOLUSTUSVOIMAT

Helsingin Kadettipiiri esitti majuri Pekka Rapilaa vuoden 1982 kadettiupseeriksi. Esitys hyväksyttiin ja siinä perusteluina mainittiin muun muassa hänen maanpuolustusaahteellinen toimintansa.

- Siirryttyään Helsinkiin ja päätettyään opintonsa Sotakorkeakoulussa Pekka Rapila valittiin vuonna 1980 Helsingin piirin hallitukseen. Hänen vastuulleen annettiin maanpuolustusaahteellisen toiminnan vetäminen ao. jaoston puheenjohtajana. Pekka Rapila on vauhdittanut turvallisuuspolitiikan opettamista koulunuorisolle Helsingin Kadettipiirin alueella. Tulokset osoittavat, että Pekka Rapilan aikana on toiminnallisesti vaikealla Helsingin piirin alueella päästy hyvään alkuun Kadetti-

kunnan asettamien tavoitteiden toteuttamiseksi. Jo vuonna 1981 tuli turvallisuuspolitiikan ja maanpuolustuksesta jaettavasta informaatiosta osalliseksi useampi kuulija kuin vuosina 1975–80 yhteensä.

Arvotyöryhmä tutkimaan upseerin kuvaa

Kadetti piirin hallituksessa mietittiin jo keväällä 1987 upseerin arvoja ja vastauksia niihin jäsenkunnan taholta. Majuri Pertti Huhtasen alustava ehdotus uudesta ajatusprosessimallista tapahtui linja-automatalla Haminaan, jossa pidettiin majuri Pekka Rapilan läksiäistilaisuus.

Syksyllä kadetti piirin hallitus asettikin työryhmän tutkimaan upseerin kuvaa – upseerin ammatin moraalisia ja eettisiä kysymyksiä: arvoja, normeja ja ominaisuuksia. Tämän arvotyöryhmän kokoonpano oli seuraava

*Majuri Pertti Huhtanen,
arvotyöryhmän puheenjohtaja.*

YKSITYISKOEELMA

*Majuri Martti Haavisto,
arvotyöryhmän ja Helsingin
Kadetti piirin hallituksen*

aktiivinen jäsen. PUOLUSTUSVOIMAT

- majuri Pertti Huhtanen, puheenjohtajana
- everstiluutnantti Seppo Tanskanen
- everstiluutnantti Matti Salovaara
- everstiluutnantti Mikko Virrankoski
- majuri Arto Nokkala
- majuri Kaarle Ruutu
- majuri Martti Haavisto
- kapteeni Sakari Honkamaa
- merkonomi Margit Orlamo, sihteerinä.

Työryhmä kokoontui viisi kertaa. Työryhmää täydennettiin ulkopuolisella jäsenellä filosofian lisensiaatti Ari Tuomaisella, joka toimi arvotyöryhmässä atk-asiantuntijana.

Ennen varsinaisen työn alkamista majuri Pertti Huhtanen määritteli arvot, piirteet ja laajemmalti upseerin kuvan. Tähän työhön osallistui myös majuri Martti Haavisto. Yhdessä he luonnostelivat arvotyöryhmälle annettavan lopullisen käsitteistön.

Keväällä 1988 ryhmätyö saatiin päätökseen ja majuri Pertti Huhtanen esitti saadut tulokset Kadettikunnan vuosikokouksessa maaliskuun 19. päivänä. Majuri Arto Nokkala laati syksyn 1988 Kylkirautaan artikkelin Helsingin Kadettiipiirin arvotyöryhmän toiminnasta ja työn tuloksista.

Arvokysely johti uusiin tutkimus- alueisiin

Ensimmäistä kertaa Kadettikunnan historiassa käynnistettiin kysely, joka koski upseerin arvoja. Aikaisemmat kyselyt liittyivät lähinnä piirin toiminnan arviointiin.

Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtaja, eversti Asko Sivula osallistui myös arvotyöryhmän työskentelyyn. Vuoden 1987 aikana työryhmä suunnitteli ja valmisti kyselylomakkeen ohjeineen piirin alueella suoritettavaa esitutkimusta varten. Kysely suunnattiin kadettiipiirin toimialueen joukko-osastojen ja sotilasopetuslaitosten vakinaisessa palveluksessa oleville upseereille sekä 150 evp-upseerille. Tulokset saatiin tammi- helmikuun kuluessa seuraavana vuonna. Evp-upseereista 58 palautti lomakkeen täytettynä. Vakinaisia upseereja osallistui kyselyyn 96, joten yhteensä saatiin 154 upseerin mielipiteet.

Vakinaisen upseeriston kysely toteutettiin yksilö- ja ryhmäkyselyinä. Kyselyillä pyydettiin osallistujia perehtymään 18 piirteen luetteloon, jota kutakin oli vielä tarkennettu selventävillä määreillä, jotka on esitetty alla olevassa kuvassa

Upseerin kuvan piirreluetelo

Piirre	Osatekijät
1 Aloitekyky	- luovuus - neuvokkuus - aktiivisuus - palvelualttius

- 2 Asema yhteiskunnassa
 - ammatin arvostus
 - koulutustaso
 - elintaso
 - yhteiskunnallinen osallistuminen
 - ulkopuoliset henkilösuhteet
- 3 Avoimuus
 - yhteistyökyky
 - suoruus
 - rehtiys
- 4 Henki
 - me-henki
 - kyky innostaa, saada mukaansa
 - myötäelämisen kyky
 - aatteellisuus
 - perinteet
- 5 Henkinen ryhti
 - kunniantunto
 - kyky seistä sanojensa ja tekojensa takana
 - vastuun kantaminen
 - epätsekkyys
- 6 Itsekuri
 - omatunto
 - velvollisuudentunto
 - omaehtoisuus
 - harkinta
- 7 Kansainvälinen turvallisuus
 - rauhantilan edistäminen
 - sodan syiden etsiminen
 - sodan ennaltaehkäisy
- 8 Kansallinen turvallisuus
 - Suomen vapaus ja itsenäisyys
 - puolustustahto
 - kansalaisten hyvinvointi
 - laillinen yhteiskuntajärjestys
- 9 Kuuliaisuus
 - valtiota kohtaan
 - lait
 - esimiehiä kohtaan
- 10 Käytös
 - kyky sopeutua tilanteisiin

- esimerkillisyys
- huomaavaisuus ja kohteliaisuus
- käytöstavat
- ryhdikkyys
- pukeutuminen

- 11 Luotettavuus
 - rehellisyys
 - uskollisuus
 - kurinalaisuus
 - vaitiolovelvollisuus

- 12 Oikeudenmukaisuus
 - tasapuolisuus
 - lahjomattomuus

- 13 Osaaminen
 - ammattitaito
 - taistelutaito
 - johtamistaito
 - koulutustaito

- 14 Rohkeus
 - pelon hallinta
 - kyky toimia vaaratilanteissa

- 15 Tahto
 - määrätietoisuus
 - sitkeys
 - paineensietokyky
 - tinkimättömyys
 - terve kunnianhimo

- 16 Tehokkuus
 - päätöksentekokyky
 - toimeenpanokyky
 - keskittyminen oleelliseen
 - johdonmukaisuus
 - ahkeruus

- 17 Vastuuntunto
 - esimiehet, työtoverit, alaiset
 - perhe
 - kansalaiset

- 18 Voima
 - kunto
 - kestävyys
 - väsymättömyys

Tämän jälkeen vastaaja arvioi numeroin (1-5), miten kukin piirre on ja miten hyvin se toteutui hänen mielestään tämän päivän upseeristossa. Nämä asteikot on esitetty alla olevassa kuvassa.

Asteikot

Tärkeysaste	Todellisuus
Piirre on upseerin kuvassa	Piirre toteutuu tämän päivän upseereissa
1 = vähemmän tärkeä	1 = huonosti
2 = melko tärkeä	2 = melko huonosti
3 = tärkeä	3 = kohtalaisesti
4 = hyvin tärkeä	4 = hyvin
5 = erittäin tärkeä	5 = erittäin hyvin

Luotettavuutta arvostettiin eniten

Lopputuloksena kaikkien vastanneiden osalta voitiin todeta, että suomalainen upseeri asettaa luotettavuuden arvostuksissaan ensimmäiselle sijalle. Sen jälkeen tulevat kansallisen turvallisuuden arvostus ja oikeudenmukaisuus.

Upseerin kuva henkilökohtaisten vastausten mukaan

Piirre	Tärkeys/Todellisuus	Keskiarvo/Keskiarvo
Aloitekyky	4.2	3.1
Asema yhteiskunnassa	3.4	2.7
Avoimuus	3.8	3.1
Henki	4.1	3.2
Henkinen ryhti	4.4	3.3
Itsekuri	4.1	3.2
Kansainvälinen turvallisuus	3.1	3.1
Kansallinen turvallisuus	4.5	3.9
Kuuliaisuus	4.1	3.7
Käytös	3.7	3.0
Luotettavuus	4.7	3.6
Oikeudenmukaisuus	4.5	3.4
Osaaminen	4.3	3.6
Rohkeus	4.0	3.3
Tahto	4.1	3.3
Tehokkuus	4.2	3.2
Vastuuntunto	4.3	3.5
Voima	3.4	3.1

Helsingin Kadettiipiirin arvotyöryhmän työ oli avaus myöhemmille arvotutkimuksille, joita tämän jälkeen ryhdyttiin laatimaan Sotakorkeakoulussa ja myös erillisissä arvoseminaareissa.

Ajankohtaisia esitelmiä ja vierailuja

Vuonna 1987 jäsenistölle järjestettiin yhteisiä ”kertausharjoituksia” kaksi kertaa. Keväällä tilaisuus oli huhtikuussa Pääesikunnan Keskuspaviljongissa. Aiheena oli nainen ja maanpuolustus. Eversti Heikki Koskelo Pääesikunnasta ja toimitusjohtaja Raili Nuortila Kemian Keskusliitosta olivat esitelmöitsijöinä.

Syksyllä pidettiin toiset ”kertausharjoitukset” Pääesikunnan Keskuspaviljongissa. Nyt oli aiheena Sotavarusteiden kehitys ja ra-organisaatio. Kenraalimajuri Pentti Kolehmainen ja eversti Matti Suokas, molemmat Pääesikunnasta, olivat esitelmöitsijöinä.

Samana vuonna tehtiin kaksi tutustumiskäyntiä. Näistä ensimmäinen oli keväällä toukokuussa ja suuntautui Munkkiniemen entiseen Kadettikouluun. Eversti Björn Kontionpää 21. kadettikursilta piti havainnollisen ja omakohtaisen esitelmän Munkkiniemen Kadettikoulun ajasta 1930-luvulla. Osallistujilla oli tilaisuus tutustua koko kadettikoulurakennukseen vierailun aikana.

Syksyllä tehtiin tutustumiskäynti nykyiseen Kadettikouluun Santahaminassa. Koulun johtaja eversti Sami Sihvo esitelmöi Kadettikoulun historiasta ja sen nykytilasta. Molemmat aiheet olivat kiinnostavia ja osallistujia oli paikalla runsaasti.

Vuosipäivän kahvikonsertti

Kadettikunnan vuosipäivään liittyen pidettiin monen vuoden tauon jälkeen 30.1.1988 kahvikonsertti Katajanokan Kasinolla. Läsnä oli 110 henkilöä. Konsertissa esiintyivät Helsingin Varuskuntasoitto-kunta, Viipurin Lauluveikot laulumestari Jouko Kuuselan johdolla ja laulutaiteilijatar Ritva Auvinen, joka esitti kaksi Oskar Merikannon laulua

- Kevätlinnuille etelässä
- Kun hiipuva hiillos tummentuu.

Kenraalisali oli täynnä kuulijoita ja joukossa oli myös Ritva Auvisen puoliso, kenraalimajuri Pentti Kolehmainen. Oopperalaulaja Ritva Auvisella on ollut pitkä ja maineikas laulajaura. Hän on konsertoinut laajalti ulkomailla muun muassa Lontoossa ja New Yorkissa. Yksi hä-

nen tunnetuimpia roolejaan on ollut Riitan osa Joonas Kokkosen oopperassa Viimeisissä kiusauksissa. Sen Ritva Auvinen esitti menestyksekkäästi ulkomaankiertueellaan New Yorkissa Metropolitan-oopperassa.

Ennen kahvitarjoilua kuultiin vielä sinhvooninen runoelma kadettielämästä. Siinä kuvataan Munkkiniemen ja Santahaminan kadetin arkielämää hauskasti soittokunnan säestäessä soveltuvin osin. Humoristinen kertomus, jota harvemmin kuullaan juhlatilaisuuksissa, on kirjan liitteenä. Majuri Kauko Tiili, joka oli Munkkiniemen kadetti, oli sinhvoonisen runoelman alkuperäinen laatija ja esittäjä. Ensimmäiseksi esityspäivämääräksi on merkitty 23.3.1957. Tällöin se kuvasi pelkästään Munkkiniemen Kadettikoulun aikoja. Myöhemmin sitä ovat esittäneet muun muassa kaaderiveljet Keijo Hauhtonen, Asko Sivula ja Paavo Salonen, jotka ovat myös täydentäneet kertomusta vastaamaan myös sotien jälkeistä Santahaminan kadettiaikaa.

*Eversti Seppo Tanskanen,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1988–89.*

PUOLUSTUSVOIMAT

Eversti Seppo Tanskasesta uusi puheenjohtaja

Kadettiipiirin vuosikokouksessa helmikuun 17. päivänä 1988 Pääesikunnan Keskuspaviljongissa valittiin Helsingin Kadettiipiirin uudeksi puheenjohtajaksi eversti Seppo Tanskanen. Hänellä oli aikaisempaa kokemusta kadettiipiiritöinnästä vuosilta 1979–80 Pohjois-Karjalan Kadettiipiirin varapuheenjohtajana. Eversti Tanskanen toteaa valintatilanteen Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajaksi olleen nopean.

– Istuin Pääesikunnan keskuspalvelijongin elokuvasalin takaosassa eversti Asko Sivulan vieressä jotain esittelyä seuraamassa. Asko oli tuolloin Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtaja ja kuiskasi korvaani minut yllättäneen uutisen: ”Sinusta on tarkoitus tehdä seuraava piirin puheenjohtaja”. Supatin takaisin tarvitsevani hiukan harkinta-aikaa, koska uusi työkin odottaa. Tähän Asko jokseenkin sanatarkasti: ”Saat harkinta-aikaa reilusti eli tämän tilaisuuden loppuun, vielä yli 20 minuuttia.”

Eipä esittelyn kuuntelemisesta sen jälkeen tainnut tulla mitään, koska tein omaa tilanteenarviointiani. Lähtiessämme elokuvastalista ilmoitin Askolle suostuvani tehtävään ja näin piirin kokous sittemmin päätinkin.

Lääketieteen uudet kehityslinjat ja Irak-Iran tilanne

Toimintavuonna ”kertausharjoituksia” pidettiin kolme kertaa, joista ensimmäinen oli huhtikuussa Katajanokan Kasinolla. Länä oli 32 henkilöä kuuntelemassa kommodori Aarno Koiviston ja eversti Kalevi Markkulan kokemuksia sotilasiamiehen toiminnasta.

Toinen tilaisuus pidettiin kolme viikkoa myöhemmin niin ikään Katajanokan Kasinolla. Tilaisuuden aihe oli lääketieteen uudet kehityslinjat kansallisessa kriisitilanteessa. Lääkintäeversti Matti Aro ja kapteeni Seppo Vertanen esitelmöivät ja heitä oli kuulemassa 15 aktiivista kadettiipiirin jäsentä.

Syksyn ”kertausharjoitus” pidettiin marraskuussa Maanpuolustuskurssien tiloissa Kruununhaan Maneesissa. Aiheena oli Irak-Iran tilanne, josta luennoi majuri Arto Nokkala. Ennen esitelmää everstiluutnantti Heikki Tilander kertoi maanpuolustuskurssien toiminnasta ja esitteli uudistetun kurssirakennuksen.

Ajankohtaista esitelmää Lähi-Idän sotaisasta tilanteesta oli kuulemassa 45 jäsentä. Kadettiipiiri pääsi silloisen Maanpuolustuskurssien johtajan, kommodori Sakari Visan päätöksen jälkeen käyttämään näitä tiloja Maneesikatu 6:ssa. Siellä on usein pidetty piirin vuosikokoukset sekä huomattavia esitelmä- ja seminaaritilaisuuksia.

Läksiäistilaisuus Santahaminan Upseerikerholla

Huhtikuussa vuonna 1988 pidettiin vuosittainen läksiäistilaisuus kadettiipiirin hallituksesta lähteneille eversti Asko Sivulalle, everstiluutnantti Kaarle Ruudulle, majuri Keijo Talvistolle, kapteeni Tomi Nurmiselle ja kapteeni Sakari Honkamaalle. Juhlava tilaisuus järjestet-

tiin Kadettikoululla ja Santahaminan upseerikerholla. Kadettikoululla lähtijät saunotettiin ja sieltä siirryttiin nauttimaan iltapalaa upseerikerholle. Jokaiselle lähtijälle annettiin kadettipiirin standaari muistoksi aktiivisesta toiminnasta kadettipiirin hallituksessa.

Ilta-alan aikana uusi puheenjohtaja eversti Tanskanen piti lähtijöille puheen. Sen aikana sattui puheen pitäjälle erehdys.

– Keväällä 1988 istuttiin Santahaminan upseerikerholla päivällispöydässä, jossa uunituoreena puheenjohtajana jouduin pitämään edeltäjälleni ja muille hallituksesta lähteneille kiitospuheen. Istumajärjestys noudatteli virkaikää ja niinpä pöydän päihin oli istutettu pari nuorta upseeria, joiden nimet eivät esittelyissä olleet jääneet mieleeni. Yritin tehostaa kiitoksen sanojani kohdistamalla katseeni sinne pöydän päähän. Puheeni päätteeksi pyysin hallituksen jäseniä kohottamaan seisaalleen nousten maljan lähtijöille ja silloin totesin lähtijäksi luulemani miehen nousevan ylös. Olin suunnannut sanani hallitukseen juuri tulleelle upseerille. Vitsiä yritin asiasta väentää, vaikka nolottikin.

Tapaus oli kuitenkin hyvä opetus monia muita myöhempiä puhe-tilanteita varten. Oppia, nyt kokoustekniikasta, tuli myös ensimmäisestä piirin kokouksesta, johon olin tullut ottamatta perusteellisesti selvää yksityiskohdista – ”vasen käsi taskussa”.

Kadettipiirin kokous keväällä 1989 puheenjohtajan kotona. Tilaisuuden jälkeen vietettiin Pertti Huhtasen läksiäisiä, joihin standaari pöydällä viittaa. Henkilöt vasemmalta Hannu Myllynen, Seppo Tanskanen, Pertti Huhtanen, Olli Alho, Veikko Pentti ja Matti Salovaara.

YKSITYISKOKOELMA

Tutustumis- käyntejä

Vuoden 1988 aikana tehtiin kaksi retkeä. Ensimmäinen tutustumiskäynti suuntautui toukokuun 30. päivänä Tamminiemeen. Everstiluutnantti Juha Engström kertoi omia yksityiskohtaisia havaintojaan adjutanttikaudestaan Tamminiemessä. Paikalla oli 45 jäsentä.

Syksyllä tehtiin toinen retki lokakuun 8. päivänä Mikkeliin, jossa tutustuttiin Päämaja- ja Jalkaväkimuseoon. Lounas nautittiin perinteiseen tapaan Mikkeli-klubilla. Matkan aikana majuri Ilmari Hakala kertoi Porrassalmen taisteluista. Tähän retkeen osallistui 29 jäsentä rouvineen.

Itsenäisyys- päivän Iloista Iltaa vietettiin laulun ja tanssin merkeissä

Syyskausi päättyi Katajanokan Kasinolla pidettyyn perinteiseen Itsenäisyyspäivän Iloiseen Iltaan. Majuri Ilmari Hakala piti illan aikana puheen ja muusta ohjelmasta vastasivat Kadettikuoro Urpo Jokisen johdolla sekä Helsingin Varuskuntasoihtokunta. Lisäksi oopperalaulaja Raimo Mero esitti seuraavat laulut

- Lauri Hämäläinen, Kuhun taidat verrata
- Volga-laulu Franz Leharin operetista Perintöruhtinas.
Häntä säesti pianolla kapteeni Matti Orlamo.

Oopperalaulaja Raimo Mero oli Viipurin Lauuluveikkojen laulusolistina 1980-luvulla. Everstiluutnantti Eero Mattilan tavoin hänellä oli myös varsin kaunis ja heleä tenoriääni.

Kadettikunnan 68. vuosipäivä

Vuoden 1989 toiminta alkoi juhlavasti. Kadettikunnan vuosipäivänä laskettiin seppeleet Hietaniemen sankarihautausmaalla sankariristille ja Suomen Marsalkan haudalle. Kenraaliluutnantti Jukka Pajula piti tilaisuudessa juhlapuheen, joka samalla liittyi itsenäisen Suomen kadettikoulutuksen alkamisen 70. juhlavuoteen. Tämän tilaisuuden suومتتumaton juhlapuhe on jäänyt kadettiipiirin puheenjohtajan, eversti Tanskasen mieleen.

- 27. tammikuuta 1989 oli Hietaniemessä tavanomaista juhllisempi seppeleenlasku, jossa paikalla oli myös Kadettikoulu. Tilaisuuden tulisen suorasanaisen ja isänmaallisen juhlapuheen piti reservin kenraaliluutnantti Jukka Pajula. Paluumarssin aikana Kadettikunnan tuolloinen puheenjohtaja kenraalimajuri Antero Kar-

vinen vilkuili huolestuneesti ympärilleen ja kyseli, ”oliko joku nähnyt paikalla julkista sanaa – kun tuo Jukan puhe ei nyt ollut ihan virallisen linjan mukainen.” Tähän vieressä marssinut kenraalimajuri Matti Vanonen tokaisi naurahtaen, että ”itsestä tuon puheen pitäjän olit tilannut”. Tapahtuma ei saanut onneksi julki-suutta, mutta kuvaa ajan varovaista ilmapiiriä.

Upseeri siviilielämän palveluksessa

Vuonna 1989 maaliskuussa järjestettiin kevään ”kertausharjoitus”, jonka aiheena oli upseeri siviilielämän palveluksessa. Eversti Jorma Kaarnola, kapteeni Dennis Seligson ja yliluutnantti Jari Mäkelä kertoivat omia kokemuksia asiasta. Paikalle oli saapunut yhteensä 42 henkilöä kuuntelemaan näitä mielenkiintoisia esitelmiä.

Syksyllä pidettiin kaksi ”kertausharjoitusta”, joista ensimmäinen oli lokakuussa Kruununhaan maneesissa. Siellä kadettiipiirin puheenjohtaja, eversti Seppo Tanskanen kertoi puolustushallinnon ajan-kohtaisista asioista. Paikalla oli 28 jäsentä. Toinen ”kertausharjoitus” pidettiin marraskuussa niin ikään Kruununhaan maneesissa. Puolustusvoimien Atk-laitoksen suunnittelutoimiston päällikkö, everstiluutnantti Jussi Lukkari puhui atk:n kehitysnäkymistä puolustusvoimissa.

Retkiä eri kohteisiin

Toimintavuoden aikana tehtiin kaksi retkeä, joista ensimmäinen suuntautui toukokuussa Tuusulaan ja sen kulttuurimaisemiin. Tuusulalainen everstiluutnantti Ilmari Hakala ja hänen Aira rouvansa olivat retken oppaina.

Toinen retki tehtiin joulukuussa Topografikuntaan, jossa Topografikunnan johtaja, eversti Matti Koskimaa esitteli laitoksen toimintaa ja kartoitusalan tulevaisuuden kehitysnäkymiä.

Keväällä oli alun perin suunnitteilla tutustumisretki Karjalan Kannakselle. Matkaa suunnitellut majuri Veikko Pentti totesi kadettiipiirin hallituksen kokouksessa, että Karjalan Kannakselle suunniteltu matka on peruutettava, koska päätieltä ei saa poiketa katsomaan entisiä taistelupaikkoja. Kadettiipiirin hallituksessa nähtiin jo ennakoivasti tarve tämänlaatuisille matkoille. Ajankohta vain ei ollut vielä kypsä ja kesti muutaman vuoden ennen kuin suunnitelmat näiden matkojen suhteen toteutuivat.

*Uusien
upseerien
tulojuhlia*

Uusien upseerien tulojuhla 7.11. 1988 oli Säästöpankkien Keskus-Osakepankin tiloissa Sarfvikissa. Tapahtumapaikka sijaitsi Helsingin länsipuolella meren läheisyydessä. Alueella oli historiallista merkitystä, koska se sijaitsi aikoinaan viime sotien jälkeen Neuvostoliitolle vuokratulla Porkkalan maa-alueella. Pankinjohtaja Jukka Haapanen oli illan isäntänä. Suomen pöytälipun saivat seuraavat uudet jäsenet

- Petri Kalevi Hietasalo, RTK
- Heikki Olavi Jantunen, SLRR
- Jarmo Ensio Partanen, ”
- Ahti Olavi Kurvinen, KAARTP
- Torsti Esko Ilmari Sirén, ”
- Matti Juhani Pihlajamaa, UUDJP
- Harri Tapani Westerlund, ”
- Olli Jukka Järvinen, HELLAS
- Risto Juhani Korhonen, ”
- Kai Olavi Malmivaara, ”
- Kimmo Ari Mikael Toivola, ”
- Stefan Alexander Sivaro, RLAIV

Seuraavana vuonna uusien vastavalmistuneiden upseereiden vastaanottilaisuus pidettiin 22.11. Postipankin ravintolassa Säästöpankinranta 2:ssa. Postipankin Töölön konttorin johtaja Harri Kouvonkorpi ja apulaisjohtaja Jouko Jokinen olivat illan isäntinä. Suomen lipun saivat seuraavat uudet kadettiipiirin jäsenet

- Manu Tuominen, KAARTP
- Timo Siponen, UUDJP
- Ali Mättölä, ”
- Vesa Virtanen, ”
- Henrik Sunell, MERISK
- Jarmo Heikkilä, HELLAS
- Jörgen Engroos, ”
- Jyrki Litmanen, ”
- Marko Varama, ”
- Jukka-Pekka Mustonen, SLRR
- Jukka-Pekka Schroderus, ”
- Timo Säyrinen, ”

Tilaisuuden ohjelma oli pääpiirteittäin seuraava:

1. Tulo kerrokseen ja järjestäytyminen – marssimusiikkia
2. Kadettipiirin puheenjohtajan puhe uusille luutnanteille
3. Pienoislippujen luovutus luutnanteille, jonka aikana kunkin joukko-osastoryhmän jälkeen esitetään kunniamarssin osa
4. Luutnanttien kättely
5. Siirtyminen salin puolelle, jossa drinkkitarjoilu ja seurustelua
6. Isäntien puheenvuoro
7. Siirtyminen illallispöytään
8. Lämpimän ruoan jälkeen kummikurssin edustajien puheenvuoro
9. Mahdollinen Kadettikunnan puheenjohtajan, kenraalimajuri Antero Karvisen puheenvuoro, kahvitarjoilu
10. Tilaisuuden päättäminen n. kello 21.30

Illallispöydässä istumajärjestys oli seuraava:

Ltn Mättölä	Ltn Virtanen
Evl Airio	Kapt Enlund
Ltn Mustonen	Ltn Säyrinen
Ev Kilpinen	Evl Skog
Ltn Schroderus	Ltn Tuominen
Evl Ranta	Kenrm Sarva
Pankin edustaja	Ev Tanskanen
Apul.joht Jokinen	Pankinj. Kouvonkorpi
Komdri Koivisto	Kenrm Karvinen
Ltn Sunell	Ltn Heikkilä
Maj Alho	Kom Martikainen
Ltn Litmanen	Ltn Engroos
Evl Pentti	Kapt Myllynen
Ltn Siponen	Ltn Varama

Kadettipiirin puheenjohtajan, eversti Seppo Tanskasen evästyspuherunko uusille kadettiupseereille tulojuhlassa oli seuraava:

1. Arvoisat isäntämme – hyvät kadettiveljet
 - HKP:n puolesta tervetuloa, piirin tärkeimpiä tilaisuuksia
 - kiitokset Postipankille
2. Ilo kummikurssin edustajan kenraalimajuri Kalevi Sarvan (23. kadk) läsnäolosta
 - elämme talvisodan alun 50–vuotisaikoja
 - 23. kadk kesti 30.5.39–31.12.39
 - kurssin 97 upseerista 30 – joka kolmas – koki sankarikuoleman
 - tämä on meille nuoremmille hyvin vakava muistutus siitä, mihin kadettilupaus kovimmillaan voi johtaa
3. Herrat luutnantit
 - kovin toisenlaisissa tunnelmissa voidaan nyt virkaura aloittaa
 - HKP:n onnentoivotukset, olette loppuelämäenne kadetti-upseereita mahdollisista alan vaihdoksista huolimatta
4. Hyvinvoinnin aikaa, nuorilla ammatinvaihdos tavallista
 - harkitkaa perusteellisesti, upseerina voitte vaihtaa alaa monta kertaa ja suuntautua taipumustenne mukaan
 - vaikea kuvitella monipuolisempaa elämää, nuorena haluaa nopeasti
 - nämä vanhemman upseerin tehtävät tulevat nopeammin kuin uskottekaan
 - vrt evl Tapio Skog, 26 vuotta sitten ensimmäinen päällikköni 3./KarJP
5. Toisena asiana silmät ja kontaktit siviilielämään, mutta myös upseerikuntaan
 - syntyy ystäväpiiri ympäri maailmaa; joukkoa johon voi luottaa
 - nuoret ajattelee, mitä hyötyä?
 - on tärkeää muistaa, että upseerit ylentää upseereita. Omasta asenteestamme ja suhtautumisestamme on paljolti kiinni
6. Tervetuloa HKP:n täysivaltaisiksi jäseniksi
 - lippu muistoksi uran alusta
 - pitäkää oma lippunne tahrattomana
 - pyydän noutamaan... marssi.

Näihin aikoihin Helsingin Kadettiipiirin hallitus kokoontui 7–8 kertaa ja kokouksia pidettiin Puolustusministeriön, Pääesikunnan, Sotakorkeakoulun ja Kadettikoulun tiloissa sekä puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja sihteerin kotona.

– Tämän historiikin kirjoittajana palautui mieleeni oma sihteerikauteni. Esimiehen tuki oli tärkeä. Piiri on suuri ja järjestettävät tilaisuudet arvokkaita. Kuten aiemmin kerroin säestin 1983 everstiluutnantti Eero Mattilaa kadettiipiirin järjestämässä Itsenäisyyspäivän Iloisessa Illassa. Tällaisella suhteellisen näkyvällä esiintymisellä on aina oma paikkansa tulla huomioiduksi. Eipä tuosta itsenäisyyspäivästä ehtinyt kulua montakaan viikkoa, kun silloinen esimieheni everstiluutnantti Paavo Salonen pyysi minua kadettiipiirin sihteerin tehtävään. Hoidettuani tehtäviä muutaman kuukauden huomasin suuren työmäärän muun muassa postitus-tehtävissä. Kahdesti tai kolmesti vuodessa postitimme vaimoni kanssa tiedotteen 1300 jäsenelle. Siinä meni useampi ilta. Silloin sihteerin tehtäviin kuului myös rahastonhoitajan tehtävät. Onneksi vaimoni oli saanut merkonomikoulutuksen, joten saatoin huolelta jättää kirjanpidolliset tehtävät hänelle. Toinen työtä vaatinut vuosittainen tapahtuma oli Katajanokan Kasinolla järjestetty Itsenäisyyspäivän Iloinen Ilta. Hovimestarin kanssa neuvoteltiin ensin, mitä illalla tarjotaan. Kotona suunnittelin alustavan pöytäkartan ja vaimoni kirjoitti pöytäkortit. Yhtenä tehtävänä oli vielä valmistuttua pöytiin ohjelmakortit, jotka Topografikunnan karttapaino ystävällisesti suostui painamaan. Ennen juhlan alkua oli sihteerin mentävä hyvissä ajoin asettelemaan pöytäkortit paikoilleen. Näin jälkikäteen muistellessa voin todeta, että sihteerin tehtävät olivat minulle hyödyksi monessakin suhteessa. Siinä oppii ajankäyttöä ja tehokkaita työskentelytapoja. Sain solmittua paljon uusia tuttavuuksia vanhempiin kadettiupseereihin, mikä oli varsin hyödyllistä toimiessani Pääesikunnan henkilötoimistossa. Sihteerin tehtävät voidaankin nähdä myös koulutuksellisenä toimintana. Siinä oppii kokoustekniikkaa ja kokouksessa käsiteltävien asioiden valmistelua. Nämä taidot ovat kadettiupseerille tärkeitä ja niistä on hyötyä vielä myöhemminkin siviilielämässä.

Hallitus jakaantui 1980-luvulla kolmeen jaostoon: kaaderi- maanpuolustus- ja talousjaostoon, jotka kukin hoitivat ja toteuttivat oman alansa tilaisuudet ja toiminnat. Maanpuolustusjaosto hoiti turvallisuuspolitiikan esitelmätoimintaa kiitettävästi.

Esitelmien luku- ja kuulijamäärät kaksinkertaistuivat 1980-luvun lopulla. Tulokseen päästiin osittain siitä syystä, että maanpuolustusjaoston puheenjohtajan majuri Ari Uutisen johdolla luotiin Kadetti-piiriin yhteismiesverkosto helpottamaan luennoitsijapyyntöihin vastaamista. Kaikkiaan esitelmiä pidettiin 104 kertaa. Näissä esityksissä oli kuulijoita yhteensä 7014 eli päästiin jälleen 1980-luvun alun kuulijamääriin.

IV Muutoksien pyörteissä

Siirryttäessä 1990-luvulle kiinnostus puolustusvoimiin oli lisääntynyt. Menneitten vuosikymmenien sitkeä maanpuolustustyö alkoi hiljalleen näkyä nuorison keskuudessa myönteisenä ilmiönä Suomen itsenäisyyssajattelussa. Myös kadettipiirin toiminta monipuolistui. Entistä enemmän tarjottiin jäsenistölle mielenkiintoisia ja ajankohtaisia esitelmiä kaiken muun perinteisen toiminnan lisäksi.

Maamme joutui 1980-luvun lopulla pankkikriisiin ja syvään lama-aikaan, joka vaikutti myös kadettipiirin toimintaan. Enää ei saatu yhtä helposti toiminnalle tukijoita. Neuvostoliiton hajoaminen ja Baltian maiden uudelleen itsenäistyminen aiheuttivat levottomuutta maamme lähialueilla. Nämä aiheet tulivat esille myös kadettipiirin järjestämissä esitelmätilaisuuksissa. Muutamana vuodena matkat maamme itäpuolelle ja Baltian maihin toteutuivat entistä helpommin.

Talouselämän nopea muutos heijastui myös puolustusvoimissa. Tulevaisuutta oli vaikea ennustaa. Siitä on myös jäänyt kenraalimajuri Seppo Tanskaselle yksi mielikuva.

– Vuonna 1989 työskenteli Puolustusministeriön asettama laaja-pohjainen ”Puolustusvoimain henkilöstö 2000 työryhmä”, jonka puheenjohtajana toimi Rovaniemen kaupunginjohtaja Matti Peltari, itse olin pääsihteeri. Mukana olivat keskusjärjestöjen kautta mm kaikki puolustusvoimien suuret henkilöstöjärjestöt. Kadettiveljiäkin löytyy mietinnön 18 allekirjoittajan joukosta kahdeksan. Työryhmä kuuli maan parhaita kehitystä arvioivia asiantuntijoita ja kuullun perusteella nousi keskeisimmäksi ongelmaksi puolustusvoimien rekrytoinnin turvaaminen ja henkilöstön riittävyys ki-

ristyvässä kilpailutilanteessa. Ongelmien ratkaisemiseksi työryhmä päätyi lukuisiin yksimielisiin toimenpide-esityksiin.

Kului vain kolmisen vuotta, kun aloitin henkilöstöosaston päällikkönä pääesikunnassa ja elettiin täysin toisessa maailmassa. Puolustusvoimatkin ajautui ennen kokemattomaan henkilöstöpolitiikkaan, johon kuului irtisanomisia, lomautuksia, virkojen pitämistä täyttämättöminä. Tärkein tavoite oli vähentää kustannuksia nopeasti ja kaikin keinoin; ei todellakaan ollut rekrytointiongelmia. Tapahtunut oli yksi esimerkki valtakuntaa heiluttaneen talouskriisin ennustamisen vaikeudesta.

*Eversti Matti Närhi
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja 1990–92.*

PUOLUSTUSVOIMAT

***Eversti
Matti Närhi
uudeksi
puheen-
johtajaksi***

Vuonna 1990 helmikuussa pidetyssä vuosikokouksessa kadettiipiirille valittiin uusi puheenjohtaja, eversti Matti Närhi alkoi luotsata kadettiipiiriä uudella vuosikymmenellä. Hänet tunnettiin aiemmin jo Kadettikunnan aatteen oivaltaneena henkilönä. Matti Närhi toimi aiemmin varsin aktiivisesti vuosina 1981–86 Kadettikunnan hallituksessa. Hänet valittiin 1987 vuoden kadettiupseeriksi.

Puheenjohtajien eversti Seppo Tanskasen ja eversti Matti Närhen tehtävien vaihtotilaisuus ja samalla eversti Tanskasen läksiäistilaisuus pidettiin helmikuussa Uudenmaan Jääkäripataljoonan killan saunalla Santahaminassa.

*Upseerilounailla
tasokkaita
esitelmiä*

Kevään ”kertausharjoitukset” pidettiin toukokuussa 1990 maanpuolustuskurssien tiloissa Kruununhaassa. Esitelmän pitäjä, everstiluutnantti Ilmari Hakala kertoi Baltian kysymyksestä 1939–1941. Aiheen ajankohtaisuus herätti runsaasti mielenkiintoa kuulijoissa. Tilaisuuteen osallistui kaikkiaan 32 upseeria. Tällä tapahtumalla havaittiin, että mielenkiintoiset aiheet lisäävät jäsenistön osallistumisaktiiviteettia.

Vuoden 1990 syksyllä ryhdyttiin ajankohtaisistaluentotilaisuuksista käyttämään upseerilounas nimitystä. Niissä oli osallistujilla myös ruokailumahdollisuus. Näitä lounaita järjestettiin toimintavuonna kaikkiaan neljä. Niistä ensimmäinen pidettiin syyskuussa Kadettikoulussa, jossa puolustusvoimien komentaja amiraali Jan Klenberg kertoi puolustusvoimien ajankohtaisista asioista. Paikalla oli 85 upseeria.

Toinen lounas pidettiin lokakuussa Valtiohallinnon Kehittämiskeskuksessa eli entisessä Munkkiniemen Kadettikoulussa. Ulkopoliittisen instituutin johtaja Paavo Lipponen kertoi ajankohtaisista turvallisuuspoliittisista näkymistä. Tähän tilaisuuteen osallistui 63 upseeria.

Kolmas lounas pidettiin marraskuussa Merisotakoululla. Pääesikunnan päällikkö, kenraaliluutnantti Gustav Hägglund puhui tilaisuudessa puolustusvoimien johtamis- ja hallintojärjestelmien uudistuksen taustoista. Paikalle oli saapunut 52 upseeria.

Neljäs upseerilounas järjestettiin joulukuussa Kaartin Pataljoonassa. Puhujana oli ulkoasiainneuvos René Nyberg, joka kertoi Keski-Euroopan kehityksen vaikutuksesta Suomen turvallisuuspolitiikkaan. Tätä ajankohtaista ja aiheeltaan mielenkiintoista luentoa oli saapunut kuuntelemaan 48 upseeria.

Syksyllä järjestettiin perinteinen ”kertausharjoitus” maanpuolustuskurssien tiloissa Kruununhaassa. Eversti Simo Mäkipään esitelmän aiheena oli ajankohtainen Lähi-Idän tilanne. Paikalle oli saapunut 30 upseeria.

*Retkiä
lähialueille*

Toukokuussa vuonna 1990 tehtiin perheretki majuri Matti Jääsärön johdolla Uudenmaan Prikaatiin. Matkalla tutustuttiin muun muassa Kapteenin Puustelliin ja Harparskogin linjaan.

Seuraavana vuonna järjestettiin perheretki Marskin Majalle Lopelle edelleen majuri Matti Jääsärön johdolla. Linja-automatkan aikana katsottiin Marskia esittävä uusi videofilm.

*Uusien
upseerien
vastaanotto-
tilaisuuksia*

Maassamme vallinneesta lamasta ja pankkikriisistä huolimatta kadettiipiirin hallitus varapuheenjohtaja Olli Alhon aktiivisella toiminnalla pystyi saamaan arvokkaat puitteet uusien upseerien tulojuhliin.

Marraskuussa vuonna 1990 uusien upseerien tulojuhla pidettiin Lemminkäinen Oy:ssä, Länsi-Pasilassa. Everstiluutnantti Kaarle Pentti oli tilaisuuden isäntänä. Suomen pöytälipun saivat seuraavat luutnantit

– Kimmo Kalervo,	SLRR
– Kari Tapala,	”
– Jukka Alavillamo,	”
– Timo Ristimäki,	KAARTP
– Petteri Kajanmaa,	”
– Jari Harala,	UUDJP
– Jari Koponen,	”
– Marko Nieminen,	”
– Jussi Haikarinen,	”
– Veli-Petteri Valkamo,	HELLAS
– Anssi Kuusela,	”
– Juha Lehtinen,	”
– Olli Peltonen,	”
– Ari Laaksonen,	SLMV.

Seuraavana vuonna uudet upseerit vastaanotettiin juhlavasti marraskuussa Kesko Oy:n tiloissa. Tilaisuudessa 16 uutta kadettiipiirin jäsentä sai perinteisesti Suomen pöytälipun.

Uusien Upseerien tulojuhla vuonna 1992 järjestettiin Valio Oy:ssä. Reipashenkisessä tilaisuudessa alueen joukko-osaston komentajien ollessa läsnä ja joukko-osastojen kunniamarssien kajahtaessa Suomen pöytäliput luovutettiin seuraaville uusille Helsingin Kadettiipiirin jäsenille

– Jukka Anteroinein,	HELLAS
– Heikki Vuorio,	”
– Jyrki Myllyperkiö,	”
– Jan Engström,	RLAIV
– Jyri Saanio,	”

- Fredi Blomberg, KAARTP
- Mika Immonen, SLRR
- Juha Kilpi, ”
- Mauri Mikkonen, ”
- Jukka Jokinen, UUDJP
- Juha Mälkki, ”.

**Kysely
Helsingin
Kadettiisiin
toiminnasta**

Kadettiipiiri ryhtyi toimintavuoden lopulla järjestämään jäsenkyselyä. Tarkoituksena oli saada tietoa jäsenistön toiveista kadettiisiin toiminnan suuntaamisesta ja jäsenistön aktivoinnista. Kaaderijaosto kartoitti kadettiisiin kuulumattomia jäseniä ja lähetti kyselysarjan noin 60 upseerille. Lähes samanlainen kyselysarja lähetettiin noin 200:lle kadettiisiin jäsenelle.

Vain yhdeksän evp-upseeria ja 43 aktiivipalveluksessa olevaa upseeria vastasivat kyselyyn. Yliluutnantti Vesa Virtanen Helsingin Kadettiisiin hallituksesta oli varsinaisesti kyselyn toimeenpanijana.

Vastanneiden ikäjakauma oli seuraava

25–30 v	13 kpl
30–40 v	12 kpl
40–50 v	13 kpl
yli 50 v	5 kpl
evp-jäsenet	9 kpl
Yhteensä	52 kpl

Kysely jakautui seuraaviin viiteen kohtaan:

- Kadettiisiin toiminnan kehittäminen.
- Tiedottamisen kehittämisideoita.
- Koulutuksen kehittäminen.
- Kadettikuntaan kuulumisen syyt.
- Kadettiisiin kuulumisen syyt.

Lähes jokaisessa ikäryhmässä esitettiin tiedotuksen parantamista.

Kehittämisideoina nähtiin muun muassa:

- Kerhoille ilmoitustaulu, joilla ilmoitetaan kadettiisiin asioista.

- Seuraavissa tiedotteissa on kerrottava kuinka edellinen tilaisuus meni.
- Tutustuminen joukko-osastoihin.

Koulutuksen kehittämisestä esitettiin seuraavasti:

- Järjestetään vuotuiset teemapäivät.
- Järjestetään kokoustekniikan opettamista.
- Selvitetään, miten lehtijuttuja tai uutisia tehdään ja julkaistaan.
- Järjestetään tilaisuuksia, joissa parannetaan kirjallista esityskykyä.

Kadettikuntaan ja kadettiipiiriin kuulumisen syinä nähtiin muun muassa seuraavia asioita

- aate
- Kylkirauta-lehti
- henki
- isänmaallisuus
- maanpuolustustyö
- kadettiveljeys
- tutustuminen toisiin jäseniin
- yhteiset tilaisuudet
- kadettiipiiri on paikallisjärjestö, joka luo pohjan Kadettikunnan toiminnalle.

Tutkimus osoitti, että kadettiipiirin toiminta on pääpiirtein ollut sel- laista kuin on toivottu. Monessa vastauksessa korostettiin tiedottami- sen tärkeyttä. On käytettävä monia keinoja tiedon välityksessä. Omi- en tiedotteiden lisäksi oma jäsenlehti Kylkirauta on tehokas tiedon- antoväline.

Kadettikunta täyttää 70 vuotta

Vuosi 1991 oli muutenkin merkityksellinen. Kadettikunta täytti 70 vuotta. Kadettiipiiri osallistui Hietaniemen sankarihautausmaan sep- peleenlaskutilaisuuden järjestelyihin. Edellisenä iltana kadettiipiiri jär- jesti Kadettikoululla juhlat kaaderitanssiaiset, jotka onnistuivat lois- tavasti. Paikalla oli 154 jäsentä puolisoineen. Illallisen yhteydessä esiintyi vahvistettu kaaderikvartetti, jonka jäsenet kaikki olivat entisiä kadettikuorolaisia ja jotka valmistuttuaan upseereiksi ovat jatkaneet lauluharrastusta maamme mieskuoroissa. Kvartetti esitti ruokailun lo- massa kaksi laulua

- Leevi Madetoja Kaunehin maa
- Joseph Stuntz Ylioppilaslaulu.

Tämä esitys oli yksi niistä monista yrityksistä käynnistää kadettiupseerikuoro, joka sitten muutaman vuoden kuluttua onnistuikin.

Varsinaista päiväjuhlaa vietettiin Helsingin Yliopiston juhlasalissa, jossa juhlapuheen piti kenraali Jaakko Valtanen. Helsingin Varuskuntasoihtokunta ja Kadettikuoro vastasivat juhlan musiikkiesityksistä. Päiväjuhlan ohjelma oli seuraava

Jean Sibelius	Alla marcia – Kaartin Soittokunta, johtajana musiikkimajuri Esko Juuri
Tervehdyssanat	Kadettikunnan puheenjohtaja – kenraalimajuri Antero Karvinen
Franz Lehar	Volgalaulu
Armas Järnefelt	Isänmaan kasvot – oopperalaulaja Esa Ruuttunen ja Kaartin Soittokunta
Juhlapuhe	– kenraali Jaakko Valtanen
Urpo Jokinen	Constantem decorat honor – Kadettikuoro, soolo Esa Ruuttunen Kaartin Soittokunta, johtaa musiikkineuvos Urpo Jokinen
Tervehdykset	Valtiovalta Ministeri Elisabeth Rehn Puolustusvoimat Amiraali Jan Klenberg Maanpuolustusjärjestöt Professori Antti Ahlström
Timo Hytönen	Sininen paraati – Kaartin Soittokunta
Ansiomerkkien jako	Kadettikunnan puheenjohtaja
Maamme	Yleisö, Kadettikuoro ja Kaartin Soittokunta

Kadettiipiiri totesi vuosikertomuksessaan, että kaaderitanssiaisten järjestäminen tulisikin olla perinteinen joka vuosi toistuva tapahtuma. Tätä tapaa onkin viime vuosina jälleen noudatettu, se on liitetty Kadettikunnan syyskokouksen yhteyteen ja viikonloppuun.

Upseerilounaat

Vuonna 1991 järjestettiin peräti kuusi upseerilounasta. Jokaiseen tapahtumaan riitti ilahduttavasti kuulijoita. Ensimmäinen upseerilounas pidettiin helmikuussa Uudenmaan Jääkäripataljoonassa. Tilaisuudessa esitelmöi tohtori Pauli Järvenpää. Hänen esitelmänsä aiheena oli puolustusvoimien suorituskyvyn kehittäminen ja määrärahat 1990-luvulla. Tilaisuuteen osallistui 43 jäsentä.

Toinen upseerilounas pidettiin maaliskuussa Kadettikoululla, jossa sotatalouspäällikkö, kenraaliluutnantti Raimo Penttinen kertoi puolustusvoimien materiaalivalmiuden kehitysnäkymistä. Tätä ajankohtaista esitelmää oli saapunut kuuntelemaan 60 jäsentä.

Kolmas upseerilounas pidettiin huhtikuussa Merisotakoululla. Merivoimien komentaja, kontra-amiraali Sakari Visa puhui merivoimien kehitysnäkymistä. Paikalla oli 59 kuulijaa.

Neljäs upseerilounas järjestettiin syyskuussa Ilosaaren linnakkeella, jossa rannikkotyökistön tarkastaja, eversti Juhani Niska esitelmöi rannikkopuolustuksellisista näkökohdista. Linnakkeella oli 58 jäsentä paikalla.

Viides upseerilounas oli lokakuussa Santahaminan upseerikerholalla, jossa eversti Matti Närhi kertoi taloudellisen tilanteen suomista mahdollisuuksista puolustusvoimien kehittämiseksi. Upseerikerholla oli paikalla 55 jäsentä.

Kuudes upseerilounas nautittiin marraskuussa Kaartin Pataljoonan ruokalassa, jossa puolustusvoimien koulutuspäällikkö, kenraaliluutnantti Matti Kopra kertoi puolustusvoimien koulutuksen ajankohtaisista asioista. Esitelmää oli tullut kuuntelemaan 42 jäsentä.

Näiden upseerilounaiden lisäksi kevään ”kertausharjoitus” pidettiin helmikuussa vuosikokouksen päätteeksi. Majuri ja meteorologi Pentti Rapeli piti mielenkiintoisen esitelmän kasvihuoneilmioista.

Kadettiipiirin hallitus päätti vuoden viimeisessä kokouksessa jatkaa upseerilounaitten sarjaa myös kevätkaudella 1992. Jäsenistön aktiivinen osallistuminen näihin tilaisuuksiin osoitti toiminnan suunnan olevan oikean. Kaikkiaan kadettiipiirin jäsenistölle tarjottuihin tilai-

.....

suuksiin osallistui koko toimintavuoden aikana 683 kävijää, mikä on 54,3% Helsingin Kadettiipiirin koko vahvuudesta.

Tulosta onkin pidettävä erinomaisena ottaen huomioon pääkaupunkiseudun laajuuden.

Helsingin Kadettiipiirin toiminta-alue

Vuonna 1992 syyskuun lopulla pidetyssä kokouksessa kadettiipiirin hallitus esitti Kadettikunnalle, että piiriin kuuluisi Helsinki, Espoo, Kauniainen ja Vantaa, koska ne muodostavat selkeän yhtenäisen toimintakeskuksen. Hallitus perusteli asiaa sillä, että kadettiipiirin rajoja tarkistettaessa tulisikin ottaa huomioon selkeä toimintakeskusajattelu. Pienikin kadettiipiiri voi toimia tehokkaasti, jos sen jäsenet asuvat saman toimintakeskuksen alueella.

Tähän saakka Helsingin Kadettiipiirin toiminta-alueeseen oli kuulunut Helsingin, Espoon, Karkkilan ja Kauniaisen kaupungit sekä Kirkkonummen kunta, johon kuului myös Upinniemen varuskunta. Varsinkin Karkkilan alue koettiin kaukaisena.

Kadettiipiirin esitys toteutuikin seuraavana vuonna. Puolustusvoimissa tapahtui vuoden 1993 alussa organisaatiomuutos, jossa Helsingin Sotilaspiirin tilalle tuli Helsingin Sotilaslääni. Uuteen sotilasläänin kuului Helsingin lisäksi Espoon, Vantaan ja Kauniaisen kunnat. Kadettikunta päätti hyväksyä Helsingin Kadettiipiirin uudeksi alueeksi vuoden 1993 alusta Helsingin Sotilasläänin alueen.

Seuraava aluejakotarkistus tapahtui vasta vuonna 2009, jolloin Itä-Uudenmaan Kadettiipiiri liitettiin kokonaisuudessaan Helsingin Kadettiipiirin yhteyteen. Niinpä nykyään Helsingin Kadettiipiiri on kasvanut jäsenmäärältään suureksi yhteensä noin 1400 kadettiupseeria käsittäväksi veljespiiriksi.

Maanpuolustusjuhla MIL 91 Laakson kentällä

Kadettiipiirin maanpuolustusjaosto yhdessä Kadettikunnan kanssa järjesti Uudenmaan kiltapiirin maanpuolustustilaisuuden toukokuussa 1991 Laakson kentällä. Jaoston puheenjohtaja majuri Mikko Taavitsainen ja majuri Matti Orlamo toimivat käytännön järjestelytyöissä. Kentällä Uudenmaan Jääkäripataljoonan aliupseerikoulu esitti taistelunäytöksen. Toimintänäytöksen lisäksi tarjolla oli jokaiselle perheenjäsenelle jotakin: kalusto- ja ase-esittelyjä, sotilassoittoa. Myös maanpuolustuskilloilla ja Helsingin Kadettiipiirillä oli oma esittelypöytänsä. MIL 91 maanpuolustusjuhla osui erittäin hyvälle päivälle, kaunis sää

oli saanut ihmisiä liikkeelle. Niin yleisölle kuin paikalla olleille varusmiehille jäi varmasti positiivinen kuva tapahtumasta. Maanpuolustusjuhlan kuuluttajana oli tuttu radioääni Raimo Häyrinen.

Upseerilounaiden aiheita

Vuonna 1992 kadettiipiiri järjesti kuusi upseerilounasta. Näistä kolme pidettiin kevätkaudella ja kolme syyskaudella seuraavasti:

- Helmikuussa AKAVA ry:n tiloissa puheenjohtaja Voitto Ranne piti esitelmän aiheesta työmarkkinakentän kehittyminen 1990-luvulla.
- Maaliskuussa Uudenmaan lääninhallituksessa maaherra Eva-Riitta Siitonen kertoi lääninhallituksen hallinnon rakenteesta ja sille eteen tulevista muutospaineista.
- Huhtikuussa Helsingin kaupungin pelastuslaitoksella pelastuskomentaja Rainer Alho esitelmöi aiheesta miten Pelastuslaitos pystyy selviytymään suuronnettomuuksista ja pikaista valmiutta vaativista tilanteista.
- Syyskuussa Santahaminan upseerikerholla kenraalimajuri Ilkka Ranta puhui puolustusvoimien henkilöstön kehitysnäkymistä.
- Lokakuussa Kadettikoululla kenraalimajuri Antero Karvinen kertoi upseerien koulutuksesta Maanpuolustuskorkeakoulussa.
- Marraskuussa Pääesikunnan keskuspaviljongissa kenraalimajuri Seppo Räisänen puhui vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tämän hetken tilanteesta sekä kokemuksista kokeilukursseilta.

Upseerilounailla oli läsnä keskimäärin 60 kuulijaa.

Itsenäisyyspäivän Iloiset Illat

Vuonna 1992 Itsenäisyyspäivän Iloista Iltaa vietettiin perinteisesti Katajanokan Kasinolla. Samalla juhlittiin isänmaamme 75-vuotispäivää. Kadettikuoro johtajanaan musiikkineuvos Urpo Jokinen esitti kuorolaulua. Oopperalaulaja Kaarina Ollila esitti yksinlaulua. Häntä säesti pianotaiteilija Jukka Ollila.

Seuraavana vuonna juhlittiin Katajanokan Kasinolla itsenäisyytemme lisäksi myös puolustusvoimien 75-vuotista taivalta. Kadettikuoro musiikkineuvos Urpo Jokisen johdolla esiintyi jälleen ja illan aikana oopperalaulaja Maaria Virnavirta säestäjänään Anna-Maija Ahmas esitti yksinlaulua. Professori Mikko Viitasalo piti juhlapuheen.

Molempina vuosina oli paikalle saapunut ilahduttavasti 200 juh-
lavierasta.

Illanvieton kohokohtina ovat aina olleet onnistuneet musiikkiesi-
tykset sekä mielenkiintoiset ja ajankohtaiset juhlapuheet. 1990-luvun
alussa kadettipiirin sihteerinä oli majuri Hannu Rantala, jonka an-
siosta itsenäisyyspäivän iltoihin saatiin hankittua tasokasta ja elävää
klassista musiikkia.

*Puheenjohtajan
poismeno kesken
toimintavuoden*

Kadettipiiriä kohtasi suuri menetys, kun puheenjohtaja eversti Matti
Närhi kuoli 31.10.1992 vaikean sairauden murtamana. Hän oli mu-
kana piirihallituksen työssä aivan loppuun saakka. Eversti Matti Närhi
ehdi olla Kadettikunnan toiminnassa monia vuosia. Ennen puheenjoh-
tajakauttaan hän oli Kadettikunnan hallituksessa 1980-luvulla kuusi
vuotta. Matti Närhen puheenjohtajakaudella Helsingin Kadettipiirin
toiminta aktivoitui huomattavasti. Jäsenkuntaa saatiin liikkeelle yhtei-
siin tilaisuuksiin entistä enemmän. Loppuvuoden varapuheenjohtaja
majuri Olli Alho hoiti puheenjohtajan tehtäviä.

*Eversti
Finn-Göran Wennström,
Helsingin Kadettipiirin
puheenjohtaja 1993–1994.*

PUOLUSTUSVOIMAT

*Piirille uusi
puheenjohtaja*

Helmikuun 17. päivänä vuonna 1993 pidettiin kadettipiirin vuo-
sikokous, joka valitsi uudeksi puheenjohtajaksi eversti Finn-Göran
Wennströmin. Hän oli Maanpuolustuskorkeakoulussa jatkotutkinto-
osaston johtajana, joten jo virkansakin puolesta eversti Wennström oli
mitä sopivin jatkamaan eversti Närhen työtä.

Vuonna 1993 kaaderijaosto järjesti viisi upseerilounasta, joista kaksi oli kevätkaudella ja kolme syyskaudella seuraavasti:

- Maaliskuussa Pääesikunnassa kansliapäällikkö Juhani Perttunen, sisäasiainministeriöstä, esitelmöi aiheesta rajojen avautuminen – Euroopan kansalainen.
- Huhtikuussa ulkoasiainministeriössä Merikasarmilla alivaltiosihteeri Jaakko Blomberg piti luennon aiheesta EY – Suomen puolustus.
- Syyskuussa Pääesikunnassa kenraalimajuri Jussi Hautamäki kertoi pohjoisten alueiden sotilaspoliittisesta tilanteesta.
- Lokakuussa Kaartin Pataljoonassa kenraalimajuri Raimo Jokinen piti esitelmän aiheesta uuden johtamisjärjestelmän ja organisaation vaikutuksista Helsingin sotilasläänin alueella.
- Marraskuussa Pääesikunnassa kontra-amiraali Sakari Visan aiheena oli merivoimien tulevaisuuden näkömät.

Upseerilounaat keräsivät keväällä runsaasti kuulijoita, mutta syksyllä tilaisuuksiin osallistuminen oli vähäistä.

Seuraavana vuonna jatkettiin upseerilounaiden aiheeltaan kiinnostavien esitelmien järjestämistä. Keväällä luennoitsijoina olivat seuraavat henkilöt:

- Erikoistutkija Risto EJ Penttilä aiheenaan uuden presidentin ulkopoliittiset haasteet.
- Erikoistutkija Juha Harjula Pääesikunnasta.
- Eversti Kari Höglund aiheenaan YK:n rauhanturvatoiminta.

Syksyllä oli kaksi tilaisuutta:

- Ulkoministeriön kauppapoliittisen osaston apulaisosastopäällikkö Eikka Kosonen aiheenaan EU ja kauppapolitiikka.
- Valtiotieteen tohtori Pekka Visuri aiheenaan EU ja puolustuspolitiikka.

Nyt puolestaan keväällä järjestettyihin upseerilounaisiin osallistuminen oli vähäistä. Sen sijaan syksyn aiheet kiinnostivat jäsenkuntaa ja ajankohtaisten EU-aiheiden vuoksi.

Uudet upseerit vastaanotettiin Orion-Yhtymän tiloissa

Keväällä 1993 Helsingin alueen joukko-osastoihin valmistuneiden uusien upseerien tulojuhla järjestettiin marraskuussa Orion-Yhtymässä, isäntänä oli vuorineuvos Matti Kavetvuori. Suomen pöytälipun saivat seuraavat vastavalmistuneet uudet kadettiopin jäsenet

– Matti Lallukka,	SLMV
– Marko Laaksonen,	SLRR
– Sampo Aunola,	UUDJP
– Marko Kivelä,	”
– Rainer Mäkelä,	”
– Alekski Leskinen,	KAARTP
– Kimmo Tarvainen,	”

Seuraavana vuonna tulojuhlaa ei järjestetty, koska Maanpuolustuskorkeakoulussa siirryttiin 4-vuotiseen upseerikoulutukseen, jolloin vuonna 1994 koulusta ei valmistunut uusia upseereita.

Maanpuolustusjaosto aktiivisena

Maaliskuussa 1994 Helsingin alueen joukko-osaston komentajille järjestettiin STV:n tiloissa informaatiotilaisuus, jonka teemana oli turvallisuuspolitiikan asiantuntijapankin perustaminen. Ajan henki edellytti tämäntyyppistä koottua järjestelmää, josta oli saatavissa suoraan luennoitsija-apua kouluihin ja muihin oppilaitoksiin. Seuraavan vuoden alussa todettiin kuitenkin, että asiantuntijapankin perustaminen ei onnistunut. Ongelmana oli mm. joukko-osastojen komentajien vaihtuminen nopeaan tahtiin sekä muun upseeriston vaikeus irrottautua palvelustehtävistä.

Kadettiopin maanpuolustusjaosto jatkoi yhteistoimintaa everstiluutnantti Ilkka Asparan ja majuri Mikko Taavitsaisen johdolla Helsingin alueen koulujen rehtoreiden kanssa. Erityisesti Veteraanipäivänä 27.4. pyydettiin kadettiopintilailta puhujia koulujen aamunavauksiin. Kaikkiin tilaisuuksiin ei pystytty järjestämään upseeria esitelmän pitäjäksi, joten asiassa tukeuduttiin Kadettikoulun apuun.

Puheenjohtaja vaihtuu

Kadettiopin syyskokous pidettiin marraskuun 24. päivänä 1995 Katajanokan Kasinolla ja siellä valittiin eversti Heikki Tilander kadettiopin uudeksi puheenjohtajaksi. Edellinen puheenjohtaja, eversti Wennström siirtyi vuoden alusta sotilasasiamieheksi Saksaan, joten

*Eversti Heikki Tilander,
Kadettiopin puheenjohtaja
1995–1996.*

PUOLUSTUSVOIMAT

kadettiopin puheenjohtajana hän ei näin ollen voinut enää jatkaa. Omasta puheenjohtajakaudestaan prikaatikenraali Wennströmin mieleen on jäänyt muutamia tärkeitä asioita.

– Hallituksen huolenaiheita olivat aktiivisten toimijoiden saanti hallitukseen eroavien tilalle, informaation saaminen edullisella tavalla ja ajoissa jäsenistölle. Samoin jäsenistön aktivointi, jotta järjestettyihin tilaisuuksiin osallistuttaisiin. Puolustusvoimat oli tuona ajankohtana kovassa myllerryksessä johtamis- ja hallintojärjestelmän suunnittelun ja täytäntöönpanon osalta. Maanpuolustuskorkeakoulua luotiin yhdistämällä kolme kunniakasta sotakoulua, joilla kaikilla oli oma toimintakulttuurinsa. Tämä kaikki heijastui sekä hallituksen että piirin toimintaan. Omalta kannaltani puheenjohtajuus sattui kaiken lisäksi ajankohtaan, jossa silloinen tehtäväni jatkotutkinto-osaston ja samalla ye-kurssien johtajana aiheutti jatkuvaa sukkulointia Tuusulan ja Liisankadun välillä. Uusimuotoinen ye-upseerin jatkotutkinto vaati aikaa ja kädenvääntöä muotoutumassa olevan ainelaitosjärjestelmän johtajien kanssa; reviierejä merkittiin. Vaikka hallituksen vetäminen ehkä joskus tuntui hankalalta, antoivat hallituksen jäsenet toiminnallaan uskoa siihen, että teimme oikeita asioita kaikkien jäsenemme hyväksi.

Uusi puheenjohtaja, eversti Tilander oli aiemmin toiminut nuorena luutnanttina Helsingin Kadettiipiirin hallituksessa ollen silloin muutamana vuoden mm. rahastonhoitajana. Nyt hänen johdolla kadettiipiiri suuntasi toimintansa tulevalle vuosituhannelle.

Kansainvälisiä aiheita

Neuvostoliiton hajoaminen ja poliittisen tilanteen muuttuminen idässä vaikuttivat myös kadettiipiirin järjestämien upseerilounaiden aiheisiin. Näistä ensimmäinen pidettiin kadettiipiirin kevätkokouksen yhteydessä helmikuussa Katajanokan Kasinolla, jossa Ruotsin sotilas-asiamies, everstiluutnantti Bernhard Issalin aiheena oli ruotsalainen näkemys Euroopan turvallisuuspoliittisesta kehityksestä.

Toinen esitelmätilaisuus pidettiin maaliskuussa Kaartin Pataljoonassa, jossa Yhdysvaltain maavoima-asiamies, eversti John Lentzin esitelmän aiheena oli amerikkalainen näkemys Euroopan turvallisuuspoliittisesta kehityksestä.

Kolmas esitelmä pidettiin huhtikuussa niinikään Kaartin Pataljoonassa, jossa komentajakapteeni Jevgeni Shitov, Venäjän suurlähetystöstä, luennoi aiheenaan venäläinen näkemys Euroopan turvallisuuspoliittisesta kehityksestä.

Syyskaudella järjestettiin kaksi esitelmätilaisuutta, ensimmäinen oli syyskuussa Kaartin Pataljoonassa, jossa neuvotteleva virkamies Jyrki Iivosen aiheena oli rauhanturvaamisesta kriisinhallintaan ja Suomen rauhanturvatoiminnan kehitysnäkymiä.

Kadettiipiirin syyskokouksen yhteydessä eversti Yrjö Honkanen kertoi kokemuksia toimiessaan sotilasasiamiehenä Baltiassa.

Kevätretki Karjalan Kannakselle

Kadettiipiiri järjesti retken toukokuussa 1995 Karjalan Kannakselle, jossa tutustuttiin kadettiveli, everstiluutnantti Anssi Vuoremaan opastuksella taistelupaikkoihin. Venäjän uusi poliittinen tilanne salli nyt tutustua laajemmin entisiin talvi- ja jatkosodan taistelupaikkoihin. Retki oli onnistunut ja matkalle osallistui 44 kadettiipiirin jäsentä. Kadettiipiiri tarjosi matkan osallistujille Suomesta tuodun maastolounaan Hotakassa Karjalan Kannaksella. Lounas sisälsi keiton, leivät ja juoman.

*Majuri Olli V Alho,
Helsingin Kadettiipiirin
pitkäaikainen
varapuheenjohtaja,
hallituksen jäsen
ja tukija,
kuvassa luutnanttina.*

PUOLUSTUSVOIMAT

***Majuri Olli Alho
luopuu
kadettiipiirin
hallinto-
tehtävistä***

Kadettiipiirin hallituksen syyskuun 13. päivänä vuonna 1995 pidetyssä kokouksessa varapuheenjohtaja, majuri Olli V Alho ilmoitti, ettei ole enää käytettävissä luottamustehtävissä seuraavana vuonna. Puheenjohtaja eversti Heikki Tilander kiitti Olli Alhoa peräti 25 vuotta yhtäjaksoisesti jatkuneesta luottamustehtävien hoidosta Helsingin Kadettiipiirin hallituksessa. Olli Alho huolehti monien vuosien ajan kadettiipiirin tiedotteen postituksen sponsoreitten ja uusien kadettiupseerien tulojuhlien sekä komentajien info-tilaisuuksien isäntien hankinnasta. Hänet valittiin Helsingin Kadettiipiirin hallitukseen ensimmäisen kerran jo vuonna 1965, jolloin piirin puheenjohtajana oli everstiluutnantti Usko Sakari Haahti. Majuri Olli Alho nähtiin monia vuosia vaimonsa Sirkan kanssa Itsenäisyyspäivän Iloisessa Illassa juhlimassa maamme itsenäisyyttä. Pariskunta erottui edukseen taitavina tanssijoina. Liekö tanssi liittynyt kaaderiveljemme Ollin toiseen rakkaaseen harrastukseen mieskuorolauluun ja musiikkiin yleensä.

***Joukkosi
eessä –
Kadettikunta
75 vuotta***

Vuonna 1996 Kadettikunta täytti 75 vuotta. Juhlatapahtumat vaikuttivat myös Helsingin Kadettiipiirin toimintaan. Kadettikunnan vuosipäivänä 27.1. järjestettiin tavallista juhlavampi seppeleenlaskutilaisuus Hietaniemessä Sankariristille sekä Suomen Marsalkka Mannerheimin haudalle. Kadettiipiiri osallistui aikaisempien vuosien tapaan tilaisuuksien käytännön järjestelyihin.

Kadettikunnan
75-vuotisjuhlan
ohjelma Helsingin
Yliopiston
juhlasalissa

Päiväjuhla pidettiin Helsingin Yliopiston juhlasalissa, jossa juhlapuheen piti pääministeri Paavo Lipponen. Jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth toi juhlaan vanhan kaaderin ja kenraali Gustav Hägglund puolustusvoimien tervehdyksen.

KADETTIKUNNAN
75-vuotisjuhla
Helsingin yliopiston juhlasalissa
27.1.1996 kello 14.00

Alkusoitto

Jean Sibelius: Alla Marcia

Kaartin Soittokunta

johtaa musiikimajuri Elias Seppälä

Tervehdyssanat

Kadettikunnan puheenjohtaja

Kenraaliluutnantti Jussi Hautamäki

Yksinlaulua

Oskar Merikanto: Kas, oksa värähtää
Laatokka

Johanna Rusanen

säestää Matti Orlamo

Juhlapuhe

Pääministeri Paavo Lipponen

Suomalaisia marsejeja

Kaartin Soittokunta

Tervehdykset

Valtiovalta

Puolustusministeri

Anneli Taina

Puolustusvoimat

Puolustusvoimain komentaja

Kenraali Gustav Hägglund

Ikikaaderit

Viidennen kurssin kadetti

Jalkaväenkenraali Adolf Ehrnrooth

Palkitsemiset

Kadettikunnan puheenjohtaja

Kuorolaulua

Heino Kaski: Suomenmaa

Kadettikuoro ja Kaaderilaulajat

Fredrik Pacius: Suomen laulu

Jean Sibelius: Ateenalaisten laulu

Kuorot ja Kaartin Soittokunta

johtaa musiikkineuvos Urpo Jokinen

Maamme

Yleisö, kuorot ja Kaartin Soittokunta

Kahvitarjoilu ennen juhlaa opettajien kahviossa

Avec.

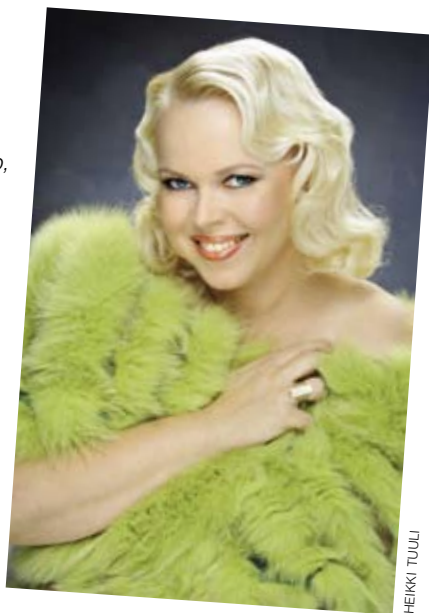
V.p. 15.1.1996 mennessä puhelin (90) 490 759

Paraatipuku tai tumma puku, Kunniamerkit

*Oopperalaulaja
Johanna Rusanen-Kartano,
Kadettikunnan 75-vuotis-
juhlan laulusolisti.*

– Kirjoittaessani tätä historiikkaa mieleeni palautuu Kadettikunnan päiväjuhlassa esiintynyt oopperalaulaja Johanna Rusanen. Muistelen vieläkin lämmöllä yhteistoimintaani hänen kanssaan. Sain myöhään syksyllä 1995 Kadettikunnan pääsihteeriltä, eversti Mikko Virrankoskelta tehtäväksi ottaa yhteyttä laulua opiskelemaan nuoreen laulajattareen Johanna Rusaseen ja säestää häntä tulevassa Kadettikunnan 75-vuotisjuhlassa Helsingin Yliopiston juhlasalissa. Hän seurusteli silloin juuri valmistuneen kadettiupseerin kanssa. Joten yhtymäkohta Kadettikuntaan tältä osin oli selvä. Joulun jälkeen soitin Johannalle ja hän kertoi juuri olevansa junassa ja menossa kotiinsa Kuopion suuntaan ja keskittyvänsä ensin tammikuun alussa pidettävään Lappeenrannan valtakunnallisiin laulukilpailuihin. Esitin silloin lauluiksi Oskar Merikannon Kas oksa värähtää, Laatokka ja Miksi laulan. Hän kertoi heti, että kaikki Merikannon laulut sopivat hänelle esitettynä alkuperäisissä korkeissa sävellajeissa. Sovimme, että harjoittemme laulut sen jälkeen, kun kilpailut ovat hänen kohdaltaan ohitse. Johanna saavuttikin sitten laulukilpailuissa 1. sijan heleällä ja kirkkaalla sopraanoäänellään. Kilpailun tulos lisäsi Johannan julkisuutta, joten valinta Kadettikunnan päiväjuhlan solistiksi oli onnistunut ratkaisu. Kilpailun jälkeisellä viikolla sovimme harjoituksista ja tapasim-

me ensimmäistä kertaa Viipurin Lauluveikkojen toimistossa, jossa päätimme varsinaisiksi esiintymislauluiksi kaksi ensimmäistä kappaletta ja ylimääräiseksi lauluksi tarvittaessa Miksi laulan. Ennen juhlaa kävimme vielä katsastamassa yliopiston juhlasalin paikan akustiikan. Juhlan alettua odotimme omaa vuoroamme juhlasalin ulkopuolella pienessä jännityksessä. Estradille päästyämme kaikki jännitys unohtui jo ensimmäisestä sävelestä lähtien. Muistan hyvin kuinka varmasti ja kauniilla äänellään Johanna lauloi Merikannon Laatokan korkean kohdan – aamuharppuna huminoi. Se innoitti myös säestäjän yrittämään parhaaseen suoritukseen. Onnistuneen esityksen jälkeen loppujuhlan istuimme salissa tyytyväisinä suorituksiimme.

Kadettikunnan juhluvuonna 1996 nimitettiin vuoden kadettiupseeriksi Helsingin Kadettipiirin hallituksen jäsen yliluutnantti Hannu Koivisto. Kirjan liitteessä on luettelo kaikista Helsingin Kadettipiirin vuoden kadettiupseerin nimityksen saaneista henkilöistä.

Kansainvälisyys upseerilounaiden esitelmien aiheissa

Kadettikunnan juhluvuotena kadettipiiri järjesti upseerilounaita neljä kappaletta seuraavasti:

- Maaliskuussa apulaismaavoimapäällikkö kenraalimajuri Asko Sivula esitelmöi aiheesta maavoimat 2020.
- Huhtikuussa everstiluutnantti Ari Puheloinen piti luennon aiheesta miten Suomen puolustusvoimien yhteistoimintakykyä NATON kanssa kehitetään.
- Syyskuussa kontra-amiraali Esko Illin aiheena oli uusi-muotoinen upseerikoulutus.
- Lokakuussa ulkoministeriön tiloissa apulaisosastopäällikkö Antti Sierla piti Suomen ulko- ja turvallisuuspolitiikan katsauksen.

Kaikki aiheet kiinnostivat jäsenkuntaa. Ulkoministeriöön oli saapunut viisikymmentä kaaderiveljeä kuulemaan mielenkiintoista esitystä.

Syyskokouksen yhteydessä marraskuun 16. päivänä Katajanokan Kasinolla majuri Anders Gardberg kertoi kokemuksistaan ollessaan YK-tehtävässä kansainvälisessä IFOR-joukkojen esikunnassa.

Uusien upseerien vastaanottotilaisuus Securitas Oy:n tiloissa. Kuvassa vasemmalta prikaatikenraali Heikki Tilander, yliluutnantit Tuomo Mero, Janne Rautiainen ja Sami Leeve.

Uusien upseerien vastaanotto

Lokakuussa 1996 uusien upseereiden vastaanottotilaisuus pidettiin Securitas Oy:n tiloissa. Toimitusjohtaja, majuri Jorma Hakala oli illan isäntänä. Uusien upseereiden, Helsingin alueen joukko-osastojen komentajien ja piirihallituksen edustajien lisäksi Kadettikunnan pääsihteeri, eversti Mikko Virrankoski sekä kummikurssin edustajana kenraaliluutnantti Raimo Viita osallistuivat tilaisuuteen.

Kummikurssin edustaja kenraaliluutnantti Raimo Viita antamassa "evästyistä" uusille upseereille.

*Kevätretki
Laatokan
Karjalaan*

Edellisvuoden Karjalan Kannaksen retken myönteisistä kokemuksista rohkaistuneena kadettiipiiri järjesti tutustumismatkan 17.–19.5.1996 Laatokan Karjalaan. Everstiluutnantti Anssi Vuorenmaa oli jälleen matkalla asiantuntevana oppaana. Matkalle osallistui yhteensä 32 henkilöä, joista osalla oli myös rouvat mukana. Matkan johtajana oli piirin puheenjohtaja, eversti Heikki Tilander ja ikäpresidenttinä eversti Keijo Mikola.

Matkalle lähdettiin koleasta Helsingistä kohti Kiteetä, jossa yövyttiin. Seuraavana aamuna ylitettiin valtakunnan raja Niiralassa kohtuullisessa ajassa. Tämän jälkeen alkoi matkan varsinainen anti. Ruskealan, Rytyn, Helylän, Läskelän, Suistamon ja Loimolan kylien kautta matka jatkui kohti Suojärveä. Matkan paikallistuntija, Karjalan evakko, Reino Matikainen kertoi juohevasti alueen historiasta ja viime vuosien kehityksestä. Matkan pääkohde oli Kollaanjoki. Matkalla mukana ollut majuri Esko Hartikainen kertoi tästä kohteesta mieleenpainuvasti.

– Alueeseen tutustuminen sai kaikki hämmästelemään talvisodan ihmettä. Miksi Kollaa kesti? Joki- tai nyttemmin purotöyräeseen kaivetut pesäkkeet ja mittavat panssariesteet saivat matkalaiset hiljentymään ja yhä enemmän arvostamaan sankareiden urotyötä yli viiden vuosikymmenen takaa. Kävimme Punaisen talon mäellä, missä voi vieläkin aistia sen toivon ja epätoivon kamppailun, jolla luotiin perustaa talvisodan ihmeelle. Kollaa kesti, koska suomalainen kesti. Nykyiselle hyvinvoinnille luotiin perustaa jo Kollaan töyräällä 1939–40.

Seuraavana päivänä oli vuorossa Sortavalan kaupunkikierrros. Kuhavuoren vaikuttavat näköalat jäivät monelle mieleen. Kotimatalla tutustuttiin vielä Lahdenpohjaan. Matkalla mukana olleet totesivat retken onnistuneen erinomaisesti.

*Koulu-tiedottamisen
risteilyseminaarit
alkavat*

Helsingin Kadettiipiirin maanpuolustusjaosto järjesti majuri Sakari Honkamaan johdolla koulutiedottamisen risteilyseminaarin 12.–13.4.1996 Viking Cinderellalla. Seminaarin tarkoituksena oli parantaa nuoremman upseeriston ja kadettien valmiuksia pitää turvallisuuspolitiikan esityksiä. Kadettiipiirin järjestämänä tilaisuus oli laatuaan ensimmäinen.

Tapahtumaan osallistui kaikkiaan 24 henkilöä, joista 18 Helsingin Kadettiipiiristä ja kuusi muualta lähikadettiipiireistä.

Ennen työryhmätöitä seminaarissa pidettiin alustukset seuraavasti

- kapteeni Ali Mättölä – varusmiesten turvallisuuspolitiikan opetuspaketti
- majuri Juha Niemi – vapaaehtoinen maanpuolustustyö
- kadetti Jarmo Vilo – upseerikoulutuksen esittelypaketti
- majuri Sakari Honkamaa – turvallisuuspolitiikan koulutus ja itsenäisyyspäivän puhe.

Seminaarin työryhmäaiheina olivat

- puhe paikallisessa reservialiupseerien iltajuhlassa
- puhe yläasteen ja lukion päiväjuhlassa
- puhe lukion iltajuhlassa, jossa oppilaita, opettajia ja vanhempia
- puhe ala-asteen päiväjuhlassa
- puhe lukion iltajuhlassa, jossa oppilaita, opettajia ja vanhempia
- puhe yläasteen ja lukion päiväjuhlassa.

Kadettiipiirin maanpuolustusjaosto sai tilaisuuteen osallistuneilta jäseniltä myönteisen palautteen. Samalla todettiin, että vastaavaa koulutusta kannattaisi järjestää tulevaisuudessakin muutaman vuoden välein.

Niinpä jo seuraavana vuonna huhtikuussa järjestettiin seuraava koulutusristeily kadettiipiirin maanpuolustusjaoston puheenjohtajan, majuri Anders Gardbergin johdolla MS Cinderellalla. Seminaarin kohderyhmänä oli pääasiassa kadetit, mutta muutama nuorempi kadettiupseerikin oli mukana. Heitä valmennettiin pitämään maanpuolustusaiheisia esitelmiä kouluissa ja muissakin tilaisuuksissa.

*Eversti
Kari Kasurisesta
uusi puheen-
johtaja*

Kadettikunnan juhluvuoden 1996 lopulla ilmoitti istuva puheenjohtaja prikaatikenraali Heikki Tilander, ettei enää ole käytettävissä seuraavana vuonna. Marraskuun 21. päivänä pidetty kadettiipiirin syyskokous valitsi uuden puheenjohtajan, eversti Kari Kasurisen. Hänelläkin oli eroavan puheenjohtajan tavoin kokemusta vuosikymmenten takaa Helsingin Kadettiipiirin hallituksen toiminnasta.

*Eversti Kari Kasurinen,
Kadettiopin puheenjohtaja
1997–1999.*

PUOLUSTUSVOIMAT

147

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Kadettiopin hallitus pitämässä kokousta, vasemmalta majuri Auvo Viita-aho, majuri Anders Gardberg, eversti Kari Kasurinen puheenjohtajana, kapteeni Jukka Kiukas etualalla ja majuri Jukka Haltia.

Turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko ja NATOn kehitysnäkymät

Upseerilounailla vuonna 1997 kuultiin jälleen ajankohtaisia esitelmiä. Kansainvälisyys näkyi entistä enemmän esitelmöitsijöiden aiheissa.

Keväällä Puolustusneuvoston yleissihteerin apulainen, everstiluutnantti Seppo Toivonen piti esitelmän, joka käsitteli valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittista selontekoa.

Syksyllä Taivallahden kasarmilla tutkija Juha Harjula kertoi puolestaan NATOn kehitysnäkymistä.

Marraskuussa syyskokouksen yhteydessä everstiluutnantti Pekka Majurin esitelmän aiheena oli suomalainen valmiusjoukko Pfp-harjoituksessa Norjassa.

Seuraavana vuonna huhtikuussa järjestettiin Taivallahdessa upseerilounas, jossa esitelmöitsijänä oli valtiotieteen tohtori Jari Leskinen Maanpuolustuskoulusta. Hänen aiheenaan oli Suomen ja Viron sotilaallisen yhteistyön juuret. Esitys pohjautui hänen väitöskirjaansa, jonka aihe oli Suomen ja Viron salainen sotilaallinen yhteistoiminta Neuvostoliiton varalta vuosina 1930–39. Tohtori Leskinen palkittiin tästä työstä Tasavallan Presidentin tiedonjulkistamispalkinnolla.

Puheenjohtaja eversti Kari Kasurinen kiittämässä valtiotieteen tohtori Jari Leskistä.

Syksyllä 1999 pidettiin kaksi upseerilounasta. Lokakuussa Taivallahdessa eversti Yrjö Kukko puolustusministeriön puolustuspoliittiselta osastolta alusti aiheesta mitä puolustusvoimien kansainvälinen toiminta antaa Suomen turvallisuudelle.

Toinen upseerilounas oli kadettipiirin syyskokouksen yhteydessä marraskuussa niinikään Taivallahdessa, jossa eversti Sampo Ahto piti esitelmän aiheesta kadettiupseerit ja talvisota.

Uusien upseerien tulojuhlat

Lokakuussa 1997 yliluutnantti Ossi Suomiselle Kaartin Jääkäriyrykmentistä järjestettiin juhlava tulotilaisuus Katajanokan Kasinolla Marskin kabinetissa. Yhteensattumien vuoksi tulojuhlaan ei päässyt muita valmistuneita uusia jäseniä. Yliluutnantti Suomiselle luovutettiin Suomen pienoislippu perinteiseen tapaan ja Kadettikunnan his-

Puheenjohtaja eversti Kari Kasurinen luovuttamassa Suomen pöytälippua yliluutnantti Ossi Suomiselle.

HELSINGIN KADETTIPIIRI

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Kenraaliluutnantti Pentti Väyrynen pitämässä kummikurssin puheenvuoron. Vasemmalla pääsihteeri Pekka Rapila ja oikealla majuri Jorma Hakala.

toriateos Kunnia kestävän palkka. Kummikurssin edustajana kenraaliluutnantti Pentti Väyrynen ja Kadettikunnan edustajana pääsihteeri Pekka Rapila olivat paikalla. KadettiPiirin puheenjohtaja eversti Kari Kasurinen oli tilaisuuden isäntänä.

Vuonna 1998 tulojuhla järjestettiin lokakuun 22. päivänä Helsingin Puhelinyhdistyksen tiloissa. Palvelusesteiden ja muiden yhteensattumien vuoksi vain kaksi uutta upseeria pääsi osallistumaan tulojuhlaan. Kapteeni Seppo Hautamäki oli tilaisuuden isäntänä ja everstiluutnantti Pentti Järvinen kummikurssin edustajana. Yliluutnantteille Jami Virralle Kaartin Jääkärirykmentistä ja Tuomas Saarilehdolle Suomenlahden Merivartiostosta jaettiin Suomen pöytäliput ja Kadettikunnan historiateos.

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Yliluutnantti Jami Virta vasemmalla ja Tuomas Saarilehto oikealla vastaanottamassa Suomen pöytälippuja.

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Everstiluutnantti Pentti Järvinen 31. kadettikurssilta pitämässä kummikurssin puheenvuoroa. Vasemmalta istumassa kapteeni Hannu Koivisto, yliluutnantti Jami Virta ja oikealla majuri Jorma Hakala.

Uusien upseerien tulojuhlan yhteydessä kadettiipiirin hallitus piti läksiäistilaisuuden hallituksesta eronneelle kapteeni Hannu Koivis-
tolle.

Securitas Oy huolehti vuoden 1999 tulojuhlan järjestelyistä. Kadettiipiirin varapuheenjohtaja ja Securitas Oy:n toimitusjohtaja majuri Jorma Hakala oli tilaisuuden isäntänä.

*Itsenäisyyspäivän
Iloinen Ilta
Suomen
80-vuotisjuhlan
merkeissä*

Katajanokan Kasinolla Itsenäisyyspäivän Iloista Iltaa vietettiin tavanomaista juhlavammin maamme täyttäessä 80 vuotta 1997. Aterian jälkeen ennen tanssia oli lauluesitysten vuoro, josta vastasivat Kadettikuoro ja Kaaderilaulajat. Vuonna 1994 perustettu suomalainen upseerikuoro Kaaderilaulajat esiintyi nyt ensimmäisen kerran kadettiipiirin järjestämässä iltajuhlissa. Heidän ohjelmansa oli seuraava

- Jean Sibelius	Ateenalaisten laulu (yhdessä Kadettikuoron kanssa)
- J L Runeberg	Maamme
- A F Lindblad	Vänrikki Stool
- Karl Collan	Hurtti-ukko
- A G Ingelius	Kulnev
- Unkarilainen kansansävelmä	Eversti saa pojan (soolo Aarno Suorsa)
- C M von Weber	Kalpalaulu
- Robert von Essen	Kun ilta ehtii
- Urpo Jokinen	Kaaderien laulumarssi
- Potpuri suomalaisia kansanlauluja	Poikain rinki
- Usko Kemppi	Ikävä
- Salamanteri	Kuubalainen serenadi

Musiikkineuvos Urpo Jokinen ja majuri Matti Orlamo olivat kuorosten johtajina.

*Kevätretki
Viroon*

Kadettiipiiri järjesti toukokuussa 1998 kolme päivää kestävä retken Viroon. Lähtö oli perjantai-iltapäivällä Helsingin Länsi-terminalista, jonne oli kokoontunut bussilastillinen kadettiveljiä vaimoineen. Virossa oppaanamme oli eversti Matti Lukkari, joka toivotti retkeläiset tervetulleeksi. Hyvin nukutun yön jälkeen seurasi tutustuminen ka-

dettiveli Harri Pulsan johdolla Suomen suurlähetystön uusiin tiloihin vanhassa kaupungissa. Lähetystöstä siirryttiin kartanokierrokselle, joka alkoi Palmisen kartanosta. Lounas nautittiin Vihulan kartanos-
sa. Lauantai päättyi oopperailtaan Estonia teatterissa, jossa seurattiin Giuseppe Verdin oopperaa La Traviata. Sunnuntaiamuna tutustuttiin Metsä-Kalmistun hautausmaahan ja siellä Suomi-Poikien hautamuis-
tomerkkiin, jonne kadettiipiirin retkeläiset laskivat seppeleen. Koko matkan ajan eversti Matti Lukkari kertoi Viron historiasta varsin havainnollisesti ja tarkasti. Matkalla mukana olleelle kadettiveli Juha Niemelle on varsinkin käynti Paldiskin tukikohta-alueella jäänyt mie-
leen.

– Metsä-Kalmistusta siirryimme Mustamäen Kakada-torille. Siel-
lä kukin oman harkintansa ja kukkaronsa mukaisesti tuki Viron
taloudellista elpymistä. Rahojen tuhlaamisen jälkeen lähdimme
tutustumaan Paldiskin entiseen neuvostotukikohtaan. Matkalla
jouduimme EU:n tukitoimien kohteeksi. Nimittäin tietä Pal-
diskiin oli alettu kunnostaa EU-tuella ja linja-automme hädin
tuskin mahtui kulkemaan kunnostettavalla tiellä. Vaimot siirtyivät
istumaan keskikipenkeille, ettei syvien tieojien näkeminen olisi kau-
histuttanut liikaa. Venäjän sotaväen vetäytymisen yhteydessä Pal-
diskissa tehtyä suurta hävitystä ei kukaan ihminen voi ymmärtää
ja voi vain kuvitella kuinka kauan tulee viemään aikaa ennen kuin
suhteet normalisoituvat.

Kaaderilaulajat mukaan vuosi- päivän viettoon

Kadettikunnan vuosipäivää vuonna 1999 vietettiin juhlavasti. Päivä
aloitettiin seppeleenlaskulla Hietaniemen sankarihautausmaalla, jossa
Kaaderilaulajat esiintyivät ja lauloivat Jean Sibeliuksen Finlandia-

Lauluohjelma Taivallahden sotilaskodissa

– August Söderman	Sotilaan laulu
– Urpo Jokinen	Kaaderien laulumarssi
– Fred Raymond	Me kahvilassa istuttihin
– venäläinen kansansävelmä	Loistaa kuu
– saksalainen kansanlaulu	Minne viekään askeleeni
– Urpo Jokinen	Suomi on hyvä maa

hymnin. Tämän jälkeen Kaaderilaulajat ovat esiintyneet vuosittain Kadettikunnan vuosipäivän seppeleenlaskutilaisuudessa.

Vuosipäivän viettoa jatkettiin Taivallahden sotilaskodissa kahvitarjoilun merkeissä. Samassa yhteydessä esiintyivät Kaaderilaulajat, jonka lauluohjelma oli edelläkerrotun mukainen.

Puheenjohtaja vaihtuu

Eversti Kari Kasurinen ilmoitti syksyllä, että hän ei virkatehtäviensä takia ole enää käytettävissä vuonna 2000 Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajana. Kadettiipiirin syyskokous valitsi uudeksi puheenjohtajaksi eversti Timo Lehtosen, joka palveli Helsingin Sotilasläänissä esikuntapäällikkönä.

Hänen johdollaan kadettiipiirin toiminta aloitettiin noudattaen Kadettikunnan vuoden teemaa: perinnettä arvostaen – ajassa mukana.

*Eversti Timo Lehtonen,
Helsingin Kadettiipiirin
puheenjohtaja
2000–2002.*

PUOLUSTUSVOIMAT

Upseerilounaat kevät- ja syyskokousten yhteydessä

Jo usean vuoden ajan mietittiin miten kadettiipiirin vuosikokouksiin osallistuisi entistä enemmän jäseniä. Niinpä yhdistettiin kaksi tapahtumaa, upseerilounaat ajankohtaisine esitelmineen ja kadettiipiirin vuosikokoukset. Näihin tilaisuuksiin lisättiin vielä kadettiipiirin tarjoama lounas ja kuljetukset kaupungin keskustasta kokouspaikalle. Näillä järjestelyillä pyrittiin tiivistämään ja tehostamaan piirin toimintaa, koska yhä enemmän kadettiipiirin järjestämät tilaisuudet kilpailivat muista vapaa-ajanvieton mahdollisuuksista.

Kadettiipiirin vuoden 2000 kevätkokouksen yhteydessä järjestettiin kevään ensimmäinen upseerilounas maaliskuussa Santahaminassa

Kaartin Jääkärirykmentissä. Ensin kuultiin filosofian tohtori Lasse Laaksosen pitämä esitelmä aiheesta todellisuus ja harhat – joukkojen tila talvisodan päättyessä. Alustuksen jälkeen siirryttiin kadettipiirin kustantamalle lounaalle Kaartin Jääkärirykmentin henkilökunnan ruokalaan pohdiskelemaan alustuksen tuomia kysymyksiä. Lounaan päätteeksi pidettiin kevätkokous.

Toinen upseerilounas järjestettiin huhtikuussa Kaartin Jääkärirykmentissä Santahaminassa. Suomen Kosovossa olevan pataljoonan komentajana ollut everstiluutnantti Kari Sainio kertoi kokemuksistaan kriisihallintaoperaatioissa. Alustuksen teemana oli miten suomalainen sotilas pärjää tänään etulinjassa.

Kadettipiirin syyskokouksen yhteydessä marraskuussa Pääesikunnan koulutusosaston päällikkö, eversti Kalle Liesinen esitelmöi uudesta päällystön koulutusjärjestelmästä. Syyskokous pidettiin Helsingin Sotilasläänin Esikunnassa.

Kadettikunnan 80. juhlavuonna kadettipiiri seurasi maassamme käytyä turvallisuuspoliittista keskustelua. Piiri järjesti jäsenilleen kolme turvallisuuspolitiikan esitelmätilaisuutta, joista kaksi pidettiin vuosikokouksissa. Kevätkokouksessa apulaismaavoimapäällikkö, prikaatikenraali Jaakko Koskela esitelmöi maavoimien kehittämistä ja huhtikuussa rajavartiolaitoksen apulaispäällikkö, kontra-amiraali Jaakko Smolanderin aiheena oli tilanne rajoilla.

Kadettipiirin syyskokouksessa merivoimien komentaja kontra-amiraali Hans Holmström kertoi merivoimien nykytilasta ja kehitysnäkymistä.

Ennen vuoden 2002 kevätkokousta eversti Markku Nikkilä Pääesikunnasta piti esitelmän aiheesta Suomen kriisinhallintaprojektit mukaan lukien Afganistan. Yhä enenevässä määrin ovat suomalaiset upseerit osallistuneet laajalti erityyppisiin kriisinhallintatehtäviin. Tämä oli hyvin ajankohtainen ja mielenkiintoinen aihe.

Kadettikunnan vuoden 2002 teemaksi valittiin Kadettikunta-aate on vahvuutta. Teema koettiin jäsenistön piirissä varsin ajankohtaiseksi olihan käynnissä uusi päällystöjärjestelmän kehittäminen. Myös kadettipiirissä odotettiin Kadettikunnan linjausta siitä, kuka uudessa päällystön koulutusjärjestelmässä on Kadettikunnan jäsen ja missä vaiheessa koulutusta kadetit otetaan yhdistyksen jäseniksi. Aiheesta keskusteltiin pitkään kevätkokouksen yhteydessä.

*Kadettikunnan
80-vuotis-
juhlallisuudet*

Vuoden 2001 alkua vietettiin tavallista juhlavammin Kadettikunnan 80-vuotisjuhlien merkeissä yhdistyksen vuosipäivänä. Kadettiipiiri otti osaa juhlien järjestämiseen. Päivä alkoi Kadettiupseerin veistoksen paljastustilaisuudella Maanpuolustuskorkeakoulun Ritaritalon edessä.

Hietaniemen sankarihaudoilla tapahtuneen seppeleenlaskutilaisuuden jälkeen siirryttiin päiväjuhlaan Helsingin Yliopiston juhlasaliin, jossa juhlapuheen piti tasavallan presidentti Tarja Halonen. Musiikista vastasivat Kaartin Soittokunta, Kadettikuoro ja Kaaderilaulajat. Diplomilaulaja Elja Puukko esitti seuraavat kaksi laulua

- Karl Collan Hurtti-ukko
- Oskar Merikanto Muistellessa.

Elja Puukkoa säesti pianolla majuri Matti Orlamo.

PUOLUSTUSVOIMAT

Kadettikunnan 80-vuotisjuhlallisuuksien päiväjuhla Helsingin Yliopiston juhlasalissa.

Päivän tilaisuuksia edelsi perjantaina kadettipiirin järjestämät juhlalliset 80-vuotisillallistanssiaiset Maanpuolustuskorkeakoulun tiloissa Santahaminassa. Kaaderilaulajat osallistui jokaiseen juhlapäivän tapahtumaan.

Kadettikunnan 80-vuotisjuhlallisuuksiin kuului myös turvallisuuspolitiikan seminaari Maanpuolustuskorkeakoululla Santahaminassa. Kadettipiiri oli järjestämässä sitä yhdessä Kadettikunnan, Reserviupseeriliiton ja Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liiton kanssa. Seminaarin aiheena oli Suomi ja Pohjolan turvallisuuskehitys – historia, naapurit ja tulevaisuuden valinnat. Seminaari videoitiin Tampereelle, Ouluun, Kuopioon ja Lappeenrantaan. Korkean tason asiantuntijaseminaarissa käsiteltiin alustusten ja keskustelun välityksellä Suomen turvallisuusasemaa ja ratkaisuja historian kokemuksiin ja naapurimaiden valintoihin ja arvioihin verraten.

Nuoret ja uudet upseerit

Helsingin Kadettipiirin aloittamaa nuorille upseereille ja kadeteille tarkoitettua laivaristeilyä jatkettiin vuonna 2000 nyt Kadettikunnan järjestämänä. Kadettipiiristä osallistui tähän Tallinnaan suunnattuun koulutusristeilyyn viisi henkilöä. Samassa tilaisuudessa heräsi ajatus, että puolisoille pitäisi järjestää avoimien piiritapahtumien lisäksi jokin tapahtuma, jossa olisi mahdollisuus tutustua myös puolustusvoimien toimintaan. Tätä ajatusta soveltaen kadettipiiri alkoi suunnitella seuraavana vuonna tapahtumaa, jossa puoliset olisivat entistä aktiivisemmin mukana.

Kapteeni Janne Rautiaisen sekä yliluutnanttien Jarno Limnellin ja Matti Kempvilän järjestämänä pidettiin lokakuussa vuonna 2001 kadettipiirin nuorille upseereille seuralaisineen virkistyspäivä. Ohjelmassa oli mm. mikroautoilua Espoon mikroautoradalla, saunomista sekä myöhemmin yhteinen illanvietto, johon kuului illallinen Santahaminassa. Hyvin järjestetyllä virkistyspäivällä huomioitiin pitkästä ajasta nuorempaa upseeristoa ja heidän seuralaisiaan. Niinpä se saikin osallistujilta kiitosmaininnan. Järjestäjille jäi ajatus suunnitella tulevaisuudessa samanlainen tapahtuma.

Kadettipiiri järjesti uusille upseereille tulojuhlan lokakuussa 2000 Kesko Oy:n tiloissa Katajanokalla perinteisin menoin. Kadettipiiriin liittyivät kaikki kolme upseeria, jotka valmistuivat Helsingin Kadetti-piirin alueelle.

*Puheenjohtaja eversti
Timo Lehtonen
luovuttamassa Suomen
pöytälippua yliluutnantti
Vesa Sahlmanille.
Taaempana piirin sihteeri
kapteeni Janne Rautiainen.*

Uudet upseerit ja heidän komentajansa tulojuhlassa 15.10.2001 GlobalStar Northern Europe LTD:n tiloissa Ruoholahdessa. Istumassa vasemmalta yliluutnantit Jani Järäinen, Riku Mantsinen ja Vesa Sahlman, takana seisomassa kommodori Timo Eckstein ja eversti Juha-Pekka Liikola oikealla.

Seuraavana vuonna kadettiipiiri järjesti vastaavan tilaisuuden lokakuun 15. päivänä GlobalStar Northern Europe LTD:n tiloissa Ruoholahdessa. Tilaisuuteen oli kutsuttu Kaartin Jääkärirykmentin ja Suo-

menlinnan Rannikkorykmentin komentajat sekä valmistuneen kadettikurssin kummikurssin edustaja.

Vuonna 2002 tulojuhla järjestettiin lokakuun 14. päivänä Sandstone Oy:n tiloissa Itäkeskuksessa, toimitusjohtaja, yliluutnantti Markku Huggin ollessa isäntänä.

Yritysvierailuja syksyllä ja kevätretki Viroon

158

Vuonna 2000 kadettipiirin syysretki tehtiin yritysvierailun merkeissä tutustumalla maamme johtavaan turvallisuusalan yritykseen Securitaasiin. Vierailun isäntänä oli toimitusjohtaja, majuri Jorma Hakala.

Seuraavana vuoden syysretki suunnattiin Pohjolan Liikenne yhtiöön. Kadettiveli, majuri Matti Krannila oli tilaisuuden isäntänä.

Vuonna 2001 kadettipiiri järjesti kevätretken Viroon, jossa tutustuttiin Viron puolustusvoimiin muun muassa Viru-pataljoonaan Johvissa sekä vierailtiin Narvassa, Kurenmaan luostarissa ja Tarton sotilasakatemiassa. Siellä everstiluutnantti Lauri Väättänen piti havainnollisen esitelmän Viron upseerikoulutuksesta. Tämän jälkeen tutustuttiin Setu-kansan oloihin Kaakkois-Viron alueella. Siellä käytiin myös Viron raja-aseamalla, jossa paikan päällikkö otti meidät vastaan ja esitteli alueensa rajavalvontaa. Kenraalimajuri Pentti Lehtimäki oli matkan asiantuntevana oppaana selvittäen Viron maanpuolustukseen liittyvien asioiden lisäksi Viron historiaa ja kulttuuria. Retkelle osallistui täysi bussillinen kadettiveljiä vaimoineen.

Varapuheen- johtaja vaihtuu

Helsingin Kadettipiirin hallituksen jäsen ja pitkäaikainen Helsingin Kadettipiirin hallituksen varapuheenjohtaja, majuri Jorma Hakala siirtyi kadettipiirin hallitustehtävistä vuoden 2001 alusta reserviin. Hän ehti olla kadettipiirin hallituksessa yhteensä 14 vuotta, joista viimeiset neljä vuotta hän toimi hallituksen varapuheenjohtajana. Varsinkin hänen johtamansa yhtiön Securitaksen tuki Helsingin Kadettipiirille on ollut korvaamatonta.

Majuri Jorma Hakala muistelee varsin kauniisti näistä toimintavuosistaan Helsingin Kadettipiirin hallituksessa ja erityisesti Itsenäisyyspäivän Iloiset Illat ovat jääneet hänen mieleensä.

– Kohtuullisen pitkän hallitusjäsenyyteni aikana hallituksen puheenjohtajat ja jäsenet ehtivät vaihtua moneen kertaan. Reservissä olevalle näiden kadettiveljien säännöllinen tapaaminen oli etu-

*Majuri Jorma Hakala,
Helsingin Kadettiipiirin
hallituksen aktiivinen
jäsen ja pitkäaikainen
varapuheenjohtaja.*

YKSITYISKOKOELMA

oikeus ja antoi mahdollisuuden keskustella puolustusvoimissa eri aikoina pinnalla olevista kysymyksistä suoraan avainpaikoilla olevien henkilöiden kanssa. Helsingin Kadettiipiirin hallituksen jäsenyys ja varsinkin sen puheenjohtajuus oli ainakin 1980–90-luvuilla selkeästi aktiviteetti, jolla oli merkitystä myös aktiivipalveluksessa olevien virkauran kannalta. Useat hallitustoverinani olleista kadettiveljistä ovat menestyneet erinomaisesti tehtävissään nous- ten myös kenraalikuntaan. Voi tietysti asettaa kysymyksen oliko osallistumisen motiivina ensisijaisesti kiinnostus kadettiipiirin toimintaan vai uran edistäminen. Olipa syy kumpi tahansa, hommat sujuivat aidossa kadettihengessä ja joskus oli oikein hauskaakin.

Puheenjohtajina toimineiden everstien korkeasta profiilista johtu- en heillä oli paljon menoja ja varapuheenjohtajalle tuli kohtalaisen paljon edustamista sijaisena. Heti aluksi muun muassa Itsenäisyys- päivän Iloisen Illan isännöisyys tuli osalleni kolme perättäistä kertaa johtuen puheenjohtajaveljien Heikki Tilanderin ja Kari Kasurisen osallistumisesta linnan juhliin. Yhtenä varapuheenjohtajan perin- teisenä tehtävänä, niin edeltäjäni Olli Alhon aikana, kuin omalta osaltani oli hoitaa suhteita siviilimaailmaan, etenkin erilaisten vakiotilaisuuksien ”sponsori” -isäntien hankkimisessa. Tehtävä oli mieluista, koska vastaanotto yhteydenottoihin oli poikkeuksetta maanpuolustusmyönteinen ja vieraanvarainen.

Kadettiipiirin vuoden suurin yksittäinen tilaisuus oli Itsenäisyys-

päivän Iloisen Illan järjestäminen, jota ei vielä minun hallitusajanani kierrätetty eri upseerijärjestöjen kesken. Näistä monista tilaisuuksista on erilaisia muistoja, joista tässä pari. Lumimyrsky on useammin kuin kerran sotkenut liikenteen Katajanokalle juuri itsenäisyyspäivänä, mutta 1980-luvun lopulla eräänä vuonna tuuli oli vielä pohjoisesta ja aiheutti pyryn paiskautumisen suoraan kenraalisalin ikkunoihin. Ikkunoiden kunto oli silloin mikä oli, joka merkitsi viiman ja myös lumen tunkeutumista suoraan ikkunapöytiin. Karskit upseerit silloisissa sarkaisissa juhlapuvuissaan eivät kärsineet, mutta hihattomissa ja olkapäiltä paljaissa iltapuvuissa olevat daamit kokivat ikimuistaisen kylmän illan. Kysyessäni vaimoltani vielä nyt 30-vuoden jälkeen, mikä yksittäisen tapahtuman hän ensiksi muistaa näistä juhlista vuosien varrelta, tämä erkkeripöydässä koettu 'lumimuisto' tuli ensimmäisenä esille. Samoihin aikoihin parikymmentä vuotta sitten piirihallitus antoi juhlien ohjelman järjestelyvastuun meille nuoremmille hallituksen jäsenille. Pohdimme asiaa ja totesimme, että kyseessä on nimensäkin mukaisesti "iloinen ilta", joten päätimme keventää radikaalisti ohjelmaa ja järjestimme Aira Samulinin rytmikkäät ja Ekku Peltomäen valoshown illan viihdykkeeksi. Kokeilu jäi kuitenkin ainutkertaiseksi, koska vanhempien veljien myöhempi palaute kertoi, että näin "iloisesta illasta" ei nyt kuitenkaan ole kyse ja niinpä ohjelmissa palattiin klassisen musiikin, sotilassoiton ja Kadettikuoron pariin.

Majuri Hakalan tilalle uudeksi varapuheenjohtajaksi valittiin everstiluutnantti Ilkka Kouri. Valinta oli oikea, sillä everstiluutnantti Ilkka Kourilla oli jo 1970-luvulla aikaisempaa kokemusta Helsingin Kadettiipiirin toiminnasta oltuaan piirin hallituksessa jäsenenä ja rahastonhoitajana useita vuosia.

Varsinkin rahastonhoitajan tehtävä on jäänyt hyvin hänen mieleensä.

– Aloitin upseerin urani luutnanttina Rannikkojääkäripataljoonassa 1968 keväällä. Seuraavana vuonna silloinen pataljoonapääupseeri, majuri Heikki Nokkala, kutsui puheilleen ja totesi: "Upinien varuskunnasta kaivataan jäsentä Helsingin Kadettiipiiriin

*Everstiluutnantti Ilkka Kouri,
Helsingin Kadettipiirin
hallituksen jäsen ja
rahastonhoitaja sekä
varapuheenjohtaja
vuodesta 2001 lähtien.*

PUOLUSTUSVOIMAT

161

hallitukseen. Sinähän asut Helsingissä ja voisit hyvin olla käytettävissä hallituksen jäseneksi.” ”Olen käytettävissä, herra majuri” vastasin.

Näin pääsin kentällä varusmiesten kanssa tehtävästä arkisemmasta maanpuolustustyöstä aina välillä maanpuolustusaatteelliseen järjestötyöhön. Olihan juuri päätetty, että Kadettikunta säilyy itsenäisenä kadettiupseerien maanpuolustusaatteellisena järjestönä.

Hyvä näin olikin, sillä yhteiskunnassamme oli saanut alaa eräiden rauhanliikkeiden ja niiden myötäilijöiden esittämät ajatukset sotaveteraanien työn väheksymisestä ja koko maanpuolustuksen tarpeettomuudesta. Olivatpa eräät tunnetut poliitikotkin polttaneet sotilaspassejaan ja allekirjoittaneet aseistakieltäytymiseen vai oliko se sotilaspassien polttamiseen yllyttävän adressin.

Sain olla kolmen arvostetun puheenjohtajan johtamassa piirihallituksessa; eversti Niilo Riuttalan, everstiluutnantti Martti Suhosen ja everstiluutnantti Pentti Palmun.

Se arvokas maanpuolustustyö, mitä piirihallituksessa ja kadetti-piirissä tehtiin juuri 1970-luvun alussa, avarsi nuoren upseerin omaakin näkökantaa ja antoi kokemusta ja varmuutta yksikön päällikölle varusmiesten keskuudessa tehtävälle maanpuolustustyölle.

Erityisesti mieleeni jäivät kadettipiirin järjestämät, maanpuolustusaatteelliseen toimintaan liittyvät, korkean tason seminaarit sekä tutustumiset teollisuuden ja liike-elämän edustajiin ja yrityksiin.

Urani piirin rahastonhoitajana kesti yhden vuoden. Olin tehnyt tilinpäätökseen 10 pennin yhteenlaskuvirheen, joka jäi myös tilintarkastajilta huomaamatta, mutta sitä käsiteltiin piirin kevätkokouksessa kohtuullisen kauan. Vastuuvapaus hallitukselle ja rahastonhoitajalle kuitenkin myönnettiin.

Vuonna 1999 kadettikurs siveli, majuri Jorma Hakala kertoi eräällä tapaamisella, että hänen työnsä Securitas Oy:ssä vaatii yhä enemmän aikaa matkustamiseen ulkomailla, joten hänen mahdollisuutensa osallistua aktiivisesti kadettipiirin hallituksen työhön vaikeutuu. Hän kysyi halukkuuttani tulla ikään kuin hänen seuraajakseen piirin hallitukseen. Piirin syyskokous hyväksyi ajatuksen ja valitsi minut hallitukseen ja seuraavana vuonna varapuheenjohtajaksi.

Piirihallituksen vetovastuu on aikanani kahdesti siirtynyt ”työjärjestyksen” mukaisesti varapuheenjohtajalle. Vuonna 2002 eversti Timo Lehtonen sai siirron kesken puheenjohtajakauttaaan Keski-Suomeen ja vuonna 2008 eversti Tapio Niitynperä lähti puoleksi vuodeksi neuvonantajaksi ohjaamaan Afganistanin armeijan upseereita.

Itsenäisyyspäivän iltajuhlan järjestämis- vastuu jaetaan

Vuonna 2001 kadettipiirin ja maanpuolustusväen yhteistä Itsenäisyyspäivän Iloista Iltaa vietettiin perinteisesti Katajanokan Kasinolla. Tilaisuuteen osallistui lähes 200 juhlijaa. Kadettipiiri oli jälleen juhlan vastuullinen järjestäjä. Piirihallituksessa heräsi ajatus, että juhlan järjestämistä voisi jakaa muillekin upseerijärjestöille. Olihan kadettipiiri hoitanut juhlan käytännön järjestelyjä jo usean vuosikymmenen ajan. Oli aika kehittää juhlan rakennetta vastaamaan tulevia haasteita. Tämän perinteikkään tilaisuuden juhlijoihin kuului kadettiupseerien lisäksi, Helsingin alueen reserviupseereita ja alkuvaiheessa myös jääkäriupseereita. Niinpä juhlaa päätettiin kehittää siten, että sen järjestämistä kierrätettäisiin vuosittain vuoroperiaatteella. Helsingin Kadettiapiiriin lisäksi ryhtyivät juhlaa järjestämään Upseeriliitto ja Helsingin Reserviupseeripiiri. Vuoden 2001 Itsenäisyyspäivän Iloinen Ilta oli kuitenkin kadettiapiirin vastuulla. Helsingin Reserviup-

Kadettikvartetti esiintymässä vuoden 2007 Itsenäisyyspäivän Iloisessa Illassa kenraalisalin parvekkeelta. Vasemmalta kadetit Teemu Toiviainen, Pekka Koskinen, Ilari Valtonen ja Jaakko Sointu.

seeripiiri oli vuorostaan seuraavana vuonna juhlan järjestäjä. Näin juhla järjestelyjä jatkettiin muutaman vuoden ajan kunnes vuonna 2005 kadettiipiirin kevätkokouksessa hyväksyttiin esitys, jossa juhlan järjestäjäksi ryhtyi Katajanokan Upseerikerho ry. Nyt saatiin koko toiminta entistä tehokkaammaksi ja yhden järjestön vastuulle. Illan ohjelma on noudattanut tämän jälkeen perinteistä kaavaa seuraavasti:

- Tervetulopuhe ja -malja.
- Ateenalaisten laulu, Kadettikuoro.
- Illallinen, jonka yhteydessä Kadettikuoro on esiintynyt useamman kerran.
- Tanssia, josta ovat vastanneet Kaartin Soittokunnan varusmiessoittajat.

*Puheenjohtaja
vaihtuu*

Eversti Timo Lehtonen sai siirron syksyllä 2002 Keski-Suomeen, joten hän ilmoitti, ettei enää ole käytettävissä vuonna 2003 kadettipiirin puheenjohtajana. Loppuvuoden 2002 piirin puheenjohtajuutta hoiti varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Ilkka Kouri. Eroava kadettipiirin puheenjohtaja, eversti Timo Lehtonen kiitti jäsenkuntaa syksyn 2002 tiedotteessa.

– Hyvät kadettiveljet! Siirtyessäni 1.9.2002 uuteen tehtävään Jyväskylään Keski-Suomen Sotilaslänän komentajaksi kiitän Teitä miellyttävästä yhteistyöstä ja mieleen painuneista tapahtumista. Erityiskiitoksen haluan kohdistaa Helsingin Kadettiapiirin maille ja lupsakkaalle evp-upseerijoukkueelle!

Sääntöjen mukaisesti syyskokous 21.11.2002 tulee valitsemaan uuden puheenjohtajan. Piirihallitus on käynnistänyt valmistelut valintaan liittyen. Kadettiapiirin syksyn toimintojen käytännön johto on tukevasti varapuheenjohtajan everstiluutnantti Ilkka Kourin johtamalla piirihallituksella.

*Eversti Tapio Niitynperä,
Helsingin Kadettiapiirin
22. puheenjohtaja 2003–.*

PUOLUSTUSVOIMAT

Vuonna 2002 kadettiapiirin syyskokous valitsi piirin seuraavaksi puheenjohtajaksi eversti Tapio Niitynperän. Hänet tunnettiin aktiivisena kirjoittajana ja historian asiantuntijana. Eversti Niitynperä oli myös Kylkraudan päätoimittajana vuosina 1993-94. Puolustusvoimien pal-

veluksessa hän on ollut joukko-osastoissa ja esikunnissa eri johtotehtävissä pääkaupunkiseudulla, joten uudella puheenjohtajalla todettiin olevan varsin hyvin aluetuntemusta kadettipiirin toimintaympäristöstä.

Yritysvierailuja Syksyllä 2002 tehtiin yritysvierailu Laurea-ammattikorkeakouluun. Lehtori, everstiluutnantti Ilkka Kouri oli isäntänä. Hän perehdytti kuulijat nykyiseen korkeakoulujärjestelmään ja Laurean turvallisuusalan koulutusohjelmaan. Tutkinnon suorittaneet valmistuvat tradenomeiksi, joilla on valmiudet toimia yritysten turvallisuusasiantuntijoina ja turvapalveluyritysten esimiestehtävissä.

Vuoden 2003 yritysvierailu tehtiin Malmin lentoasemalle, Vartiolentolaivueseen. Kommodori Erkki Uitti perehdytti kuulijat Rajavartiolaitoksen lentotoiminnan monipuolisiin tehtäviin ja kalustoon. Molempiin tilaisuuksiin osallistui 30 jäsentä.

**Puolustusministeri
Matti Vanhanen
upseeri-
tapaamisessa** Helsingin Kadettiipiiri seurasi edellisvuosien tapaan maassamme käytävää turvallisuuspoliittista keskustelua. Piiri järjesti turvallisuuspoliittisia esitelmiä upseeritapaamisilla ja -lounailla sekä kevät- ja syyskokousten yhteydessä. Kevätkokouksen yhteydessä strategian laitoksen johtaja eversti Pertti Salminen esitelmöi Irakin tilanteesta ja syyskokouksessa eversti Pekka Visuri kertoi ajankohtaisista turvallisuuspoliittisista asioista.

Kadettiipiiri järjesti arvovaltaisen upseeritapaamisen Helsingin Suomalaisella Klubilla toukokuussa 2003. Puolustusministeri Matti Vanhanen kertoi ajankohtaisista Euroopan unionin turvallisuuspoliittiseen ulottuvuuteen liittyvistä asioista. Puheessaan hän toi esille Suomen kannat EU-konventin puheenjohtajiston ehdotuksiin unionin puolustusyhteistyöstä. Hän totesi, että niissä on esityksiä, joihin voidaan varauksetta yhtyä mutta myös ongelmallisia kysymyksiä. Puolustusministeri Vanhasen mielestä Suomen ei tarvitse olla mukana kaikissa Euroopan Unioniin mahdollisesti syntyvissä ydinryhmissä. Hän totesi, että Suomen kannattaa tapauskohtaisesti arvioida, missä kannattaa olla mukana oman tai Euroopan edun nimissä. Vanhanen katsoi myös, että Suomella pitää olla valmiutta puolustusmateriaalin ja -järjestelmän osalta ottaa apua vastaan ja tarvittaessa jopa liittoutua, jos sitä laajapohjaisesti maassamme halutaan. Hän mainitsi, että Suo-

*Puolustusministeri Matti Vanhanen
puhumassa kadettiisiin
upseeri-tapaamisessa Helsingin
Suomalaisella Klubilla.*

*Kadettiisiin puheenjohtaja,
eversti Tapio Niitynperä
kiittämässä puolustusministeri
Matti Vanhasta.*

PUOLUSTUSVOIMAT

PUOLUSTUSVOIMAT

men puolustusratkaisun ainoana ja ratkaisevana tekijänä pitää olla oma turvallisuutemme. ”Meillä on muiden maiden tapaan oikeus ja velvollisuus pitää tässäkin kysymyksessä lähtökohtana omia etujamme.”

Tilaisuus keräsi myös valtakunnallista mediaa paikalle ja se uutisoitiin mm. pääuutislähetyksessä. Tähän mielenkiintoiseen tapahtumaan osallistui 90 kadettiveljeä. Nyt suunniteltiin pidettäväksi kalenterivuoden aikana kaksi merkittävää upseeritapaamista, joissa puhujaksi pyrittiin saamaan maamme vaikutusvaltaisia poliitikkoja tai asiantuntijoita puolustuspolitiikan alalta. Tällä keskittämällä pyrittiin aktivoimaan jäsenkuntaa ja saamaan heitä liikkeelle osallistumaan näihin poikkeuksellisen arvokkaisiin tilaisuuksiin.

Paneelikeskustelu käynnissä, kuvassa vasemmalta kenraalimajuri Asko Sivula, everstiluutnantti Pekka Kouri, kenraalimajuri Esa Tarvainen, eversti Heikki Hult ja eversti Erkki Nordberg.

Paneeli- keskustelu

Syyskuussa vuonna 2003 järjestettiin toinen upseeritapaaminen Helsingin kaupungintalon valtuustosalissa. Tilaisuuden aluksi osastopäällikkö Hannu Hakala esitteli kaupungintalon. Tämän jälkeen Helsingin yleiskaavapäällikkö Pertti Kare kertoi Helsingin yleiskaavasta ja sen vaikutuksista puolustusvoimien hallinnassa oleviin maa-alueisiin sekä ampumaratoihin. Tilaisuutta jatkettiin paneelikeskusteluna, jossa pohdiskeltiin 2000-luvun haasteita upseereille ja upseerikoulutukselle. Paneelin keskustelijoina olivat puolustusvoimien henkilöstöpäällikkö, kenraalimajuri Esa Tarvainen, puolustusvoimien koulutuspäällikkö, eversti Erkki Nordberg, Upseeriliiton puheenjohtaja, everstiluutnantti Pekka Kouri ja Kadettikunnan varapuheenjohtaja, eversti Heikki Hult. Kenraalimajuri Asko Sivula oli puheenjohtajana. Paneelikeskustelun aihepiirit olivat seuraavat:

- Pääkätöyupseerien sitoutuminen/sitouttaminen upseeristoon ja heidän vaikutuksensa upseeriston julkiseen kuvaan.
- Kuka vastaa upseerin eettisestä kasvusta ja miten sitä aiotaan tukea käytännössä?
- Varusmiesten ja reserviläisten koulutustehtävissä olevasta upseeristosta on kaiketi aina tuntunut siltä, ettei kenttätöytä arvosteta

riittävästi; ye- ja eu-koulutettujen välillä on erityisesti melkoinen ero palkkauksessa ja tehtävissä; mistä tämä johtuu, sillä ei kai lisäkoulutus muuta upseerin kompetenssia niin paljon?

– Sodankäynnin teknistymisen merkitys upseereille ja upseerikoulutukselle.

– Onko tällä hetkellä olemassa reagoimaan pakottavia palkkauksen, virkasuhteen ehtojen, koulutusjärjestelmän ja eläkeiän muutos-paineita?

Tapahtumia nuorille upseereille

Syyskuun alussa 2003 kadettiipiirin nuorille upseereille seuralaisineen järjestettiin yhteinen tapahtuma, jossa tanssinopetusta antoi opetusneuvos Åke Blomqvist. Tämän jälkeen tilaisuutta jatkettiin keilailun merkeissä. Lopuksi siirryttiin nauttimaan illallista, jonka yhteydessä Kaarina Suonperä antoi tapakoulutusta. Tapahtumaan osallistui kaikkiaan 19 henkilöä. Edellisvuoden tapaan tilaisuus sai osallistujilta positiivista palautetta.

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Opetusneuvos Åke Blomqvist antamassa nuorille upseereille tanssikoulutusta.

Illallispöydässä tapakouluttaja Kaarina Suonperän kanssa Helsingin Suomalaisella Klubilla.

Uusien upseerien vastaanotot

Lokakuussa 2003 kadettiipiiri järjesti tulotilaisuuden kuudelle piirin alueelle tulleelle uudelle upseerille. Suomen pöytälippujen lisäksi heille ojennettiin Kadettikunnan historiateos. Kaartin Soittokunnan varusmiessoittajat vastasivat tilaisuuden musiikista.

Tilaisuus pidettiin Sodexho Oy:n isännöimänä Suomen Ympäristökeskuksen tiloissa. Tuloruhlan ohjelma oli seuraava

- isännän tervetuliaissanat ja alkumalja
- Sodexho Oy:n esittely ja ”pari sanaa laatupalkinnon voittamisesta”
- yliluutnanttien sisääntulo ja kadettiipiirin puheet sekä Suomen lippujen luovutus
- illallinen
- sauna
- tilaisuuden päättäminen.

Vuoden 2004 tulouhla järjestettiin Metsäliitto konsernin pääkonttorin tiloissa Tapiolassa. Talousjohtaja Harri Turunen oli tilaisuudessa isäntänä.

Seuraavana vuonna uusien upseerien tulouhla järjestettiin lokakuun 12. päivänä Fennian pääkonttorin tiloissa Pasilassa. Isäntinä paikalla olivat yhtiön toimitusjohtaja, majuri Antti Kuljukka, 70. kadettikurssilta ja johtaja, majuri Eero Kukkola, 68. kadettikurssilta. Kadettiipiiri luovutti perinteiseen tapaan Suomen pöytäliput kolmelletoista uudelle upseerille. Heistä viisi oli upseerin tutkinnon täydentäjiä, viisi sotatieteen maisteria ja kolme sotatieteen kandidaattia.

Lokakuussa vuonna 2006 uusien upseereiden tulotilaisuus pidettiin jälleen Metsäliiton tiloissa. Tämän juhlan isäntänä oli pääjohtaja

*Puheenjohtaja, eversti
Tapio Niitynperä kiittämässä
tilaisuuden isäntää Metsäliiton
pääjohtaja Kari Jordania.
Istumassa vasemmalla majuri
Keijo Talvisto ja oikealla
eversti Reijo Kuusisto.*

HELSINGIN KADETTIPIIRI

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Vuonna 2006 valmistuneet uudet upseerit Metsäliiton tiloissa.

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Eversti Reijo Kuusisto pitämässä kummi-kurssin edustajan puheenvuoroa uusien kadettiupseerien vastaanottotilaisuudessa syksyllä 2007.

Vasemmalta eversti Tapio Niitynperä, majuri Jukka Haltia (selin), kenraalimajuri Jaakko Oksanen ja vuorineuvos Jukka Viinanen.

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtaja eversti Tapio Niitynperä luovuttamassa tilaisuuden isännälle vuorineuvos Jukka Viinaselle kadettiipiirin lippua.

Kari Jordan. Nyt valmistuneita upseereita oli edellisvuoden tapaan paljon. Tilaisuuteen kutsuttiin keväällä upseerin virkaan valmistuneet yliluutnantit ja luutnantit, jotka olivat suorittaneet uuden koulutusjärjestelmän mukaisen sotatieteiden kandidaattitutkinnon ja paikalle kutsuttiin neljä upseerin tutkinnon täydentäjää.

Syksyllä 2007 kadettiipiiri järjesti uusien upseerien vastaanottotilaisuuden. Nyt tapahtumapaikkana oli Orion-Yhtymä, Espoossa ja vuorineuvos Jukka Viinanen oli tilaisuuden isäntänä. Illan aikana esiintyivät kadettikvartetti ja Kaartin Soittokunnan soittoryhmä.

Kadettiipiirin vuoden puhuja

Hallituksen puheenjohtajan aloitteesta syntyi ajatus palkita vuosittain kadettiupseeri, joka aktiivisena puhujana on osallistunut maanpuolustuskeskusteluun. Kadettiipiirin vuoden 2004 kevätkokouksessa valittiin vuoden 2003 aktiiviseksi puhujaksi eversti Esko Nieminen. Seuraavan vuoden kevätkokouksessa valittiin vuoden 2004 aktiiviseksi puhujaksi kenraalimajuri Hannu Särkiö. Kadettiipiirin vuoden 2006 kevätkokouksessa palkittiin vuoden 2005 esitelmöitsijöinä everstilutnantti Jarmo Nieminen ja kapteeni Marko Palokangas.

Vuoden 2007 kevätkokouksessa palkittiin edellisvuoden puhujana kapteeni Tapio Juutilainen, joka on aktiivisesti pitänyt esitelmiä koulunuorisolle. Hän on 52. kadettikursilta. Lisäksi palkittiin erityistunnustuksella komentajakapteeni Juha-Antero Puistola 75. kadettikursilta. Hän esiintyi usein muun muassa televisiossa selvittäessään Lähi-Idän arkaa tilannetta. Vuonna 2006 Helsingin Kadettiipiirin esitelmöitsijät ja puhujat kävivät noin sadassa tilaisuudessa keräten paikalle yhteensä 7 779 kuulijaa.

Kadettiipiiri valitsi vuoden 2007 puhujaksi kapteeni Jarno Linnellin 83. kadettikursilta vuoden 2008 kevätkokouksessa. Samassa tilaisuudessa kiitettiin kenraali Gustav Hägglundia, joka oli esiintynyt aktiivisena puhujana sekä esimerkillisenä esiintyjänä useissa julkisissa tilaisuuksissa.

Upseeritapaamisia

Keväällä 2004 järjestettiin upseeritapahtuma. Puolustusministeri Seppo Kääriäinen oli saapunut paikalle esitelmöimään ajankohtaisista

*Kadettiipiirin
puheenjohtaja eversti
Tapio Niitynperä
luovuttamassa
puolustusministeri
Seppo Kääriäiselle
kadettiipiirin
standaaria
esitelmätilaisuuden
päätteeksi Helsingin
Suomalaisella
Klubilla.*

HELSINGIN KADETTIPIIRI

puolustuspoliittisista asioista. Esitelmän päätteeksi oli läsnä olevilla, noin 60:lla kadettipiirin jäsenellä tilaisuus kysymyksiin.

Syksyn upseeritapaamisessa Helsingin Suomalaisella Klubilla alustajana oli yliluutnantti Jarno Limnell, joka kertoi Kadettikunnan arvotutkimuksen tuloksista. Paikalle oli tullut 39 kuulijaa.

Kadettipiirille oma lippu

Kadettipiirin hallituksessa oli pitkään suunniteltu omaa lippua. Vuonna 2003 syyskokouksessa tehtiin päätös sen hankkimisesta. Hallitus nimesi lipputyöryhmän, jonka vetäjäksi määrättiin varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Ilkka Kouri ja jäseniksi majuri Jari Syrjälä ja majuri Jukka Haltia. Vuosi 2004 sujuikin lipun suunnittelu- ja varainhankintatehtävissä. Työryhmä kääntyi ensimmäisenä lipun jo hankkineiden, Länsi-Uudenmaan ja Lahden Kadettipiirin puoleen kysyäkseen kokemuksia ja näkemyksiä lipun suunnittelusta ja hankinnasta.

Seuraavaksi otettiin yhteyttä kadettiveli, komentajakapteeni, heraldikko Tapani Talariin, joka lupautui suunnittelemaan kantolipun, pöytälipun ja -standaarin. Häneltä saatiin myös tietoa mihin lipun tarjouspyyntöjä kannattaa lähettää. Majuri Syrjälän johdolla alkoi lahjoitusten hankinta lippuprojektin toteuttamista varten. Pääasiassa yritysten lahjoituksina saatiin tarvittava summa kokoon eikä vuotuisia toimintabudjetin varoja tarvinnut käyttää lippuprojektiin, kuten piirin vuosikokous oli aikanaan edellyttänytkin.

Tarjosten perusteella Helsingin Lipputehtaalta tilattiin brodeerattu kantolippu ja Hyrsky Oy:ltä lipputangon miekankärkinupit sekä kantolippuun että pöytälippuihin. Taitopaino Pajuselta tilattiin pöytäliput ja pöytästandaarit.

Vuoden lopulla todettiin hankkeen olevan siinä määrin valmis, että Helsingin Kadettipiirin lippu voitiin naulata ja vihkiä Kadettikunnan vuosipäivänä 27.1.2005 Helsingin kaupungintalolla pidetyssä arvokkaassa tilaisuudessa. Paikalla oli kutsuvieraita ja piirin jäseniä yhteensä yli sata henkilöä Kaaderilaulajien ja Kaartin Soittokunnan vastatessa tilaisuuden musiikkiesityksistä. Lipun naulaajien joukossa olivat muun muassa Helsingin ylipormestari Eva-Riitta Siitonen, puolustusministeriön kansliapäällikkö Matti Ahola, Helsingin Sotilasläänin komentaja prikaatikenraali Jan Laukka, Kadettikunnan puheenjohtaja prikaatikenraali Ilkka Aspara ja lipun hankkimisen mahdollistaneiden yhteistyökumppaneiden edustajat. Naulauspuheen piti piirin

puheenjohtaja eversti Tapio Niitynperä ja juhlallisen naulauksen johti majuri Jari Syrjälä. Naulauksen jälkeen Espoon piispa Mikko Heikka vihki lipun. Helsingin kaupunki vastasi tilaisuuden kahvitarjoilusta ja tarjosi juhlalliset tilat merkkitapahtumaan.

174

*Helsingin
Kadettiipiirin
lippuvartio.*

AARNO SUORSA

AARNO SUORSA

Kadettikunnan puheenjohtaja, prikaatikenraali Ilkka Aspara naulaamassa kadettiipiirin lippua majuri Jari Syrjälän avustamana.

Ylipormestari Eva-Riitta Siitonen naulaamassa kadettipiirin lippua, oikealla majuri Jari Syrjälä.

Espoon piispa Mikko Heikka vihkimässä uutta Helsingin Kadettiapiirin lippua.

Kutsuvieraita, kuvassa oikealta Espoon piispa Mikko Heikka, Kadettkunnan puheenjohtaja, prikaatikenraali Ilkka Aspara, ylipormestari Eva-Riitta Siitonen ja puolustusministeriön kansliapäällikkö Matti Ahola.

Juhlaväkeä, kuvassa vasemmalta everstiluutnantti Kaarle Pentti, puheenjohtaja Pirkko Mela, eversti Tapio Niitynperä ja puheenjohtaja Herbert Mäkin.

Kadettkunnan puheenjohtaja, prikaatikenraali Ilkka Aspara luovuttamassa lippua piirin puheenjohtajalle, eversti Tapio Niitynperälle.

Helsingin Kadettiipiirin lippuun lyötiin seuraavat naulat

- Kadettikunnan naula, puheenjohtaja, prikaatikenraali Ilkka Aspara
- puolustusministeriön naula, kansliapäällikkö Matti Ahola
- puolustusvoimien naula, kenraalimajuri Heikki Holma
- rajavartiolaitoksen naula, kommodori Jukka Jaakkola
- Helsingin kaupungin naula, ylipormestari Eva–Riitta Siitonen
- sotilasläänin naula, prikaatikenraali Jan Laukka
- veteraanin naula, Kaunialan toverikunnan puheenjohtaja Herbert Mäklin
- naisten maanpuolustuksen naula, Helsingin Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja Pirkko Mela
- vapaaehtoisien maanpuolustuksen naula, Helsingin reserviupseeripiirin puheenjohtaja Sampo Martiskainen
- tulevaisuuden naula, luutnantti Maria Enlund
- lipun suunnittelijan naula, komentajakapteeni, heraldinen taiteilija Tapani Talari
- kaaderin naula, teollisuusneuvos Kaarle Pentti.

Seuraavat lahjoittajat löivät oman naulansa

- Kesko Oyj, pääjohtaja Matti Honkala
- Kuusakoski Oy, toimitusjohtaja Aki Ojanen
- LVI–Dahl, toimitusjohtaja Erkki Stenberg
- Lähivakuutus, toimitusjohtaja Harri Kainulainen
- Nordea Oyj, johtaja Kari Virta
- Pohjolan Liikenne–yhtiöt, toimitusjohtaja Matti Krannila
- Securitas Oy, toimitusjohtaja Jarmo Mikkonen
- SRV–yhtiöt, toimitusjohtaja Hannu Mikkonen.

Lisäksi Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajan naulan löi eversti Tapio Niitynperä.

*Terrorismi
ajankohtaisena
aiheena
esitelmissä*

Toukokuussa 2005 Taivallahden sotilaskodissa pidettiin toimintavuoden ainoa upseeritapaaminen. Taivallahden varuskunnan sotilaskoti oli nyt viimeistä kertaa tapahtumapaikkana, koska se korjattiin Kaartin Soittokunnan harjoitustilaksi. Upseeritapaamisessa everstiluutnantti Jari Rantapelkosen esitelmän aiheena oli kokemuksia terrorisminvastaisesta sodasta. Hänellä oli tuoretta kokemusta ja tietoa aiheesta. Everstiluutnantti Rantapelkonen oli yhteysupseerina Tampassa US CENTCOMISSA ja toimi myöhemmin Kabulissa ISAFissa psykologisten operaatioiden parissa. Tämä ajankohtainen aihe keräsi paikalle 42 kuulijaa. Alustuksen jälkeen seurasi vilkas keskustelu.

Toimintavuoden muut esitelmätilaisuudet liittyivät vuosikokoukseen. Kevätkokouksen yhteydessä prikaatikenraali Arto Rätyn luennon aiheena oli selvitysmiehen rooli ja työn tulokset koskien varuskuntien lakkauttamista.

Syyskokousta ennen kenraalimajuri Jaakko Kaukanen kertoi Rajavartiolaitoksen ajankohtaisista asioista.

Vuoden 2006 upseeritapahtuma järjestettiin toukokuussa Santahaminan upseerikerholla. Tilaisuudessa everstiluutnantti Jarmo Niemisen esitelmä Santahaminan sotilassaaren tutkimuksesta.

Kevätkokouksessa kuultiin komentajakapteeni Juha-Antero Puitolan luento aiheesta Nato ja terrorismi.

Syyskokouksen yhteydessä Helsingin poliisikomentaja Juhani Riikosen aiheena oli poliisin varautuminen terrorismiin Suomen EU puheenjohtajakaudella ja poliisin yhteistoiminta eri viranomaisten kanssa. Syyskokous järjestettiin Pääesikunnan keskuspalvelijongissa neuvotteluhuone Junttilassa, joka oli täynnä kuulijoita. Kadettiipiiri tarjosi kokoukseen osallistujille hernekeittoa ja kahvia.

*Yritysvierailuja
jäsenistölle*

Syksyllä 2005 yritysvierailulla tutustuttiin VR:n valmiustoimintaan. Yhtiön valmiuspäällikkö, eversti Risto Noopila 58. kadettikurssilta oli vierailun isäntänä. Paikalle saapui 23 henkilöä.

Seuraavan vuoden yritysvierailu järjestettiin marraskuussa Malmin lentokentälle ja siellä tutustuttiin Copterline Oy:n toimintaan. Toimitusjohtaja Kari Ljungberg ja lentotoiminnan johtaja Hannu Kankunen olivat vierailun isäntinä. Helikopteritoimintaan oli saapunut tutustumaan Malmille 22 henkilöä.

Kadettipiirin puheenjohtaja, eversti Tapio Niitynperä kiittämässä Copterline Oy:n toimitusjohtajaa Kari Ljungbergia.

**Maanpuolustus-
vierailu
kadettipiirin
järjestämänä**

Kadettipiiri järjesti maanpuolustustapahtuman yhdyskuntarakentamista harjoittavan EM Pekkinen Oy:n henkilöstölle lokakuussa 21. päivänä 2005 Santahaminassa. Paikalle oli saapunut 30 osallistujaa. Kadettipiirin hallituksen jäseniä oli paikalla kahdeksan henkilöä, jotka huolehtivat järjestelyistä. Vierailun isäntänä oli kadettipiirin puheenjohtaja eversti Tapio Niitynperä. Maanpuolustustapahtuman ohjelma oli pääpiirtein seuraava

- saapuminen Santahaminaan
- varusteiden vaihto
- Pasi-ajoneuvon esittely/kaupunkijääkäriin kalustoesittely
- laskeutuminen köysillä
- herrasmieskilpailu, jonka rasteina olivat mm. käsikranaatin heitto, esterata, ilmakivääriammunta, telamiinajuoksu, paikannus, etäisyyden arviointi, pikataival ja tietokilpailu
- palkitsemiset, ruokailu ja saunominen.

Yrityksen henkilöstöltä tuli paljon myönteistä palautetta tapahtuman järjestelyistä ja puolustusvoimien henkilöstön positiivisesta asenteesta.

Vuoden 2007 vuosikokoukset

Kadettiipiirin kevätkokous pidettiin maaliskuussa Pääesikunnan Keskuspaviljongissa. Ennen kokousta kuultiin EU:n Rajatarkastusviraston päällikön, prikaatikenraali Ilkka Laitisen alustus Rajatarkastusviraston perustamisesta (Frontex), roolista ja johtamisesta sekä sen tulevaisuuden näkymistä. Mielenkiintoisen esitelmän jälkeen nautittiin lounas, jonka jälkeen seurasi kadettiipiirin kevätkokous.

Syyskokouksen yhteydessä eversti Pekka Visuri esitelmöi aiheesta Suomen sotilaspoliittinen asema muutoksen maailmassa.

Syksyllä tutustuttiin prikaatikenraali Olli Nepposen isännöimänä eduskuntaan. Nepposen lisäksi tilaisuudessa puhui eduskunnan 1. varapuhemies Seppo Kääriäinen. Paikalle oli saapunut 45 henkilöä.

Mikä uhkaa maailmantaloutta – seminaari

Kadettiipiiri järjesti lokakuun 26. päivänä 2007 koko päivän kestävä turvallisuuksiin liittyvän seminaarin yritysjohdolle Kruununhaan Maanesissa. Paikalle oli saapunut korkeatasoisista kuulijakuntaa maamme johtavista turvallisuuksiin liittyvästä yrityksestä. Esitelmien ja

Seminaariin osallistujat kuuntelemassa esitelmää.

alustusten jälkeen tilaisuuteen osallistujille tarjottiin ateria. Esitelmien aiheet ja niiden esittäjät olivat seuraavat

- tilaisuuden avaus
 - kenraali Gustav Hägglund
- EU:n turvallisuusuhat
 - riskianalyysiyksikön sektorijohtaja, valtiotieteen tohtori Mari Kalliala, FRONTEX
- USA – sotilaallinen uhka vai mahdollisuus globaali-turvallisuudessa
 - valtiotieteen tohtori, eversti Pekka Visuri

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Eversti Tapio Niitynperä luovuttamassa kenraali Gustav Hägglundille Helsingin Kadetti-piirin lippua kiitokseksi kadetti-piiriin hyväksi tehdystä työstä.

Tilaisuuden jälkeen ruokailun lomassa keskusteltiin saadusta informaatiosta.

HELSINGIN KADETTIPIIRI

- Kiinan sisäiset kriisit ja uhka ympäristölleen sekä globaalitaloudelle
 - valtiotieteen tohtori, suurlähettiläs Risto Hyvärinen
- uudet uhat, informaatio-osodankäynnin riskit yhteiskunta- ja talousjärjestelmiin
 - everstiluutnantti, sotatieteen tohtori, valtiotieteen lisensiaatti Jari Rantapelkonen
- Venäjä kasvun keskus vai epävakauden lähde
 - Suomen Pankin pääekonomisti Jouko Rautava, BOFIT ja Puolustusvoimien tiedustelupäällikkö, lippueamiraali Georgij Alafuzoff
- yritysten varautuminen uusiin uhkiin
 - riskienhallintajohtaja Heljo Laukkala Metso Oyj.

Esitelmien päätteeksi kenraali Gustav Hägglund piti lyhyen yhteenvedon. Tilaisuudesta saadut varat käytettiin Helsingin Kadettipiirin historiatoimiston kustannuksiin.

Upseeritapaamisia 2008

Ensimmäisessä upseeritapaamisessa toukokuussa Santahaminassa käsiteltiin puolustusvoimien kehittämistä. Tilaisuuden isäntänä oli kadetti piirin hallituksen jäsen, Uudenmaan Jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Vesa Virtanen. Tilaisuus alkoi Kaartin Jääkäriyrykmentin elokuvasalissa everstiluutnantti Virtasen pitämällä alustuksella puolustusvoimien kehittämisestä. Aihe oli ajankohtainen, puolustusvoimille oli juuri laadittu vuosille 2009-2020 kehittämisohjelma, jonka valmisteluun everstiluutnantti Virtanen oli osallistunut. Kehittämisohjelmasta saatiin perusteita valmisteilla olleeseen valtioneuvoston turvallisuus- ja puolustuspoliittiseen selontekoon. Alustuksen jälkeen nautittiin upseerilounas Santahaminan muonituskeskukseen henkilökunnan ruokalassa. Tilaisuudessa oli läsnä 35 kadetti piirin jäsentä.

Merihenkinen koko perheen syysretki järjestettiin lauantaina lokakuussa Merisotakouluun Suomenlinnan Pikku-Mustasaarelle. Retken aikana kuultiin esitelmä Merisotakoulusta ja meriupseerikoulutuksesta sekä tutustuttiin koulun peruskorjattuihin tiloihin ja nautittiin piirin tarjoama lounas. Paikalla oli 30 henkeä.

Myöhemmin syksyllä järjestettiin eversti Juha-Pekka Pystysen

Varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Ilkka Kouri kiittämässä lentoaseman johtajaa, eversti Juha-Pekka Pystystä vierailun isännyydestä ja luovuttamassa lentoasemalle kadettipiirin standaaria, keskellä vierailuvastaava Kitty Holopainen.

isännöimä yritysvierailu Helsinki-Vantaan lentoasemalle. Hän oli kutsunut piirin jäsenet tutustumaan lentoasemaan ja sen toimintaan. Varapuheenjohtaja Ilkka Kourin johdolla 30 piirin jäsentä oli kuulemassa eversti Juha-Pekka Pystysen esitelmää. Hän kertoi piirin jäsenille lentoaseman nykytilasta ja sen mahdollisuuksista Aasian lentoliikenteen porttina länteen suuntautuvilla reiteillä. Lentoasema uskoo jatkuvaan kasvuun huolimatta tämänhetkisestä hetkellisestä taantumasta. Piirin jäsenet pääsivät tutustumaan lentoaseman uuden, vuonna 2010 kokonaisuudessaan käyttöön otettavan, ulkomaanterminaalin rakennustyömaahan.

**Syyskokous
Raja- ja
Merivartiokoululla**

Piirin syyskokous järjestettiin lokakuussa Raja- ja merivartiokoululla Otaniemessä, Espoossa. Kokouksen yhteydessä kuultiin everstiluutnantti Jarmo Niemisen mielenkiintoinen ja havainnollinen esitelmä aiheesta Teloitettu totuus kesä 1944. Aiheesta julkaistiin syksyllä 2008 kirja, jonka yhtenä kirjoittajana Nieminen oli.

Alkuvuoden 2009 kevään merkkitapahtuma oli Kadettikoulun 90-vuotisjuhla Santahaminassa. Kesän suunnitelmiin kuuluu osallistuminen Kadettikunnan järjestämään kaaderiviikonloppuun 1.-2.8. Haminassa. Myöhemmin syksyllä järjestetään retket ja uusien kadettiupseerien tulojuhlat.

Helsingin Kadettiipiiri elää virkeänä nykypäivää.

Uusien upseerien tulojuhla

Vuoden 2008 uusien upseerien tulojuhla järjestettiin marraskuussa YIT Kiinteistötekniikka Oy:n tiloissa Helsingin Oulunkylässä, jossa isäntänä oli liiketoimintaryhmän johtaja Kimmo Liukkonen. Tilaisuudessa luovutettiin keväällä 2008 valmistuneille sotatieteiden kandi-

*Helsingin Kadettiipiirillä ja YIT-Kiinteistötekniikka Oy:llä
on ilo kutsua Teidät tai edustajanne
vuonna 2008 valmistuneiden Kadettiupseerien
tulojuhlaan YIT-Kiinteistötekniikan tiloihin
tiistaina 11. marraskuuta 2008 klo 16.30 - 19.30*

*Helsingin Kadettiipiirin varapuheenjohtaja
Eversti luutnantti*

Ilkka Kouri

(Käyntiosoite: Panuntie 11, Helsinki)

*Kutsu kadettiipiirin
järjestämään uusien
kadettiupseerien
vastaanottotilaisuuteen
11.11.2008.*

<i>Saapuminen</i>	<i>klo 16.45 mennessä</i>
<i>YIT-Kiinteistötekniikan esittefy</i>	<i>~klo 17.00</i>
<i>Helsingin Kadettiipiirin esittefy</i>	<i>~klo 17.30</i>
<i>Kadettiupseerien "tulo kadettiipiiriin"</i>	<i>~klo 17.45</i>
<i>Isännän iltapala ja kummikurssin sekä Sotilasläänin tervehdykset</i>	<i>~klo 18.15</i>

Paraatipuku

*V.P. 24.10.2008 mennessä
sähköposti markus.kpartinen@mif.fi*

daateille ja sotatieteiden maistereille Suomen pöytäliput, jonka jälkeen Kadettikuoron kvartetti lauloi Jean Sibeliuksen Ateenalaisten laulun. Ruokailun yhteydessä kvartetti esiintyi viime vuoden tapaan ja lauloi kaksi laulua. Kaartin Soittokunnan soittajaryhmä viihdytti osallistujia. Suomen lipun saivat seuraavat uudet upseerit

A. Sotatieteiden maisterit

– yliluutnantti	Tuomas Kristian Alanko,	SLMEPA/SLRR
– ”	Matti Lauri Sakari Hautanen,	KAARTJR
– ”	Mika Petteri Jääskeläinen,	”
– ”	Juha Markku Tapani Kokko,	”
– ”	Jouni Lahtinen,	SLMV
– ”	Jere Purhonen,	”
– ”	Tero Tapio Salo,	MERISK

B. Sotatieteiden kandidaatit

– luutnantti	Antti Anders Lagerroos,	MERISK
– ”	Nina Annika Leskinen,	KAARTJR
– ”	Paavo Elias Pirttilehto,	”
– ”	Eero Ensio Riihimäki,	”
– ”	Tero Pajunen,	SLMV
– ”	Janne Salmela,	”
– ”	Janne Tiainen,	”
– ”	Jukka Saraniemi,	VLLV

*Kadettipiirin
varapuheenjohtaja,
everstiluutnantti
Ilkka Kouri
luovuttamassa
Suomen pöytälippua
yliluutnantti
Jouni Lahtiselle,
taaempänä piirin
sihteeri, kapteeni
Markus Kaartinen.*

HELSINGIN KADETTIPIIRI

Kummikurssin puheenvuoro pitämässä kommodori Aarno Koivisto, hänen vasemmalla puolella kenraalimajuri Antero Karvinen kuuntelemassa puhetta.

Juhlava uusien upseerien rivistä.

Kadettipiirin varapuheenjohtaja, everstiluutnantti Ilkka Kouri on kiittänyt illan isäntää, johtaja Kimmo Liukkosta ja luovuttanut hänelle piirin pöytästandaarin ja kirjan vierailun muistoksi.

**VETRES
-toiminta
käynnistyy**

Viime vuosikymmenellä Kadettikunnan yhdeksi tärkeäksi tehtäväksi tuli sotiemme veteraanien perinnön vaaliminen ja tallentaminen. Muun muassa tätä tehtävää varten on perustettu useita alueellisia VETRES-organisaatioita. Toiminnan tarkoituksena on edistää sotiemme veteraanijärjestöjen sekä muiden maanpuolustusjärjestöjen keskinäistä yhteistoimintaa ja maanpuolustustyötä. VETRES-toiminnan erinomaiset tulokset Vantaalla saivat Kadettikunnan vuonna 2008 kannustamaan kadettiipiirejä vastaavan toiminnan käynnistämiseen toiminta-alueillaan. Näin myös Helsingin Kadettiipiiri toimi kokoonkutsujana ja aloitteen tekijänä, kun Helsingin alueella organisoitiin keväällä 2008 Helsingin alueen VETRES-toiminnan perustava kokous. Varsinainen toiminta käynnistyi syksyllä ja piirihallituksesta majuri Anssi Yrjölä on toiminut uuden organisaation varapuheenjoht-

TERO TUOMISTO

Helsingin alueen VETRES-toimikunnan perustava kokous 2.6.2008 maanpuolustusjärjestöjen tiloissa Töölössä. Kuvassa edessä Helsingin Sotilasläänin komentaja, prikaatikenraali Juha-Pekka Liikola ja hänen takana vasemmalla kadettiipiirin puheenjohtaja, eversti Tapio Niitynperä ja oikealla everstiluutnantti Heikki Pohja.

tajana. Toimintaan ovat liittyneet kaikki alueen merkittävät veteraani-, reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöt yhdessä Helsingin kaupungin kanssa.

Helsingin Kadettiipiiri keskittyy VETRES-toiminnan moninaisuudessa ensisijassa kouluissa tapahtuvaan veteraanien perinnön välittämiseen ja oppilaiden sekä opettajien turvallisuuspolitiikan tietämyksen lisäämiseen.

TERO TUOMISTO

Helsingin VETRES-toimikunnan puheenjohtaja Antti-Juhani Rähkä esitelmöimässä 2.6.2008. Hänen oikealla puolella Helsingin Seudun Sotaveteraanipiirin puheenjohtaja, eversti Pentti Laamanen.

Kestävä kunnian tiellä

188

Kadettikunnan ja Helsingin Kadettiipiirin alkutaival oli pääasiassa jäsentietojen keruuta. Sota-aika aiheutti kadettiipiirin toimintaan tauon. Sotien jälkeen kesti muutamia vuosikymmeniä ennen kuin toiminta vakiintui ja sai nykyiset muotonsa. Koko kadettiipiirin historian ajan on ollut vaikeaa löytää piirihallitushenkilöstö, joka vapaa-aikanaan pystyisi antamaan aktiivisen panoksensa kadettiupseerijärjestön käyttöön. Jäsenkunnan osallistuminen piirin järjestämiin tilaisuuksiin on myös ollut ajoittain vähäistä. Ehkä vaikuttavin alue kadettiipiirin työssä on ollut maanpuolustushengen kohottaminen ja ylläpito. Niinpä nykyään onkin mieluisaa todeta Suomen nuorison voimakas tahto puolustaa isänmaataan.

Maamme kohtalot ovat heijastuneet monin tavoin kadettiipiirin historiaan. Isänmaamme itsenäisyys ja sen puolustaminen on Helsingin Kadettiipiirin toiminnassa aina etusijalla.

PUOLUSTUSVOIMAT

Puheenjohtajien mietteitä

Kenraalimajuri
Asko Sivula

PUOLUSTUSVOIMAT

Prologi

Meitä istui viisi Sotakorkeakoulun viimeistä vuotta käyvää, syvästi huolestunutta kapteenia kotonani Puistolassa. Oli vuosi 1969 ja ahdistavan huolestuksen aiheina olivat suomalaisen yhteiskunnan tila, poliittisen järjestelmämme vasemmistolaistuminen, opiskelevan nuorison marxilais-leniniläistynyt maailmankatsomus, koululaitoksen yhteiskunnalliset opetusohjelmat ja lähes kaiken elämänpiirin kattavan tulevaisuuden maailmankuvan ohjautuminen Neuvostoliiton ruorinkäännöin. Mietimme, onko mahdollista, että me ajautuisimme mukaan tähän isänmaattomaan arvomaailmaan, alistuisimme yleiseen opportunistiin ja vetäytyisimme upseereille määrätyn puolueettomuuden suojaverhon taakse, tekemättä mitään. Tämä tuntui täysin mahdottomalta. Aivan yhtä mahdottomalta tuntui, että voisimme jotenkin vaikuttaa asioiden kulkuun. Lisähuolen

189

aiheena olivat upseerijärjestöjen ”vanhoilliset” toimintamuodot ja puolustusvoimien sisäiset kuohunta-aiheet, elettiinhan kenraali Yrjö Keinosen komentajakautta.

Melko kiihkeän, syvällisenkin keskustelun tuloksena päätimme jatkaa asian pohdiskelua, laajentaa piiriämme Sotakorkeakoulun kurssimme pohjalta ja etsiä reaalisia toimintamalleja ja -muotoja tilanteeseen vaikuttamiseksi.

Seuraavan kerran kokoonnuimmekin sitten Santahaminan vanhalla it-upseerikerholla saunoen ja keskustellen seuraavan kymmenen upseerin voimin

- Kari Dahlbo
- Karl–Johan Fredriksson
- Raimo Jokinen
- Matti Lukkari
- Timo Merjola
- Aimo Niemenkari
- Juhani Niska
- Purmo Saarikoski
- Matti Savonjousi
- Asko Sivula
- Matti Back (myöhemmin)
- Lasse Kymäläinen (myöhemmin).

Niin kutsutun Villen saunan mukaan ryhmämme päätti ottaa nimekseen VILLE.

Käynnistyi vuosikausia kestänyt kamppailu yhteiskunta-asenteen muuttamiseksi taustavaikuttajana upseerijärjestöissä ja niiden kautta koko yhteiskunnassamme. Upseeriliitosta ajettiin kymmenien kokousten, lobbausten, junttauksen, hallintoratkaisujen jne kautta upseeriston todellinen etujärjestö. Kadettikunnan lakkauttaminen tai sulauttaminen Upseeriliittoon torjuttiin. Sille kehitettiin uusi organisaatio ja toimintamalli ja sen perustavaa laatua olevaksi toimintamuodoksi määrittyi maanpuolustusaatteellinen ja turvallisuuspoliittinen työ pääkohderyhmänä nuoriso, koululaiset, opiskelijat, opettajat sekä nuoret upseerit.

Kamppailu upseeriston sisälläkin oli yllättävän rajua. Sanoja ei

säästely, työaika ei ollut, puolustusvoimien ”epävirallinen” kanta harasi vastaan, vasemmistopuolueet pillastuivat, meitä nimiteltiin milloin vallankumouksellisiksi milloin punaisiksi majureiksi, mikä oli jo liikaa. Arpia tuli, mutta myös tuloksia. Näiden taisteluvuosien helsinkiläisten upseerien nimilista on pitkä, mutta ansiokas ja kolmenkymmenen vuoden jälkeen muistinvaraisesti seuraava

- Heimo Hakala
- Pekka Havu
- Jorma Kaarnola
- Kalle Liesinen
- Antero Maunula
- Jouko Nissinen
- Matti Närhi
- Pentti Palmu
- Ukko–Pekka Rautakoura
- Martti Sinerma
- Tapani Talari
- Juhani Autti (evp)
- Kari Vilamo (evp).

Miksi tämän kaiken kerron? Siksi, että tästä tuli kaiken uuden upseerijärjestötoiminnan alku. Myös ”Uuden Kadettikunnan” toiminta, millä nimellä toimintaa vuodesta 1970 lähtien usein kutsun, käynnistyi tästä.

Järjestöjen historioissa näkyy yleensä päätöksiin perustuvat valmistelut, lopulliset päätökset ja lopputulokset. 70-luvun alun toiminta oli rakenteeltaan kuitenkin täysin toisenlaista. Tässä murrosvaiheessa erillinen ryhmä, VILLE ryhtyi laajaan muutoksenhakuun upseerijärjestöissä. Se alkoi ”julistaa” näkemyksiään kymmenissä pientapahtumissa kahvitauoista kokouksiin. Lobbattiin, kerättiin valtakirjoja, juntattiin, puhuttiin ja kirjoitettiin. Syntyi samanhenkisten laaja verkosto erilaisine soluineen, missä yksittäiset henkilöt, ryhmät ja osa organisaatioiden elimistä liittoutuivat tämän toiminnan taakse. Kadettikunnalle onnellista oli, että vastakaikua tuli sekä vanhemmalta, mainittakoon ennen muita Usko Sakari Haahti, Eugen Hammarén, Niilo Riuttala, Erkki Setälä ja Stig Östenson, että nuoremmalta ikäryhmitymältä.

Koko toiminnan selkärankana oli vahva isänmaallinen halu muuttaa niitä asenteita, mitä radikalisoitunut yhteiskunta aikoi pitää maailmankuvansa perusteina.

Lopputuloksena selkeä ammattijärjestö Upseeriliitto, maanpuolustusaatteellinen järjestö Kadettikunta ja niiden välinen toiminnallinen yhteistyösopimus olivat jatkotyöskentelyn kannalta loistava voitto kahden vuoden uupumattomalle ponnistelulle. Nyt oli selkeät organisatoriset perusteet jatkaa maanpuolustusaatteellista työtä Kadettikunnassa.

Tämä kaikki nivoutui vahvasti myös toimintaan Helsingin Kadettiipiirissä. Piiri oli kuohuvan 70-luvun alun työskentelyalusta ja se moottori, mikä käynnisti ja piti käynnissä Kadettikuntaa sen uudella toimintalinjalla. Helsingin Kadettiipiirin toimintamuodot ja menetelmät olivat perustana muualla tapahtuvaan toimintaan ja sille toiminnan laajenemiselle, mikä toi hedelmää laajasti koko maassa.

Helsingin Kadettiipiiri 70-luvun alussa

Helsingin Kadettiipiirin toiminnan kuvaus 70-luvun alussa on hankalaa muutamastakin syystä. Pöytäkirjat ovat hävinneet ilmeisesti eversti Niilo Riuttalan arkiston myötä. Käsiteltyjä yhteiskuntapoliittisia asioita, niihin liittyviä kannanottoja ja toiminnan tavoitteita pidettiin siinä määrin arkaluontoisina, ettei kaikkia kirjoitettu pöytäkirjoihin ja pöytäkirjatkin eversti Niilo Riuttala säilytti itsellään. Toiseksi toiminta yhdistyi monitahoisesti muiden organisaatioiden ja tahojen toimintaan.

Esimerkiksi everstiluutnantti Usko Sakari Hahti oli 60-luvun lopussa Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtaja ja myös Kadettikunnan varapuheenjohtaja. Eversti Niilo Riuttala oli 70-luvun alussa sekä piirin puheenjohtaja että Kadettikunnan maanpuolustusaatteellisen jaoston puheenjohtaja, johon itsekin kuului, mutta olin myös Helsingin Kadettiipiirin hallituksen jäsen ja Upseeriliiton hallituksen varajäsen. Majuri Pentti Palmu, Kadettikunnan pääsihteeri oli Ruotuväki lehden päätoimittaja, Pääesikunnan tiedotusosaston upseeri, tiedotusjohtaja ja Suomalaisuuden Liiton pääsihteeri sekä Helsingin Kadettiipiirin aktiivi toimija, jolloin tiedotustoiminta yhdistyi hänessä hyvin laajasti.

Lähes kaikki toimijat verkottuivat usean organisaation maanpuolustussektoreille eikä näin ollen yhtä organisaatiota ollut maanpuolustusaatteellisen työn taustalla vaikkakin päätoimijana oli Kadettikunta.

Toiminta oli verkottunutta ja muodostui organisaatioita tärkeämmäksi kunnes toimintamuodot saivat organisaatiot itseään palveleviksi. 70-luvun puolessa välissä tilanne oli kuitenkin Helsingin Kadettiipiirin osalta vakiintunut.

Eversti Niilo Riuttala otti Helsingin Kadettiipiirissä vuonna 1970 heti alusta lähtien selväksi päälinjaksi maanpuolustusaatteellisen työn, mihin luonnollisesti syvällisempi turvallisuuspoliittinen asioiden käsittely alkoi välittömästi nivoutua esiintymisfoorumista riippuen.

Helsingissä koulujakin aikaisemmin alkoi kiivas debatti opiskelijoiden ja maanpuolustusväen kesken. Foorumiksi muodostuivat Helsingin Ylioppilaskunnan ja osakuntien järjestämät yhteiskuntapoliittiset paneelit, mitkä olivat suuressa muodossa tuohon aikaan. Helsingin Kadettiipiirissä muodostettiin vahva osallistujaryhmä, mistä oli aina lähtövalmiita ja valmistautuneita upseereita. Yhteistyötä tehtiin vahvasti reservinupseereiden kanssa.

Upseereiden valmiutta laajennettiin koulutustilaisuuksissa, missä aktiiviset perustajajäsenet ottivat vastustajien rooleja ja harjoittelivat itse, samalla kouluttaen muita osallistumiseen. Vastustajien argumentointi tuli hallita hyvin. Niinpä moni aktiivinen osallistujapuseeri hallitsi Maon punaisen Kirjan kannesta kanteen ja Galtungin kirjat osattiin paremmin kuin pasifistit ikään jne.

Kylkiraudassa kirjoitettiin monipuolisesti aiheista. Muun muassa kapteeni Juhani Niska eräänä aktiivisimpana osallistujana kirjoitti osallistumisohjeita paneeleihin vuonna 1970 ja majuri Matti Savonjousi vuonna 1972 kirjoitti ohjeeksi ”Väite ja vastaväite” kirjoituksen paneloijille. Myöhemmin vuonna 1984 samasta aiheesta julkaistiin kirjanen ”Väitteitä ja vastaväitteitä”. Myöhemmin 80-luvun alussa Kadettikunta julkaisi useampiakin kirjasia, missä priimus moottorina oli majuri Matti Närhi ja kirjoittajina useita Helsingin Kadettiipiirin upseereita.

Upseereita koulutettiin laajemminkin julkiseen esiintymiseen. Harrastus oli niin voimakasta, että jopa puolustusvoimille tehtiin ohje ”Julkisen esiintymisen ohje” käsittäen esitelmät, paneelit, radio- ja TV-esiintymiset, lehtikirjoittelun jne. Päävetäjänä oli majuri Åke Silen, mutta kirjoittajina ja oikolukijoina olivat kymmenet nuoremmat upseerit Helsingistä.

Televisioesiintymisiä harjoiteltiin TV:n harjoitustiloissa ja lehtikir-

joittelua varten oli oma solunsa, minkä tekstejä jaettiin muun muassa reservinupseereille ja muille asiaan myönteisesti suhtautuville. Taus-takirjoittelu oli hedelmällistä, sillä se mahdollisti paremmat julkaisu-mahdollisuudet kuin että upseeri (usein sama) olisi lähettänyt niitä lehdistölle. Tämä toiminta levisi maakuntiin vuonna 1972. Helsingin eräänä vaikeutena oli valtalehdistön maakuntalehdistöä nirsompi suh-tautuminen maanpuolustusasioihin.

Kouluihin pääsy Helsingissä oli tavattoman vaikeaa. Maakunnissa maanpuolustusasenne oli korkeammassa kurssissa kuin Helsingissä. Kouluja oli paljon ja aktiivit resurssit olivat kiinni muissa toiminnois-sa. Hyvälle tasolle tilanteen sai vasta majuri Pekka Rapila 1980 alussa.

Kuitenkin yritys oli kovaa. Kun peruslinjaksi otettiin se, että nuo-ret upseerit menevät kouluihin puhumaan nuorisolle, syntyi vastustus-ta myös puolustusvoimien taholta. 70-luvulle saakka oli katsottu, että vain kokeneet yleisesikuntaupseerit esiintyvät julkisesti. Tämä ristiriita säilyi hankauskohtana yllättävän pitkään aina 80-luvulle saakka.

Helsingin Kadettiipiiri otti uskaliaan askeleen lähtemällä Ka-dettikouluun opettamaan turvallisuuspolitiikkaa kadeteille. Aihe ei kuulunut ihme kyllä kadettien opetusohjelmaan. Meni pari vuotta ennen kuin puolustusvoimat tajusi tämän puutteeksi ja asia korjaan-tui. Kadettikouluun meno mahdollisti myös sen, että kadetit lähtivät kouluihin puhumaan maanpuolustuksesta, jopa turvallisuuspoliti-i-kasta, mikä pelotti monia vanhempia upseereita. Kadetti on aina uljas puhuja koulussa, etenkin omassa koulussaan ja hänet otettiin vastaan mielihyvin, ellei rehtorin asenne ollut esteenä.

Kun kouluihin soluttautuminen oli vaikeaa otettiin kohteeksi opettajiksi valmistuvat. Vuonna 1972 Suomen Normaalilyseo järjesti opettajiksi valmistuville turvallisuuspoliittisen seminaarin, mistä muo-dostui voimakkaiden tunteiden tilaisuus pasifistien, marxilais-leninin-tien, yleisvasemmistolaisten ja maanpuolustushenkisten ottaessa yh-teen. Tunteiden palo kuvasi sen hetkisen yhteiskunnan aatemaailmaa. Itselleni jäi pelottava kuva siitä, ketkä tulevat opettamaan kouluissam-me lapsia tällaisen opiskelijajailmapiirin jälkeen.

Tällaiset kokemukset eivät lannistaneet vaan kirkastivat yhä sel-vemmin kadettiupseereitten tehtävän yhteiskunnassamme.

60- 70-lukujen vaihteessa maanpuolustuksen niskaan iskeytyi vitsaus toisensa jälkeen, joista yksi tuskallinen oli tiettyjen tahojen

pyrkimys politisoida puolustusvoimat. Tällaisiin kysymyksiin törmätään luonnollisesti ensimmäisenä Helsingissä. Tämä aihepiiri säväytti omalta osaltaan maanpuolustuskeskustelua koko ajan. Helsingin Kadettiipiirissä kanta oli selvä ja eversti Niilo Riuttalan johdolla tätä lähdettiin torjumaan määrätietoisesti kenttätasolla. Puolustusvoimat otti luonnollisesti kantaa asiaan virallisesti, mutta kadettiipiiri taisteli asiassa kentällä, seminaareissa, paneeleissa, lehtien palstoilla jne niin, että yleinen mielipide ei painaisi vaakakupia väärään suuntaan. Reservin upseerit olivat vahvoja tuen antajia tässä kamppailussa.

Työskentelyn tukiaineiston luominen oli suuren ponnistelun tulos. Koulutusmateriaali, esitysrungot, dia- ja kalvosarjat sekä erilaisten iskulauseitten kehittäminen olivat perusehto laajalle toiminnalle. Näitä työstettiin pienryhmissä. Aineiston monistivat tekijäryhmät itse omilla organisaatioissaan, maanpuolustusjaosto Kadettikunnassa ja Pääesikunnan tiedotusosasto eli se verkosto, joka oli toimeenpanevana voimana maanpuolustusaatteellisessa työssä 70-luvulla. Vuosien kuluessa työ jalostui ja monipuolistui. Silloin ei kuitenkaan vielä voitu edes kuvitella minkälaiset muodot se saisi 2000-luvulla. Kadettikunta oli lunastanut vuonna 1970 vuosikokoukselle Joensuussa antamansa lupauksen.

Noilta vuosilta merkittävimpänä kiitoksena itselleni pidän eversti Niilo Riuttalan kommenttia, kun eräänä iltana kävellessämme jostain seminaarista kotiin päin, hän totesi ”On se ollut hyvä, että olet pysyttyynyt organisaatioiden ulkopuolella ja keskittynyt Kadettikunnan pääideologian tehtäviin”. Nauratti tuo termi pääideologi, Neuvostoliiton Kommunistisen puoleen pääideologi Mihail Suslovin mukaan.

Välivuosia Mutta aika kului ja organisatorisetkin tehtävät kutsuivat. Ollessani Hämeenlinnan Kadettiipiirin puheenjohtaja vuosina 1980-84 sain seurata läheltä miten kadettiipiiri toimii Helsingin ulkopuolella. Tilanne oli monessa mielessä toinen, keskittyneempi, jäsenistöltään läheisempi ja kontaktipitoisempi ympäristöönsä nähden. Tämä viritti uudenlaisiin ajatuksiin. Maanpuolustushenki ei enää ollut mikään ongelma. Työ eteni kuin omillaan innokkaiden aktiivien toimesta ja se antoi mahdollisuuden tarkastella lähemmin omaa jäsenistöämme sen ollessa määrältään ikään kuin hallittavissa ja evp-upseeristo tapaa-
mispiirissä.

Silloin aloin ajatella, että kun 10 vuotta on keskitytty maanpuolustusaatteelliseen työhön jäsenistön ulkopuolella, onko jotain unohtunut. Aktiivit toimijat olivat innokkaina toiminnassa, mutta osa jäsenistöstä selvästi sivussa.

*Helsingin
Kadettipiirin
puheen-
johtajana*

Edellä esittämäni kysymys askarrutti minua edelleen tultuani Helsinkiin takaisin ja otettuani sen kadettipiirin puheenjohtajan tehtävät hoitaakseni vuonna 1985.

Helsingin Kadettipiirissä majuri Pekka Rapila oli pannut hihat heilumaan ja maanpuolustusaatteellinen työ oli astunut valtavan harppauksen eteenpäin ja vielä kasvoi kun hän otti ohjelmaansa koulutoimenjohtajat vuonna 1986. Yhteiskunnan ilmapiiri oli muuttunut merkittävästi myönteisemmäksi Helsingissäkin. Tämä sektori ei kaivannut kuin selkään taputtamista ja asiat menivät eteenpäin.

Piirin muukin toiminta oli hyvin jäsentynyttä ja eteni jouheasti edellisen puheenjohtajan eversti Arvo Laurin piirustusten mukaan vakiintuneeseen tapaansa. Piirillä oli Itsenäisyyspäivän Iloiset Illat, uusien upseereiden vastaanotot, komentajien informointitilaisuudet, esitelmät, vuosipäivät ja -kokoukset, kevätretket, yhteiset matineat soittokunnan ja sotilaskodin kanssa sekä vierailut Kuusikodissa ja Kaunialan sotavammassairaalassa. Kadettipiiristä puheenjohtajan ja sihteerin ohella muun muassa everstiluutnantit Paavo Salonen, Matti Salovaara, majurit Seppo Alahonko, Olli Alho, Martti Haavisto Pertti Huhtanen, Pekka Rapila, Kaarle Ruutu ja kapteenit Jorma Hakala, Mikael Heinrichs, Tomi Nurminen ja Seppo Vertanen olivat näiden tilaisuuksien vetäjinä ja valmistelijoina.

Omassa jäsenistössä evp-upseerit olivat ryhmä, johon yhteyksiä parannettiin järjestämällä niin kutsuttuja kertausharjoituksia Pääesikunnassa. Paikka oli keskeinen ja korkeatasoisten luennoitsijoiden saanti oli helppoa. Aselajitarkastajat, toimialajohtajat jne pitivät korkeatasoisia esitelmiä ja osallistujamäärät olivat suuria. Tämä oli onnistunutta toimintaa evp-upseereille. Tietyt esitelmät akuuteista aiheista ”avattiin” myös palveluksessa oleville ja he osallistuivatkin tilaisuuksiin kiitettävästi.

Upinniemi oli hieman hankala ja vähäaktiivinen alue. Sinne kadettipiiri järjesti tilaisuuden upseereiden aktivoimiseksi. Tilanne siellä ei kuitenkaan olennaisesti muuttunut.

Jokin keino tulisi löytää aktiivipalveluksessa olevien, toiminnasta sivussa olevien upseereiden herättämiseksi keskustelemaan laajemmin ammatistamme ja sen perusteista. Otin tämän aiheen esille vuonna 1986 hallituksen kokouksessa. Kysymys oli suurin piirtein se, miten me itse näemme itsemme ammatissamme, siihen liittyvien arvojen, normien ja muiden ominaisuuksien verkossa.

Piirihallitus innostui laajasti keskustelemaan aiheesta useassa kokouksessa pyrkien pysyttämään melko käytännöllisellä pohjalla menemättä liian dogmaattiseen tai eksaktiin tarkastelupohjaan.

Meille oli onni, että majuri Pertti Huhtanen istui hallituksessa. Hän oli siviilikonsulttina käsitellyt tämän tyyppistä aihepiiriä yritysmaailman organisaatiokulttuureissa prosessimenetelmällä, joka tarjoaa kiinnipääsyn arvokysymyksiin yksilön, ryhmän ja suuremman joukon ajattelu- ja vuorovaikutusprosessissa. Tätä menetelmää käyttäen haluttiin käynnistää keskustelua UPSEERIN KUVASTA, ammattimme eettisistä kysymyksistä, käsitellä arvojamme ja normeja ja saada aineistoa asian jatkokäsittelyyn. Asetimme kaksi tavoitetta.

Ensiksi halusimme selvittää onko tarpeen ja ajankohtaista koota ja analysoida suomalaisen upseerin henkistä säännöstöä käytettäväksi henkisen kasvatuksen ja kasvun välineenä. Samalla pyrittiin selvittämään eroja eri ominaisuuksien arvostuksen ja todellisuuden välillä ja käsitysten mahdollista muuttumista palvelusajan karttuessa tai siirryttäessä ajassa eteenpäin jolloin yhteiskunta muokkaa nuorten ihmisten ajatusmaailman lähtökohtia uudella tavalla. Mikäli jatkossa osottautui tarkoituksenmukaiseksi tutkia perusteellisemmin aihepiiriä katsottiin, että työ tulee aloittaa tieteelliseltä pohjalta ja sen tulisi kattaa koko upseerikunta. Tämän asian ratkaiskoon Kadettikunta meiltä saamansa aineiston pohjalta.

Toisena tavoitteena oli pyrkimys käynnistää Helsingin Kadetti-piirin alueella olevissa joukko-osastoissa kyseessä olevaa aihetta käsittelevä keskustelu, joka toteutuessaan jo itsessään olisi suuriarvoinen asia ajatellen upseereitten arvomaailman kehittymistä. Työ käynnistyi syksyllä 1987 majuri Pertti Huhtasen johtamassa työryhmässä ja valmistui syksyllä 1988 eversti Seppo Tanskasen ollessa kadetti-piirin puheenjohtajana. Työ ja menetelmä esiteltiin Kylkiraudassa ja myös Kadettikunnan valtuuskunnan kokouksessa. Aiheen käsittelytapa sai osakseen suurta mielenkiintoa. Helsingin Kadetti-piirin alueen jouk-

Arvo- keskustelun jatko

ko-osastoissa virisi aiheesta laaja keskustelu. Kulkiraudan ohjaamana menetelmää käytettiin useissa kadettipiireissä ja tämä viritti vilkasta keskustelua ja mielipiteiden vaihtoa.

Kadettikunnan hallitus ei kuitenkaan lämmennyt arvokeskustelun syvällisempään jatkokäsittelyyn esityksistä huolimatta. Se piti aiheita käsittelevän seminaarin Kadettikoululla vuonna 1989, mutta siinä päädyttiin kummallista kyllä kannanottoon, että suomalainen yhteiskunta ja sen mukana upseerikunta on ”kehittynyt” tasolle, missä tuskin on sijaa enää tämäntapaisille pohdintoille. Tämä aiheutti muutamissa jäsenissä suoranaista suuttumusta, mutta asia jäi siihen.

Itseäni aihe jäi vaivaamaan siinä määrin, etten voinut sitä unohtaa. Kaikeksi onneksi ajatus oli jäänyt itämään myös Maanpuolustuskorkeakoulussa everstilutnantti Jaakko Koskelan ajatuksiin. Siellä hän suuntasi kapteeni Jukka Ojalan mielenkiinnon aiheeseen ja näin syntyi diplomityö ”Upseerin etiikka” vuonna 1993, missä arvokeskustelu oli viety tieteelliselle tutkimustasolle.

Minulle aika antoikin sitten mahdollisuuden ottaa asia uudelleen esille, kun minut oli valittu Kadettikunnan valtuuskunnan puheenjohtajaksi vuonna 1997. Jo samana vuonna valtuuskunnan puheenjohtajisto katsoi, että Kadettikunnan strategiasuunnittelussa Kadettikunnan arvot ja kadettiupseeri 2000-luvulla tulee ottaa käsittelyn kohteeksi. 27.3.1998 kirjoitin Kadettikunnan hallitukselle muistion, mistä muutamia otteita seuraavassa.

”Kadettiupseerin hengen koti on hänen arvomaailmansa. Siinä rakentuu perusteet erityisesti hänen työlleen, mutta myös osalle hänen koko elämäänsä. Me olemme tottuneet pitämään arvomaailmaamme hyvin pysyvänä järjestelmänä, mitä se perusrakenteeltaan aivan ilmeisesti onkin. Kuitenkin monet muutokset yhteiskunnassamme ja Euroopassa kymmenien vuosien ajan ovat saattaneet vaikuttaa arvomaailmamme rakenteeseen, mikä edellyttäisi asian ajoittaista uudelleen tarkastelua.

On luonnollista, että Kadettikunta upseerien aatteellisena järjestönä tutkii jäsenistönsä arvomaailmaa ja sen kehitystä sekä sopeuttaa toimintansa niihin tarpeisiin, mitä tältä toimintojen sydänalueelta pulppuaa.

Onko Kadettikunnan ohjattava arvomaailman kehitystä jäsenis-

tönsä keskuudessa vai sopeutettava toimintansa jäsenistönsä arvomaailmaan on oma kysymyksensä. Tämän ratkaisemiseksi tulisi kuitenkin selvittää, mikä on se arvomaailma tänään, mistä Kadettikunnassa keskustellaan.

--

Jäsenistönsä yksilökeskeisen arvomaailman selvittäminen onkin Kadettikunnan tehtävä, jossa sen tulisi voida ottaa huomioon se moninaisuuksien kirjo, mikä ihmismielessä vaikuttaa. Yhteiskunnassamme on siirrytty enenevässä määrin moniarvoiseen aatemaailmaan, jolla on vaikutuksensa myös kadettiupseereiden arvokäsityksiin.

--

Jos lähtökohdat otetaan arvomaailman perusteista ja näistä lähtökohdista lähestytään kadettiupseerin hyvinkin moniarvoista arvomaailmaa, saatettaisiin löytää uusia näkemyksiä, vahvistusta vanhoille perusarvoille, uusia tapoja sovittaa arvoja jokapäiväisten pragmaattisten tehtävien hoitoon ja myös vastaus kysymykseen tuleeko Kadettikunnan ohjata vai sopeuttaa toimintansa jäsenistönsä arvomaailmaan.

--

Entistä laajempi moniarvoisuuden hyväksyminen yksilötasolla on keskeinen tekijä korostettaessa upseerin persoonallista arvoa. Tärkeää on ymmärtää, että me kaikki emme ole samasta puusta veistettyjä ja yhteen muottiin puristettuja, että meidän jokaisen mielessä eri arvot painottuvat omalla persoonallisella tavallaan ja kuitenkin me kaikki olemme suomalaisia upseereita ja teemme samaan päämäärään tähtäävää työtä. Kadettikunnan olisi näin ollen ehkä voimakkaammin korostettava jäsenistönsä yksilöarvoja kuin puolustusvoimien arvoja, jotka me joka tapauksessa hyväksymme.”

Kadettikunnan hallitus, jonka puheenjohtajana oli nyt kenraalimajuri Seppo Tanskanen, hyväksyi ajatuksen ja perusti arvotyöryhmän. Tuloksena oli laaja keskustelu, seminaareja, tieteellisiä tutkimuksia ja julkaisuja ja prosessi jatkuu edelleen. Majuri Pertti Huhtasen työ käynnisti merkittävän prosessin, työ siirtyi Kadettikunnalle koko maata kattavana ja on saanut tieteellisen pohjan, mikä oli ollut alkuperäinen tarkoituksin.

Päätäntä Olen enimmäkseen kertonut Kadettikunnan kahdesta perustavaa laatua olevasta työrupeamasta, maanpuolustusaatteellisesta työstä ennen muuta nuorison suuntaan ja arvokeskustelusta oman jäsenistön parissa. Miksi tässä yhteydessä? Perustelu on, että molemmissa suurissa prosesseissa, töissä, mitkä jatkuvat edelleen, Helsingin Kadettiipiiri on ollut keskeisessä roolissa näitä suurtöitä käynnistettäessä. Kyse on ollut kadettiipiirin yksittäisten jäsenten ja kadettiipiirin toiminnasta, mikä on sitten laajentunut Kadettikunnan päätoimintamuodoksi.

Helsingin Kadettiipiiri on suuri, osin hajanainen, vaikeasti hallittavissa oleva kadettiipiiri, millä on kuitenkin loistavat resurssit käytettävänä. En voi olla korostamatta aivan erityisesti yksittäisten upseereitten panosten osuutta ja merkitystä tarkastellessani toimintaa 70-luvulta tähän päivään. Organisaatio on tärkeä runko johon nojata, mutta tuloksellisen työn tekevät yksittäiset jäsenet, verkottumalla tai itsenäisesti, mutta aina omista henkisistä pääomistaan puristaen. En ole voinut mainita kuin murto-osan nimiä. Älköön tästä kukaan loukkaantuko, heidät kyllä tiedetään.

Päätäisin tämänkin mielelläni sitkeiden Helsingin Kadettiipiirin upseereiden kunniaksi

CONSTANTEM DECORAT HONOR.

Kenraalimajuri
Seppo Tanskanen

PUOLUSTUSVOIMAT

201

Katsaus omaan aikaan 1988–89

1 980-luvun lopun Suomessa ei vielä ymmärretty, että meneillään olivat kylmän sodan viimeiset vuodet. Neuvostoliitto satteliitteineen natisi suurten mullistusten kynnyksellä. Meillä vuosikymmeniä jatkuneet maanpuolustustahdon murentamiseen tähtäävät hyökkäykset sekä rauhanliikkeiden näyttävä toiminta olivat hiipumassa. Maan taloudessa elettiin vauhdikasta kasinotalouden ja ”juppikulttuurin” aikaa, mikä veti puoleensa myös osaa upseereista. Kovin harvat ymmärsivät varoitella talouden romahduksesta, joka odotti vain muutaman vuoden päässä.

Kadettipiirin puheenjohtajan tehtävä tuli minulle ”pyytämättä ja yllätyksenä” tavalla, jota on kuvattu toisaalla. Siihen suostumista edesauttoi aikaisempi järjestökokemukseni, johon kuului muun muassa toiminta Pohjois-Karjalan Kadettipiirin varapuheenjohtajana. Aatteellista valmiutta antoi kiinnostukseni ja aiempi osallistumiseni Kadettikunnan riveissä käytyyn kylmän sodan henkiseen kamppailuun. Se oli tapahtunut muun muassa kirjoittamalla esimerkiksi kirjaan ”Väitteitä ja vastaväitteitä” vuonna 1983 sekä osallistumalla muutamiin rauhan-

aktivistien ”Miekat auroiksi” – tilaisuuksiin. Näissä havaitsemani järkkymätön asenteellisuuden ja tietämättömyyden johdosta olin päättänyt, että yritän jatkossa tehdä voitavani vain maanpuolustustahdon edistämiseksi ja jätän toisin ajattelevien käännättämisen muiden tehtäväksi. Muistan pitäneeni tärkeänä vahvistaa myös kadettiupseerien sisäistä lujjuutta.

Uusia toimintamuotoja tai projekteja ei kaudellani käynnistetty. Kadettipiirin toiminta pyrittiin hoitamaan kunnollisesti totutuilla urilla ja kehittämään sitä pienten askelten politiikalla. Jatkuva haaste oli jäsenistön pääosan aktivointi mukaan toimintaan; erään selvityksen mukaan osallistujia oli tuolloin vuoden mittaan parisensataa eri henkilöä eli liikkeelle saatiin hiukan vajaa viidesosa jäsenistöstä.

Aika antoi tilaa ja oli otollinen upseeriuden olemuksen ja arvo maailman pohdiskelulle. Edeltäjäni aikana oli käynnistetty majuri Pertti Huhtasen vetämä Upseerin kuva – hanke, joka valmistui ja luovutettiin Kadettikunnalle vuonna 1988. Ilmeisesti tämä hanke aktivoi osaltaan Sotakorkeakoulussa upseerien arvoja kartoittaneen diplomityön laatimisen sekä eettisiä sääntöjä koskevaa keskustelua, johon itsekin osallistuin Kadettikunnan seminaariesitelmän ja Kylkiraudassa julkaistun artikkelin puitteissa. Mieleeni on jäänyt myös esitelmätilaisuus, jossa siviilitehtäviin ennen eläkeaikaa siirtyneet ja palveluksessa vielä olevat pohtivat valintojaan. Muistikuvieni mukaan keskustelun loppupäätelmäksi tuli, että molemmat ryhmät katsoivat hiukan kaateellisena ruohon olevan vihreämpää aidan toisella puolella.

Piirin taloudelliset resurssit olivat niukat, mutta onneksi meillä oli paljon ystäviä. Muistankin yllättyneeni siitä, miten paljon enemmän Helsingissä oli toimintaa kuin pienessä kadettipiirissä ja myös puheenjohtajan tehtävään liittyviä lähtöjä sekä muita velvoitteita.

Jälkikäteen muistellessa vain kahden vuoden mittaiseksi jäänyt kauteni piirin puheenjohtajana oli lyhyehkö, vaikka kannatan tehtävien kierrätystä. Lisäksi se oli työelämäni eräs vaativimpia vaiheita, mikä varmaankin heijastui omaan panokseeni. Samalla kun aloitin kadettipiirin puheenjohtajana alkoi uusi työ Puolustusministeriössä sotilastoimiston päällikkönä. Sen työläin osuus oli sivutoiminen eduskunnan puolustusasianvaliokunnan sihteerin (nykynimike valiokuntaneuvos) tehtävä, johon liittyivät asiat piti kaikki opiskella viimeistä pöytäkirjan ja lausunnon laatimisen yksityiskohtaa myöten.

Toisen puheenjohtajavuoden syksyllä sain vahvistuksen siirrosta Mikkeliin Savon Prikaatin komentajaksi, mikä muuttoineen aiheutti jälleen omat valmistelunsa. Niinpä alkuvuodesta 1990 vaihdoimme kadettiveljeni Matti Närhen kanssa iloisin mielin ja hallituksen todistaessa tehtäviä Santahaminassa killan saunalla. Olimme tuolloin kaikki onnellisen tietämättömiä siitä, että Matti sai kutsun viimeiseen iltahuutoonsa vain runsaat kaksi vuotta myöhemmin 52 vuoden ikäisenä.

Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajuus saattoi olla eräs syy siihen, että tulin vuoden 1997 alusta valituksi Kadettikunnan puheenjohtajaksi. Näin jälkikäteen näistä luottamustehtävistä voi olla iloinen ja hiukan ylpeäkin. Koen saaneeni niistä enemmän kuin muille olen kyennyt antamaan. Oman vastuun ja vaivannäön ohella päällimmäisiksi muistikuviksi on jäänyt hyviä muistoja kadettiveljeydestä, jonka hengessä oli turvallista hoitaa meille tuolloin uskottuja tehtäviä.

Eversti
Matti Närhi

PUOLUSTUSVOIMAT

Kadettipiirin toiminta

Kadettikoulun käyneiden upseerien veljesjärjestöllä Kadettikunnalla on hyvin vähän koko järjestön tai sen hallituksen toimintaa. Lähes kaikki tapahtuu kadettipiireissä, joiden toiminnan summa = Kadettikunnan toiminta. Ja kun tarkastellaan kysymystä, mitä kadettipiirin toiminta voisi olla, pohditaan oikeastaan koko järjestön tilaa ja toimintaa.

Riittääkö vain pakollinen kuvioiden hoitaminen

Moni kadettipiiri toimii säästöliekillä. Pakolliset kuviot hoidetaan, mutta siinä onkin kaikki. Kadettipiirin alueelle palvelukseen tulevat luutnantit ovat jo kadetteina liittyneet jäseniksi järjestöön. Heidät otetaan velvollisuudentuntoisesti vastaan, mutta unohdetaan jatkossa. Muualta kadettipiiriin siirtyvät vanhemmat upseerit tuskin edes huomavat kadettipiiriin vaihtoa. Kylkirauta tulee kuten ennenkin, mutta kadettipiirin tiedotteet saavuttavat satunnaisesti uudet tulokkaat, hyvä jos edes entisetkään jäsenet!

Pahimmillaan kadettipiirin toiminta onkin vain pakollisten kuvioiden hoitamista. Samat tai lähes samat toimihenkilöt valitaan

vuodesta toiseen, samat pakolliset kokoukset pidetään ja samat menot vietetään. Jäsenistöä osallistuu vain kaikkein velvollisuudentuntoisin osa. Järjestö on tällöin yksi muiden joukossa vailla mitään syyttävää toimintaa ja vailla tuloksia. Siihen kuulumisenkin voidaan asettaa kyseenalaiseksi, ja usea ei sitten enää kuulukaan. Näin murheelliseksi tilanne pääsee helposti suurissa piireissä.

Parhaimmillaan kadettiipiiriin kuuluvat lähes kaikki sen alueella olevat upseerit. He saavat kadettiipiirin tiedotteet säännöllisesti, osallistuvat kokouksiin ja toimivat kadettiipiirin tehtävissä vuoronsa mukaan. Tällainen on tilanne monissa pienehköissä kadettiipiireissä.

Pääseminen Kadettikuntaan ja kadettiipiiriin koetaan ehkä liian helpoksi. Sitä ei osata pitää minään, kun jäsenyys tulee automaattisesti opiskelun ja valmistumisen myötä. Jos jäseneltä ei koskaan vaadita mitään aktiivisuutta, hän ei arvosta myöskään niiden panosta, jotka toimivat aktiivisesti.

Keskiarvona kadettiipiireistä voidaan todeta se, että toiminta on hyvin ohuen aktiivisen kerroksen varassa. Missä sattuu olemaan joku oikein aktiivinen yksilö tai rypäs, syntyy jälkeä, muuten saadaan juuri pyöritettyä organisaatiota.

*Toiminnan
laadun
on oltava
vaivannäön
arvoista*

Ihmiset haluavat yleensä kuulua joukkoon, yhteisöön tai yhdistyksiin. Jos johonkin joukkoon pääseminen koetaan hienoksi, ollaan valmiita suuriinkin ponnistuksiin. Moni upseerikin uhraa lauaintainsa myydäkseen kuusia paikallisten leijonien riveissä tai ajaa matkojen takaa syömään kallista lounasta ravintolan kabinettiin saadakseen pysyä rotary-klubin jäsenenä.

Me upseerit todistemme sujuvasti, miten vaikea on päästä Kadettikouluun. Puolet mahdollisista pyrkijöistä karsiutuu synnytyslaitoksella, seuraava seula on lukioon pyrkiminen ja niin edelleen.

Uskoisi tämän todistelun auttavan myös Kadettikuntaa ja kadettiipiiriä. Ei ole kovin helppoa päästä jäseneksi. Ja kun näin on, jäseneksi päässeet voisivat pitää juuri tämän järjestön tilaisuuksia sellaisina, joihin on hieno saada osallistua.

Pelkkä runsas osallistuminen tilaisuuksiin ei sinänsä tietysti voi eikä saa olla järjestön toiminnan päämäärä. Toiminnan laadun on oltava osallistumisen ja vaivannäön arvoista.

Maanpuolustusjärjestönä Kadettikunnalla ja kadettiipiireillä on

*Jokainen
upseeri on
aktiivinen
jäsen*

olemassaolon oikeutuksensa ja edellytykset aktiiviseen toimintaan ja arvonantoon muiden taholta. Kadettiipiirillä on erinomaiset mahdollisuudet olla alueensa johtava maanpuolustusjärjestö. Muodostuuhan kadettiipiirin jäsenistö alan kiistattomista asiantuntijoista.

Voidaan kysyä, pitäisikö upseerien vielä päivätyönsä jälkeenkin järjestönä hoitaa maanpuolustuksen asiaa. Tähän voidaan vastata vain myöntävästi. Monessa kohdin, esimerkiksi yhteisrintamassa muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa, voidaan toimia vain järjestönä, ei virkamiehinä.

Toiminta ulospäin muiden järjestöjen ja yhteiskunnan suuntaan vaatii kadettiipiiriltä aktiivisia jäseniä. Piilevää aktiivisuutta on lähes jokaisessa upseerissa. Ottamalla uudet kadettiipiirin jäsenet toimintaan mukaan saadaan tämä aktiivisuus käyttöön. Harva tulee tarjonneeksi itseään johonkin tehtävään, mutta vielä harvempi jättää tehtävää hoitamatta, jos on tullut siihen nimitetyksi.

Kadettiipiirin jäsenten on jaksakseen toimia kadettiipiirin riveissä saatava itse jotain. Se voi olla miellyttävää yhdessäoloa hyvässä seurassa, avartavaa tiedonsaantia, perheelle järjestyneitä hauskoja retkiä tai tunne siitä, että saa olla arvokkaassa yhdistyksessä. Ilman voimakasta sisäistä toimintaa ei löydy tekijöitä myöskään kadettiipiirin ulospäin suuntautuvalla toiminnalla.

Kadettiipiireillä olisi edellytykset saada toimintaansa samanlaista säännöllisyyttä ja järjestelmällisyyttä kuin joillakin muilla maanlaajuisilla järjestöillä on. Kadettiipiirin kuukausilounas alustuksineen tai klubi-ilta vaikkapa skruuvikerhoineen olisi uudelle kadettiipiirin jäsenelle luonnollinen tilaisuus tutustua muihin.

Säännöllisesti järjestettynä ja laajalti Kylkiraudan palstoilla esimerkiksi, tiedotettuina kadettiipiirien tilaisuudet tarjoaisivat muidenkin kadettiipiirien jäsenille mahdollisuuden käydä tapaamassa tuttuja ja solmia uusia tuttavuuksia. Virkamatkalla olevalle tämä olisi miellyttävä vaihtoehto television tuijottamiselle hotellihuoneessa tai ravintolan baarissa.

Perheet mukaan

Perheitten mukanaolo kadettiipiirin toiminnassa on tärkeää jo senkin takia, että isät ovat muutenkin paljon poissa kotoa. Tutustuminen muihin upseeriperheisiin käy luontevasti perheretkillä ja yhteisissä

juhlissa. Vähäiseksi ei voida arvioida myöskään tällaisen toiminnan vaikutusta nuorison ja naisten asenteisiin. Tilaisuuksissa vaikkapa sivutuotteena tuleva tietous maanpuolustuksesta voi kantaa runsaan hedelmän vuosienkin kuluttua.

Joissakin kadettipiireissä, etenkin suureen varuskuntaan tukeutuvissa, on kadettipiirin jäsenten vaimoilla mahdollista järjestäytyä omaksi yhteisökseen. Motiiveja kokoontumiselle varmasti löytyy, ja tällainen toiminta voi antaa koko kadettipiirille uutta puhtia. Erityisen tärkeää olisi tällöin tavoittaa kaikkien kadettipiirin jäsenten vaimot, jotta kukaan ei tuntisi itseään ja perhettään syrjityksi. Sisäänlämpiävä, vain joillekin valituille tarkoitettu ”ompeluseura” ei luonnollisesti saisi edes käyttää nimitystä ”Kadettipiirin naiset”.

Kenraaliluutnantti
Heikki Tilander

PUOLUSTUSVOIMAT

Neljä vuosikymmentä Helsingin Kadettiipiirissä

*Ensimmäinen
kosketus
kadettiipiiriin
jo kadettina*

5 1. Kadettikurssi oli suurin rauhan aikana siihen mennessä toimeenpantu kadettikurssi. Siitä valmistui 228 upseeria vuonna 1967. Päällikkönä oli värikäs ja monitaitoinen upseeri, majuri Jukka Suviniemi, Helsingin Kadettiipiiriin saimme kosketuksen jo kurssin aikana.

Santahaminan merenrantakalliolla järjestettiin kurssin loppupuolella eräänä kesäiltana informaatiotilaisuus, jota isännöi Helsingin Kadettiipiirin tulisieluinen puheenjohtaja, everstiluutnantti Usko Sakari Haahti. Hän ilmoitti, että 1. Kadettikurssi haluaa kutsua viisikymmentä kurssia nuoremmat kadettiveljet kummikurssikseen. Samalla 1. Kadettikurssi luovuttaisi rahasumman stipendeinä käytettäväksi. Tuossa tilaisuudessa oli läsnä muun muassa Hevossalmen sillan kupeessa asunut 1. Kadettikurssi kadetti, eversti Erik Ulfsson. Näin käynnistyi yhä jatkuva perinne, jossa vanhempi kurssi vertauskuvallisesti kummina solmii yhteyden nuorempiin kadettiupseereihin, kurssinumeroltaan viittäkymmentä suurempaan kurssiin. Kadettikurssien jatkuvuus ja yhteenkuuluvuus sai silloin uuden muodon.

*Kadettiipiiri otti
vastaan nuoret
upseerit*

Valmistumisen jälkeen eri varuskunnissa kadettiipiirit järjestivät – ja järjestävät yhä – tervetulo-tilaisuuden nuorille upseereille. Näin tapahtui myös 51. Kadettikurssin kohdalla keväällä 1967. Helsingissä nämä tilaisuudet järjestettiin tuolloin usein Hotelli Marskissa, olihan majuri evp, kauppaneuvos Aksel Marte Yhtyneet Ravintolat Oy:n toimitusjohtaja.

Tervetulo-tilaisuudessamme oli paljon nuoria luutnantteja, suurimmasta kurssista kun oli kyse ja mukana olivat Helsingin lisäksi myös Upinniemen uudet luutnantit. Kummikurssia edusti muun muassa eversti Erik Ulfsson, joka piti värikkään esitelmän pitkäaikaisesta ja suuresti kunnioittamastaan esimiehestään, tykistökenraali V.P. Nenosesta.

Mieleen jäi myös kenraali Kauko Pöyhösen käyttämä puheenvuoro. Hän korosti yleissivistyksen merkitystä upseereille. ”Lukekaa sanomalehtiä”, oli kenraalin monta kertaa puheessaan toistama kehoitus. Myöhemmin havaitsin neuvon hyvin viisaaksi.

Hotelli Marskin tervetulo-tilaisuus oli mieliin painuva. Silloin oli ensimmäisen kerran mahdollisuus keskustella useiden kokoneiden vanhempien upseereiden kanssa. Kaikki olivat sodan käyneitä, monet myös siviilielämän palvelukseen siirtyneitä ja siellä kunnostautuneita. Se oli hyödyllistä kokemusta nuorelle upseerille.

*Helsingin
Kadettiipiirin
piiritoimikuntaan,
asekätäjoiden
seuraan*

Jo valmistumisvuoteni 1967 kapteeni Antero Mäkipää kysyi halukuuttani Helsingin Kadettiipiirin piiritoimikuntaan, joksi hallitusta silloin kutsuttiin. Vastasin myöntävästi ja edessä olikin mielenkiintoinen jakso mielenkiintoisessa seurassa.

Kadettiipiirin puheenjohtajana oli everstiluutnantti Usko Sakari Haahti, Päämajan sodanaikainen operatiivisen osaston maavoimatoimiston päällikkö ja asekatkennän pääarkkitehti ja siitä myös tuomittu. 1960-luvulla hän oli kuitenkin korkeassa tehtävässä Vakuutusyhtiö Pohjolan kenttäpäällikkönä ja kokoukset pidettiin usein hänen työhuoneessaan, ensin Kasarmikadulla ja myöhemmin Pohjolan uudessa toimitalossa Munkkivuoressa. Kokoonnuimme myös hänen kotonaan.

Haahti oli innostava persoona. Hän halusi toimintaa suunnatavan erityisesti nuorille upseereille, joiden kasvua hän halusi tukea. Hänen aloitteestaan muun muassa käynnistyi nuorille upseereille jär-

jestetty tutustuminen Suomen talouselämään. Se sisälsi lukuisia vierailuja merkittäviin yrityksiin ja osallistujia oli aina paljon. Saimme yrityksissä hyvän vastaanoton ja paljon hyödyllistä tietoa.

Haahti ei ollut piiritoimikunnan ainoa asekätkijä, sillä voitiin jopa arvuutella kuinka pitkän ajan piiritoimikunta oli yhteensä ollut vangittuna tai pidätettynä asekatkijutun yhteydessä. Eversti Aimo Mattila, everstiluutnantti, toimitusjohtaja Stig Östenson ja eversti Niilo Riuttala olivat muita asekatkijöitä. Hieno persoonallisuus oli myös pankinjohtaja, majuri Eugen Hammarén, joka oli SYP:n hallituksen jäsen. Nuorelle luutnantille oli arvokas pääoma saada tutustua tällaisiin hahmoihin.

Piiritoimikunnan kokoukset olivat opettavia tilaisuuksia. Haahti oli tehokas puheenjohtaja. Innosti keskusteluun, mutta veti myös keskustelusta selkeät johtopäätökset sanellen ne pöytäkirjaan. Sihteeri ei joutunut arvailemaan, mitä oli päätetty.

Joskus kokouksissa oli myös vierailijoita. Eräs tällainen tilaisuus oli piiritoimikunnan kokous Marskissa vuodenvaihteessa 1968-69. Majuri, lähetystöneuvos Martti Lintulahti palveli Suomen asiainhoitajana Pekingissä, mutta oli käymässä kotimaassa. Haahti oli kutsunut hänet kokoukseen. Kulttuurivallankumous Kiinassa vyöryi tuohon aikaan edelleen. Lintulahti oli värikäs kertoja ja hän piti meitä jännityksessä uskomattomilla kertomuksillaan kulttuurivallankumouksen pyörteistä. ”Suomalaisen kadettikoulun kasvatti saattoi vain ihmetellä, mihin kaikkeen voikaan joutua, kun seurasi satojen tuhansien huutavien ihmisten kiihkoa Pekingin keskustassa”, Lintulahti muotoili.

Radikalismi kasvoi Suomessakin 1960-luvun lopussa. Kadettikunta ja Helsingin Kadettipiiri vahvistivat otettaan maanpuolustustietouden jakajana. Käynnistettiin erilaista nuorten upseerien vastatoimintaa. Osallistuttiin paneelikeskusteluihin, kirjoitettiin, puhuttiin ja järjestettiin koulutusta. Asko Sivula ja Juhani Niska vetivät koulutustapahtumia, joissa nuoria upseereita koulutettiin väittelemään ja esittelemään maanpuolustusta. Kaikki tämä auttoi selviämään noista ”vaaran vuosista”.

Helsingin Kadettipiirin puheenjohtajana

Aika pitkään käytäntönä oli ollut, että kadettipiirin puheenjohtajana toimi palveluksessa oleva eversti. Kun halukkuuttani puheenjohtajaksi kysyttiin vuonna 1994 palvellessani Pääesikunnan operatiivisella

osastolla, kerroin olevani käytettävissä. Seurasikin kahden vuoden rupeama Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajana, eli vuodet 1995–96.

Kaksi vuotta oli tietysti lyhyt jakso puheenjohtajana, mutta edeltäjien aikana oli muotoutunut hyviä käytäntöjä, joita jatkettiin. Rivijäsenenä olin vuosien mittaan havainnut puheenjohtajien jäsenkirjeissään jatkuvasti valittavan jäsenistön passiivisuudesta. Tähän en halunnut syyllistyä, vaikka tiesinkin olevan vaikeaa saada suuren jäsenmäärän enemmistöä mukaan toimintaan.

Kuukausilounaat, joissa oli ajankohtainen esitelmä, olivat olleet jo pitkään yhtenä toimintamuotona ja ne olivat suosittuja. Paikkana oli tuolloin Taivallahden kasarmin ruokala. Kuukausilounaita jatkettiin koko kauteni ajan. Koska puolustusvoimien kansainvälinen toiminta oli voimakkaasti kasvussa, tätä teemaa käsiteltiin usein myös lounas-esitelmissä. Eräänä huipentumana tälle oli Venäjän, Yhdysvaltain ja Ruotsin sotilasiamiesten vuorollaan pitämät alustukset maansa asioista.

Kadettikuoron ja Kaartin Soittokunnan kanssa käytiin joka vuosi tervehdyksellä Kaunialassa. Urpo Jokinen johti tuolloin vielä Kadettikuoroa. Hän oli itsekin sotaveteraani ja sai siksi helposti kosketuksen kuulijoihin.

Sotahistoriallinen retki tehtiin kumpanakin vuonna, ensin Karjalan Kannakselle ja seuraavana vuonna Laatokan Karjalaan. Kummallakin kerralla osanottajia oli täyden bussin verran. Asiantuntevana oppaana molemmilla matkoilla oli Anssi Vuoremaa.

Sotahistorialliset matkat olivat kiinnostavia. Ne syvensivät käsitystä sotahistoriasta ja Venäjän tilasta. Monet meistä kävivät silloin ensimmäistä kertaa vanhoilla taistelupaikoilla ja yleensäkin itärajan takana. Jyrkkä elintasoero tuntui pöyristyttävältä.

Sortavalassa ihailin matkamme nestoria, eversti Keijo Mikolaa, joka oli tuolloin jo lähes 90-vuotias. Meillä oli jo takanamme pitkä retkipäivä kun vielä iltamyöhällä teimme yhdessä pitkän kävelyn Sortavalassa. Hotellissamme ei ollut lämmitystä ja vuodevaatteet olivat pesun jälkeen märkiä eivätkä todellakaan houkutelleet lakanoiden väliin. Lyhyen yön jälkeen Mikola oli kuitenkin aamuvaihain ensimmäisenä pystyssä ja valmiina aloittamaan uutta retkipäivää. Hänellä oli muutenkin paljon omakohtaista kerrottavaa sotahistorian tiimoil-

ta. Parin päivän tiiviit retket olivat myös eri ikäisiä kadettiveljiä yhdistävänä tekijänä.

Perinteiset toimintamuodot, kuten uusien upseerien tervetulo-tilaisuudet ja Itsenäisyyspäivän Iloiset Illat jatkuivat. Yläasteiden ja lukiodien rehtoreille järjestettiin informaatiotilaisuus kadettipiirin mahdollisuuksista antaa tukea koulujen turvallisuuspolitiikan ja maanpuolustuksen opetuksessa. Tilaisuus sai suuren suosion.

Kadettipiirin puheenjohtajana kuuluin myös Kadettikunnan valtuuskuntaan, jolle kuuluu Kadettikunnan strategian eli pitkän tähtäimen suunnitelman valmistelu. Syksyllä 1996 valtuuskunta kokoontui laivaseminaarin merkeissä. Muutamaa päivää ennen seminaaria saatiin käyttöön tarkoitusta varten valmisteltu pohja-aineisto. Olin hämmästynyt. Vaikka elettiin suurinta muutoksen aikaa turvallisuuspolitiikassa sitten sodan päättymisen, se ei näkynyt millään tavoin Kadettikunnan pitkän tähtäimen suunnittelussa ja Kadettikunnan toiminnassa. Paperit olivat samansisältöisiä, kuin olin nähnyt jo 1960-luvuilla. Muutoksen ei katsottu vaikuttavan millään tavoin Kadettikunnan toimintaan. Seminaarissa keskustelimme asiasta ja muutostarpeista, mutta ei peruspapereihin lyhyen seminaarin aikana ollut mahdollista kovin olennaisia muutoksia tehdä. Sittemmin muutos on toki otettu huomioon toiminnassa monellakin tavalla.

Lopuksi Suurimpana kadettipiirinä Helsinki poikkeaa kaikista muista. Jo jäsenmäärän suuruus luo omat vaatimuksensa. Vapaa-ajan käyttöön helsinkiläisillä on tarjolla monenlaista ”kilpailevaa” ohjelmaa. Silti kadettipiiri on koko ajan ollut eräänä pääkaupungin upseerien eräänä yhteisenä nimittäjänä. Asiantuntevia esitelmöitsijöitä on aina ollut tarjolla.

Toiminnan luonne ja painopiste on vaihdellut aikakaudesta riippuen. Jatkuvasti ollut ongelma erottua muusta samanlaisesta ohjelmatarjonnasta. Pääkaupungin upseerit kun saattavat kuulua moneen samankaltaiseen yhteisöön. Yhteenkuuluvuuden ja kadettiveljeyden tukeminen on kuitenkin ollut olennaista kaikessa toiminnassa.

Usko Sakari Haahden panos kadettipiirin puheenjohtajana 1960-luvulla on syöpynyt väkevästi mieleeni. Hänen persoonastaan huokui sellainen maanpuolustustahto, joka teki nuoreen upseeriin suuren vaikutuksen, veti puoleensa ja on pitänyt kiinni Kadettikunnan toiminnassa siitä lähtien. Hänen perintöään on ollut velvoittavaa seurata.

Eversti
Timo Lehtonen

213

PUOLUSTUSVOIMAT

Vuosituhat vaihtuu ja myös puheenjohtaja

Puheenjohtajaksi

Puheenjohtaja eversti Kari Kasurinen otti yhteyttä keväällä 1999 ja kertoi miettineensä seuraajaansa, koska hän oli siirtymässä Reserviupseerikoulun johtajaksi Haminaan. Olin aluksi hämillään kyseessä olevasta pyynnöstä ja esitinkin Karille, että hän etsisi vielä paremman ehdokkaan tähän tehtävään. Kari ei kuitenkaan antanut periksi. Näin sitten lupauduin ja perustelin tehtävän ottoa itselleni sillä, että puheenjohtajuus sopi hyvin silloiseen tehtävääni Helsingin Sotilasläänin Esikunnan esikuntapäällikkönä. Virkatehtäviinhän kuului ylläpitää yhteyttä laajaan maanpuolustuskenttään mukaan lukien kadettiveljet.

Puheenjohtajakauteni kesti vuoden 2002 loppuun. Syyskauden 2002 toiminnasta vastasi piirihallituksen varapuheenjohtaja everstiluutnantti Ilkka Kouri, koska siirryin 1.9.2002 uuteen tehtävään Jyväskylään.

Kadettipiirin toiminnasta

Toiminta oli pitkälti vakiintuneen ja koetun perinteen mukaista. Kadettikunnan 80-vuotista taivalta juhlittiin illallistanssiaisissa Kadetti-

koululla 26.1.2001. Juhlaväkeä oli salin täydeltä ja nautimme iloisesta illasta. Juhlapuhujana oli Kadettikunnan valtuuskunnan puheenjohtaja kenraalimajuri Asko Sivula.

Vuonna 2001 perinteinen kevätretki avec suunnattiin ulkomaille. Täysi bussillinen nautti asiantuntijaoppaan, kadettiveli Pentti Lehtimäen erinomaisesta junailusta Virossa muun muassa Tallinnassa, Narvassa ja Tartossa. Tutustuttiin Viru-pataljoonaan ja Rajavartiokouluun sekä rajavartiostoon historiallisten kohteiden lisäksi.

Keväällä 2002 retkeiltiin jälleen kadettiveli Pentti Lehtimäen opastamana Balttiaan pääkohteena Riika ja sen kuuluisa ooppera.

Sääntömääräiset kevät- ja syyskokoukset esitelmineen pidettiin Helsingin Sotilasläänin Esikunnassa samoin kuin hallituksen kokoukset. Siellä järjestettiin myös keväiset upseerilounaat ajankohtaisine esitelmineen. Syyskaudella oli ohjelmassa yritysvierailu. Itsenäisyyspäivän Iloista Iltaa vietettiin perinteisesti Katajanokan Kasinolla. Kadettiipiiri vastasi järjestelyistä joka toinen vuosi. Turvallisuuspolitiikan esitelmää pidettiin kouluissa ja oppilaitoksissa vakiintuneen tavan mukaisesti. Kadettiipiiri oli myös mukana järjestämässä yhdessä Kadettikunnan, Reserviupseeriliiton ja Historian ja yhteiskuntaopettajien liiton kanssa korkeatasoista turvallisuuspolitiikan seminaaria Maanpuolustuskorkeakoululla 10.11.2001. Seminaarin aiheena oli ”Suomi ja Pohjolan turvallisuuskehitys- historia, naapurit, tulevaisuuden valinnat”. Seminaari videoitiin Santahaminasta Tampereelle, Ouluun, Kuopioon ja Lappeenrantaan. Näiltä paikkakunnilta oli mahdollisuus esittää kysymyksiä paneelille Kadettikoululla.

Kaiken kaikkiaan lyhyt kausi Helsingin Kadettiipiirin puheenjohtajana oli antoisa ja mieleen jäänyt. Erityisellä lämmöllä muistan tapaamiset vanhimpien kadettiveljien kanssa.

Eversti
Tapio Niitynperä

215

PUOLUSTUSVOIMAT

Taustaa **S**antahaminassa Saharan reunalla jonkin sotilaslääniharjoituksen päätteeksi kesäkuussa 2002 esikuntapäällikkö eversti Timo Lehtonen kysyi olisinko halukas kadettipiirin puheenjohtajaehdokkaaksi hänen siirtyessään Keski-Suomeen komentajatehtäviin. - Totesin olleeni Maanpuolustuskorkeakoululla jo yli viisi vuotta palveluksessa, joten olisi parempi etsiä tehtävissään tuorempi mies, joka olisi kai pidempiaikaisempi puheenjohtajana ja pyysin kyselemään vielä muilta. - Keskustelu päättyi siihen, että erehdyin lupaamaan, että ellei hän löydä, niin voidaan palata asiaan syksyllä. Puhelin soi sitten elokuussa ja nyt on jo seitsemäs vuosi menossa kadettipiirin tehtävissä.

SKK:n jälkeen siirryin palvelukseen Taistelukouluun ja Itä-Uudenmaan Kadettipiirin hallitukseen, tuolloin palvelus sotaharjoitus- ja opintomatkoilla ympäri maata ei juuri mahdollistanut osallistumista piirihallituksen toimintaan, mutta johti everstiluutnantti Kari F. Jääskeläisen pyyntöön ryhtyä Kylkiraudan päätoimittajaksi.

Helsingin Kadettipiirin perustoiminta tapahtumineen oli vuosikymmenten saatossa muokkautunut uomiinsa vakiotapahtumineen, joihin oli matkan varrella tehty kulloinkin pieniä muutoksia kehityksen myötä. Seuraavassa joitakin ajatuksia niistä muutoksista, joita tehtiin puheenjohtajakaudellani.

Kadettikunnan vuosipäivän 27.1. osuessa viikonvaihteelle siirrettiin seppelleenlasku Hietaniemessä ja vuosipäivätillaisuus Pääesikunnan Keskuspaviljongissa edeltävälle perjantaille, jolloin järjestelyihin saatiin mukaan Kaartin Soittokunta, linja-autokuljetukset ja kahvi- tai lounastilaisuus kustannuksiltaan edullisimmin.

Piirin kuukausilounaat olivat joitakin vuosia aiemmin hiipuneet. Näiden uudempana versiona ideoitii nyt upseeritapaamiset kevät ja syyskaudelle. Näissä vieraili mm. puolustusministeri Matti Vanhanen, joka vast'ikään tehtävänsä nimitettyä veti paikalle myös MTV:n kymmenen uutiset, sittemmin näissä tapahtumissa vieraili mm. puolustusministeri Seppo Kääriäinen. Ajan mittaan päädyttiin vain keväisin pitämään ns. upseeritapaaminen ja syksyisin jo pitkään ohjelmassa ollut perinteinen yritysvierailu. Aluksi upseeritapaamiset järjestettiin Helsingin Suomalaisella Klubilla sittemmin pääesikunnassa ja joukko-osastoissa.

Uutena toimintamuotona pyrittiin varainhankintaan liittyen järjestämään maanpuolustusmyönteisille yrityksille ja reserviläisille maanpuolustusaktiiviteetteja herrasmieskilpailuineen Santahaminassa, näihin osallistui mm. Danske Capital ja Pekkinen Oy. Kiihtyvän palvelusrytmin johdosta näistä luovuttiin tekijöiden puutteessa.

Taloudellisesti merkittävä panos on kuitenkin saatu yrityselämästä piirin tiedotteiden postitussponsorointina, mikä on aina onnistunut, joskin se on vuosi vuodelta yhä työläämpää nykyisen tulosvastuun ja kustannustehokkuuden aikana. Toisaalta piirin suuri jäsenmäärä potentiaalisena markkinoinnin kohteena on jossain määrin myös helpottanut sponsorin saantia.

Kadettikunnan innoittamana ja velvoittamanakin käynnistettiin piirin lippu- ja sittemmin historiahanke, mitkä molemmat edellyttivät sekä varainhankinnan että muun toiminnan osalta piirihallitusten jäseniltä voimakasta sitoutumista hankkeisiin nimenomaan ajankäytön osalta. Voidaan kuitenkin molempien hankkeiden osalta todeta, että lopputulos kyllä palkitsi vaivan.

Vuoden Puhujan nimeäminen päätettiin aloittaa, kun Kadettikunta vuosittain pyysi vuoden vaihteessa ns. esitelmöitsijätilastoja. Tiedettiin, että tilastot ovat tärkeitä Kadettikunnan varainhankinnalle kuulijamäärän osoittamiseksi. Varsinkin Helsingin kadettipiirialueen kadettiveljet kävivät esitelmöimässä huomattavasti lukuisammin kuin mitä tietoja niistä saatiin.

- Näin päätettiin ryhtyä nimeämään Helsingin Kadetti piirin Vuoden Puhuja, mikä oleellisesti lisäsin veljien kiinnostusta ilmoittaa kuulijakuntansa ja kohensi näin tilastotietoja. Alkuperäinen tarkoitus on jäänyt nykyään taka-alalle ja Vuoden Puhuja -titteli koetaan merkittäväksi kannustimeksi ja tunnustuksen osoitukseksi pyyteettömästä maanpuolustustyöstä. Hyvä niin!

Helsingin Kadetti piirissä on noin 1 150 jäsentä (ennen Itä-Uudenmaan kadetti piiriin liittymistä), puolet on palveluksessa ja puolet reservissä. Eri tilaisuuksissa käy jäsenkunnasta silloin tällöin arviolta yli 400 upseeria eli kolmannes, joskin kerrallaan vain noin 30–90 jäsentä. Esitelmöitsijän ollessa puolustusministeritasoa on kävijöitä lähes 100, jos on muutoin hyvä esitelmöitsijä tai kiinnostava yritysvierailu vetää se noin 30–40 kuulijaa. - Puheenjohtajana tätä usein pohtii ja miettii, miten saisi jäsenistön aktivoitua, varsinkin palveluksessa olevat, jotka eivät juuri tilaisuuksiin ehdi, ellei sitä ole kytetty joukko-osaston täydennyskoulutukseen. - Palveluksessa olevien osallistumisaktiiviteetin lisäämisen viisasten kiveä ei ole kuitenkaan tätä kirjoitettaessa vielä löytynyt.

Nostalgisin tilaisuus on vuosittain marraskuussa, viime vuosina sen ensimmäinen torstaiksi klo 17.15 vakiintunut Kaunialan sotavammassairaalan konsertti. - Tilaisuuden avaa piiriin puheenjohtaja tervehdyksellään, Kaartin soittokunta soittaa ja Kadettikuoro jatkaa everstiluutnantti, director cantus Matti Orlamon johdolla, tilaisuuden päättää Kaunialan Toverikunnan puheenjohtaja.

Puheenjohtajana otin tavaksi ilmoittautua ennen konserttia yleisön eli Kaunialan Toverikunnan vanhimmalle kadettiupseerille. Lämöllä muistan tässä yhteydessä kadettiveli Per Heinrichsia, joka oli monesti ollut mukana piiriin tilaisuuksissa ja matkoilla sekä eversti Rafael Bäckmannia, joka ei viimeiselläkään kerralla suostunut istualtaan ottamaan ilmoitustani vastaan ja keskustelemaan, vaan ponnistautui tuolistaan ylös rollaattoriinsa tukien.

Puheenjohtajakaudellani piirin kevätkokous päätti piirihallituksen esityksestä luopua Itsenäisyyspäivän Iloisen Illan järjestelyvastuusta ja luovuttaa se Katajanokan Upseerikerholle, joka oli siihen halukas ja jolle se luonnostaan hyvin sopikin. Aiemmin yhdessä Helsingin Reserviupseeripiirin kanssa vuorovuosin järjestetty tilaisuus osoittautui kiihtyvän palvelusrytmin johdosta ensin liian työlääksi reserviläisille ja kun Katajanokan Upseerikerho ilmoitti tästä kuultuaan olevansa halukas jokavuotiseen pysyvään järjestelyvastuuseen, koettiin järjestelyistä luopuminen helpotukseksi myös kadettiveljille.

Nuorten upseerien tilaisuuksia on pyritty järjestämään vaihtelevalla menestyksellä vuosittain ns. esiupseerikursssia vielä käymättömien kesken. Pyrkimys saada nuorin kadettipolvi mukaan avec on vain ajoittain tuottanut tapahtumille asetetut tavoitteet.

Koulujen esitelmöntipyynnöt on ohjattu pääosin Kadettiverikunnalle ja Kadettikoululle. Piiri on lähettänyt esitelmöitsijöitä pääasiassa veteraanien ja eläkeläisten tilaisuuksiin. Vantaalla ns. Vetres-toiminta muodostaa tässä kuitenkin poikkeuksen. Varsinkin kapteeni Jarno Limnell'in oltua piirihallituksessa hän työskenteli aktiivisesti veteraanien vierailuissa koulunuorison parissa Yhteistoiminta opettajien ja koulunuorison kesken vakiintui everstiluutnantti Pasi Rekilän palvellessa Kaartin Jääkärirykmentissä ja ollessa piirihallituksessa yhteysupseerina koulumaailman ja joukko-osastojen välillä. Tällöin voitiin yhdistää koulujen vierailupäivät ja Santahaminan taistelunäytösten kenraaliharjoitukset koululaisvierailuihin.

Vetres-toiminnan erinomaiset tulokset Vantaalla saivat Kadettikunnan vuonna 2008 kannustamaan kadettipiirejä vastaavan toiminnan käynnistämiseen toiminta-alueillaan. Näin myös Helsingin Kadettipiiri toimi kokoonkutsujana ja aloitteen tekijänä, kun Helsingin alueella organisoitiin keväällä 2008 Helsingin alueen Vetres-toiminnan perustava kokous. Varsinainen toiminta käynnistyi syksyllä ja piirihallituksesta majuri Anssi Yrjölä toimii uuden organisaation varapuheenjohtajana. Toimintaan ovat liittyneet kaikki alueen merkittävät veteraani-, reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöt yhdessä Helsingin kaupungin kanssa. Helsingin Kadettipiiri keskittyy Vetres-toiminnassa lähinnä kouluissa tapahtuvaan veteraanien perinnön välittämiseen ja oppilaiden sekä opettajien turvallisuuspolitiikan tietämyksen lisäämiseen.

Varapuheenjohtaja everstiluutnantti Ilkka Kouri johti edeltäjäni viimeisen puolivuotiskauden kadettipiirin toimintaa Timo Lehtosen oltua Keski-Suomessa komentajana ja nyt taas vastaavan ajan palvellessani tätä kirjoitettaessa Afganistanissa. Piirihallitus on muutoinkin voinut toimia varsin joustavasti viime vuosina lisääntyneistä koti- ja ulkomaan komennuksista huolimatta. Tämä on ollut mahdollista vain perinteisestä jaosto-organisaatiosta luopumalla. Viimeiset viisi vuotta piirihallitus onkin työskennellyt projektiorganisaationa, jossa kevään ja syksyn toiminnan suunnitteluseminaareissa on puolivuositain jaettu tehtävät ja tapahtumien vastuut piirihallituksen jäsenille suoraan. - Tämä menettely on yhtäältä tuonut ajan säästöä poistamalla asioiden erillisen jaostokäsittelyn ja näin toisaalta lisännyt piirihallitusten kokousten kestoa jossain määrin. Menettely on kuitenkin koettu kokonaisuutena hallintoa keventävänä ja toimintaa nopeuttavana sekä korostanut kunkin jäsenen kokonaisvastuuta omista projekteistaan. Erityisen kiitoksen annan osastosihteeri Merja Tammelle, Puolustusvoimien Kuvakeskuksesta ja opintoasiainsihteeri Susanna Tuonoselle, Maanpuolustuskorkeakoulusta, jotka ovat avustaneet piirihallitusta tapahtumien valmisteluissa.

Helsingin Kadettipiirin toiminnassa on ollut aina päällimmäisenä yhteydenpito jäsenistöön ja toiminnan sopeuttaminen jatkuvaan muutokseen, yhteistyö veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen, yritys- ja koulumaailman sekä ympäröivän yhteiskunnan kanssa. Työ jatkuu...

Muisteluja toiminnastani Helsingin Kadettiipiirissä

220

Everstiluutnantti
Antero Mäkipää

STUDIO KUVATAPIO

Kadettina vuosina 1954–56 sain ensimmäiset yhteydet ja tiedot Kadettikunnan toiminnoista. Joulun alla 1954 kysyttiin, ketkä meistä viettävät joulun Helsingissä ja voisivat tulla vartioon jouluaattona Hietaniemen hautausmaalle puolen tunnin ajaksi suuren Sankariristin tai Suomen Marsalkka Mannerheimin haudan vierelle. Paikka oli hyvin tuttu. Jouluaattona olin isäni kanssa käynyt setäni, isän veljen, sankarihaudalla useina vuosina. Vuonna 1955 tuli meille kadeteille samalta taholta sama kutsu, jonka täytin. Siitä lähtien jokaisena jouluna täällä pääkaupungissa palvelleena upseerina aina vuoteen 1974 saakka, tein tämän kunniatehtävän. Vasta tämän

jälkeen tunki joulun alkaneen. Vuonna 1974 oli 20 vuotta täytynyt. Tällöin päätin jättää tehtävän nuorempien käsiin.

Vuonna 1956 valmistuessani pääsin palvelukseen Santahaminaan Jääkäripataljoona 2:een. Santahaminassa oli tällöin oma kadettipiiri. Pataljoonan yhtenä komppanian päällikkönä toimi oman kouluni, Suomalaisen Normaalityöryön (Norssin) käynyt kapteeni Juuso Lilja, josta tuli seuraavana vuonna kadettipiirin puheenjohtaja. Hän veti tällöin minut kadettipiirin sihteeriksi. Yhteytemme Helsingin Kadettiipiiriin oli heti alusta lähtien erittäin hyvä. Sieltä minua kävi monesti tapaamassa yliluutnantti Yrjö Olavi (Olli) Yki-Järvinen. Hän oli myös Norssin poikia, minua vuotta aikaisemmin sieltä ylioppilaaksi tullut, Hänen veljellinen ystävyytensä ja ohjeensa: ”nuorena on vitsa väännettävä” ohjasivat minut tiukasti Kadettikunnan toimintoihin.

Helsingin Kadettiipiirissä 1957–70

Vuonna 1957 minut valittiin Helsingin Kadettiipiirin toimikunnan jäseneksi. Piirin puheenjohtaja oli kenraalimajuri Reino Arimo ja varapuheenjohtaja everstiluutnantti Usko Sakari Hahti. Arimo valittiin seuraavana vuonna Kadettikunnan puheenjohtajaksi. Tällöin Hahti, joka oli ollut piiritoimikunnassa vuodesta 1954 alkaen, otti puheenjohtajan suitset käsiinsä, jossa ne olivat tiukasti aina vuoteen 1969 saakka. Samaan aikaan Hahti toimi myös Helsingin upseeriyhdistysten yhteistyötoimikunnan (HYTT) puheenjohtajana. Toimikunnassa olivat Helsingin Kadettiipiirin lisäksi Jääkäriliiton, Reserviupseeriliiton ja Upseeriliiton Helsingin alaosastot.

Itse kuuluiin piiritoimikuntaan kymmenen vuoden ajan, vuodet 1957, 1961 ja 1963-70. Näistä olin sihteerinä vuosina 1963–1970. Sain kaksi läheistä palvelusystävääni kiinnostumaan ja tulemaan valituiksi kadettiipiiritoimikunnan jäseniksi. Ensimmäinen oli palvelusveljeni Kaartin Pataljoonasta luutnantti Juhani Hannuksela. Hän oli jäsen vuodet 1963-68, joista viimeisen vuoden sihteerinä. Hyvä urheilusveljeni (suunnistus ja hiihto) luutnantti Heikki Tilander valittiin 1968 kadettiipiirin riveihin. Tiedämme hänen tiensä nousseen kenraaliksi ja Kadettikunnan puheenjohtajaksi saakka.

Haahden vaikutus piirin esitelmiin oli erittäin merkittävä. Erikoina esityksinä on mieleeni jäänyt everstiluutnantti Arto Heikki Virkusen kertomus palveluksestaan Sörnäisten yleisesikunnassa. Vuoden 1963 vuosikokouksesitelmän piti kommunisti, päätoimittaja Arvo

(poika) Tuominen aiheena ”maailma tänään”. Samana vuonna hyväksyttiin toimintasuunnitelma, joka korosti upseeriemme sisäisen lujjuuden merkitystä. Päätettiin myös järjestää piirin opintopäivät, Studia Generalia nimellä. Mieleeni ovat jääneet 15–16.1. 1964 järjestetyt opintopäivät Gebhardt-opistolla Kallvikissa. Siellä käsiteltiin suomalaisen yhteiskunnan kehityspiirteitä, nykyaikaista sotilaskasvatusta ja sotilaskuria. Tärkeitä kohteita olivat Suomi tämän päivän maailman politiikassa, maanpuolustuksen henkiset perustekijät ja puolustusvoimissa nykyisin suoritettava kansalaiskasvatus. Opintopäiville kutsuttiin vakinaisessa palveluksessa olevia nuorimpia upseereita sekä evp-upseereita. Joukko jaettiin työryhmiin, jotka työskentelyn jälkeen tekivät yhteenvedot ja raportit sekä kritiikin. Esille tulivat autoritääriinen ja demokraattinen johtaminen, puolueettomuuden säännöt ja poliittisen käyttäytymisen tendenssit.

Myös lapsista ja nuorista huolehdittiin. Vuosittain järjestettiin heille juhlat, jonka järjestelyt suoritti virkeä naistoimikunta. Esimerkiksi vuonna 1958 juhlassa oli 256 lasta, joita ohjaamassa oli 60 naista.

Kadetti piirin jäsenmäärä oli silloin 827, joista vakinaisessa palveluksessa olevia oli 370 ja evp-upseereita 457.

Kadetti piiritoimikuntaan kuului puheen- ja varapuheenjohtajan lisäksi 12 jäsentä, joista puolet oli vakinaisessa palveluksessa olevia ja puolet evp-upseereita.

Erityisesti muistan eversti Niilo Riuttalan ja everstiluutnantti Lauri Reunalan ja silloisen eversti Erkki Setälän, joka nousi vuonna 1970 kenraalimajurina Kadettikunnan puheenjohtajaksi ja kenraaliluutnanttina vuonna 1981 kunniajäseneksi.

Usko Sakari Hahti

Sain palvella runsaat viisi vuotta hänen johtamassaan Helsingin Kadetti piirissä. Sen lisäksi minulla oli ilo olla Kadettikunnan hallituksessa ja valtuuskunnassa samaan aikaan hänen kanssaan. Kaikissa tehtävissään hänellä oli selkeät linjat ja päätökset.

Velvollisuudentunto ja vastuu näkyivät niissä. Hänen isänmaanrakkautensa oli esimerkkinä meille kaikille. Usko kutsuttiin 13.3. 1976 Kadettikunnan kunniajäseneksi. Hänen antamansa perintö on säilynyt vuosikymmeniä sydämässäni.

Sihteerinä Helsingin Kadettiipiirissä

Prikaatikenraali
Antti Lankinen

PUOLUSTUSVOIMAT

223

Sotakorkeakoulukurssini jälkeen minut määrättiin jäämään Sotakorkeakoulun komento- ja koulutustoimiston päälliköksi vuonna 1981. Silloinen Helsingin Kadettiipiirin toimielias ja aktiivinen hallituksen jäsen Pekka Rapila (kadetti 5457) oli esimiehenäni. Heti alkajaisiksi hän opasti minut siirtymään aiemmasta Etelä-Karjalan Kadettiipiiristäni Helsingin Kadettiipiirin jäseneksi.

Hyvin nopeasti huomasin, että siirto merkitsi myös velvollisuuksia kuten esitelmien ja puheiden pitämisiä lähinnä koululaistilaisuuksissa. Koska olen aina ollut kadettikuntahenkinen kyseiset tehtävät olivat erittäin miellyttävä lisä arkirutiinien lomaan.

Kun Pekka sai siirron hieman etuajassa Pääesikuntaan, jäin yksin hoitelemaan omaa toimistopäällikön ja lisäksi Pekan koulutusupseerin

postia. Samalla Pekka junaili minulle myös Helsingin Kadettiipiirin tehtävät. Näin vielä jälkeempään arvioiden kyseinen runsaan kolmen vuoden jakso oli sotilasurani kiireisintä ja työteliäintä aikaa – tosin mielenkiintoisessa ja antoisassa ympäristössä.

Sihteerin tehtävää oli helppo ryhtyä toteuttamaan Pekka Rapilan luomien toimintamallien mukaisesti. Tavoitteeksi otettiin nostaa aktiivisesti jo ennestäänkin korkeita eri koulujen oppilaisiin vaikuttamisen lukuja eli mahdollisimman monen nuoriin kohdistuvien esitelmä-, luento- ja puhetilaisuuksien järjestämistä. Toisena tavoitteena pidettiin mahdollisimman monen oman jäsenen osallistumista kadettiipiirin järjestämiin tilaisuuksiin. Kyseisten tavoitteiden täyttymisestä saatoinkin olla erittäin tyytyväinen kun sittemmin Vaasaan siirtymiseni vuoksi jätin sihteerin tehtävät.

Heti alkuvaiheessa koin vaikean ajan, kun Helsingin Kadettiipiirin poikkeuksellisen tulostavoitteellinen puheenjohtaja ja hyväksi ystäväkseni tullut Jussi Muttonen (kadetti 3537) kuoli yllättäen. Suruajan jälkeen elämä ja toiminta kuitenkin jatkuivat hyvin viitoitettua reittiä eteenpäin.

Eräänä Helsingin Kadettiipiirin toiminnan ehdottomana tukipilarina tuohon aikaan oli hallituksen jäsen Olli Alho (kadetti 2365), jonka junailiemiin lukuisten tukijoiden tai sponsoriin avulla kykenimme järjestämään aktiivista ja hyvätasoista toimintaa niin omalle jäsenistölle kuin maanpuolustuskohderyhmillekin. Lisäksi Ollin ansiosta kyettiin laajalle jäsenistölle postittamaan säännöllisesti kadettiipiirin tiedote, jonka näin erittäin tärkeäksi ja tehokkaaksi keinoksi pitää oma vanhempikin jäsenistö aktiivisena.

Kyseiseltä ajalta sain innostavan kosketuksen kadettikuntatoimintaan, mutta sittemmin erittäin tiheästi seuranneet siirrot eivät valitettavasti mahdollistaneet kadettikuntaurani kehittämistä edelleen.

Facts about the Helsinki Cadet District

225

The Cadet Officer Corps was founded on 27.1.1921 in Helsinki. From the beginning, this organization has served as a unifying force for cadet officers. Since 1924, the Cadet Officer Corps has comprised several districts, including the Helsinki Cadet District. At first in the Helsinki Cadet District the membership file was maintained solely by Captain Joose Hannula but, as of 1930 there has been a chairman and a committee, the first chair of the Helsinki Cadet District having been Captain Y.A. Haahti. Altogether 22 cadet officers have served as chairmen, the current chair being Colonel Tapio Niitynperä.

The Cadet Officer Corps has approximately 4,600 members, their ranks ranging from Cadet to General, and about half of the members are in active service. The largest of the Cadet Districts is Helsinki Cadet District with approximately 1,300 members.

The most important activity among the members of the Helsinki Cadet District is the festive occasion for welcoming the new cadet officers in this Cadet District. Another popular celebration takes place on Independence Day on the 6th of December at the Officers' Club in Katajanokka. Besides these activities, the Helsinki Cadet District has arranged several tours in cultural sites in southern Finland and, more recently, abroad to Estonia and to battlefields of the Winter War and the Continuation War on the Karelian Isthmus.

Today the objective of the Corps is to foster the will of the Finnish people to defend our country and to increase the general knowledge of security policy. Furthermore, the Cadet Officer Corps

supports the dissemination of information on Finland's official security policy by providing assistance in teaching this subject.

The lectures given by the Corps' members reach tens of thousands of listeners every year throughout Finland. Moreover, the Cadet Officer Corps publishes its membership bulletin, *Kylkirauta*, four times a year, and the Corps also sponsors publishing activities and supports the work of the Cadet Districts.

Translated by

Päivi Kilpinen

Liitteet

Liite 1

HELSINGIN KADETTIPIIRIN HALLITUKSEN JÄSENET 1924–2009

Taulukon tiedot perustuvat Helsingin Kadettiin vuosikertomuksiin.

(Lyhenteet: pja = puheenjohtaja; vpja = varapuheenjohtaja; ps = pääsihteeri; s = sihteeri; rh = rahastonhoitaja; asm = asiamies; j = jäsen)

227

Sukunimi	Etunimet	Arvo	Hallitusvuodet
Ahlqvist	Heikki	everstiluutnantti	vpja 1976-78
Ahvonon	Jyrki	kapteeni	j 1981-82
Airio	Pentti	yliluutnantti	j 1968; rh 1969-71
Alafuzoff	Georgij	luutnantti	j 1978
Alahonko	Seppo	majuri	j 1983-85
Alho	Olli	majuri	j 1965-69, 1976-84; vpja 1985-95
Aminoff	Pontus	yliluutnantti	j 1977
Anttila	Henrik	kapteeni	s 1948-50
Arimo	Reino	kenraaliluutnantti	pja 1957-58
Artema	Jukka	luutnantti	j 1982
Aspara	Ilkka	everstiluutnantti	j 1991-94
Aulamo	Ilmari	majuri	j 1968
Bahne	Bertel	everstiluutnantti	j 1946
Blomberg	Fredi	yliluutnantti	j 1993-96
Breitholz	Kaarlo	kapteeni	pja 1936
Bäckman	Juha	kapteeni	j 1976
Eiroma	Tauno	everstiluutnantti	j 1948
Ekberg	Lars	majuri	j 1946
Enlund	Pertti	majuri	s ja rh 1989-91; s 1997, 1999-2000; j 1992, 2001, 2003-05;
Erwe	Teppo	majuri	s ja rh 1945
Euramo	Aimo	kapteeni	j 1962-64
Forsman	Lars	everstiluutnantti	j 1975-76

Sukunimi	Etunimet	Arvo	Hallitusvuodet
Franck	Leo	ratsumestari	vpja 1937-38, 1948-53; j 1945-47
Franzén	Johanna	yliluutnantti	j 2007; s 2008
Freudenthal	Olof	kapteeni	j 1957
Frey	Sixten	kapteeni	pj 1931-33
Gardberg	Anders	everstiluutnantti	j 1995-99
Hahti	Yrjö	kapteeni	pj 1930
Hahti	Usko	everstiluutnantti	j 1954-56; vpja 1957-58; pj 1959-69
Haavisto	Martti	kapteeni	j 1982-85
Hakala	Jorma	majuri	j 1983-89, 1991-95, 2001-02; vpja 1996-2000
Halonen	Ilkka	everstiluutnantti	j 1973-75
Haltia	Jukka	majuri	rh 1997-
Halttunen	Toivo	kapteeni	s 1978; s ja rh 1979
Hammarén	Eugen	kapteeni	j 1968-69
Hannila	Matti	everstiluutnantti	j 1956-58
Hannuksela	Juhani	yliluutnantti	j 1963-66; s 1967
Hannula	Joose	luutnantti	asm 1924-25
Hartikainen	Esko	everstiluutnantti	j 1996-98
Hatsala	Allan	everstiluutnantti	j 1988
Hautamäki	Seppo	kapteeni	j 1996- 2000, 2002-03
Hautanen	Matti	yliluutnantti	j 2009-
Havu	Pekka	everstiluutnantti	j 1979-83; vpja 1984
Heinonen	Reino	kapteeni	rh 1961-63
Heinonen	Tapio	majuri	j 2000
Heinrichs	Mikael	majuri	j 1986-90, 1993-96
Heiskanen	Mikko	majuri	j 2000-01
Helenius	Jarmo	majuri	j 1992
Hiltunen	Arvi	kapteeni	rh 1964-65
Hirva	Eino	everstiluutnantti	j 1961; vpja 1962-63
Hokkanen	Arto	kapteeni	rh 1994-96
Holma	Klaus	majuri	j 1958-61
Holopainen	Jarmo	kapteeniluutnantti	j 2007
Honkamaa	Sakari	majuri	j 1987, 1995-98
Hovi	Aarne	everstiluutnantti	j 1950-53
Hugg	Markku	yliluutnantti	j 1999-2000

Sukunimi	Etunimet	Arvo	Hallitusvuodet
Huhtanen	Pertti	majuri	j 1982-88
Hurme	Matti	everstiluutnantti	pja 1951-54
Hyttinen	Teppo	kapteeni	j 1946, 1963-67
Hänninen	Timo	kapteeni	j 2007-
Juntunen	Esko	majuri	s 1950; j 1953-56
Jämsä	Markku	majuri	j 2002-03
Järventaus	Jorma	kenraalimajuri	j 1953-58; vpja 1959
Jääsärö	Matti	majuri	j 1990-92
Kaakinen	Olavi	majuri	j 1955-57
Kaakinen	Kari	majuri	j 2007-2008
Kaartinen	Markus	kapteeni	j 2005, 2008; s 2006-07, 2009-
Kangaspunta	Väinö	kapteeni	j 1957
Karanka	Osmo	majuri	j 1979
Karjalainen	Jari	kapteeni	j 2006-2008
Karvinen	Antero	everstiluutnantti	vpja 1975
Kasurinen	Kari	eversti	s 1975; pja 1997-99
Katainen	Osmo	yliluutnantti	j 1968
Kemppilä	Veli-Matti	yliluutnantti	j 2000-02
Keränen	Olli	kapteeni	s 1973-74
Kettunen	Ossi	luutnantti	j 1968-69
Kiukas	Jukka	kapteeni	j 1997-98
Kivinen	Lasse	majuri	j 2003
Koivisto	Hannu	yliluutnantti	j 1992-96
Kontio	Matti	luutnantti	j 1950-51
Korpi	Reino	kapteeni	ps ja rh 1945; j 1949
Korpikoski	Eero	majuri	s 1951-54; j 1957
Korpinen	Aarne	majuri	s 1941
Kouri	Heikki	kapteeni	s 1954-55
Kouri	Ilkka	everstiluutnantti	j 1970-77, 2000; rh 1978; vpja 2001-
Kukkonen	Erkki	eversti	j 1954; pja 1955-56
Kukkonen	Raimo	majuri	j 1954; rh 1954-60, j 1975-77
Kurenmaa	Pekka	kapteeni	j 1968-75
Kurvinen	Ahti	majuri	j 2001-04
Kylä-Harakka	Jani	yliluutnantti	s 2003; j 2004-06
Kyläsalo	Gustav-Erik	majuri	j 1950-53

Sukunimi	Etunimet	Arvo	Hallitusvuodet
Kärkkäinen	Arvo	luutnantti	asm 1926-27
Kärkkäinen	Hannu	yliluutnantti	j 1984-85
Kääriö	Pekka	majuri	j 1950-52
Laaksonen	Eero	eversti	pja 1934-35,1937-38,1945-47
Lankinen	Antti	kapteeni	s ja rh 1982-83; j 1984-85
Larinen	Eero	everstiluutnantti	j 1955
Lassila	Mauno	majuri	j 1990
Lauri	Arvo	eversti	pja 1983-84
Laurila	Bror	kapteeni	j 1961-62
Lausama	Aarne	kapteeni	j 1957
Lehtonen	Usko	majuri	j 1950-51
Lehtonen	Timo	eversti	pja 2000-02
Leinonen	Heikki	majuri	j 1963-67; vpja 1968
Levo	Urpo	kapteeni	j 1949
Liene	Timo	kapteeni	j 2000-01, 2003-06
Liikkanen	Simo	everstiluutnantti	j 1952
Lilja	Juuso	kapteeni	j 1957
Limnell	Jarno	yliluutnantti	j 2000-02; s 2003-05
Linnakko	Veikko	kapteeni	j 1960
Lintulahti	Martti	kapteeni	j 1964-66
Lohikoski	Urho	eversti	vpja 1945-47; pja 1948-50
Lopmeri	Olavi	kapteeni	s 1956; j 1957-59
Luukkanen	Risto	majuri	j 2009-
Majuri	Pekka	everstiluutnantti	s 1989; j 1990-95
Mannonen	Lasse	luutnantti	j 2009
Maristo	Johan	majuri	j 1950
Marte	Aksel	majuri	j 1964-65
Mattila	Aimo	eversti	j 1969
Mattila	Sami	majuri	j 2008-
Mattsson	Kim	yliluutnantti	j 1988-89
Maunula	Aatos	eversti	vpja 1956
Maunula	Aarre	kapteeni	j 1962
Maunula	Reijo	majuri	j 1968-72
Metsälampi	Esko	everstiluutnantti	j 1975
Minkkinen	Martti	kapteeni	s 1934; vpj 1935

Sukunimi	Etunimet	Arvo	Hallitusvuodet
Moisala	Markku	komentajakapteeni	j 1985-86
Multanen	Pentti	kapteeni	j 1947
Murole	Matti	majuri	j 1946-47
Muttonen	Jussi	everstiluutnantti	pja 1978-82
Myllynen	Hannu	majuri	j 1989-96
Mäki	Mikko	kapteeni	s 1977; j 1978
Mäkipää	Antero	kapteeni	j 1957, 1961, 1967-69; s 1963-66
Mälkönen	Antti	kapteeni	j 1977-80
Niemi	Juha	majuri	j 1997-2000
Niitynperä	Tapio	eversti	pja 2003-
Nordgren	Valter	eversti	j 1957
Norkola	Kari	majuri	j 1978-80
Nousiainen	Jouko	kapteeni	s ja rh 1980-81
Nurminen	Tomi	majuri	j 1986-87, 1990-93
Nyman	René	majuri	j 1947
Närhi	Matti	eversti	pja 1990-92
Ohra-aho	Harri	yliluutnantti	j 1988-89
Ojonen	Olavi	kapteeni	j 1946
Ollila	Olli	kapteeni	j 1979-83
Orlamo	Matti	majuri	s ja rh 1984-88; j 1991-93
Palmu	Pentti	everstiluutnantti	pja 1976-77
Parikka	Petter	everstiluutnantti	vpja 1973-75
Pentti	Kaarle	majuri	j 1965-69
Pentti	Veikko	everstiluutnantti	j 1988-90
Pietilä	Reino	everstiluutnantti	rh 1976-77; j 1978, 1984; vpja 1979-83
Pietilä	Heikki	everstiluutnantti	j 2001-03
Pihkala	Reino	kapteeni	s ja rh 1968; rh 1969; s 1971-72
Pirkola	Heikki	majuri	j 1964-65
Pyy	Jouni	everstiluutnantti	j 1998-2005
Railonkoski	Hugo	majuri	j 1946-48, 1951-52
Rainela	Eero	kapteeni	s 1959-62
Rantala	Hannu	majuri	j 1991; s ja rh 1992-93
Rapila	Pekka	majuri	j 1980-86
Raunto	Mauri	kapteeni	j 1958-60
Rautiainen	Pertti	everstiluutnantti	j 1953-55, 1960, 1962-63; vpja 1961

Sukunimi	Etunimet	Arvo	Hallitusvuodet
Rautiainen	Janne	kapteeni	j 1997-2000, 2003; s 2001-02
Rekilä	Pasi	everstiluutnantti	j 2001-05
Reponen	Mainio	kapteeni	s 1932-33
Reunala	Lauri	kapteeni	j 1948-55, 1958-60
Rinne	Eero	kapteeni	s 1935, 1945; rh 1945
Rinne	Reino	eversti	j 1973-77
Riuttala	Niilo	eversti	j 1969; pja 1970-72
Rokka	Petteri	everstiluutnantti	j 2006-07
Ruutu	Kaarle	majuri	j 1978, 1986-87
Räty	Arto	yliluutnantti	j 1982-85
Saariaho	Pekka	everstiluutnantti	j 1998-2002
Saarinen	Mikko	komentajakapteeni	j 2004
Saksela	Kari	yliluutnantti	j 1964-65
Salonen	Pentti	ratsumestari	rh 1946-47
Salonen	Paavo	everstiluutnantti	j 1983-85
Salovaara	Aulis	kapteeni	j 1948
Salovaara	Matti	everstiluutnantti	j 1985-89
Savolainen	Aapo	eversti	vpja 1968-71
Saxberg	Erik	kapteeni	j 1975
Seeve	Olavi	kenraalimajuri	j 1957-59
Setälä	Erkki	eversti	j 1954, 1959; vpja 1960, 1963-65
Sihvonen	Eino	luutnantti	s 1958
Silventoinen	Unto	kapteeni	s ja rh 1945; s 1946-47; j 1948-49, 1953-59, 1963-64
Simonen	Norman	everstiluutnantti	vpja 1954-55
Sisto	Mikko	majuri	j 1953
Sistonen	Mikko	kapteeniluutnantti	j 2008-
Sivula	Asko	eversti	j 1971-73; pja 1985-87
Skog	Tapio	majuri	j 1976
Soikkeli	Mikko	majuri	j 1999-2002
Suhonen	Martti	kapteeni	j 1958-60, 1970-72; pja 1973-75
Susi	Sulo	kapteeni	vpja 1933, 1936; rh 1934-35; s 1936
Sutela	Tauno	majuri	j 1960-62
Sutinen	Harri	komentaja	j 2006-07
Suutarinen	Jukka-Pekka	kapteeni	j 1980-81

Sukunimi	Etunimet	Arvo	Hallitusvuodet
Syrjälä	Jari	majuri	j 1992, 2004-
Särkiö	Jaakko	kapteeni	j 1992-95
Taavitsainen	Mikko	majuri	j 1991- 94
Talari	Tapani	kapteeniluutnantti	j 1976-79
Talvisto	Keijo	majuri	j 1977-87
Tammikivi	Juha	everstiluutnantti	j 1994-97; s 1998
Tanskanen	Seppo	eversti	pja 1988-89
Tarvajärvi	Niilo	kapteeni	j 1948-49
Tengström	Runar	eversti	j 1947
Tilander	Heikki	prikaatikenraali	j 1968-69; pja 1995-96
Timonen	Svante	luutnantti	asm 1928-29
Turpeinen	Johannes	majuri	j 1961-63
Utinen	Ari	majuri	j 1988-90
Valkama	Yrjö	majuri	pja 1939
Valkama	Matti	kapteeni	s 1969-70
Valtanen	Jaakko	kapteeni	s 1955
Vehviläinen	Timo	kapteeni	j 1995-96
Wennström	Finn-Göran	eversti	pja 1993-94
Vertanen	Seppo	kapteeni	j 1986-88
Vihma	Osmo	kapteeni	j 1960-62
Viinikainen	Esko	yliluutnantti	s ja rh 1968; s 1969; j 70-72
Viita-aho	Auvo	komentajakapteeni	j 1998-2001
Wiitanen	Arvo	kapteeni	s ja rh 1938-40
Villanen	Antti	komentajakapteeni	j 1993; s 1994-96
Virolainen	Esko	kapteeni	s 1948-54
Virtanen	Vesa	everstiluutnantti	j 1990-91, 2008
Väyrynen	Pentti	yliluutnantti	j 1956
Yki-Järvinen	Olavi	yliluutnantti	s 1957-58
Yrjölä	Anssi	kapteeni	j 2003, 2008-
Yrjölä	Petteri	yliluutnantti	j 2004-06
Åkerman	Nils	majuri	j 1955-59
Åström	Åke	majuri	j 1947-54, 1956-59
Östenson	Stig	everstiluutnantti	j 1968-70

VUODEN KADETTIUPSEERIT HELSINGIN KADETTIPIIRISSÄ

Kadettikunta on vuodesta 1976 lähtien nimennyt vuoden kadettiupseerin.

Henkilö saa nimensä Kadettikunnan Kultaiseen Kirjaan.

Ensimmäinen vuoden kadettiupseeri oli yliluutnantti Martti Haavisto Haminan Kadettiipiiristä.

Helsingin Kadettiipiirin jäsenille on vuoden kadettiupseeri nimitys tullut seuraavasti:

1982	kapteeni Pekka Rapila
1987	everstiluutnantti Matti Närhi
1988	kapteeni Matti Orlamo
1996	yliluutnantti Hannu Koivisto
1999	majuri Juha Tammikivi
2003	majuri Jukka Haltia
2004	yliluutnantti Jarno Limnell
2005	kapteeni Timo Liene

HELSINGIN KADETTIPIIRIN HUOMIONOSOITUKSET

Helsingin Kadettiipiirin pienoislipulla palkitut

Prikaatikenraali, Ilkka Aspara, Kadettikunnan puheenjohtaja, lipun naulaus 27.1.2005
Puolustusministeriön kansliapäällikkö Matti Ahola, lipun naulaus 27.1.2005
Kenraalimajuri Heikki Holma, puolustusvoimat, lipun naulaus 27.1.2005
Kommodori Jukka Jaakkola, Rajavartiolaitos, lipun naulaus 27.1.2005
Ylipormestari Eva-Riitta Siitonen, Helsingin kaupunki, lipun naulaus 27.1.2005
Kenraalimajuri Jan Laukka, Helsingin Sotilaslääni, lipun naulaus 27.1.2005
Veteraani Herbert Mäklin, Kaunialan Toverikunnan puheenjohtaja, lipun naulaus 27.1.2005
Helsingin Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja Pirkko Mela, lipun naulaus 27.1.2005
Helsingin Reserviupseeriipiirin puheenjohtaja Sampo Martiskainen, lipun naulaus 27.1.2005
Luutnantti Marja Enlund, lipun naulaus 27.1.2005
Komentajakapteeni, heraldikko Tapani Talari, lipun naulaus 27.1.2005
Everstiluutnantti, teollisuusneuvos Kaarle Henrik Pentti, lipun naulaus 27.1.2005
Kesko Oyj, pääjohtaja Matti Honkala, lipun naulaus 27.1.2005
Kuusakoski Oy, toimitusjohtaja Aki Ojanen, lipun naulaus 27.1.2005
LVI-Dahl Oy, toimitusjohtaja Erkki Stenberg, lipun naulaus 27.1.2005
Lähivakuutus, toimitusjohtaja Harri Kainulainen, lipun naulaus 27.1.2005
Nordea Oyj, johtaja Kari Virta, lipun naulaus 27.1.2005
Pohjolan Liikenne-yhtiöt, toimitusjohtaja Matti Krannila, lipun naulaus 27.1.2005
Securitas Oy, toimitusjohtaja Jarmo Mikkonen, lipun naulaus 27.1.2005
SRV Yhtiöt, toimitusjohtaja Hannu Mikkonen, lipun naulaus 27.1.2005
Everstiluutnantti Jouni Pyy, hallituksen jäsenyys 1.11.2005
Everstiluutnantti Pasi Rekilä, hallituksen jäsenyys 1.11.2005
Majuri Pertti Enlund, hallituksen jäsenyys 1.11.2005
Kapteeni Jarno Limnell, hallituksen jäsenyys 1.11.2005
Pääjohtaja Kari Jordan, uusien upseerien tulojuhla 26.10.2006
Kapteeni Timo Liene, hallituksen jäsenyys 29.3.2007

Yliluutnantti Kylä-Harakka, hallituksen jäsenyys 29.3. 2007
Yliluutnantti Petteri Yrjölä, hallituksen jäsenyys 29.3. 2007
Vuorineuvos Jukka Viinanen, uusien upseerien tulojuhla 18.9. 2007
Kenraali Gustav Hägglund, kadettiin toiminnan tukeminen 26.10.2007
Musiikkieverstiluutnantti Elias Seppälä, tuki ja yhteistoiminta kadettiin kanssa 16.10.2008
Komentaja Harri Sutinen, hallituksen jäsenyys 16.10.2008
Everstiluutnantti Petteri Rokka, hallituksen jäsenyys 16.10.2008

Helsingin Kadettiin standaarilla m/85 palkitut

A. NUMEROIDUT STANDAARIT

1. Everstiluutnantti Pekka Havu 15.5.1985
2. Eversti Arvo Lauri 15.5.1985
3. Everstiluutnantti Reino Pietilä 15.5.1985
4. Majuri Antti Lankinen 15.5.1985
5. Kapteeni Martti Haavisto 7.5.1986
6. Everstiluutnantti Paavo Salonen 7.5.1986
7. Majuri Seppo Alahonko 7.5.1986
8. Majuri Pekka Rapila 7.5.1987
9. Eversti Asko Sivula 21.4.1988
10. Everstiluutnantti Kaarle Ruutu 21.4.1988
11. Majuri Keijo Talvisto 21.4.1988
12. Kapteeni Tomi Nurminen 21.4.1988
13. Majuri Pertti Huhtanen 8.3.1989
14. Kapteeni Matti Orlamo 8.3.1989
15. Kapteeni Seppo Vertanen 8.3.1989
16. Eversti Seppo Tanskanen 15.2. 1990
Majuri Olli Alho 24.3. 1991
Everstiluutnantti Veikko Pentti 29.5.1991
17. Everstiluutnantti Matti Salovaara 5.4. 1990
18. Majuri Ari Uutinen 29.5.1991
19. Majuri Mikael Heinrichs 29.5.1991
20. Yliluutnantti Vesa Virtanen 29.4.1992
21. Majuri Matti Jääsärö 28.4.1993
22. Majuri Pertti Enlund 28.4.1993

-
23. Majuri Hannu Rantala 28.2.1994
 24. Eversti Finn-Göran Wennström 19.4.1995
 25. Everstiluutnantti Ilkka Aspara 19.4.1995
 26. Majuri Mikko Taavitsainen 19.4.1995
 27. Everstiluutnantti Pekka Majuri 18.3.1996
 28. Everstiluutnantti Simo Hiekkalinna 18.3.1996
 29. Kapteeni Jaakko Särkiö 19.3.1996
 30. Prikaatikenraali Heikki Tilander 22.4.1997
 31. Majuri Hannu Myllynen 22.4.1997
 32. Komentajakapteeni Antti Villanen 22.4.1997
 33. Kapteeni Hannu Koivisto 22.4.1997
 34. Kapteeni Arto Hokkanen 22.4.1997
 35. Kaartin Jääkärirykmentti 11.5.1998

B. STANDAARIT ILMAN NUMEROA

- Valio, komentajien info 22.5.1985
- Veikkaus Oy, uusien upseerien tulojuhla 25.11.1985
- Helsingin Reserviupseeripiiri, 60-vuotispäivä 3.12.1985
- Helsingin Suomalainen Säästöpankki, komentajien info 10.4.1986
- Haminan Kadettiipiiri 7.5.1987
- Osuuspankkien Keskusliitto, uusien upseerien tulojuhla 5.11.1987
- Oy Alko Ab, komentajien info 11.5.1988
- Mikkelin Kadettiipiiri 8.10.1988
- Säästöpankkien Keskus-Osake-Pankki, uusien upseerien tulojuhla 7.11.1988
- Kesko Oy, uusien upseerien tulojuhla 7.11.1991
- Maaherra Eva-Riitta Siitonen, upseerilounas 17.3.1992
- Musiikkimajuri Esko Juuri 11.11.1992
- Suomen Teollisuuden Vartiointi, yritysvierailu 28.2.1994
- Toimistonhoitaja Marjukka Lehtinen, 50 vuotta 28.8.1995
- Everstiluutnantti Anssi Vuoremaa, opas Laatokan-Karjalan retkellä 19.5.1996
- Kenraalimajuri Asko Sivula, 60 vuotta 21.8.1996
- Kontra-amiraali Esko Illi, 50 vuotta 19.9.1996
- Eversti Matti Lukkari, 60 vuotta 3.10.1996
- Eversti Mikko Virrankoski, 60 vuotta 29.11.1996
- Eversti Timo Lehtonen, hallituksen puheenjohtajuus 9.12.2002
- Everstiluutnantti Pekka Saariaho, hallituksen jäsenyys 9.12.2002

Majuri Jorma Hakala, hallituksen jäsenyys 9.12.2002
Majuri Mikko Soikkeli, hallituksen jäsenyys 9.12.2002
Majuri Mikko Heiskanen, hallituksen jäsenyys 9.12.2002
Majuri Ahti Kurvinen, hallituksen jäsenyys 9.12.2002
Komentajakapteeni Auvo Viita-aho, hallituksen jäsenyys 9.12.2002
Yliluutnantti Matti Kempplä, hallituksen jäsenyys 9.12.2002
Everstiluutnantti Heikki Pietilä, hallituksen jäsenyys 25.11.2003
Majuri Markku Jämsä, hallituksen jäsenyys 25.11.2003
Majuri Lasse Kivinen, hallituksen jäsenyys 25.11.2003
Kapteeni Seppo Hautamäki, hallituksen jäsenyys 25.11.2003
Kapteeni Anssi Yrjölä, hallituksen jäsenyys 25.11.2003
Helsingin seudun reserviläispiiri, 40 vuotta 30.3.2004
Puolustusministeri Seppo Kääriäinen, upseeritapaaminen Helsingin Suomalaisella Klubilla 4.5.2004

C. HELSINGIN KADETTIPIIRIN STANDAARILLA M/2005 PALKITUT

1. Orion-yhtymä, uusien upseerien tulojuhla 18.9.2007
2. VTT Mari Kalliala, FRONTEx, esitelmä Talousseminaarissa 26.10.2007
3. Eversti, VTT Pekka Visuri, esitelmä Talousseminaarissa 26.10.2007
4. Eversti VTT Risto Hyvärinen, esitelmä Talousseminaarissa 26.10.2007
5. VTL, everstiluutnantti Jari Rantapelkonen, esitelmä Talousseminaarissa 26.10.2007
6. Ekonomisti Jouko Rautava, Suomen Pankki, esitelmä Talousseminaarissa 26.10.2007
7. Majuri, riskienhallintajohtaja Heljo Laukkala, Metso Oyj, esitelmä Talousseminaarissa 26.10.2007
8. Komentajakapteeni Jarmo Holopainen, hallituksen jäsenyys 16.10.2008
9. Raja- ja Merivartiokoulu, syyskokous 2008, 16.10.2008
10. Merisotakoulu, syysretki Suomenlinnaan ja Merisotakouluun 18.10.2008
11. Liiketoimintajohtaja Kimmo Liukkonen, YIT-Kiinteistötekniikka, uusien upseerien tulojuhla 11.11.2008
12. Toimitusjohtaja Juha-Pekka Pystynen, Helsinki-Vantaan Lentoasema, yritysvierailu 12.11.2008

Helsingin Kadettiipiirin lautasella palkitut

Finnair, upseerilounas 14.1.1992
Akava, upseerilounas 13.2.1992
Helsingin pelastuslaitos, upseerilounas 9.4.1992
Kotkan Rannikkopatteristo, perheretki 26.4.1992
Kenraalimajuri Ilkka Ranta, upseerilounas 25.9.1992
Valio, uusien upseerien tulojuhla 11.11.1992
Kenraalimajuri Seppo Räisänen, esitelmä upseerilounaalla 19.11.1992
Kansliapäällikkö Juhani Perttunen, esitelmä upseerilounaalla 11.3.1993
Alivaltiosihteeri Jaakko Blomberg, upseerilounas 15.4.1993
Majuri Jarmo Helenius, hallituksen jäsenyys 28.4.1993
Kapteeni Jari Syrjälä, hallituksen jäsenyys 28.4.1993
Partek-yhtymä, läksiäisjuhla 28.4.1993
Panssariprikaati, perheretki 23.5.1993
Kenraalimajuri Jussi Hautamäki 24.9.1993
Kenraalimajuri Raimo Jokinen 21.10.1993
Orion-yhtymä, uusien upseerien tulojuhla 16.11.1993
Kontra-amiraali Sakari Visa, esitelmä upseerilounaalla 25.11.1993
Erikoistutkija Risto E J Penttilä, esitelmä upseerilounaalla 17.2.1994
Erikoistutkija Jukka Knuuti, esitelmä upseerilounaalla 17.3.1994
Eversti Kari Höglund, esitelmä upseerilounaalla 14.4.1994
Everstiluutnantti Ilmari Hakala, opas perheretkellä 21.5.1994
Apulaisosastopäällikkö Eikka Kosonen, esitelmä upseerilounaalla 1.9.1994
Everstiluutnantti, valtiotieteen tohtori Pekka Visuri, esitelmä upseerilounaalla 6.10.1994
Everstiluutnantti Bernhard Issal, esitelmä kevätkokouksessa 16.2.1995
Eversti Jon Lentz, esitelmä upseerilounaalla 23.3.1995
Komentajakapteeni Jevgeni Shitov, esitelmä upseerilounaalla 20.4.1995
Everstiluutnantti Anssi Vuoremaa, opas kevätretekellä 28.5.1995
Neuvotteleva virkamies Jyrki Iivonen, esitelmä upseerilounaalla 28.9.1995
Eversti Yrjö Honkanen, esitelmä syyskokouksessa 16.11.1995
Everstiluutnantti Paavo Kiljunen, esitelmä kevätkokouksessa 29.2.1996
Majuri Vesa Kangasmäki, esitelmä kevätkokouksessa 29.2.1996
Everstiluutnantti Ari Puheloinen, esitelmä upseerilounaalla 18.4.1996
Apulaisosastopäällikkö Antti Sierla, esitelmä upseerilounaalla 17.10.1996
Everstiluutnantti Seppo Toivonen, esitelmä upseerilounaalla 24.4.1996
Neuvotteleva virkamies Olli-Pekka Jalonen, esitelmä upseerilounaalla 6.11.1997
Valtiotieteen tohtori Jari Leskinen, esitelmä upseerilounaalla 23.4.1998

HELSINGIN KADETTIPIIRIN PIENOISLIPUN JA STANDAARIEN SÄÄNNÖT

A. HELSINGIN KADETTIPIIRIN PIENOISLIPUN SÄÄNNÖT

1§

Helsingin Kadetti piirin pienoislippu voidaan myöntää piirin jäsenelle, muulle yksityishenkilölle tai yhteisölle, joka on ansiokkaasti toiminut Helsingin Kadetti piirin päämäärien saavuttamiseksi tai tukenut Kadetti piirin toimintaa taloudellisesti tai toiminnallisesti.

2§

Päätöksen pienoislipun myöntämisestä tekee piirin hallitus joko omasta aloitteestaan tai piirin jäsenen esityksestä.

3§

Pienoislipun luovuttaminen tapahtuu juhlavasti.

4§

Pienoislipun jalustaan kiinnitetään laatta, johon kaiverretaan saajan nimi ja luovutus-päivämäärä. Saajien nimet merkitään pienoislipun luovutuskirjaan, jota ylläpitää piirin sihteeri.

5§

Pienoislippu on vahvistettu piirin käyttöön 27.1.2005. Sen on suunnitellut komentaja-kapteeni, heraldikko Tapani Talari.

6§

Säännöt on hyväksytty Helsingin Kadetti piirin hallituksen kokouksessa 10.1.2006

B. HELSINGIN KADETTIPIIRIN STANDAARIN M/1985 SÄÄNNÖT

1§

Kadetti piirin pienoisviiri on suunniteltu Kadettikunnan pienoisviirin pohjalta ja se on vahvistettu käyttöön 15.5.1985.

Pienoisviiri on 12x20 cm:n kokoinen alareunaltaan sahalaitainen pohjaväritään sininen viiri, jonka keskellä noin 4 cm yläreunasta on Kadettikunnan merkki (hopea ja kulta). Viirin vasemmassa yläkulmassa on Helsingin kaupungin vaakuna.

2§

Kadetti piirin pienoisviiri on tarkoitettu ensisijaisesti Kadetti piirin jäsenten omaksi tunnusesineeksi.

Kadetti piirin hallitus voi myöntää pienoisviirin yksityiselle henkilölle tai järjestölle (vast) tunnustukseksi kadetti piiriin kohdistuneista ansioista sekä käyttää sitä lahjaesineenä merkkipäivien yhteydessä.

3§

Numeroituja kappaleita luovutetaan vain piirin jäsenistölle.

Kaikkien pienoisviirien saajien nimet merkitään Helsingin Kadetti piirin lipunluovutusmatrikkeliin.

C. HELSINGIN KADETTIPIIRIN STANDAARIN M/2005 SÄÄNNÖT

1§

Helsingin Kadetti piirin standaaari voidaan myöntää piirin jäsenelle, muulle yksityishenkilölle tai yhteisölle tunnustuksena toiminnasta kadetti piiriin hyväksi tai kadetti piiriin päämäärien mukaisesta, kadettiveljeyden kehittämiseksi tai maanpuolustustyön edistämiseksi tehdystä työstä.

2§

Päätöksen standaaarin luovuttamisesta tekee piirin hallitus omasta aloitteestaan tai piirin jäsenen esityksestä.

3§

Standaarin saaneiden nimet merkitään standaaarin luovutuskirjaan, jota piirin sihteeri ylläpitää.

4§

Standaari on vahvistettu piiriin käyttöön 27.1.2005. Sen on suunnitellut komentajakapteeni, heraldikko Tapani Talari.

5§

Säännöt on hyväksytty Helsingin Kadetti piirin hallituksen kokouksessa 10.1.2006.

HELSINGIN KADETTIPIIRIÄ TUKENEET YRITYKSET JA YHTEISÖT

Akava	Metsäliitto-konserni
Alko Oy	Nordea Pankki Suomi Oyj
Area Oy	Nordea Rahoitusyhtiö Suomi Oy
BearingPoint Finland Oy	Oras Oy
Danske Capital	Orion-yhtymä
Eläke-Varma Oy	Osuuspankkien Keskusliitto
E.M. Pekkinen Oy	Partek-yhtymä
Fennia-ryhmä	Pohjolan Liikenne-yhtiöt
Finnair Oy Ab	Postipankki
Finnjet Line Oy	Puolustusvoimien tukisäätiö
Ford Oy Ab	Radiolinja Oy
GlobalStar Northern Europe LTD	Sandstone Oy
Hankkija	Securitas Oy
Helsingin kaupunki	Shell Oy Ab
Helsingin OP Pankki Oyj	Sisu-Auto Oy
Helsingin Puhelinyhdistys	Sodexho Oy
Helsingin Suomalainen Säästöpankki	Suomen Matkatoimisto
Herz First Rent A Car Finland Oy	Suomen Sokeri Oy
Huhtamäki Oy	Suomen Yhdyspankki
Huoneistomarkkinointi Oy	Suur-Helsingin Osuuspankki
Huoneistovisio Oy	SVR-yhtiöt
IBM Oy Ab	Säästöpankkien Keskusosakepankki
Imatran Voima Oy	Tuko Oy
Johtamistaidon Opisto	Vakuutus Oy Pohjola
Kansallis-Osake-Pankki	Vakuutusyhtiö Tapiola Oy
Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia	Valio Oy
Kesko Oy	Valmet Oy
Kuusakoski Oy	Veikkaus Oy
Lemminkäinen Oy	Vihdin Liikenne Oy
LVI-Dahl Oy	VR-yhtiöt
Lähivakuutus	Yhtyneet Ravintolat Oy
Matka-Kaleva Oy	YIT-Kiinteistötekniikka Oy
Mercantile Oy Ab	

SINHVOONINEN RUNOELMA MUNKKINIEMEN JA SANTAHAMINAN KADETTIELÄMÄSTÄ

Selostajana kadettiupseeri ja varuskunnan soittokunta tai mieskuoro vahvennettuna sumusireenillä, jänisräikällä ja yhdellä konekiväärillä, Maxim (vast) esittävät runoelman. (Esitys 23.3.1957 majuri Kauko Tiili)

Selostaja	Soittokunta
1. Jonain varhaiskesän päivänä tulla jyryytteli raitiovaunu Munkkiniemen Kadettikoulun eteen.	Tasaista hälyääntä rummulla
2.	Kolmioraudan kilahduksia
3. Vaunusta astuu meitä reservivänrikkejä, upseeri-kokelaita ja siviilimiehiä.	
4. Joku kaaderi rientää ilmoittautumaan:	
	Puupalikat: klap
5. "Herra vänrikki, pyydän saada kantaa matkalaukkunne." Kaikki kuitenkin lienevät itse kantaneet laukkunsa.	
6. (Juhlallisesti) Edessämme ovat korpuksen jyrkät portaat. Me nuoremmat Santahaminassa olemme päässeet helpommalla, mutta kuten sanottu, Munkkiniemessä se kävi näin.	Isolla rummulla: Pom..pom...pom... (vähitellen harventuen) pom...pom...pom (väsyen) pom...pom
7. Ovi avautuu ja sulkeutuu	POM
8. Edessämme seisovat HERRAT KAADERIT!	
9.	(F)"Maaailmassa mahtavimmat sankarit". Sävel: Honolulu
10. Tutustumme koulutaloon, rappuja ylös, rappuja alas, ylös, alas...alasylös, kiire...kiire...kiire.	Baritoni: do-re-mi-fa-fa-mi- re-do...do-si-la-so-fa-mi- re-do
11. (Huokaisten) Viimein kuitenkin päästään lepoon.	
12.	Trumpetti: Iltaosoitto
13. (Romanttisesti) Kaipaava silmäys vielä vaaleaan kesä- iltaan, jonka asfaltin ja viileän, tuoksuvan ilman kutsu ei kantaudu enää pitkiin, pitkiin aikoihin tajuntaamme.	Huilulla hempeää, esim. Romanssi

Selostaja	Soittokunta
14. Käymme nukkumaan. nukkumatin luo”	Puhallin: ”Joutuin vain nyt
15. Kuiskaamista kuvaten) Mutta häiritsevät aavistelut estävät unen tulon. Ilmassa on ikään kuin odotusta... ”Mitä nuo siviilit jäävät seisoskelemaan-”Yksi ja toinen viimein nukahtaa – mutta ei pitkäksi aikaa...	Tik-tak-tik-tak-tik-tak...
16.	(FF) Rummut, räikät, lautaset ym. Väliittömästi herätyksen jälkeen voimakkaasti alkutahdit: ”Maailmassa mahtavimmat...”,
17. (Surullisesti) ”Painakaa päänne kohtuullisen alas.” Ja jälleen mentiin rappuja ylös ja alas. ”Ratsuväki on raakaa, mutta Kadettikoulu on vielä raaempaa.”	”Maailmassa mahtavimmat” jatkuu hiljaisena taustamusiiikkina
18. Ujuttaudumme parin vaaksan korkeudella olevien miekkojen alitse.	Yksitoikkoista hälyä rummulla ja lautasilla
19. Sääliksi käy Jormaa, joka porhalsi falankiin pitkässä yöpaidassaan.	Taustamusiiikki jatkuu.
20. ”Oletteko tulleet tänne kauniiden vaatteiden vuoksi?”	(Jokin puhallin) Kvä...kvä...kvä
21. ”Vielä on aika kääntyä...siviiliin.”	Voimakas rummutus
22. Pimeän tunnelin läpi ryömimme juhlasaliin ”Usva pyrkii tiivistymään”	Pienet rummut: nopea rummutus ”Kokoon” – signaali
23. Suljetun osaston kuperkeikka takaperin kyynärpäät- tuntumassa. Yöpaita näyttää hyljänneen Jorman.	
24. (Ääni ylhäältä)”Sodanjumala Mars vaatii sydänvertanne.”	Sävel: Robert Kajanus: Sotamarssi ”Syttynyt on sota julma”
25. Pyyheliina silmillämme käymme jonoon. Kuuluu tukahdutettuja parahduksia, pieniä lorahduksia, hätäisiä huutoja: ”Tuokaa parit, hän kalpenee...” Jotain tuskallista painettiin sydäntämme vasten. Kun kaikki oli ohi, totesimme sen olevan Kadettikoulun leiman	
26.	Sävel: ”Sai aurinko taas jo loistelemaan”
27. (Hyväntuulisesti) Seuraavana päivänä joku kaaderi kysyy: ”Simppu, oletteko nähnyt jotain unta viime yönä?” – ”Kyllä olen nähnyt unta, herra kaaderi.”	

Selostaja	Soittokunta
28. Kadettikoulun arki alkoi. Marsseja, harjoituksia, jynssäystä, törmäilyjä, patsastelua, kaaderikasvatusta – jopa iltalomiakin	Sävel: ”Anne-Marie”
29. (Hiljaa romanttisesti) Kerran hiljainen herätys hiljaisessa yössä (Juhlallisesti) ”Katkera on sotilaan kalkki.” Kypärästä kaadetun kääremeiton maku tuntui viikon suussamme. Murjaanien voimakkaat käsivarret painoivat meidät upoksiin jääkylmään veteen.	Kastehymni viululla tai huilulla ”Kulkevi kauheaa kastetta kohti”
30. Sarkajuhlissa heitettiin hyvästit sarkaiselle loma-puvullemme.	Franz Lehar: Kultaa ja hopeaa
31. Ja niin jatkui työ. Leirejä, pioneiritöitä, hiihto- ja pyöräretkiä, harjoituksia, oppitunteja, innostusta, masennusta, huoletonta mieltä, toveruutta, huumoria ja -	Sävel: ”Näin laulain työtäs tee”
32. ISÄNMAAN RAKKAUTTA	Sävel: Jean Sibelius: Isänmaalle
33. ...kunnes kerran	”Herätykset loppuu, alkaa ylösnousut”. Sävel: Wenn die Soldaten
34. Kaaderit marssivat presidentin linnaan. Kaaderit marssivat koulusta pois. ”Nimitän teidät upseereiksi vakinaiseen palvelukseen Suomen puolustusvoimiin.”	Pikkurummut. Porilaisten marssin alkutahdit.
35. Kaaderit marssivat presidentin linnasta. Upseerit marssivat armeijaan.	Pikkurummut
36. Lippumme hulmahtelee jossakin edessäpäin valkoisten koppelakkien ja auringonpaisteessa välähtelevien miekanterien yläpuolella. Marssimme armeijaan, marssimme työhömmе. Tuhannet yhteiset kokemukset, vaivannäöt ja vastukset, iloiset hetket ja riehakas poikamieli jäävät taaksemme... Huomenna emme enää polje samaa tahtia rinta rinnan... Ajoittain näen lippumme himmennein ääriivoin...	Rummutus jatkuu
37. <u>mutta</u> pitikö sen tulla niin pian.	
38.	(tykin jylinää) Voimakas rummutus

Selostaja	Soittokunta
39. Pian näen lippumme ajatuksissani yhä paksumman usvaverhon takaa – Kuukausi kuukaudelta vierustoveri toisensa jälkeen siirtyy pois kadettilupauksensa viimeiseen asti täyttään. Rivit harvenevat.	Jean Sibelius: Ateenalaisten laulu (hiljaisena taustamusiiikkina)
40. Ei muuta kunniaa kuin kuulla kummullansa... Ja me marssimme sittenkin vielä vierekkäin. Kurssi-juhlamme alkaessa marssimme pienentyneenä joukkona tovereittemme haudoille. Mutta elämä jatkuu...	Heikki Klemetti: Oi kallis Suomenmaa
41. Jo tuhansille meistä on Munkkiniemi historian tietoa... Upseerin opit on ammennettu saarella Helsingin edustalla – Santahaminan kauniissa ympäristössä.	
42. Iloineen ja suruineen, juhlineen, arkineen ja voimakkaine perintöineen siirtyi koulu talvisodan jälkeen uusiin moderniin suojiin. Riviera, Sahara, puhelinkeskus, Komi – ne ovat tuttuja nykypäivän kaaderille.	Sävel: "Näin laulain työtäs tee"
43. Muistathan vielä meren lämpimän veden, sen ottaessa syleilyynsä aamuvirkut, uimaintoa puhisevat "simpaanit" – varsinkin syksyllä, tai uima-altaan, "altaan reunalle – altaaseen!" komentoineen – Reijon, joka kykeni kastumatta käymään veden alla.	Rääkäisy trumpetilla
44. Entäpä ne "villit varsat", joiden osuus muistelmisamme oli ratkaiseva – opettajan epätoivoisen äänen "Älkää poistuko jonosta – en ole antanut lupaa..." Pentin, jonka tapa palata ratsastustunnilta oli aina yhtä vakuuttava ja persoonallinen.	Sävel: "On aivan sama missä kuolet ratsumies" (Katoava laukka rummuilla) Kop, kop, kop, kop, kop...
45. Arvokkaat ruokailut joiden tarkoitus ei suinkaan ollut näläntunteen tyydyttäminen. "Pyydän herroja vanhempia ruokaillessaan ja nuorempia kuulemaan – Pyydän esitellä illan huvitilaisuuksia Helsingissä – herroille vanhemmille!"	
46. Mitä sitten simput – vain kaihoisia katseita Helsingin kutsuviin valoihin. – Mutta pääsithän toki kaupunkiinkin. Muistatko paluut – miellyttävästi ilman tungosta – ...ei niinkään hitaasti... mutta jo näkyi koulu. Ryhtisi olivat herrat vanhemmat ja kivääripuhdistuspuikko kouluttaneet moitteettomaksi.	Sävel: "Olen kuullut on kaupunki tuolla" Sylvain: "Ilmojen halki käy lentäjän tie" "Joutuin vain nyt Nukku-Matin luo"

Selostaja	Soittokunta
<p>47. Sellaista se oli – sellaista se on. Ajat muuttuvat. Elämä jatkuu. Mutta perusta on sama. Yhä kaikuvat Ateenalaisten laulun voimakkaat säkeet koulun käytävillä. Yhä kokoonnutaan ammentamaan henkistä voimaa sankariaulaan missä koruttomaan graniittiin on kultakirjaimin painettu sodan kovia kohtaloita – kaadereitten nimiä – nimiä, jotka kertovat – sankaruudesta ja velvollisuudesta viimeiseen asti.</p>	<p>Jean Sibelius: Ateenalaisten laulu (taka-alalla hiljaa)</p>
<p>48. Mutta elämä jatkuu. Vuosien vieriessä kokoonnumme yhä uudestaan muistelemaan menneitä – yhteiskuntamme jatkuvasta muuttumisesta huolimatta. Osalle meistä se merkitsee jo kaukaisten aikojen mieliin palauttamista tunteaksemme itsemme jälleen nuoriksi ja antaaksemme sileäposkisen kadetin kurkistaa upseerin asetakin ehkä jo vähän kauhtuneestakin kaula-aukosta.</p>	
<p>49.</p>	<p>Lopuksi: "Hei juu Juuhan Ville" (Useina eri versioina esimerkiksi kursseittain ja lopuksi kaikki yhdessä)</p>

LOPPU

Sinhvoonisen runoelman musiikkiosuus

Jonain varhaiskesän päivänä tulla jyryytteli

Munkkiniemen monitoori KadK:n eteen.
Joku kaaderi rientää ilmoittautumaan:

isorumpu

triangeli 2 kertaa kapulat

Edessämme ovat korpuksen

rit.

f

Ovi avautuu ja sulkeutuu

Edessämme HERRAT KAADERIT

9 Dm A7

isorumpu sax isorumpu

Gm Dm

10 Tutustumme, ylös alas kiire, kiire

12 Viimein päästään lepoon

barytonitorvi trumpetti

13 Kaipaava silmäys... B7

klarinetti

Em F#maj7(65) E7

Am B7 Em 14 Käymme nukkumaan F C7

C F C7 F Ilmassa on odotusta Batt 16 Yksi ja toinen nukahtaa mutta ei pitkäksi aikaa...
rummulla tik-tak-tik-tak trumpetti

16-19 Dm A7
atacca

Dm Gm

A7 Dm A7

Dm A7

Oletteko tulleet tänne kauniiden vaatteiden vuoksi Vielä on aika kääntyä-siviiliin Pimeän tunnelin läpi ryömimme juhlasaliin
trumpetti ha ha ha sfz pikkurumpu trumpetti

24 Sodanjumala Mars vaatii sydänvertanne Em D7 G D7 G D7

Kun kaikki oli ohi, totesimme sen olevan KadK:n leiman

26

Chords: G, D7, G, D, G, D7, G, G, D, C, G, G

28 Kadettikoulun arki alkoi

Chords: G, D7, G, C, G7

Chords: C, F

Chords: G7, C, G, G7

29 Kerran hiljainen herätys hiljaisessa yössä

Chords: C, G, C, C, Am, C

Chords: Am, E7, Am, E7, Am, E7, Am

Sarkajuhlissa heitettiin hyvästit sarkaiselle lomapuvulle

30

Chords: E, Am, E, Am, E7, Am, F

Chords: C7, F

31 ja 42 Ja niin jatkui työ

Isänmaanrakkautta

33 kunnes

koko runnutus myös no 34 jälkeen *

pikkurumpu

34 Nimitän teidät upseereiksi

Ajoittain näen lippumme
himmennein ääriviivoin...
mutta, pitkö sen tulla niin pian

34 ja 47

marssimme pienentyneenä joukkona tovereittemme haudoille

LÄHTEET

ARKISTOLÄHTEET

Helsingin Kadettiipiirin hallituksen pöytäkirjat ja vuosikertomukset sekä tiedotteet vuosilta 1924–2008

PAINETUT LÄHTEET

Franck Leo	Ensimmäinen kadettikurssi Hämeenlinna 1969
Hirvisepä Reino	Kuin vierivä virta Porvoo 1975
Hirvisepä Reino	Silmästä silmään Hämeenlinna 1983
Leinonen Juhani etc	Viipurin Lauluveikot 100v Tampere 1997
Orlamo Matti	Kadettikuoro 150 v – Hehkuvin mielin Espoo 2000
Palmroth Reino etc	Kadettikunta–Kadettkåren 1919-1934
Paulaharju Jyri – Sinerma Martti	Kunnia kestävän palkka Jyväskylä 1995
Toimituskunnat	Kadettiupseerit-matrikkelit
Virtamo Keijo	Otavan musiikkietieto Keuruu 1987

HAASTATTELUT

Huhtanen Pertti	28.11.2008
Kakkuri Eero	6.11.2008

Nimi	Sivu
Adams Felicia	40
Ahlström Antti	131
Ahmas Anna-Majja	134
Ahola Matti	173,175k,176
Ahonen Seppo	49
Ahto Sampo	92,149
Ainamo Erkki	27,28
Ainamo Sirkka-Liisa	37
Airio Pentti	54,72k,121
Alafuzoff Georgij	181
Alahonko Seppo	196
Alanko Tuomas	184
Alavillamo Jukka	128
Alfthan Matti	12,13
Alho Markku	84,85
Alho Olli	69,85,104,106k,117k,121,128, 135,140k,140,159,196,224
Alho Rainer	134
Alho Sirkka	106k,140
Anteroinen Jukka	128
Anttila Hannes	38
Anttila Henrik	28
Apajakari Timo	93
Arimo Reino	36,44k,45,54,221
Aro Matti	116
Aro Usko	58
Arovaara Hannu	97
Aspara Ilkka	137,173,174k,175k,176
Aunola Sampo	137
Autio Seppo	91
Autti Juhani	191
Auvinen Risto	104
Auvinen Ritva	114,115
Auvinen Visa	101
Back Matti	190
Backström Börje	65
Bernhard Kerstu	34
Blomberg Fredi	129
Blomberg Jaakko	136
Blomqvist Åke	168,168k
Borenus Lauri	64
Breitholz Kaarlo	19,20k
Bäckman Rafael	97,217
Collan Karl	58,151,155
Dahlbo Kari	190
Eckstein Timo	157k
Ehrnrooth Adolf	94,141
Ehrnrooth Gustav	12,38,50

Nimi	Sivu
Ekberg Lars	25
Eloranta Klaus	94
Engroos Jörgen	120,121
Engström Jan	128
Engström Juha	118
Enlund Maria	176
Enlund Pertti	56k,86,121
Erwe Teppo	24,27
von Essen Robert	151
Euramo Aimo	74
Franck Gurli	32
Franck Leo	25,26,27,28,36,57
Fredriksson Karl-Johan	190
Frey Sixten	18k,18,23
Friberg Ralf	88
Gardberg Anders	143,146,147k
Gröning Ragnar	16
Haahti Usko	46,54,55,58,66,67,69,70,72k, 73,74,140,191,208,209,210, 212,221,222
Haahti Yrjö	17k,18,54,225
Haaksalo Magnus	72k,73
Haapakoski Ari	105
Haapanen Jukka	120
Haario Ilmo	94
Haavisto Martti	93,96,104,109k,109,110,196
Haikarinen Jussi	128
Haitto Heimo	34
Hakala Aira	119
Hakala Hannu	167
Hakala Heimo	191
Hakala Ilmari	118,119,127
Hakala Jorma	104,144,149k,150k,151,158, 159k,162,196
Halonen Markku	105
Halonen Pekka	94
Halonen Tarja	29k,30k,155
Haltia Jukka	8,11,71k,71,147k,171k,173
Halttu Paavo	73
Hammarén Eugen	70,191,210
Hannuksela Juhani	221
Hannula Joose	14,15k,225
Hannula Mika	29k
Harala Jari	128
Harjula Juha	136,148
Hartikainen Esko	145
Hauhtonen Keijo	115
Haukilahti Väinö	83

Nimi	Sivu
Hautamäki Jussi	91,136,141
Hautamäki Seppo	150
Hautanen Matti	184
Havu Pekka	98,99,103,191
Heikka Mikko	174,175k
Heikkilä Jarmo	120,121
Heino Jalmari	25
Heinonen Jukka	92
Heinrichs Mikael	97,196
Heinrichs Per	106,217
Hellenvuo Tauno	64
Herkama Pentti	97
Hietasalo Petri	120
Hiisi Lauri	14
Hirvonen Seppo	87
Hirvonen Timo	105
Holma Heikki	40,176
Holma Ilkka	40
Holma Klaus	39,40,53
Holmström Hans	154
Holopainen Kitty	182k
Holopainen Pentti	105
Honkala Matti	176
Honkamaa Sakari	109,116,145,146
Honkanen Yrjö	139
Hovi Maija	32
Hugg Markku	158
Huhtala Olavi	41
Huhtanen Pertti	103,104,109,109k,110,117k, 196,197,199,202
Hult Heikki	167,167k
Hurme Antero	31,31k,37,38,39,41
Hurme Lea	32
Hyttinen Teppo	25
Hytönen Timo	131
Hyvärinen Kasper	13,
Hyvärinen Risto	181
Hägglund Gustav	83,100,127,141,172,180,180k, 181
Häikiö Juuso	87
Hälvä Eero	39
Hämäläinen Lauri	118
Häyrinen Raimo	134
Höglund Kari	136
Ignatius Hannes	34
Iivonen Heimo	101
Iivonen Jyrki	139
Illi Esko	143
Ilmola Paavo	39,63
Immonen Mika	129
Immonen Pertti	105
Ingelius Axel	151
Issal Bernhard	139
Jaakkola Jukka	176
Jaakkola Pertti	103
Jantunen Heikki	120

Nimi	Sivu
Joensuu Taisto	105
Jokinen Jouko	120,121
Jokinen Jukka	129
Jokinen Pertti	74
Jokinen Raimo	136,190
Jokinen Urpo	58,59k,60,61k,61,72k,76,84, 85,98,99,101,106k,106,118, 131, 134,141,151,152,211
Jordan Kari	170k,171
Jurkka Jussi	38
Juuri Esko	97
Juutilainen Antti	81
Juutilainen Martti	26
Juutilainen Tapio	172
Jylhä Yrjö	58
Järnefelt Armas	131
Järvenpää Pauli	132
Järventaus Annikki	53
Järvinen Olli	120
Järvinen Pentti	150k,150
Järäinen Jani	157k
Jääskeläinen Kari	215
Jääskeläinen Mika	184
Jääsärö Matti	127
Kaarnola Jorma	74,88,191
Kaartinen Markus	71,184k
Kaasinen Unto	41
Kaihari-Salminen Kristiina	30k
Kaikko Iiro	38
Kainulainen Harri	176
Kajanmaa Petteri	128
Kakkola Timo	105
Kakkuri Veikko	34,35k,35
Kalervo Kimmo	128
Kalliala Mari	180
Kankkunen Hannu	177
Kannisto Ahti	104
Kansikas Olli	105
Kare Pertti	167
Karhunen Yrjö	12
Karjalainen Ahti	76
Karkaus Aimo	36
Karvinen Antero	91,92,103,118,121,134,185k
Kaskeala Juhani	30k,48k
Kaski Heino	141
Kasurinen Kari	146,147k,148k,149k,150,153, 159,213
Kaukanen Jaakko	177
Kauranne Jouko	93,99,107
Kavetvuo Matti	137
Keinonen Heikki	84
Keinonen Yrjö	190
Kekkonen Urho	25,73
Kemppi Usko	151
Kemppilä Matti	156
Ketonen Olavi	89

Nimi	Sivu
Kettunen Ossi	103
Killinen Kullervo	60,65
Kilpi Juha	129
Kilpinen Asko	88,121
Kilpinen Päivi	226
Kiukas Jukka	147k
Kivelä Jyrki	104
Kivelä Marko	137
Kivi Aleksis	94,104
Kivinen Lasse	105
Kivinen Pentti	97
Klami Uuno	60
Klemetti Heikki	48
Klenberg Jan	74,83,127,131
Koivisto Aarno	81,116,121,186k
Koivisto Hannu	150k,151
Kokko Juha	184
Kokkonen Joonas	115
Kolehmainen Pentti	114
Konno Alf	90
Kontiopää Björn	114
Koponen Jari	120
Kopra Matti	132
Korhonen Ismo	105
Korhonen Risto	120
Koroma Kaarlo	39
Korpi Reino	24
Korpikoski Eero	37,74
Korttila Veikko	27
Korvenheimo Jorma	27
Koskela Jaakko	154,198
Koskelo Heikki	114
Koskimaa Matti	119
Koskimies Jouko	101
Koskinen A rehtori	101
Koskinen Kalevi	84
Koskinen Pekka	163k
Kosonen Eikka	136
Kotilainen Lauri-Matti	99,106
Kouri Heikki	25
Kouri Ilkka	8,11,160,161k,165,173,182k, 183,184k,185k,213,218
Kouri Pekka	167,167k
Kouvonkorpi Harri	120,121
Kovalainen Kaarlo	93
Krannila Matti	158,176
Kreus Harri	105
Kronholm herra	54
Kuikka Arvo	76
Kukko Yrjö	149
Kukkola Eero	170
Kukkonen Erkki	43,44,44k,45
Kukkonen Raimo	54
Kuljukka Antti	170
Kurenmaa Juha	105
Kurvinen Ahti	120

Nimi	Sivu
Kuula Toivo	37,58
Kuusela Anssi	128
Kuusela Jouko	114
Kuusisto Reijo	170k,171k
Kuusisto Taneli	48
Kymäläinen Lauri	190
Kärkkäinen Arvo	14,15,16k,16,34
Kääriäinen Seppo	172,172k,179
Laakso Kalle-Sulo	36
Laaksonen Ari	128
Laaksonen Eero	18,19k,19,24,26
Laaksonen Lasse	154
Laaksonen Marko	137
Laamanen Pentti	187k
Lagerroos Antti	184
Lahti Kauko	37
Lahtinen Jouni	184k,184
Laihio Yrjö	103
Laitinen Ilkka	179
Laitinen Toivo	60
Lallukka Matti	137
Lammetmaa Paavo	51
Lankinen Antti	103,223k
Lappalainen Matti	88,89
Laukka Jan	173,176
Laukkala Heljo	181
Lauri Arvo	69,74,94,95k,95,98,101,103, 107,196
Leeve Sami	144k
Lehar Franz	98,118,131
Lehtimäki Pentti	81,83,89,158,214
Lehtinen Juha	128
Lehtonen Timo	153,153k,157k,162,164,213k, 215,219
Leinonen Jorma	64
Lenkkeri Veikko	85
Lentz John	139
Leppänen Eero	67
Leskinen Aleksi	137
Leskinen Jari	148,148k
Leskinen Nina	184
Liesinen Kalle	154,191
Liikola Juha-Pekka	29k,30k,157k,186k
Liinamaa Keijo	70
Lilja Juuso	221
Limnell Jarno	156,172,173,218
Lindblad Adolf	151
Lintulahti Martti	66,210
Lipponen Paavo	127,141
Lipponen Pekka	43
Lithonius Bure	38,54
Litmanen Jyrki	120,121
Liukkonen Kimmo	183,185k
Ljungberg Kari	177,178k
Lohikoski Urho	26,27k,27,31
Lokka Maija	84

Nimi	Sivu
Louhiala Ulla-Maija	54
Lukkari Jussi	119
Lukkari Matti	92,151,152,190
Lukkari Reino	67
Lundell Tom	105
Madetoja Leevi	131
Majuri Pekka	148
Malmivaara Kai	120
Mannerheim	
Suomen Marsalkka	12,14,29,33k,39,69,140,220
Mantsinen Riku	157k
Maristo Jussi	27
Markkula Kalevi	116
Marte Aksel	67,209
Martikainen Jorma	121
Martikainen Mika	104
Martiskainen Sampo	176
Marttinen Alpo	67
Massa Yrjö	50,55
Matikainen Reino	145
Matsson Kim	104
Mattila Aimo	70,210
Mattila Eero	98,98k,99,118,123
Maunula Antero	191
Maunula Reijo	69
Mela Pirkko	175k,176
Merikanto Oskar	114,141,142,155
Merjola Timo	190
Mero Raimo	118
Mero Tuomo	144k
Metso Aimo	97
Miettinen Jorma	82
Mikkola Erkki	105
Mikkonen Hannu	176
Mikkonen Jarmo	176
Mikkonen Mauri	129
Mikola Keijo	38,145,211
Mure Jaakko	101
Mustaniemi Timo	104
Mustonen Jukka-Pekka	120,121
Muttonen Jussi	86k,86,88,89,94,224
Muukka Mauri	99
Myllynen Hannu	117k,121
Myllyniemi Heikki	105
Myllyperkiö Jyrki	128
Mäkelä Jari	119
Mäkelä Rainer	137
Mäkelä Timo	105
Mäki Tauno	43
Mäkipää Antero	74,209,220k
Mäkipää Simo	127
Mäklin Herbert	101,175k,176
Mälkki Juha	129
Mättölä Ali	120,121,146
Möttölä Kari	89
Nenonen Vilho	209

Nimi	Sivu
Nepponen Olli	179
Niemelä Kauko	105
Niemenkari Aimo	190
Niemi Juha	146,152
Nieminen Esko	80,172
Nieminen Jarmo	172,177,182
Nieminen Marko	128
Nihtilä Valo	69
Niitynperä Tapio	56k,66,86,162,164k,164,166k, 170k,171k,172k,175k,176, 178k,178,180k,215k,225
Nikkilä Markku	154
Niska Juhani	69,91,132,190,193,210
Niskanen Hannu	49
Niskanen Harri	104
Nissinen Jouko	191
Nokkala Arto	109,110,116
Nokkala Heikki	160
Noopila Risto	177
Nordberg Erkki	167,167k
Nordlund Bertil	27,28
Nousiainen Kari	105
Nuortila Raiili	114
Nuotto Juhani	58
Nurmi Veli	89
Nurminen Tomi	116,196
Nyberg Albert	39
Nyberg Olavi	34
Nyberg René	127
Nyman René	25
Närhi Matti	126k,126,132,135,191,193,203, 204k
Ohrankämmen Olli	105
Ojala Jukka	198
Ojanen Aki	176
Ojonen Olavi	25
Oksanen Jaakko	171k
Olli Kalevi	84
Ollila Jukka	134
Ollila Kaarina	134
Ollila Olli	97
Orlamo Margit	106k,109
Orlamo Matti	8,106k,118,133,141,151,155, 217
Pacius Fredrik	58,60,141
Pajala Jukka	89,103
Pajala Jukka	28,94,98,118
Pajunen Aimo	68
Pajunen Pasi	105
Pajunen Tero	184
Palmroth Reino (Palle)	15,34,41,44k,96
Palmu Pentti	82,82k,83,84,161,191,192
Palokangas Marko	172
Palomäki Erkki	65
Parantainen Martti	37
Parikka Petter	80

Nimi	Sivu
Parkkonen Heikki	36,39
Partanen Jarmo	120
Peltonen Olli	128
Pelttari Matti	125
Pentti Kaarle	87,90,128,175k,176
Penntti Veikko	117k,119,121
Penttilä Risto	136
Penttinen Raimo	132
Perikanta Esa	105
Perttunen Juhani	136
Pesonius Veikko	76
Peura Eskiel	58
Piekkala Jyrki	104
Pietilä Reino	89,94,103
Pihlajamaa Matti	120
Pirhonen Jouko	74
Pirkola Heikki	36,65
Pirttilehto Paavo	184
Pohja Heikki	186k
Puccini Giacomo	84
Puheloinen Ari	143
Puistola Juha-Antero	172,177
Pulsa Harri	152
Purhonen Jere	184
Purola Heikki	103
Pusa Pentti	84
Puukko Elja	155
Pystynen Juha-Pekka	181,182,182k
Pöyhönen Kauko	209
Rahunen Erkki	96
Railonkoski Martti	25
Raitala Onni	65
Rajamäki Ari	105
Ranin Matti	60
Ranne Voitto	134
Ranta Ilkka	121,134
Rantala Hannu	135
Rantanen Antti	39
Rantanen Kalle	101
Rantapelkonen Jari	177,181
Rapeli Pentti	132
Rapila Mirja	106k
Rapila Pekka	77,91,92,93,93,104,106k,107, 108k,108,109,149k,150,194, 196,223,224
Rautakoura Ukko-Pekka	78,191
Rautava Jouko	181
Rautavaara Pentti	26
Rautiainen Janne	144k,156,157k
Rautiainen Pertti	97
Raymond Fred	152
Rehn Elisabeth	131
Rekilä Pasi	104,218
Rekola Olli	91
Reunala Brita	32,53,60,83
Reunala Lauri	74,222

Nimi	Sivu
Riihimäki Eero	184
Riikonen Juhani	177
Rinne Eero	24
Ristimäki Timo	128
Riuttala Niilo	69,73k,73,74,76,78,82,161, 191,192,193,195,210,222
Rosenqvist Emil	26,27
Runeberg Johan	151
Rusanen-Kartano Johanna	141,142k,142,143
Ruuttunen Esa	131
Ruutu Juhani	84
Ruutu Kaarle	80,109,116,196
Räihä Antti-Jussi	187k
Räisänen Seppo	88,134
Räty Arto	177
Saanio Jyri	128
Saarikoski Purmo	190
Saarilehto Tuomas	150,150k
Saarits Sulo	35,85
Sahlman Riku	157k
Sahrorppi Martti	85
Sainio Kari	154
Salmela Janne	184
Salminen Pertti	165
Salo Tero	184
Salonen Annika	106k
Salonen Juhani	97
Salonen Paavo	97,102,104,106k,115,123, 196
Salonen-Kakkuri Kaija	34,35k,38,85
Salovaara Matti	104,109,117k,196
Samulin Aira	99,160
Sandell Jan	105
Santavuori Martti	60,76
Saraniemi Jukka	184
Sarva Kalevi	121,122
Sarvanto Kari	104
Savolainen Aapo	70
Savolainen Jukka	105
Savonjousi Matti	69,79,80,190,193
Schroderus Jukka-Pekka	120,121
Seeve Olavi	60
Seligson Dennis	119
Seppälä Elias	141
Serenius Sigtrygg	48
Setälä Erkki	76,191,222
Setälä Risto	107
Shitov Jevgeni	139
Sibelius Jean	48,58,60,61,76,94,131,141, 152,184
Sierla Antti	143
Sihvo Aarne	29
Sihvo Sam	38,98
Sihvo Sami	29k,92,114
Siitonen Eva-Riitta	134,173,175k,176
Silen Åke	193

Nimi	Sivu
Silventoinen Anna-Liisa	54
Silventoinen Unto	24,28
Simola Juha	104
Simonen Norman	38
Sinerma Martti	191
Siponen Timo	120,121
Sirén Torsti	120
Siro Urho	48
Sisto Mikko	58
Sivaro Stefan	120
Sivula Asko	69,74,78,102k,102,103,104, 115,116,143,167k,167,189k, 210,214
Skog Tapio	121,122
Smolander Jaakko	30k,154
Sointu Jaakko	163k
Somerkari Ville-Poju	36,104
Sommar Alexander	38
Sonninen Ahti	76
Sotisaari Lauri	66
Sprengtporten Yrjö	34,41
Spåre Maximilian	38
Stalin Josef	25
Stenberg Erkki	176
Stewen Wilhelm	83
Strömberg Georg-Eric	97
Stuntz Joseph	131
Suhonen Martti	50,78,79k,80,161
Sunell Henrik	120,121
Suni Jouko	101
Suokas Matti	114
Suominen Ossi	149,149k
Suonperä Kaarina	168,169k
Suontausta Tauno	64
Suorsa Aarno	151
Suorsa Eino	39,50,57k,59
Suorsa Maija	34
Suslov Mihail	195
Suviniemi Jukka	208
Syrjälä Jari	8,173,174k,175k
Särkiö Hannu	90,172
Säyrinen Timo	120,121
Söderman August	152
Taavitsainen Mikko	133,137
Talari Tapani	173,176,191
Talvisto Keijo	116,170k
Tammi Merja	219
Tanskanen Seppo	63,93,109,115k,115,117,117k, 118,119,121,125,126,197,199, 201k
Tapala Kari	128
Tarvainen Esa	167,167k
Tarvainen Kalevi	88
Tarvainen Kimmo	137
Tarvajärvi Niilo	26,28,34,54,66,101
Taskinen Kauko	104

Nimi	Sivu
Tervasmäki Vilho	64
Tiainen Janne	184
Tiili Kauko	115
Tilander Heikki	30k,69,116,137,138k,140,144k, 145,146,159,208k,221
Timonen Artturi	16k,16
Toiviainen Teemu	163k
Toivola Kimmo	120
Toivonen Seppo	148
Tolonen Jouko	37
Tukiainen Ahti	76
Tuloisela Unto	25
Tuomainen Ari	110
Tuominen Arvo	64,222
Tuominen Manu	120,121
Tuominen Tuomo	103
Tuominen Tuukka	105
Tuononen Susanna	219
Turkki Reino	36
Turpeinen Johannes	64
Turunen Harri	170
Tuuri Oke	43
Törnudd Klaus	88
Uitti Erkki	165
Ulfsson Erik	208,209
Uotinen Martti	101
Uski Lauri	41
Usva Kalevi	103
Uunila Jukka	104
Uutinen Ari	124
Valkama Yrjö	13, 20,20k
Valkamo Veli-Petteri	128
Wallden Kurt	26
Wallenius Kurt	40
Valsta Esko	58
Valtanan Jaakko	30k,131
Valtonen Ilari	163k
Vanhanen Matti	165,166k
Vanonen Matti	96,119
Varama Marko	120,121
Vauhkonen Juha	105
von Weber Carl Maria	151
Vehmas Olavi	88
Wennström Finn-Göran	135k,135,137,138
Verdi Giuseppe	152
Vertanen Seppo	116,196
Vesanen Jaakko	105
Westerlund Harri	29k,120
Viinanen Jukka	171k,171
Viinikainen Esko	69,72k
Viita Raimo	144,144k
Viita-aho Auvo	105,147k
Viitasalo Mikko	134
Wikberg Stig	76
Vilamo Kari	191
Vilo Jarmo	146

Nimi	Sivu
Virkkunen Arto	63,221
Virmavirta Maaria	134
Virolainen Eeva	32
Virrankoski Mikko	101,109,142,144
Virta Jami	150,150k
Virta Kari	176
Virtanen Petri	105
Virtanen Vesa	120,121,129,181
Visa Sakari	88,116,132,136
Visuri Pekka	136,165,179,180
Vornanen Pentti	27
Vuoksenturja Jorma	104
Vuorenmaa Anssi	139,145,211
Vuorio Heikki	128

Nimi	Sivu
Vuorio Sulo	25
Vuoristo Aapeli	48
Väyrynen Pentti	92,149k,150
Väättänen Lauri	158
Yki-Järvinen Olavi	221
Ylitalo Jari	105
Yrjölä Anssi	186,218
Zdanov Andrei	25
Åström Aili	32,34,38
Åström Åke	95,96
Öhman Gunnar	83,90
Öhquist Harald	43
Östenson Stig	69,72k,191,210

